

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

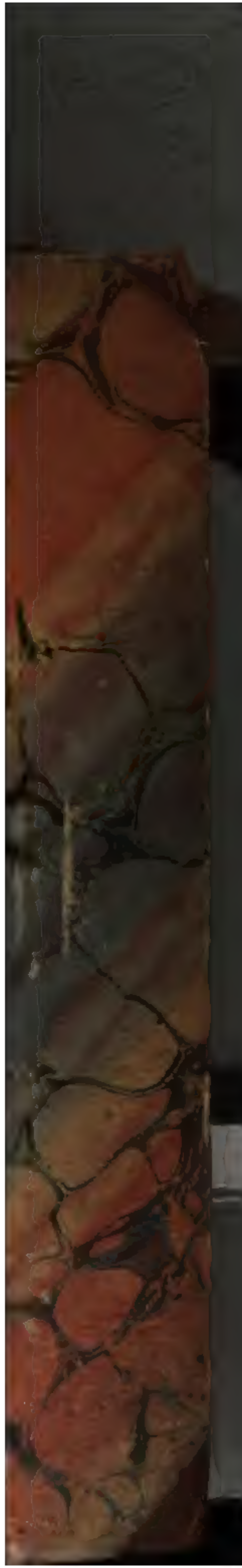
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

✓

~~6/20/25~~

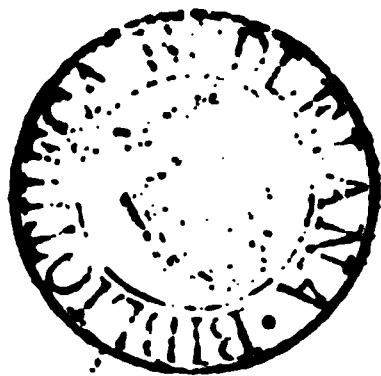
M V,

Micha, M.DCLXX.

8. f. 4.

EMINENTISS.^{MO} A C REVERENDISS.^{MO}

PRINCIPI DOMINO
FRANCISCO
CARD. BARBERINO

Sacri Collegij Decano , Reipublicæ
Ragusinæ Protectori.

GEORGIUS PALMOTTA
FELICITATE M.

ET VSTISSIMUM genus an-
narium, Princeps Eminen-
tissime , ac ipsius naturæ
magisterio generi humano
monstratum , poemata ,
cantusque fuisse , à doctissi-
mo quoque , solerter ani-
maduersum , summamque rationem in ea re
versatam esse comperio. Primi namque mor-

...gatus labor.
; sed existens è musarũ suauitate
oblectatio pro melle quodamoc
cula, quibus sapientia hauritur,
; vtque ea ratione cupidi bonarum
n modò cum serijs intenti sunt, si
otio, ac remissione ad virtutem
it. Nam quid ego Vates comme
rarum litterarum præconio nob
ti nominis dignitatem non minu
n gloria, quàm futuri prælagijs
t? egregium Psalmorum scriptori
sque Diuinæ mentis canoros inte
rum numeros cœlestis sapientiæ
nne instrumentum habemus ge
omino Ecclesiæ, & dies festos co
Nec verò defuerunt sui Christian
Philosophiæ L: n .

ris cogitationes suas optimis quisque multo
vberiore, clarioremque materiam nacti, &
executi sunt in seuera de Deo, rebusque diui-
nis Philosophia tractanda; non idcirco ta-
men ab amœnioribus hisce musis colendis sti-
li sui grauitatem arcendam duxerunt. Inter
hos profiteri nomen suum ausus nuper est
Iunius Palmotta frater meus, delecto argu-
mento omnium grauissimo, amplissimoque;
de rebus à Christo Domino inter homines
gestis. Id autem exequendum sibi putauit
Illyrico carmine; secutus Latinum eiusdem
argumenti Poetam Hieronymum Vidam
Albensem Antistitem, quomodo Ennius
Euripidem, Cæciliusque, & Terentius Me-
nandrum secuti sunt: operæ pretium se-
facturum pro certo sperans; quod non ex
vano sibi auguratus est, captos olim suorum
numerationum dulcedine Slauorum populos,
partem aliam otij, quod nunc Vladislais,
Coruinis, & Craieulichijs suis memorandis
oblectant, ad Christi Domini, eiusque soda-
lium res gestas, & miracula patrata, & du-
ratos labores, & tradita vitæ præcepta se-
cum vnâ canenda, & celebranda conuersu-
ros; idque ob ipsas, de quibus hic disputo,
cau-

ur; vt inde vel maximè profectum
quòd his vnis inter cæteras Eu-
vti fas est proprio sermone cu-
lis, legendisque sacris litteris, et
ijs, cæterisque Diuinis officiis.
Adde quòd imprimis elegans et
priscisque, & à vulgo semotis ve-
niens, itemque loquendi formu-
la, & magnificam orationem, quod
necesse est, mirificè factis; &, quod
reperias, casus suorum nominu-
rticulorum, sed ipsius dictionis
distinguit; ipsaque nomina in om-
nia distributa habet. Quæ res, si
sembo credimus, idiomatis im-
mense, & eruditi, & minimè vulgari-
denique nobilitatis.

Hoc opus ego, Princeps Eminentissime præ cæteris, quæ plurima huius auctoris in Ciuitate nostra lætitantur, magna cura, studioque perfectum, cum proferre in publicum supremis eius tabulis iussus sim; quò voluntati carissimi mihi capitis, & de me optimè meriti cumulatius obtemperem, tuo nomine decorare, & insignire constitui. Quem enim mihi priuatim in hoc litterario negotio expediendo Patronum rectius adoptem, quam in cuius clientela iam dudum publicè conquiescimus Ciuitas omnis: cuius acceptam à maioribus ergà nos, gentemque nostram charitatem nouis in dies beneuolentiæ cumulis amplificari experimur: qui nostrorum hominum ingenia, fidem, industriam, pietatem celebrare non desinit, veteraque Ciuitatis instituta, & disciplinam, cuius ope Religionem. & libertatem, exciso circà nos totius Orientis statu, diutissimè retinemus? Nec modò quoad incolumes, florentesque fuimus eximium tuum ergà res nostras, Princeps Eminentissime, studium extitit; sed multò luculentius, multòque vberius, quanti nos faceres, declarasti post acceptam proximam calamitatem: Nemo siquidem cladibus no-

...is, qua te ad opem nobis fer-
ram adfuturum, & ipsius corp
incommoda nostra propulsaturu
Quod sanè, quando Tibi per gra
n Ecclesia munera præstare no
que istam Christiani imperij arce
ione priuare; inita ratio est, ne
obis abesse, quamuis longè ager
e, accepto nostræ Ciuitatis iure
publico decreto deferri gauisus es
ommunionem nostræ fortunæ,
re ea demum futura est, venire
m interim, Cuius noster, & Se
tricius inter tot fulgentissima
e ornamenta libenter audias. q
societate nihil hoc tempore no
restius, aut illustrius potest accid.

& artium: inter quas; ut à proposito meo non abscedam, mirificè eminet studium litterarum, quibus cum Te, tuumque ipsius animum sine vlla exceptione grauissimarum occupationum tuarum ornare, & excolere toto vitæ cursu perseuerasti; tum vero, quod in Viro tui fastigij multò præstantius est; ut alij quoque ornarentur, & excellerent, effecisti: & nunc cum maximè facis proposito domi tuæ veluti signo omnium liberalium disciplinarum, ad quod vndique gentium excitarentur, & conuenirent, quibus ampla, & florente re litteraria opus est. Quis enim est paulò notior vir doctus, & eruditus, ex ijs qui Romam visendi causa confluunt, qui te vnum inter res in Vrbe maximè visendas, & cognoscendas non recenseat: qui à te nosci, tibi que probari non auidissimè cupiat, quique te adito, & salutato sese cæpisse præcipuum suscepti sibi itineris fructum non arbitretur? ij præsertim, quos interiore amicitiae tuæ sacrario dignos existimas, & depromptis ex amplissimæ Bibliothecæ tuæ Thesauro xenijs, muneribusque donatos dimittis. Quibus mox illi ad exornandos præclaros ingeniorum suorum fœtus vtuntur

... elegantiae, ac dignitati
gruentem vndèquaque squalor
barbariem egregiè prouisum est
que, vt nunc verè, si vnquam
iae Romanæ splendor externis
eat, nec verò, quæ de priscis illi
atis Proceribus ampla, & magn
imæ, & litterarum monument
ro vana temerè credentium au
ctis fabulis habeantur. Sed me in
em suscepti ergà te obsequij, Pri
entissime, iusto verbosior, &
menti mei memorem fecit. Ita
ciam, ne multò maiorem studij
odestiae tuæ in Te laudando rati
isse videar: hoc vno adiecto,
tatiùs, nihil futurum honestius

DE VITA INGENIO ET STUDIIS

A V C T O R I S

STEPHANVS GRADIVS BIBLIOTHECÆ
VATICANÆ CVSTOS.

VR B E M Ragusium, in qua Iunius Palmotta scriptor huius poematis natus est, condidere; atque habuere initio Ciues Romani, à transcriptis antiquitus in Epidaurum illyricam colonis orti. Hi namque excisa Slavorum armis, una cum Salonis, alijsque Dalmatia urbibus patria, in rupe ad radices montis, cui Bergatto vocabulum est, posita confedere: loci asperitate ad arcendos ingruentium barbarorum impetus pro munimentis vsi. Ac primo quidem vitam maritimis questibus piscatura, & navigatione tolerauere: mox aciente, ut fieri amat, industriam paupertate, mercaturam facere. conductos à vicinis barbaris agellos colere, labore corpus, animum meditatione virtutis exercere, inter se concordia, bona fama apud externos agere. Quibus artibus adeò profectum est, ut flare sua mole ciuitas breui potuerit, seque tueri ab externa vi, maximè Narentinarum, &, quibus ea tempestate maria omnia infesta erant, Saracenarum classium. Hi porro, cum tempore Basilij Macedonis direptione vicinarum illi tractui ciuitatum ferocius agerent: vires suas aduersus Ragusinos experti, non modò continuatam plures per menses obsidionem magnis acceptis detrimentis omittere

is locuples testis est Porphyrogeneta Constantin.
tor, cuius erat in ditio Dalmatia: quæ tunc i
bibus, non absimilem Ragusina fortunam exper
sebaturque: adhuc illa Veteris Romani moris, e
utorum, veterisque item erga Imperatores obsequij
it inde res Ragusina proferri, atque valescere; &
in Slauorum potentia agri quoque adicctione non
; maximè postquam formato ad exemplar Ven
u Ciuitatis, populoque ad ferenda legum imperi
ritatem discipline accomodandos adacto, in ius
us excreuit. Quippe natura ita comparatum
us, moribusque, & vitæ cultu rectè institute, ex
is inijs ad magna incrementa, inter rudes bonar
s sitæ, perueniant, & cuncta in circuitu ad se tra
tione, rudi, & incondita barbarorum ferocia,
ad plerisque olim Punicis, Græcisque ciuitatibus pe
raque, atque Asia conditis usu venisse cernin
s huic rationi crescendi moram iniecit ingruens, i
niuersum comprehendens immanis Turcarum pot
Ciuitati intra modum angustorum agri finium ci
rciorum frequentia, nauumque multitudine, a
e rei maritime scientia, naualibusque in prælijs
te: super omnia

**Oriente Christianarum gentium status, plenum in sese, suaque ditio-
nis terras iudicium; & Religionis Catholicae non solum domi colen-
da, sed etiam tuenda, & propaganda per omnes Othomani Imperij
prouincias, ad quas mercatoribus suis aditus est, intentum, & efficax
studium.**

**In hac potissimum Ciuitate Poeta noster ortus est gente Palmotta,
que inter ceteras patricias, quibus vnus Remp. administrare, ho-
noresque in ea gerere ius est, clara imprimis & vetusta originis ha-
betur. Pater illi Georgius Palmotta, vir acer, & industrius, quo
puer admodum orbatus est. Mater Vrsula Gradia prisca integrita-
tis Matrona, pari maiorum & familie claritate; tradito aliquot
antea seculis more, ut coniugia nobilium, nisi inter eiusdem ordinis ci-
ues, nequaquam congruentia iudicentur, vetustam ob legem, liberis, nisi
pari utrinque natalium dignitate proditis, ad paternos honores aditum
intercludentem. Quam legem prudentissimo cuique nunquam satis
probatam, & populi frequentia, qua ciuitatum omnium felicitas con-
tinetur, maximè aduersariam, proximis tandem hisce annis abrogari
placuit; simulque à consilio nihilo utiliore discedere, in quo trecentos
amplius annos perseueratum est, de non adsciscendis plebeijs in ordi-
nem senatorium familijs. Mirifica autem fuit etiamnum puero Pal-
motta indoles ad litteras, & bonas artes, & ad Poesin imprimis &
solebatque narrare in prima adhuc etate, solitas per quietem videri
sibi matronas eximia specie, & mortalem excedente, que citharis
instructa, & in choreas effusa cantu circa se, ac saltationibus exulta-
rent. Siue huiusmodi visa ad fructum serae felicitatis mortalibus re-
presentandum. Diuinitus immittuntur; siue promiscuum naturae id
opus, ob corporis, humorumque temperationem, quae ut animo ex-
perrecto, & sui potenti certas cogitationes, ita eo sopito, ac iacente
conuenientes cogitationibus imagines quasi sensibus suggerere consuevit.
Nec discrepans ab ingenio studium fuit, & ad ferendos disciplinae la-
bores patientia: accessuque ad naturae bonitatem Michaelis Gradij
auunculi diligentia, viri egregie docti, grauitatisque, & prudentiae
laude in Ciuitate praestantis, quem ille in parentis loco semper coluit,
&**

....., & ceteras ingenuas artes doctores
Camillum Gorium Senensem; & Ignatium
neum suum Societatis Iesu Sacerdotes, viros na
tate, quam litterarum laude praestantes, quorum
adolescentulorum frequentia eximie in Ciuitate fl
ris est eruditus: celeriterque ad summum eloquenti
illustria documenta quotidie ab illo prodibant, on
que argumenti carminibus consignata, quibus n
nihil elegantius, quodque ad veterum poetarum
statem propius accederet. Sed cum Latina poeseo
neret veteris, nostraeque memoria scriptoribus oc
intelligeret, nullam mediocribus poetis in re litter
liberiores exercenda industria, & proferendi ing
git, illyricas camoenas: accensus gloria nobilis
Ioannis Gundulae Francisci filij, consobrini sui; e
ea tempora magno cum ciuium, exterorumque
elegantibus fabulis, & nobilitando Ragusino theati
naque iam inclytum erat edito illustri poemate de
um Principis rebus in bello Turcico gestis. Metus
nos est, ut cum suis quisque etatis. suique ordini
versetur, ac viuatur: ac iam inde à pueritia distincti
os greges prodeunt, quos ipsi societates appellant.
gibus conueniunt, & magistratus

in ea re serij, nihil ad seueritatem, grauitatemque compositi; cuncta ad vitam hylariter, iucundèque degendam, & ad honestas voluptates persequendas, & luxus eruditi gratia comparata sunt. Præcipuumque huiusmodi coetibus scenæ, ludorumque studium, & maximè eorum, quibus per statos Bacchanalium festorum dies indulgeri solet, accepta ab Italicis ciuitatibus more. Hinc magna Poetis clarescendi materies, accensis inter se ad emulationem, quas dixi, societatibus, ut primum sibi quaque decus oblectati in scenâ, ac theatro populi tulisse dicatur. Nouis porrò, nec antea spectatis fabulis gaudent; nunquam tamen Poetarum copia, effusis in eam rem iuuentutis studiis, deficiente. Sed maximè omnium illustris in hoc genere Palmette industria fuit, maximèque admirabilis, & prope diuina in fundendis carminibus felicitas: cum plerumque non amplius spatij sibi ad fabulam componendam sumeret, quàm quantum personis, quas in scenam proferebat, ad suas cuique partes memoriæ consignandas opus erat; atque his plerumque non ex scripto, sed memoriter, quæ mente concepiſſet, recitanda dictabat; cum tamen multum antea opera, multumque diligentie in meditando argumento, eiusque serie ordinanda, ac disponenda collocare soleret; adhibito auunculi, quem diximus, aliorumque grauium, & doctorum hominum consilio; imprimisque Ioannis Bonæ Seraphini filij, multarum artium, & consummati iudicij viri. Plurima autem ingenij eius in hoc genere carminis monumenta extant ab amicis studiosè descripta, quorum insigniora quæque commemorare non alienum ab instituti operis proposito fuerit. Accessus Aeneæ ad Anchisem parentem, à Marone desumptus: Atalanta ab Hipomene ope aurei mali in cursu superata: Achilles inter puellas apud Lycomedem ab Ulyſſe deprehensus: Oedipus Tyrannus, ex Sophocle: Raptus Helena, ex duabus Ouidij epistolis eleganter descriptus; omnibus ferè sententijs, quæ ibi à scribentibus proferuntur, inter plures fabule personas magno cum artificio distributis. Sic Ariodantem ex libro v. Orlandi furiosi peti- tum, Et Rinaldum ab Armide prestigiosis amoribus ereptum ex xvi. Torquati Tassi Poematis contexit; quanquam ex priore argumen-

... pariter, & argumento ex o
cleatis petito, de Regno Slauorum: cui fabul
dit, quam Zaptislauam appellauit, in grat
Epidauri, cuius locus, euerſæ olim urbis n
ad hoc uſque tempus retinens, Zaptat vocat
que Latinam tragœdiam ab Alexandro Don
illyrico carmine interpretatus eſt, accepto au
dixi, exemplo, in vertendo Crispo, Bernar
gœdia. Ne à ſatyræ quidem acerbitate ſt
nuit: verum ad id carminis genus uſurpandu
ſimè, & non niſi prouocatus animum indux
Muſæ ſuæ operam futuram ratus, ſi in ciuib
endendis potius, quàm in deterrendis à viti
ed multò maximus carminum eius prouentus
antionibus, quas non modò à Ragufinis, ſed
almatis, totaque illa vicinia ad hylariores
m, ſæminarumque conuentus adhiberi mos eſ
onunciari non exquisitis, & quibus magno
opus, ſed rudibus, atque inconditis; ad quos
vniuerſi coeuntium coetus accommodari vox
at. Quem quidem canendi morem, cui ſalt
ta eſt, non temerè uſquam alibi gentium ren
. Sane uſurpatum

omnem turbam excepta à præcentoribus carmina cum suis modis , ac numeris iterantem , inque choreas , ac saltationes effusam observes . In hoc autem genere carminis aded fertilis Palmotta vena fuit , ut affluentem versuum copiam scriptorum celeritas æquare non posset , nec ille dubitaret ad choreas ipsas imparatus accedere , & quæ canenda essent nulla adhibita meditatione expedire ; contentus ad excogitandum eo spatio , quod ipsa cantionis explicanda ratio dabat , ut dum singuli versus iterarentur , ipse interim , quæ erant proponenda sufficeret . Nec vero eam mentis celeritatem commune poetarum extemporalium incommodum sequebatur , qui ad fœtus ingenij sui , utcumque primo illo æstuantis animi impetu profusos , necessaria limacultura perpoliendos impatientes , ineptique esse solent ; neque enim is erat , qui vitia festinationis tum sua spontè , tum amicorum admonitu animadversa , non libenter agnosceret , ijsque non facilè occurreret , ac mederetur , quique subitis iuxta , ac meditati secundæ curæ beneficium accomodare non posset . Ac frequentissimus quidem in nuptijs usus est huiusmodi poematum , eorumque varia argumenta pro poetarum arbitrio ; sed memoratu imprimis dignum , quo iocularia carmina , in triumphis olim usurpari solita , referri videntur ; ut quomodo ibi milites dictoria , & procaces iocos aduersus Imperatorem per lasciuiam iaciebant : sic interiores amici , & præcipuè , de quibus iam diximus , sodales eadem dicacitate , & mordendi licentia ergà nouum maritum utantur , ut nihil eorum , quæ ex eius vita , & moribus aliquam ridendi , iocandique materiam præbere possent , indictum omitterent . Verum ludieris , & iocosis seria quoque admiscere mos est , de concordia coniugij ; de officio patris , matrisque familias ;

Quo sit amore parens , quo frater habendus , & hospes ,
& cetera penitioris philosophiæ præcepta : quæ quidem tempestiuo urbanitatis sale condita incredibile dictu est , quantum ad bylaritatem intendendam momenti , ac ponderis habeant .

... ingenio, ac me
itaque, quod Poetis rarissimo usu venit, in
eodemque prospera fama tenore ad finem
vitae. Sed nulli ille virtutum suarum, qua
que fuerit, magis indulgit, nullaque tam in
quam intenta in Deum, & superos pieta
& religioso cultu (si de mortali, ac homi
est) gratiam acceptis Diuinitus tot, & tali
tulisse videri potuit; nulla siquidem pars ei
vario carmine Dei, Virginisque Deiparae,
bus vacua fuit. Sed nihil actum sibi existit
aliquod opus extaret, quo se posteris hominen
studiosum vera Religionis cultorem fuisse int
diu, multumque apud se, & cum amicis deli
et eam rem argumento potissimum uteretur;
etere statuit, ut historiam humane salutis, &
strate, exequendam suscipere. Ac ne mo
nstituenda labore in impetu concepto retarda
ndi compendia primis Romanis Poetis videret
omodo illi à Græcis profecissent scriptoribus,
ficeres; securus humane gloriæ, quæ non pe
tura videbatur scriptoribus ad li...

re fuit, quæ hominum iudicia de operis auctore, quàm de ipso opere erant futura. Itaque cum vetustiores Christiani Poetæ non magni admodum spiritus viderentur, quippe in sæculo non nimis erudito versati, ad viciniore ætati nostræ animum adiecit, quorum in scriptis elegantiore stylo condita Christiana pietas elucescit. Ex his autem libros Iacobi Sanazzari de Partu Virginis, quanquam præcipua quæque de rebus à Christo Domino gestis multo cum artificio, & summa elegantia complexos; fabulosis ethnicorum nominibus refertos videns præterijt; commodiorem proposito suo arbitratus Christiadem Hieronymi Vide Albenfis Antistitis; quod, etsi non æquè elegans id carmen est, nec tanta poetices arte perfectum, plenius tamen illud, & uberius, & ad excitandos ad Christianam pietatem animos efficacius indicavit. Hunc igitur sibi sequendum suscepit, quomodo Cicero in quibusdam de philosophia commentarijs Platonem, contemptis religiosi interpretis legibus, sectatus est. Nec multum temporis, aut laboris in opere conficiendo consumpsit: cum tamen ad limæ officium ventum est, plurimus in ea re, sibi que displicens, ac planè morosus fuit; nullum enim finem faciebat recensendi, cum amicis conferendi, castigandi, mutandi; ne quid durum, aut insolens, aut exoletum, quæ tamen ferè sunt, quæ primas ille ingenij fervor effundit, relinqueretur. Quæ in re, super eximium ingenij decus, atque præstantiam, inusitatam quandam memoriæ felicitatem homines admirabantur; cum non solum operis huius perfecti, & absoluti seriem uniuersam sine hæsitazione ad verbum recitantem audirent, sed etiam inchoati & rudis, totamque suæ lucubrationis veluti historiam exequentem: cum interdum verba omnia, omnesque sententias, tum quæ primo in mentem venissent, tum quæ deinde accedente limæ mora, & labore semel, iterum, ac tertio, & deinceps placuissent, memoriter, & expeditè pronunciaret: qui mos illi perpetuus in alijs etiam ingenij fatibus fuit, ad quos aded edendos nullo scripturæ adiumen-

... , quippe qui neque à stirpe , ut iam dixi
& assiduo cum Italis , ceterisque externis ge-
dictione gaudent peregrinis tum vocibus , tum
lis passim scatente ; sed quod vicinis Bosnen-
que gentes , ut specie , ac dignitate corporis , i-
re ad grauidatem , & elegantiam à natura ,
multòque magis eorum sermo ad extremae Pod-
que morem , quam, quo interiecti Bobemi , &
accedit . Qua in re ceteri Dalmatae , Croatiqu-
gentes abhorrentem non nihil à proprio eorum
orationem offendunt , eadem venia elegantissim-
num iudicare debent , qua Athenienses Pinda-
rum , Theocritum , Doricos vates ; & vicissim
que , & Lacones Sophoclem , & Euripidem , &
Atticos dignati sunt . Quod si vaticinari quoque
a loquenti fas est , captos olim horum carminu-
um Slauorum populos vocabula in ijs usurpati-
ormulas , & uniuersam dictionem quasi pri-
um , & Musarum linguam iudicatu- non
ur : non secus ac olim Græcia uniuersa propter
oetarum , quos dixi , Atticam dialectum ad cor-
m , Doricam verò ad lyrae magnificentiam na-
todaue hoc remanet .

Musis, & Apolline res est, non alia quam Etrusca lingua loquantur.

Inter hæc maximè studia, curasque, & occupationes vitam Iunius Palmotta ad quinquagesimum annum perduxit, qui fuit humanæ salutis M.DC.LVII. prospero, nec ullis aduersis casibus interpellato tenore vitæ, nisi quod fratrem Ioannem nomine, natu minorem, cum quo concordissimè vixerat, eximia oris, & totius corporis specie, & congruente formæ dignitati, ingenio, ac moribus admodum adolescentem amisit, duasque item sorores viris primarijs collocatas immaturo itidem fine defunctas. Quod si corporis quoque eius habitum non ignorari a posteris opere pretium est: statura fuit paulò humiliore, facie condida, sed admodum gracili, ac ceteris oris lineamentis eiusmodi, ut in eius ortu naturam fingendo maximè, excolendoque animo intentâ fuisse facile intelligas. Et ille quidem quanquã medio in spatio integræ adhuc ætatis, & si stomachi imbecillitatem demas, qua & extinctus est, prospera etiam valetudine, & vigentibus cum maximè ingenij viribus ereptus est rebus humanis; nihil tamen habet quamobrem magnopere possit accusare fortunam suam, quasi imaturo fine consumptus; quandoquidem integram domum, florentem Rempublicam, incolumes amicos, & plenam desiderij Ciuitatem excedenti relinquere datum est, neque malorum, quæ proximis hisce annis infelix turba perpeffi sumus, aut partem, aut quod viro sapienti non multò leuius est, spectatorem esse necesse fuit. Præclare itaque tecum ætatum est Vates clarissime, & omnino

Felix morte tua, nec in hunc seruate dolorem. Non vidisti subuersam repentino motu terræ patriam tuam, & ex urbe quondam florentissima, pulcherimaque deforme bustum populi sui factam: non vidisti domorum, templorumque casu oppressos ciues tuos: non ad opum direptionem, quas multorum seculorum immota congefferat felicitas, effusos vicinos barbaros: non immani ruina multò immanius incendium, præ-
don-

in longinquum littus eiecta, fœa
mitatis documentum viserentur. Ab hi
bi oculos tuos, vel decenni vitæ iactura,
fæi cladem, optabile fuit: ad quæ si tua
lucis usura traxisset, næ tibi longè Mus
venæque copia, ac lyra, citharæque sua
inter mæstos, & attonitos, & consilij
nia circumspicientes inutilem spiritum du
ra necessitate feliciter obita, & quod in t
fuit, exuto, atque deposito, nobilissima tu
nam, incolumisque, & superstes es, mult
quam cæterum mortalium vulgus; erisque
quam bonoris litteris, & gratiæ bonis arti
pererit, in posterorum animis, in memori
rerum: cum nos vicissim, quos ad breue
tibi fortuna esse voluit, æternis obliuionis
sepultique iacebimus. Sed præstas audire A
tuisque loquentes laudibus, nec ullum fr
mortalia tua erga se merita predicandi, & a

○ Plena tristi mortis imagine
Humana durum vita negotium
Fame

Tu læta moestis gaudia luctibus,
 Moestosque luctus lætitijs fugas;
 Passimque commisces amara
 Cecropijs aconita succis.
 Quis turbo, qui te fulminis impetus
 Æquet volantem? præcipitant dies,
 Annique vertentes, nec vlla est
 Sat rigidis brevis hora Parcis.
 Nil sceptrâ quicquam regia, nil decus
 Claro ebriarum murice vestium
 Profunt, nec euerfis superbi
 De populis spoliâ acerui.
 Nihil secundus rumor, & inclytum
 Nomen, fauentumque aura Quiritium,
 Fascesque, lictoresque, & alta
 Nobilium series auorum.
 Nec summus imo discrepat: omnium
 Immitis æquè sæua necessitas
 Metit rapaci colla falce,
 Aggerat & miseros beatis.
 Regum illa turre, doctaque cum suis
 Delere latè ciuibus oppida,
 Finemque moliri vel ipsis,
 Omnia quò recidunt sepulchris.
 Virtute sola fati adamantinas
 Frangente leges. illius in latus
 Nil sortis aduersæ, licetue
 Persephones iaculis malignæ.
 Hæc te erudito in puluere splendida
 Iuni laborum exercuit indole,
 Vulgi recusantem profani
 Gaudia, degeniresque curas:

§ § § §

Hæc

~~populorum~~ **populorum amicas.**

Imprimatur :

Si videbitur Reuerendiss. Patri Mag. S. P. A.

I. de Angelis Archiep. Urb. Vicesg.

I Vssus à Reuerendissimo Patre Magistro Hyacintho Libello Sacri Palatij Apostolici Magistro, vidi, & recognoui Poema elucubratum à Iunio Palmotta Patritio Ragusino Illyricà linguà de Christi Domini inter homines conuersatione, rebusque eius gestis, & morte ob salutem humani generis obita; & non solum sine vilo vitio, quo Christianæ aures offendi possent, sed magno fructui, & ædificationi fidelibus ad lectionem eius accessuris futurum inueni; Ideoque luce publi-

Imprimatur :

F. Hyacinthus Libellus Sacri I

PIEVANIE PARVO.

ISCGNI Dusce, kiem sua Ishodè;
Ki cudesim viecniem suaśc,
Koj Nebbo semgliu, i vode
Tuom kriposti napugniuaśc;

Tua Dobrota neisrecenà
Dai dołtojno pieuat meni
Slauna Kraglia duaśc rodiena,
Prid kiem pade łmai pakglieni;

Kò s'Viecnoga Chiachka stranè
Kros neismerno tuoje dilo
Netegnute Dieue isbrane,
On ù plodno fide krilo;

Kakose od gnę Ciouiek rodi,
Da suom smarti trudne vmarle
Tescka od robstua oslobodi,
I od viecnę smarti varle;

I da rajske na fuietłofti
Suetieh Otàz dusce oduedè;
Sred marsechie kieh tamnofti
Grieh staroga Chiachka suedè;

A

Gniega

Neumarla pieuat dila;

Viecnoga Oza daiini ifriti
Viečne fuiete, i vſroke
Suekolike fuietu odkriti
Teſcke ſmarti, i ſceſtokè.

SVarha vmarlieh danà, i trudà,
Kako odiuci Viſcgnie viechie
Blifu, i ſmartna mukka hudà
Ifukarſtu bieſce vechie;

Tim dà vogliu Chiachka fuoga
Iſpuniti bude prije,
Vrachiaſceſe put Sionskoga
Grada iſ plodnè Fenicie;

Suake od varſte mnoſctuo gliudi
Scgnim grediaſce ſiedigneno
Boſcianſtuenom gnegà chiudi,
I dobrotom ſaneſeno;

P A R V O.

3

I stojahu sui priprauni
Voeuode glasouita
Sliedom sliedit stupai slaupi
Iosc daih vodi na kraj suita;

Kgniema s' farzem veselime
Dohodiâhu stari, i mladi
Vidiâhuse vafda scgnime
Druscbe noue od cegliadi;

Iak paruoga blisu vira
Harli Dunaj kragl od rieka
Scirokose ne prostira
I necini barfa tieka;

Nû kadase daglie prufci
Priko poglia, i dubraua,
I scgnimese faedno sdrufci
Glasouita Draua, i Saua;

Sa gnimase tad raslike
Is okola scgnim fastaiu
Podniscene vode, i rijke,
I harace gnemu daju;

A on ù nacin mora fiona
Po slouinskih stranah tece.
I flobode, i romona
Pun ù zarno more vtiece;

Tac po malo Sin Dostoini
Velikoga kraglia od nebi
Skup cegliadi neisbroini
Sadruscio biesce k'sebi;

A 2 Tim

Po suem suietu pak spotie;

Skrouno ù jedan ghai seleni
Vklonife faedno scgnima
Gdi cigniasce mile sieni
Gusto dubie putnizima;

Ter naslognien tà stojechi
Kod visoka kitna Cedra
Ki rastiasce od suieh vechi
Put viscgnega duora vedra;

Ceste vfahe podirati
Is duboka farza fiede,
I scialosne ifrizati
Miloj druscbi sei besiede;

Euomise iur priblisca
Draga druscho trudno vrime
Varh tesckoga vase krisca
Smartne od mene mukke prime;

P A R V O .

5

Starieh Otaz Sueti dufi
S'mnogom scegliom mene sciude
Daih pakglienoi otmem ghufi
Daih flobodim nochi hude;

S'draghe voglie fato sada
Smart, i pakò da porasim
Put Sionskoga varla grada
Nà sceftoku smart vllasim;

Tuse name nabunio
Sbor zarkounieh kletieh ghua
Dame neprau, i nemio
Vmoriti bude praua;

Vamsam ouo dò na snagnie
Vechiekrati moij gliubieni
Gorko vstaute vsnagnie
Potrebnoie vmriet meni;

Pochiu moiom smarti, pochiu
Suiet fahrant tescka od vaia
Ifuaditi staru flochiu
Pakglienoga fuesat smai;

Timi dauasc ouè mukke
Roditegliu gliudski paru
Sladke isiede ti iabuko
Iaih plachiam mojom karubo;

Nà s'ishodom trechie zore
Slauanchiu opet vskarnuti
Raiske otuorit gliudem iduore
A fatuorit pako gliuti;

I va.

Saedno samnom pogardite,
Sa stech sciutot viekouiti.

Nie vami kuchie, i stana
Sred vmarle semglij, que
Vas cestita raiska strana
Na neumarli pokoi soue;

Tu fred sbora od prauednich
V neismiernom dobru imate
Ziechia vasciech truda vriednich
Vsciutati viecne plate;

Oue miesto vami rodno
Tiefniem drumom suaki odi,
I veselo, i slobodno
Sa stupaijm moiem hodi.

Rece, a druscba mila, i verne
Samillife, i sapasi
Ter scestoka, ter cemerna
Scalos farza fuieh pomasi.

P A R V O,

7

Kà vlas? kà moch? kè potrebe?
Gospodine, koia fila?
Podlagaiu Boga tebe,
Sa icia vmriet dila?

Kada moscesc, ah priuarni
Tei posciude, tei odluke,
Ter samohoch jaoh ne farni
Na nemile bice, smuke;

S'tuoiem sdrauiem, ne s'tuom smarti
Ti koisi porod prau
Kraglia, koj nebom varti,
Od fuscianstua fuiet isbau;

Samomuse tebi smili,
Ni nas pusti da isghinemo,
Koj s'tobom Kragliu mili
Dobrouoglni suuda gremo;

Iosc ne dobro oue riei
Bolni Petar isgouara,
A Isukars nagnse prieci,
S'osctriem lizem terga kara;

Pogh napasti tia od mene,
Gouorimu, i ne smeta
Staune odluke Boscianstuenè
S'neprilicnich tuoich fuieta;

Od nebesà na dalece
Tuojà pamet po tle stupà,
Noch fuietouna kaiu obtiece
Raisku fuietlos gnoi fastupa;

Varfi

Rai otuorit tufcniem gliudim,
Semgliu isliecit od kriuina ; ●

Ouò vrieme meni zkniti,
I neuoglia gliudska nedà,
Potrebnoje ispuniti
Sctomi Chiachko sapouieda ;

Vi ki stupai moi fliedite
Podnosite smechie varle,
I ù neszieni sua darfcite
Dobra ifuagnia , frechie vmarle ;

Kogod fciudi bit vfame
Od sebese fama odrezi,
I fuoi vafmi krisc na rame,
Ter pofpiefcian famnom tezi ;

Snoife , i ffini kome gliubi,
I ù trudieh dni prouodi,
Same fciuot tko ifgubi
Drughi liensci nak nak ..

P. A. R. V. O.

9

Suescto ikadà ies nasctena
Pod nebesim frebra, i flata;
Dobra dusci nie samiena
Ni podobna ù tem plata;

V sabitie fatò flaute
Gliudzku narau, i telefà
Ter dighnite, ter vpraute
Vasciu pamet put nebesa;

I kad na vas pfouke prike
Padu od gliudi bes rasbora
Karaiuchuas sa grescnike
Pune flochie, i prikora;

Vi hrabreni, i pokoini
Pogardiuite fui veselo
Suaki gouor ne dostoini
I protiuno fuako dielo;

Darscitefe ziechia toga
Veomi frechni, i blaseni
Erfu od Chiachka sprauni moga;
Vami vresi neifreceni;

Kadà dospie fei gouore
S'gliutiem iadom kiga vstrieli
V visoke flarme gore
S'druscinomse fuoiom dieli;

Oni gnega fliedom fliede
Sprauni scgnim fue podniet smechie
I ù scialofti fahnu, i bliede
Ziech gnegoue tescke frechie;

B

V grad

Obogatit s'tughiem trudom
I pienesa stech bes broia ;

Ter s'neslicnom targouinom
Cim veliko blago stiece
Nehtie gledat s'kiem nacinom
Samo dase bogat rece ;

Nu kad primi na sue stane
Boscijega Sina gošta
Targ neprau, varšce strane
I od griha skruscen ošta ;

Slo steceno blago vrati
Skoga na grih sli popuse
A ostaliem pomagati
Suu potrebnu cegliad vse ;

eduase oudi s'druscbom suoiom
Boscianstueni porod stani
Kadmu s'gorkiem nepokoiom
Glas scialot...

Gnegou otaz ù oblasti
Sred Sirie iur stoloua ,
I podlosci s'boinom vlasti
Vele miešta, i Gradoua;

Oui vasda s'mnogom dikom
Goste na stan prima, i duori
Gnegouise suiem putnikom
Otuorahu vasda duori;

Isti Isukars vechkrat odi
V priateglia doghie suoga,
I gnemuse ù slobodi
Sa prauoga odkri Boga;

Dase on tescko pobolio
S'mnogom mukom tad doleti
Glas nesrechian, i nemio ,
I da stasce sa vmrieti;

Saplakase od dresleglia
Iesus, i oue riedi isusti
Hodmo draga priateglia
Smarti vgrabit druscbo is vsti;

Hodmoga otet ako vruchie ,
Viscgni vllisci molbe moie ,
I kò mnokrat suemoguchie
Oudi vkasce mochi suoie;

Rece, i stupai suoi obrati
V Betanske s'grade biele
Mnosctuo gliudi gdiga prati
Ki toi ciudo vidiet scele;

Pod vitefom Nebeskime
Imà ftrena fafma pafti;

I da Dufce frechne, i Suete
Is nemile zarne nochi
Vechie imain bit otete,
I nà raisku fuetlos pochi;

Smuchien, skoncian veomi opako
Suictovasce famse ù sebi
Ieda od fueie krune ikako
Suarne tescku filu od nebi;

Hudi flobnik, i neprau
Nemilosnom gliutom smarti
Boga gliudzkoj ù naraui
Hochie sharat, i fatarti;

fiflise oue dobra fgoda
Nepriategliu Bosciem vidi
I dokleioi fvarhu poda
Vene . . .

Neka frechnom smarti splešce
Neka oplace cištom karui
Pakò, i slochiu koiem smiesce
Suiet raštrouat ozi parui;

Tim pun mišli kega more
Sue necište bratie ureda
V kraglieuske dochi duore
Kletom viechiu šapouieda;

Silna trubia ù glas varli
Strahouito trubit poce
Dà pakglieni duši harli
Nà sbor neprau tekù, i skoce;

Nà fuek štrascna pun šciamora
Vas pripaden pakò šamni,
I gorušćieh od ponora
Šagarmiesce iasi tamni;

Ištà šemgla pienia plaha
Šaciu vrnebes treskouiti;
I vštrefese šua od štraha
Kò dachiese oboriti;

Šlabae trescgna kà šuiet hara
Pri trubiegniu šilnu toli,
I nai varlie kada vdarà
Tiho garmi tries oholi;

Nà šapouied šla šilnika
Baršiem tiekom varui, i šarne
Šlieh nemani voiska prika
Puk prokleti nochi žarne;

ANIE

de

On stò ruka stò cegliusti
I stò garla iasnieh ima
Od kle islasi ogagn gusti ,
I gard oblak zarna dima ;

Miescete prama suiemse isuia.
Vitoroghe oko glaue
Rasdraſcenieh kolo smia.
Kese. ùyedu. kogliu, i daue ;

Is ocium is nosdara:
Sui rigaiu plame gnusne
Suiemse otrouna vidi para:
Kros. karuaue dimit vsne ;

Sui ù rukah sione glaugne:
I trosubie ofctro darſce:
Kiem fred viecne pechi daugne:
Slobne dusce muce, i parſce ;

S'cgnim hudobni dufi farte
Mnoſc nà suako flo pospiescna:
Kife ù slikañ kuscnieh varte:
Priko suieta slaba, i grescna ;

Posred kopna, posred mora:
Suesctoe vraschieh gardobsctina:
Puſtolouiz, vsma, mora.
Vukodlaka, Vpirina ;

Ki nauode iadne vmarle:
V flocinstuu dase smarsnu
Grieh, i poras ter ſagarle
A daim dobra diela omarsnu ;

naalkomse rogoborom
Vas rasliega ias pakglieni;

Kad oholi kragl gorufcta
Kom trofubia ruku prieci
Is cemernieh vsti puscta
Iedouite oue riedi ;

Riedi koje sliche niesu
Gliudskiem riecim rasbornima
Nego varlom vrnebesu .
Nego strascniem gromouima ;

Na Vikagnie treskouito
Prista laiat pas troglau
A Flegetont', i Kocito
Suoie oggnene vale oftaui;

Vegliasce , o ma druscbo iaka
Dostoinij da siedite
Suncianoga varhu fraka
Odkle rodnom ishodite

Kros oggnene sue treskove
Potisnunas, i obori
V ponorne jame ove
Gdi viekovit ogagn gori?

Svake dobro spomeniva,
I triebase spomenuti
Koie obilni farcbe, i ggniva
Goribismo scgnim boi gliuta

Sctomu drago dobitnika
Gnega vcini u tom biegnia
Osta nami viecna dika
Po hrabrenom flaunom smiegnia

On s'moguchstvom sad velizim
Samie od viscgniek dragi darcaud
Nam ko flobniem odmetnizim
Viecne, i gorke muke data

Cim fa raiske liepe dvore
Gdi fia svietlos neumarla
Poda tmafte nam ponore
Strahovita miefta varla;

Neka u vieke predgnie flaue
Isgubienu cias zvielimo,
I fle dusce, i neprave
Suegh muceni mi mucimor

Na nebesku rados vechie
Vslieftinam nie ufagnia
Ni vhititi parue frechie
Od raiskoga vscivagnia;

Od neciste stuoren ggnile
Pria ciouiek potisceni;

I niemu tò fadoſti
Boinam gorki ſprauglia opeta
Da iſagne pun ſiloſti
Nas is tamna ieſtegrueta;

Radi vſroka onie ouoga
Mladza is viſcgnieh poſtoſtrana
Illi Sina, illi koga
Od letuſctieh ſuoieh ſtaorana;

Vidim gdi ouï s'boinom rukom
Nad pakliene iame ſlaſi
Danas s'gliutom naſciom mukom
Saſma ſatre, i poraſi;

I da duſce dopuſctene
S'mnogom ſrechiom gnih, i ceſti
Moioi kruni vgrabiene,
Na nebefa bude odueſti;

Ciàs gnegoua, i dobitie
Neka ù viecnoi slouē flauī
A dae ù vik nasce bitie
Rug nebeskoi suoi darſciaui;

Vmarloga ſaſue tijla
Oui noſi gliudsku odiechiu
Nemoſcemu moia ſila
Niedan doniet iad, ni ſmechiu;

Iaſam mnokrat s'ſmienſtuom mnoſim
Nagn bes ſtraha naſtupio
S'himbenima moiem raſloſim
Dabih gnega prihinio;

Stuar obicna meni ouoie,
I nie noua druſi isbrani
Koie obraſe? ſlike koie?
Promeniuah? nù ſa mani;

Er on ſkrepkiem ſuoiem ſnatiem
Sadà meni doſta tuga,
I moiemſe vuhouaniem
I ſaſiedam ſuiem naruga;

Starieh prorok piſmom ſamim
Bes nikakue drughe mochi
Ceſto vcini daſe ſnamim;
I vmiemi varhu dochi;

Tim ſtuar kuſam ù pameti
Namislio neka ſnate
Iachiu vami pouidieti
Nume pomno vi ſluſciate;

I omeksciaiu mrafne vode;

Ter gliubienieh ziech kraglicu
Kieh braniti cias naftoie
Satocnoga pune ggnieua
Nemilosne cine boie

Ne tolisko plasce sadme
Varlieh vihar plate filne
Kiemse ggniuno more nadme
Harat plau blaga obilne

Ter illise pogliem sunu
Illi starmi planinami
Kasciu oholas suud podpuna
Ore, i nose lies, i kami;

Iaoh darfcauam gdi napade
Voiska otrouna bratie klete
Kechie rodit smeche i iade
Ke bolesti? Koie scete?

PIEVANIE DRVGO.

VR priciste Sir **M A R I E**
 S'blagom milii, i s'odlukom
 V grad biele Betanie,
 Biesce vleso smnosiem pukom;

Tu gdi gorko place, i fusi
 Pomnu Dieuu Martu vidi
 V iednakoï koju rusi
 Mandaliena sestra slidi;

Mandaliena, koï presime
 Ouo Magdal grad daroua
 Gdi s'gospoïtuom vlastitime
 Gnie died fujetli gospodoua;

Od koga, i ona pak gospoia
 Bogatafe vidie od visce
 Smnosiem blagom ke bes broia
 Gneioi stari ostauisce;

Oua od prie sla bludniza
 Pacek isti grieh, i sloba
 Od nai drasciehr nasljedniza
 Boscieh biesce u toi doba;

Varh dieuicke casti, i frama;

Nà pò malo biufci mlada
S'godisctimsa poplascila
Varsce framnu càs: nafada
Na nesramna harlech dila;

Ne posctene stieg gliubau
Raspusctena sliedit poce
A tuu gliubau faborau
Od gnie bitia fladki vsroce;

I dà lascgnie koie sceli
Tiera pute ne huagliene;
Od suogase brata odieli;
I od festre sue posctene;

Osobita posfred stana
Stanouati fama vse
Gdi sua ù lasti fakopana
Nà sciuotse sào popuse;

Ah neuoglnè nesrechnize
 Kakko prau put isgubi
 Kakko fuetle od danize
 Ime splefa, i pogubi;

Ni glàs, ni càs, ni liepota,
 Ni vedroga frak plemena
 Nemoguiu od sciuota
 Vftauti nepofctena;

Iak ohmiza biefna, i plaha
 Biefci is doma, tere grede
 I bes frama, i bes straha
 Nà igre, gosbe, i pofiede;

Nà pofiede, gdi hoditi
 Dieuoicizi casno nije
 Kafe od oci flich braniti
 Kako od gliute ima fmije;

Ali ona dobrieh fuieta
 Sue fpomene pogarghiuie
 Vlada gnome plahos kleta
 Plaha nefuies gospoduje;

Kako plauim bes brodara,
 Koià ù ggnunom moru oftane,
 Silna voiska flich vietara,
 Vije, i varti pò fue strane;

Ter fdruscene ù poreda
 S'plafiem vietrim morske vode,
 I bes puta, i bes reda,
 Gniom vagliaiu, i gspode;

ecumen prima, drusieh tijra
Neuiera, i lasc gniesu dike :

Ah kij mladi s'plabe suiesti
Ah kij stari sa gniom gore
I gliuuenoi u nesuiesti
Trate blago, snagu more :

Nie nochi, posred koie
Pod prozorim gnie polace
Liepotase gnie ne poie
A gliuuefan gnih ne place :

Iedni unutra scgniom rasbludno,
I veselo vrieme traiu
Druſi s'duora gorko, i trudno,
Zuiele, vsdiscu, i hukaiu ;

Duieh riecim, onieh dielom
Ona darſci ſarobiene
Pri liepoſti gnie nemilom
Suak ſaſliepien smartno vene :

Kud sarnete tuscni, i nascto
 Nesuiesnauas vodi sceglia
 Scto fliedite, sueie tascto
 V bludnizi nije temeglia;

Scenska liepos smartno vbija
 Suakise od vas poch potesci
 Gdi skrouena gliuta smija
 V mekahnoi traui leschi;

Sladostifu nekorisne,
 I lasciue, ke, suiet plodi
 Vele obhita, malo stisne
 Tko sa gnima stupa, i hodi;

Tac miesecne slike okolo
 Szienech miesez daie istini
 Drobne ribe nochno kolo
 Vode morskoj po tiscini;

Put lounoga takò plama
 Priuarene iste hode
 Kije gnihoua smartna mama
 Gdi pogubu suu nahode;

Tac vesele oko suiechie,
 I liepirse smamien varti,
 Terefe oftat od gnie nechie
 Dokoliga neusmarti;

Vtaò doba s'mnosieh cudà,
 Koia Boscij Sin dieloua,
 Glas letiasce gniegou suuda
 Priko eurienskich suieh gradoua;

g... puka od laega
Suak glafiasce dae Bog pravi;

Kào toi facu viť rasbludna
Vfcescese od poščude
Dà obrafa toli cudna
Vfciuati liepos budę,

Vfuiestije namislila,
Suescto moſce nai hritije
Gniega faniet, kaò fanila
Mnoſctuo mladàz bieſce od prije*

Tù Scimuna cim vriednoga
Nà gosbife on nahodi
Od neciſte gube koga,
Gniegda oſdraui, i ſlobodi;

miona dikla, kà toi cuje
Nemnech prije daga vidi,
K'gniemu pochi odlucuje
Niſe od ſuoga ſmienſtua ſtidi;

Suietla fukgna gniu odieua
Gdi vefeno fuud okolo
S'biferniema zuietim fieua
Cisto flato, i oholo;

Slatniem puzim vřdarřcana
Viřce odiechie tei řlachie
Nis rameioi řrebrom tkana
Viři řuiřa bes proziene;

Hitre vřci vrat řnieřcani
Biele ruke, parři od liera
Reře cudno nanifani
Obři ředi od biřera;

Varh řelaioi řià drag kami
Sunzu od řijuat kiře veři;
Okaò koga řlatni prami
Rařbludnuřu mreřcu řpleli;

Mreřcu, koiom gliudi tuřcne
Pořred mora od gliubau
Hità, i cini řuoie řuřcne
Mami, vueda, loui traui;

Stiem gliuena řrak pogleda
Sdruřcen, i drag pořmieř darřci,
I řuakoga, tkoiu gleda
Iedniem řtriegřia, druřiem parři;

Nepořřtena gliubau řřanom
V gnie bludnom lizu řtoij;
Ter vmarle řmartnom ranom
Iřraniene prima, i řuoij;

Sa medene rieci cuti;

Nù kad obras raiski vpafi,
I drag pogled, i funcani;
Praua gliubau odkle iflafi
Koia ofdrauglia 'kadà rani;

Najescife, i promieni
Plame vgafi flich pofcudà,
A fuet ogagn bofcanftueni
Obiumiju od afuda;

Tadà ù fliku plama garda
S'zarniem dimom bij vidieti
Iedoutieh fedam farda,
Is gnie vftà iflietieti;

Tac na glaugni ka dogori,
Pobieguchi ogagn plane,
I otide vas vfgori
A zarn fa gnim dim oftane;

Tad Maria (ona imenom ,
 Suascese ouiem) sua skruscena ;
 I ù tielu cudnom smienom ,
 I ù dusci promieniena ;

Ne ona , koia suakolika
 Cistiem frebrom do sad siasce ;
 Kù plien fuscnieh gliubounika
 Slatno ruho odieuasce ;

Sruka , s'parfi , s'vrata' , s'prama
 Slato , i biser bieli metnu ,
 I posctena puna frama
 Sulaci suilu dusci sctetnu ;

Od suieh flochià jurse kaie
 Vruchie vsdahe jur podire
 Iur nis oci pocelaje
 Grosnieh susa ronit vire ;

Iur bolesna na tle sarne ,
 I Bosciemse moli Sinu ,
 Dà blag pogled nagniu suarne
 Daioi prosti suu kriuinu ;

Iur s'vfaniem pristupiua
 S'gorusctome vierom , tere
 Noge stuorzu suom zeliua ,
 I tekuchiem susam pere ;

Pere susam , tre kofami ,
 Kiemioi bieli vratse krije ,
 I suileniem haglinami ,
 Miescte meka platna grije ;

...amoni nell'ecene
Mirifima cudniem mafce ;

V mramornu fudu flatu
Dokle ù bludnoi fciuie lasti ;
Sa dragu ona biescie platu,
Sei kupila drage masti ;

Srechna targa , i velika
Vsmnoscite prem dobiti
Kad raiskoga gliubounika
Moglae nà gnih famieniti ;

Toi cinechi ceste vsdahe,
Neprištaie opoiaugliat ,
I od fusà rieke plahe
Suak cas ronit , i ponaugliat ;

iec vštima nefamechie,
Er gouorit placioi ne da ,
V kòm molbe gnie mugechie
Kaò ù farzalu viscgni gleda . :

DI RAVV E IO.

83

Nepriſtauno toi zuclienie,
Gliubescgliuo Boga fili,
Da blag primi gnie moliente,
Verno farze dà pomali;

Tim befiedi pokorniz;
Shranienafi tuoiom virom;
Griefitifu ſuikolizi,
Odpuscteni, poghi s'mirom;

Toga od doba dikla vresna,
Puna boſcie ſua miloſti
Varſce diela huda, i bieſna,
I rasbludne ſue plahoſti;

I ſcto hughia, i opacija
Bi paruina gnie ſciuota;
Tolikofe iſuarſnija
Pak obiaui gnie: ~~debre~~;

Pace ognienoi vieri, i gliubi
Nemogaſce nachſe ſlike
Kòm Boſciega ſina obgliubi
Nad ſue predgnie gliubounike;

Tim blaſcena raſkiem darom
Tomſe dignu s'puta kriua
S'Martom ſeſtrom, i s'Lazarom,
Doghie is noua dà pribiua;

Ter mnokrati ſaedno ſegnimi
Scegna boſcie cut gouore
Iſukarſta gliubko primi
V ceſtite ſuoie duore;

Koga

Oslobodi, i osciuc
Vriedne sestre, i kripofne

Prem na gniegou grob idishu
Gdi ùzuiliene, i scalofne
Napokogni dàr noscahu

I Bog tihe sue stupaie
Put vkopne stiene vprau
A Martaga pogledaje
I druscba, i grob placni

Ter sniscena s'mnogom
Sasue daiu boles smeta
S'gliubescgliuom Mandagiuom
Velikoga gošta freta

bie pune placa, i zuiele
Od scalofti oduelike
Nis. posctena liza, biele
Prolicuahu susà ryke

Kako s'cestom on besiedom
Sarze ù vieri darscech stamno
Nà ociju s'smarti bliedom
Suasce tuoie ime flauno;

Ah da od prije s'cesti blagom
Tifi na nasc duor prispio
Onbi sadà s'prauom snagom
V vesegliu sdrau sciuijo;

Nù josc krepko namie vfanse
Dà tuoi Chiachko kragl od nebi
Nà suakoie tuoe pitanie
Pogoditche lasno tebi;

Mogliahuse one ouako,
I plakasce suak okoli
A tko nebi tad proplako
Nà gnihoue gliute boli;

Boscanstueni porod tada,
I on ronech grosne fufe
Tuscne sestre pune jada
Rasgouarat gliubko vse;

Onse gnima obechiaua,
Cim gnihouu tugu krati
Dachie opeta sciua, i sdraua
Draga brata vsciua;

Sasue damu one vele
Kaò flò vechie dahne, i smardi
Kaò ceterdni jesu ziele
Daje saklopien ù grob tuardis

Da mladichia vkopana
Vskarfnuta na fuiet videt

Iur kaò biefce fuacia fceglia
Ne bes mnoghei drustbe, i skupa
Na grob draga priateglia
Gliuto ùzuiclien Bog priftupa; oris

Tù put duora nebeskoga
Oci vprije, ruke vprofti,
Ter fta molit Chiachka
Muce, à teskoi ù scalofti

ruk facudien odafuuda
Gleda, i pasi s'pomnom
Tkoia vcinit tuchie cuda
Na fctochie ouà ftuar illichi

uafc priliku Boscanftuenu
On promieni, cim mogliafce
Duafe posctenom glauom i krenu
Placniem glafom duafe vfafe

Is medenieh kada vsti
Is kieh raiska rados grède
Put nebesa Iesus pusti
Viscgniem Ozu sei besiede

Huale tebi Chiachko budi ;
Koij mene s'gàr s'nebesi ;
Prid fuiem sborom ouieh gliudi ;
Vlisoio gliubko iesi ;

Snàm vlas tuoja neisrecena ;
Sue stuorienie kù poscune
Tuoga sinka obgliubiena,
Suakò ù doba molbe cuie ;

Ali ocito sad mogliute
Da puk posna , kijme fliedi
Kò ià kascem tuoje pute
Kò tue ispugniam sapouedi ;

Pace da suak sniscno , i vierno
Videch diela tuoe gliubani
Suemoguchstuo tuoe neismernob
V cineniu mom proslavi ;

Verni fluge podignite
Tescku plocu s'groba vnda ;
I sprautese da odriescite
Smartne vese s'tiela blida ;

Iedua ouò dogouori
A od iunackieh tai cas rukà
Vkopnise kami otuori
Na ocia suega puka
Suikolizi

...kocnie olbinleti...
Iur sue gardo, i smardechie...

Kad fuiem glasom trisc faupis...
Sin veliki Stuoja od f...
O Lazare na duor stupi...
I na semgli sciui opeta...

Nà priateglski vapai mili...
V cas jedan onse ofiuit...
I vstaie, i dan bijli...
Veseo, i sdrau iofc...

ad fapanien vas puk ofta...
Suieh famierno cudo smuti...
I nijeim iednom dofta...
Ofciuiena mladza cuti...

emoguse nasititi...
Od gniegouieh od besieda...
Suakmu sceli blifu biti...
Strascne ftuari gdi spouida...

Kafe boles imà , i kusca ,
Kij ciouieka iad vstrieli
Istiskana kadse dusca
S'bolniem tielom arue , i dieh an

Koje mrechi vidie obraše
Oggnienitieh slich duhoua ,
Koje sctete , ka poraše
Prieti flobna mnośc gnihoua ;

Da od Anghiela strasca tuarda
S'osobitom fuom pomochi
Smionom skupu kletieh farda
Iedua mosce varha dochia ;

Ah kiem strahom fuega puka
Scialoftiuo farze vtarnu ,
Kad paklenieh mnośc tuo muka ,
Pripouiedat onse obarnu ;

Muka , koje do vik vikà ,
Nepraunedne dusce tarpe ,
Kieh fred plama filna , i prieka ,
Strahouite farde darpe ;

Kasce i viecna josc veseglia ,
Neka smiren puk oftane
Kiemchic od blaga fluoriteglia
Bit plachiene dusce isbrane ;

Vtò k'milom Isukarstu
Sue daršcaue bliscgnie , i' gradi
Posilahu suaku varstu
Nelagodne od cegliadi ;

K'gniemu

...mnohi, mnohi oggnienom
Tefckom fledi boluiuchi.

Mnofi vseti file od diauglie
Biehu pridagn douedeni,
Kiem, i pamet facno, i fdrauglie
Gospodiasce duh paklienti.

Gnih od raiske kragl darfcaue
Sladki iezer fuich milofti
Suekolike mochne, i fdraue
Odpraugliasce u radofti.

ac kros mnoga cudna diela
Cinechise Bog pofnati
Put Solime grada biela
S'druscbom pocet put obrati;

ific da oui grad Sem gradi
in dobroga Noa, koj
kitnu losu parui vladi,
paruise gniom opoijs.

DI R AVV O IO

Nasta paka narod ini ,
Slicno imenim kij suoijme ,
Suietlom gradu imat cini
Ierusalem nouo ime ;

Satesiemga osuoijfce
Vedri kragli , karu pogl
Kise od lude narodisce
Israeloua fina flauna ;

Oni sdruscbom boscie ruke
Koja voieua s'gnima u boju
Sue okolo bliscgnie pake
Podlofcise pod moch kroju ;

Tu Salamun kragl cestiti
Na cias kraglia od nebesa
Cini zarkuu sagraditi
Krunu gliudskieh suieh cudsa ;

Zarkuu , koioi nebi flike
Cim ohola faedno , i fucta
Bi doftoina fuekolike
Naduifiti zarkue od fuieta ;

On nebiufci templa inoga
Sred eurienske fue darfcaue
Ktie da Boga iedinoga
V gnioi jednoj puzi flaue ;

Suetè tarpefe , i otare
Tù paruoga templa doni ,
I fue obilne fude , i dare ,
Koje ftari puk pokloni ;

Kiem isrieti nije broja ;

Tù sakona isabranieh
Arka sueta bij hraniena
Boscie od ruke vdieglianich
Varhu računa dua kamena ;

Tù s'cistiema redounizim ,
Suietli kragli vsuisceni ,
I s'narodom suiemi kolizim ,
Klaniahuse podnisceni ;

Karu sciuinà krotzieh cestu
S'verniem sarzem prolievahu
Od karuise ù inom mieštu
Suetiliscia neciniahu ;

Uako lieto tu trikrati
Vas Israel po nacinu
Dohodiasce ponaugliati
Obicainu suetkouinu ;

On stupio biesce vechie,
 S'mnosiem gliudstuom, koega
 Odkle od grada visce, i
 Vidiahuse tuarghie, i duora

Tad s'radoftim neismiernome,
 Brat vſesce ſuikolizi
 Od maslina grane, i pome
 Kechie darſcat u deſnizi;

Prid gnim grede skup pieſcnika
 A ſa gnime, i oko gniega
 Ieſdi mirnieh ſbor kognika
 Kij ſui ciaſte, i duorega

On pò friedi ſuega ſkupa
 Pogarghiuiuch taſcte flame
 Na ollichiu tihom ſtupe,
 Beſ vreſa, i napraue;

ſtarniem ruhom nareſcena
 Nechie kogna plemenita,
 Starieh prorok dà iſpuniena,
 Piſma budù flamenita;

I naſliednom neka mnoſctnu
 Srechne, i liepe podà iſglede
 Po ſniſcenom kako vboſctnu
 Put raſkiehſe duorà grede'a

Nagu noſi glaun ſuetu
 Priproſtaga ſukgnia odienu
 Kumu iſatka joſc dietetu,
 Draga Maika ſlauna Diena;

Trak tanahan vesce, i cuuà;

Nà oui nacin vas pun mira,
I dobroftiu vas ù sebi,
Put Sionskieh liepieh mira,
Pribliscasce kragl od nebi.

Prid gradomga flauniem freta,
Liepa nad sue druscbe-ma,
Dieuoiciza mladieh ceta,
I dietichia bes kriune;

Ome ù rukah, à na glau i
Suiem od zuietia vienzi hoje
Suak Bosciega fina flau
Piefni ù huahu suakmu poie

eglnò vidiet suak vsciua
Boscanstueno suietlo
Raiska liepos ù hom
Prid kiem funze grede

Prid nogemu fui prostru
Pome, i grane od mašina,
Valech blascen, kôj u miru,
Dognie u ime Gospodina;

Sdrau o kragliu nam cekani,
Daidoua karui praua,
Mir u raiskoi budi strani,
A Visogniemu dika, i slaua;

Gre put neba slaua vika,
Ke glâs po sietu gradu leti,
Nû poglaunieh redounika,
Gorko smeta sbej prokleti;

Vlasiti gusta praha,
V visine oblak vide,
Ter od sumgnie, i od straha,
Sui scestoko kopne, i blijde;

Vfrok isetu, odakle ishodi,
Od radoſti glâs tolake,
Tkoe ko siedi, tkoe ko vodi,
Toli vsmnosne hallicdnike;

Nû kij bitie, i kriposti,
Snaiu slaua voeuode,
Mirni s'mnogom cestitoſti,
Veseloga freſti hode;

Posipgliumu zuietiem pude,
Suione sage podagn mechiti,
I fui rados kascu, i chinte,
Suescto mogu drasciu, i vechia:
Sveta Drugoga Picuania. PIE.

AKO ò ouoi diza, ò frieni,
Kraglieuskoga po sred gra
Biesce vlicao sin glubioni
Kraglia, koji nebom vlada

Na raskarstin putu vpasi,
Mnosc cegliadi prem veliku,
I ka iz gusta skupa idasi
Rogobornu faciu viku;

Duse ò farzu cudi suomu,
Ter stupaje suoje vstauglia,
Paka k'mnosctuu sciamornomu
Smnogom druscbom put vprauglia.

esce prodol ò tom miestu,
Kojoi selen vienaz mili,
Puni kitia briesi cestu,
Biehu okolo vcinili,

TRECHIE

47

Neuierene dienoicize
Nà tui vodu dohodiahu,
I nemochne gniom oucize
Stari pastieri osdrauiahu;

Spet sciroziech liepieh luka:
Od mramora stauna, i bijla,
Biesce nad gniom viescta ruka
Tuardu strehu sagraidila;

Vidiafcese tũ skupieno
Rad scudiena lieka vgodna
Mnosctuo lescat neisproieno
Tuscna gliudstua nelagodna;

Atò er ù dni odrediene
Bistrabise lokua smela,
I na vale, i na piene,
Isnenadi vsaurela;

Puk nefnasce tkoiu smeta
Nũ dieciza mirna, i tihã
Ki prauedna traiu lieta
V kieh nije flochie, i grihas;

Spouiedahu, kaò gledaiu
Gdi liep mladaz s'neba leti,
Komu krila flatom fiaiu,
A prilika sunzem suieti;

Koga rukom tad tegnuta
Suabi mutna voda oftala,
I gniegoua frechna puta,
Ocit bilieg vkasala;

6516

Takò

Sarze od straha cesne , i tarne

Tim ù mnogoi tad poscudi
Kraj jezera mirna stasce
Mnosce velika bolnich gliudi,
Koa flamenie toi cekasce

Suaki od gnih suoju sgodu
Isgledasce s'naglom suiestti
V smuchieniu jeda vodu
Paruibi od suieh mogo vliesti ;

Er kojbi tad nai barsci
V gniu skocit frechian blo
Od fla , ù tufi kega darsci
Oni casbi osdrauio ;

ac na liepoi kad raunini
Stoij spraune skup mladosti
Dà vkasce ù barsini
Moch sue snaghe , i jakosti

Sred cegliadi sei nesdrauc
 V nai vechiem stasce zuielu
 Od stupaja douarh glaue
 Iedan fgarcen pò suem tielu

Oui nakon smarti ocine
 Mlad vsciua s'cefti blagom
 Mnoga blaga, i basctine,
 I obilno fdrauglie s'blagom

Nù fa ifuidat' flo skoncanie,
 Od nesnane fledi prieko
 Suekoliko fuoie imanie,
 V saludgnie strati lieke

Nà vbosctuo jadan doghie
 Cim ofdrauit naglo iradiu
 A nemochmu fla ne proghie
 Negse ù kofti fasma vsadi

I iur cetres lietà blifu
 Prosclo biesce takò daga
 Tescke boli more, i grifu
 Placna, vboga, gladna, i naga

Kadga ù bitiu vidie ouemu
 Bog vtieha flatkà nafa
 Lize obrati vedro kgnemu
 Sblagom riecim terga vprasca

Kà nesrechia, koja fgoda
 Koja lienos tua samani
 Polak ouieh tebe voda,
 V scestokom jadu hrani

Saedno ronit grosne fufe;

Neimam bolan ja ciouieka
Dame od suieh prijé, i barfce
Vzuiliena nemohnika
V smetenu vodu varfce;

Er kadase ona krene
Sa moi viecni iad, i smechn
Drusi budù barfci od mène,
A ià placem mù nesrechiu;

Dim svoje tuge on spouieda
S'vedriem lizem, i posorom
Milosniga Iesus gleda
S'ouiem blasfem rafgonorom;

ie potreba, da ù vodi
Trudisc iskat sdrauglia tuoga,
Vfmi odar tuoi, i hodi
Ter veseo huali Boga;

T R E C H E I B.

51

V nenadnom tim vesegliu
Suikolizi daga vide
Vsta, i disce suu postegliu
I sdrau nà dom suoi otide:

Takò vs plamen kad goruchi
Suu ledenu, i smarsnutu
Budu prinet nesnauchi
Meghiu graniem smiu gliutu:

Iedua kripas ognienitu
Ona ochiuti, à sua prika
Disce glauu jedouitu,
Plasi otrouna tri jesika:

S'druge strane odasuudi
Bes Bosciaga straha, i szien
Velik scamor stasce gliudi
Posred zarkuc posuechiene:

Prodauahu òni zichia
Suetiliscta mirne oucize,
I mlaghiahnieh mnofc juacichia,
I sniescane golubize:

Sa vsrok oui tiskascese
Sa kupouat cegliad mnoga
Scto tko darscan cujascese,
I nà odgouor bitia suoga:

Sred Bosciaga flauna doma
Radi mnoftua tac velika
Ciniascese gruba veoma,
Po sue kraje treska, i vika:

ere gnime isgoniti
Poce is templa skup nepraut;

Varſce na tle ſue tarpefe ;
Od pohlepne targouine ,
I prokrenu ſue picneſe ,
I raſtiera ſue ſciuine ;

Nà iſti nacin ſieuer varli
Pun raſarcbe kad porafne
Gliuto ſadme , i ſaparli
Is ſcegliefne ſtrane mrafne ;

oiske zarnieh od oblaka
Biefce prid gnim ſatierant
A bes tmine , i bes mraka
Srak ſuncani cis oftane ;

rkuac , rece , ma ſgradiena
Daſe ù gnioi molbe cine
A od vaſie veiniena
Spila od tamne lupeſctine ;

T R E C H I E.

53

Kragl nebeski sapouieda ,
I ouaku imà vogliu ,
Dase gniemu ù naprieda
Ouze , i ptize vech ne kogliu ;

Obicaij fato stare
Suak pouarfi , suak oftaui
Terfe od sada ine dare
Prikasuat Viscgnim sprau ;

Bòg pranedne od pameti
Posuechienie famo iscte
Toje nebu na sem fuieti
Od suieh drasce suctiliste ;

Blàg , i sniscen nà kolien
Kose ouako gnimi ofiekni
Chiachka molit obgliubiena ,
Prid otare fuate kleknu ;

Toi videchi glaue biesni
Zarkounoga viechia , huda
Ggniuni stahu , i bolesni ,
I cemerna puni truda ;

Oua floba gnih nemila ,
I rasarcba noua nije ,
Zich gniegouieh flaunieh dila
Nagn flobiahu vele od prije ;

Stare omrase , i boleffi
Keih gliuto kogliu , i more ;
V dubinah flobne fuieffi
Bastiahu suak cas gore ;

Mi-

Sui smeteni, i skoncani;

Tac grabechi filni vuzi,
Kad karuaji glád ochiute
Nochno prikoj ù odluzi, i toj mól
V mirnose stado vpute;

Uli kadà gnih fatece
Strašcia pomnieh od pastiera,
Kà s'dofuaniem psim dalece.
Odagneih, i otiera;

sue daih sli glad mori
Biesce gorom prid protiutom,
I pò pustoi starmoí gori
Sauicuaiu stasctiem ggniuom;

tào, cim fin Kraglia od nebi
Posuechiena kod otara,
Podniscense vas ù sebi

Suietla od bronza , i mramora
Vsmnoscite stupe pasi
Od kieh suaki kako gora,
Put flatnoga poda vilasi;

Slatna poda ponosita
Koi vdarice pò sue strane
Grede od cedra viekouita,
V liep nacin vdiegliane;

Pase otare suhe od slata ,
I tarpefe iasne, i lijepe,
I okouana frebrom vrata,
Gdi nà flatnich vesih sckripe.

Drobniem plocam mramornima
Tle gledaiu pokriueno
Pace u sliku suiesda gnima
S'cudniem redom naresceno;

Cim liepote drage toli
Nagliem okom suaki kupi.
Chiachka Boscij sin domoli,
I nenadan k'gnima stupi;

Rece, vidim gdi zarkua oua
Ke slauite graghiu oholu
Od osuetnieh vitesoua
Strena pada na tle doma.

Iak visoka iela vita
Ku skoriepi, i pohara,
Poplauiza strahouita
Ali plasieh mnofc viharu.

Gniechie

Stienam gonisc, i pobijasc;

I tebise s'gara priete
Sle pogube, i porasi
Od pravedne Boscie osuete;
Koà varh slobnich glava lasi;

Kolikrat sam ja poscudu
Veliku imào, i hotienie
Siediniti, à saludu,
Rasparscano tue rodienie;

à ktieh skupit tue finoue
Ka'ko ptiza, kà gliubienie
Pod sua krila ptichie soue
A ti nektie sluscat mene;

echia tuoje oholasti
Ierfi Bogu tuom neharan;
Ne do dugo imasc pasti
Karnu...

Bog ù drughe fuieta strane
Suetiliscia sua prinosi,
Drughe obira on gradiane,
Cias sauietnu od kijeh profi;

Onchie ùuiete sklopit scgnimi,
Kife rasuarch vieku nechie
A vlàs tuoja, kù s'gar primi,
Nà sahodu fuomie vechie;

Kako suarsci fei besiede
Isdiegliane ù kamenu,
Cudne slike kafat fiede
Liepu ruke sue spomenu;

Biehu od paruieh to sces dana
Slauna diela, i cestita,
Kad vsraſte ſasidana,
Neisnierna graghia od suita;

Gledascese josſter odi
Ne bes miere, i bes reda
Sctose ù ſtaro vrieme ſgodi,
I sue bitie paruieh dieda;

Nuse oblicie, i prilika
Kaò ſabrani ſakon ſtari
Neuidiaſce ni od couika
Ni od ſciuuchie drughe ſtuari;

Pisma otaina, i viſoka,
Sue kafahu, ka nitkore,
Ni od ſnanaz, ni od proroka,
Do toi doba ſnat nemore;

Semgliu, vode, i nebesa

Voda od neba neraskiona
Semglia od vode prafna stasce
A varh ponora vsiona
Kruta tamnos kraglieuasce

Kad vlas Boscie velicine
Stuori suietlos, i dan bieli
S'kiem on cas zarne tmine
I mucechui noch rasdieli

Iledascese fasuieh strana
Stuoriteglia suoga okolo
Od letusctieh od duprana
Neisbroieno letiet kolo

olo parne stuor suietlosti
S'neisrecenom gdi gliubauri
V vesegliu, i u radosti

THE CHIEF

59

Vidiaſceſe potom toga
Gdi od voda bieſce dio
Sred proſtora nebeſkoga
Nad krepcinu poſtauo;

A gdi druſiem ſapouieda
Kjeh ſaſua ſigne more
Bes karſmania da vreda
Obkruſcenu ſemgliu otuore;

Bieſce vidiet vlaſcne vale
Suhu graghiu gdiſu obſtari,
Ter na kraine teku ſeale
Oudi mirni, oudi harli;

Ioſc nebiehu valouite
Tad poſnali plahe piene
Kitni bori, iele vite
V pucinu prineſene;

Morska poglia, i ſcirine
Blafi victri goſpodiahu
Bes poraſa, bes varline
Miloſtiuo kij parſcahu;

Iedua more ſemgliu poui
A kameniem opafane
Silne gore, i briegoui
Iſraſtieſce po ſue ſtrane;

Oſtajahu pod gnim tieſne,
I niſoke ſuud prodoli,
I raunine joſc neureſne,
I ſcirozi luſi goli;

...primalitiu,
Veseli se poglie, i gora;

Puno dike, i lieposti
Videch Visogni suako, vechie
Boscanstuenom suom kriposti
Stuori scarke duije suiechie;

Duije scarke suiechie, koie
Redom skladniem, i iednazim
Nebo rese, semgliu goie
Gorusctiema suoiem frazim;

nz e suiechia poglauita
Biela dana kragl isbrani
Vartechise okò furieta
V flatniehse kolieh bani;

...vitorog, obo sadà
afni miesez funze mieni
lochno vrieme koi vladà

T R E C H I E . 61

Vidiahuse ribe nieme
Gdi po pogliu morskom pliju,
I gdi kudam ifuitieme
Valouite piene biju;

Nebeskome gdi scirinom
Ptize krila svoa prostiru,
I nad semgliom, i pucinom,
Strelouite suud vdiru;

Ne dalece mirna stada
Gledause s'cudnom flasti
Sred raunine, i liuada
Meku tranu skupno pasti;

Vidiobi sueri varle,
I one, koese po tle viju,
Kaò da barsiem tiekom harle
V planinu dase skriju;

Is oblaka suietla, i biela
Rajski Gospod kadih stuori
Cigniascesce vedra cela
Dà ouę riei gnim gouori;

Oftuorenie drago moie
V vesegliu sui raftite
Varstu, i plemen suaki subie
Varhu semglie vsmnoscite;

Naj poslije zarna od kala
Ciouiek stuoren stà nà suieti
Nad stuorenia sua ostala
Cestit blagom od pameti;

suieti

Raiskiem

Pod nebomse kij nahodi ;

Sabranieno famo ù vochie
Prietjascemu da ne tice
Ako gorku smart nehochie
I scestoce gliute bice ;

Aj semaglski blisu stoj
Gdi neumarlo primalitie
S'viekouitiem dubiem
Viekouitu trauu, i zuitie ;

Iroziehse varhu grana
Slatne dugnie tui gledatu
Vochka pomno isprescana
Paklienomu hudom smatu ;

friedimu bistre vode
Vedospietni vir isuire
I etar rieke odkle

T R E C H I E.

63

Iedua ſtauglia gniu na vſti,
A kaianie gorko chiuti,
Ter od liſtia vienaz guſti,
Oko nage ſtere puti;

Vidiaſceſe Viſcgni od ſgara,
V goruſctu ſiat oblaku
Gdiga ſ'ggniuom gleda, i kara,
Neharnika ſlochiu opaku;

Pak gdi ſ'lizem ſarditieme
Na trudega ſmartne ſudi
Kechie on podniet, i ſagnime
Sui neſrechni redom gliudi;

Vtað Eua, koja parua
Suproch vieri, i raſlogu
Branienafe hiti darua,
I ſakriui ſuomu Bogu;

Polnauchi jur ſuoe vaie
V ſceſtokom' jadu, i trudu,
V puſteſe tuſcna gaie
Sakriuafce à ſaludu;

A nemili ſmai prihudi
Biufci ſuarhu odlynu
Podò kletoi ſuoi poſtudi,
Cim priuari ſlabu ſcenu;

Ponoſiſe, i oholi
Rad nepraue ſle dobiti,
I vaskolik ū okoli
V gliuſturah fracnieh ſuiti;
A'brek

i veleni rad gnih tugà ;

Stoga od Limba fle dubine
Gledahuse ne dalece
Gdi kragliuiu krute smine
Gdi vik funze neistiee

Zistieh dusca tù sbor sueti
Kros iednoga flochiu priku
Stafce sceglian sa vidiati
Sabranienu Bosciu sliku ;

Ofred nochi tei duboke
Biesce vidiet duziem redom
Siede starze , i Proroke
S'placniem lizem , i s'pogledom

dna vsrafta , liza vresna
Nad fuiem Chiachko Abram : Stafce
Ter prostartom s'lieua , i Hafce

T R E C H I E.

65

Kros iednoga dà kriuinu
Kà jadouno fuiet oparli
Nedopusti da poghinu
Tac fvarsceno fui vmarli;

Tefcko vfdahnu Iefus tadà
Velech drufcbi, s'viscgnie odluke
Sue nà mene ouò padà,
I na moie smartne muke;

Dafe nezknì s'moie strane
Dafe od grieha gliudi odkupe,
Da na fuietlos dufce isbrane
Is tamnoga jafa ftupe;

Tiem ù kratko fad pafite
Nekafe oudi vech nekarti
One flike flamenite
Koefu bilieg moje od smarti;

Od potopa nefmiliena
Vidiafcese tefckom fgodom,
Tufcna femglia podufcena
S'vmarlieme furiem narodom;

Sred faklopne tuarde plauì
Nebiuſcife nafcli ù griehu
Mali gliudske od narauì
Sahranieni famo biehu;

Gledafcese pliuat ona,
Pò varlouieh fuud bes ftraha
Slu vremenu nepriklona,
I varlini dafcda plaha;

Bog metaſce raſardieni ;

S'drughe ſtrane s'gar s'ùifina
Iſti od neba Goſpod iſte
Damu Abram ſuoga od ſina
Bude vcinit ſuetiliſte ;

On da iſpuni Boſcie ktienie
Nà tugufe ſuu ne obſire
Nà gliubieno neg rodienie
Ruku s'macem hro proſtire ;

Id nebeſki Kragl videchi
Starza ù vieri temeglita ,
I da poſluh bio vechi
Od pocetka nije od ſuieta ;

lie Anghiela s'neba , koj
ia mac gniemu hita , i neda ,
aga ù karui ſina opoii

Kasce , gdi rad fna frechnoga
V nemilom hudom vaiu
Suoga brata rodienoga
Slobna bratia prodauaiu;

Roditegliu fuomu paka
Dae profcdarla gniega lascu
Nemilosna fuier opaka,
I karuimu biglieg kascu;

On karuauu darsci ù ruzi
Draga finka fukgniu , tere ,
V pritesckoi gliutoi muzi
Sufamiu grosniem pere ;

Kasce gdi puk ifabrani
Is Egipta filna ishodi ,
K' obechianoï terga ftrani
Drag Viscgniemu prorok vodi;

I ù koliko dufiem putim
Gore ifuija , i planine
S'neba i s'ofctren trudim gliutim
Da ni malo ne pocine;

Od oggnenieh smija ftreno
Radi griehà male od vire
Po fue ftrane neisbrojeno
Mnosctuo pada , i vmire;

Snan Voeuoda s'toga vfroka
Suietla od bronza smiju gradi
Posfred poglia kù sciroka,
Na visoko daruo fadi;

...ua nielu viek bolieli;

Kasce ptizu, ka raspira
Ofcetriem kliunom suoje parsi,
I suom karuim bes ofira
Draghe ptichie pita, i marfi;

V vesegliu, i ù radofti,
Scgnie boliesni oui stoje,
I rasdiru bes milofti
Vnutargnia maikę suoje;

Suarba Pievania Trechiega.

PIEVANIE CETVARTO.

IVSCI odkrio Bog prilike
Koe ponosno templo rese
Mislech misli prem velike,
Van isachi spraugliasce;

Varhu praga biesce vechie
Kudse is zarkue na duor stasi,
Kada puno vike, i smechie
Farisea mnoštuo vpasi;

Vodiasce oui skup Susanu
Tesckiem griehom obadienu
Bliedu, placnu, raskofanu,
I od straha suu ledenu;

Koju ù zuiet sue mladosti
Suietla liza, liepa stasa
Chiachko s'mnogom gnie scalosti
Vda fieda sa Manasa;

Ona ù bitiu scinech tomu
Sneposctena biesce dila
Obechianu drugu suomu
Čias, i vieru ozkuarnila;

...paua ou iulen grede ;

On kaò fuetom prid zarkuome
Ifukarsta vidie stati
S' grescnizomse fuesanome ,
I fuiem pukom kgnien obrati .

S' yuhouitiem tù gouorom
Suescto ù lizu mosce flaghie
Sli rasumnik prid fuiem sborom .
Kako isnenad gniega snaghie ;

Nesrechnaie ouà scena
S'gliute fgode , i namiere
V kriuiini floi nasctena
Ozkuarniene voinu vierę ;

A nasc fakon narediua ,
Scto naredia fasma oscetraie ,
Tefiem grichom kadie kriua
Da kameniem dobienaie :

C E T V A R T O.

71

Rieci je oue on dospio ,
I tasctiemse pase vfaniem ,
Daje Iesusa pridobio ,
I faueso suoiem snaniem ;

Nepraunedni flobnik fzieni
Cimse ù febi gisdà, i dici
Dachie porod Boscanstueni
Isgubitse suoiom rici ;

Er akoijm sapouije
Da grescniza toli smiona
Podloscena vmriet nije ,
S'bludna grieha besakona ;

Suechie mnoſctuo radi tega
Od sakona sa obranu
Suoi isrigat ggniu na gniega
Sctobi kriuu-na Susanu ;

Toli suieta datim bude ,
Daiu smarti flom porase
Vpastichie s'osctre ofude
V sceſtoke suieh omrase ;

S'ouom misli flotuor kleti
Biesce sebe jur velika
V himbenoi suoi pameti
Vcinio dobitnika ;

Vbog tesciak tac kadgodì
Ki ò suakdagniem ſciue trudu ,
Spechi snieua da nahodi
Na dno rala ſlatnu rudu ;

V velikoj

... i marenu ces prokina ;

Pros fue tuoje vuhouanie
O isprasna gliudska suiest
Temeglito Boscie snanie
Niesi jaka vieku smeesti ;

Ik funcanoï pri suietlofti ,
Slabese oci gube , i bliescte
Vmarlesu tac mudrofti
Viecni vs rafum fue neuiescte ;

obroftiui Iesus mili
Naghie nacin liep nai barfce ,
Tuscnoi dikli dase smili ,
A sakona ne rafuarfce ;

iko glaua flich scidoua
Saedno scgnime gouorafce ,
Slamenita s'parftom floua
On pò femgli famerafce :

Nie sumgnie , toi grescgnizi
Smart dostoina dase neda
Toi sui ftari rasumnizi ,
I nasc fakon sapouieda ;

Tim koie od vas bes kriuine ,
I prauedne dni borauì ,
Vsmi ù ruku tuarde ftijne ,
I put gnieih parui vprauì ;

Is obilna tako broia
Tko dase oudi sad odkrije
Vkom nije slochia koia ,
I da parui gniu pobije ;

Sà prauednom tom besiedom
Opetase k'semgli obrati ,
Strahouitiem ter pogledom ,
Vse ù kriuo gnih gledati ;

Suieh onesieh tai cas ime
Na tle vpifat sprauan biesce ,
Kibi s'dielom vboinime ,
Vkafali da ne griesce ;

Stasce ù friedi dikla mlada
V scestokoi gliutoi smechi
Od smartnoga straha , i iada
Kaò prid vihrom prut treptechi ;

I sua tuscna , ismucena ,
I ù tielu , i ù pameti ,
Sgibascese na koliena
Sa nemilu smart podnieti ;

K**I spre-**

Ter' vdoraz smartni cekaj;

Nà nà ríeci Gospodina
V jedanse cas vtaſci
Suieh nemilos , i varlina ,
Kaih smete , i raſdraſci ;

Suiſe paſe meghiu ſobom ,
Miere skrouna ſui cinienia ,
Kriuuiuli koiom ſlobom ,
Kakuoe bitie gnih ſciuienia ;

V veliku skupu toli
Neumieſe nach nitkore
Da kriuinom kòm ne bolì ,
Da prauedan rietſe more ;

Suakſe greſcnik poſ naiuchì ,
Is rukamu ſtienie iſpada
I potaino , i krijuchi ,

C E T V A R T O.

75

Suak ostali kadse odieli,
I nitkote fudit nechie
Ne fudimte ni ia , veli ,
Pogh , i nemoi griescit vechie ;

Kào gresenizu oslobodi ,
I ote smartniem gniu stienami ,
Dragu druscbu suou nahodi
S'ouesiema besiedami ;

Nerasfoscne varste od gliudi ,
Hude , opake , tuarde glaue ,
I dobieni flobne chiudi
Nechie ù fabit dà postaue :

Od dobrote tafctom maglom ,
I blagochiom ogarnuti
Sctetu , i poras suiestim naglom !
I nemilu smart snujuti :

Ime , i fuita rafumnicka
Od hualeim drughe nije ,
Neg vfiona , i velicka
Sctose pod gniom floba krije :

Sdarsci ù sebi smartne otroui
Gnih medeni glàs , i lize ,
V farzusu fli vukoui ,
A nà obrafu mirne oucize :

S'nakitienom oholasti
Zuietiem riedi mile , i liepe ,
V fuieh sborieh parue ciasti ,
I posdraue parue klepe ;

Oni parnoui teguui para ;

litie , i fciuot gnih lasciui
Prilikaie liepa groba ,
Kije vnutra smrad ftrasciui ,
I necista sue gnufoba ;

Cuuaitese sei cegliadi
Treskouite jak od mugnie
Oni parle isnenadi ,
Niese sdrauo vfdat u gnie ;

Ne cujete , ne pasite
S'kiem himbenstuom na me gredu ,
V besiedi dame vhte
V kriuinu dame uuedu ;

Od priuara sue prigode
Darsce smiono vuhouiti ,
Sue hitrine isnahode
Dami hndu nauditi :

Sad nepraue da gresnike ,
K'meni vodim , i dosiuam ,
I od slobe hude , i prike ,
Pokaiane odriesciuam ;

Sad da rukam neumiueniem
Vi moa druscba blaguiete ,
I jestoiskam fabranieniem
Rasbate poste suete ;

S'nepraue dnom sadà odlukom
Sciarouito motre , i rade
Ieda mene s'Rimskiem pukom
Kakogodi fmetu , i fuade ;

Cimme isuode nà priuaru
Dame putom tiem potlace ,
Ieli praua stvar Cesaru
Obicaine dat harace ;

Sad , i na vas , i na mene
Suescto mogu , i nemogu ,
Is pameti sue himbene ,
Ismiscgliuiu proch raslogu ;

Niesu jaka moja dila
Gnih ispravit pamet prieku ,
Koase niesu vcinila
Od narau gliudske vieku ;

Odtuarnuti , falliepieni
Nechie nebu da vieruju ,
Ni ke Chiachko moi po meni
Gnim podaua suiete cuiu ;

Slamenitieh vam gouori;

Nù da otaiſtua puſtim in;
Neboiteſe draſi moi;
Blagouati vech ſciuna;
Koiieh ſceludom ſemglioſi;

Dua , i ona nechie pichia
Smeſti ſuietle fraſk pameti;
Niſe moſce toga zichia
Ciſto farze gnufno rieti;

Ieraſloſcne miſſi grube
Koiie leſce ù couieku
Viecnu duſcu more , i gube;
I gnie zkuarne cias , i diſku;

ù jer ſcirna ſuier borau
Poſred kala , i gnufſti;
I prignute jes naraui.

Iosſter Viſcgni kragl iedini
V pocetak parui od ſuita
Gliuſka narau kadſe vcini
Varhu ſemglie vſmnoſcita ;

Dà po malo ſlabe vmarle
Pod ſapouied ſuu podloſci ,
Kigod ſakon da ſagarle ,
I dà ſnadu ſctoe ſtrah Boſcijs

Sapouidie s'gara gnima
Praue vbiat jagagncichie ,
I prid ſuetie otarima ,
Odrediene klat juncichie ;

Suekoliko toi cinienie
Vputienia na ſuiet moga
Bieſce bilieg , i ſlamenie ,
Od ſakona dohodnoga ;

Rece , i biuſci u ſapadu
Iur doſpielo ſunze ſiati ,
V neuiernom hudom gradu ,
Nektie nochno pribiuati ;

Timſe s'druſcbom na duor dili
Ter ſnaiuchi dobro daje
Ne daleko dan nemili
Da imà podniet ſmartne vaje ;

Poce ſceliet s'mnogom ſcegliom
Prije nego bude vmriti ,
Sdragiem ſuoieſm Roditegliom
Rieci otaine beſiediti ;

Od Tabôrá gore vpravi;

Kadse scgnima na varh stani
Gdi raskosna puni vresa
Kitni cedri, i prostrani
Ticu celom ù nebesa;

Saedno s'rukam fui sklopieniem
Oci ù viscgnie duore vpriesce
I molbami podnisceniem
Boga molit s'krouno vsesce;

V molieniu sniscnom tomu
On s'gliubauim mnogom fiede
Suemoguchiem Chiachku suomu
Gouoriti sei besiede;

Euo Chiachko tuoi sin fada
Idem filnoi smarti ù ruke,
Nise farze moe pripada

C E T V A R T O. 81

Nù oue drughe moe gliubiene,
Kiem moa druscba toli omili,
Dasu rodni stan fa mène,
Sa fuiem rodòm oftauili:

Kaò tuoi porod oni gliube,
I ti gliubi gnih mogliute,
I smartneih od pogube,
I od namiere brani gliute:

Ne ftrascime gliudska fila,
Ni gliudskoga nefsuiés ggnina,
Kojaseie priprauila
Gnim naripit suprotiua:

Da sui pomru scomi tijs
Illi akochiesc ti gnihoue,
Skrati vmarle dni naj prijs
Kros oggniene tue freskoue:

Ti minuchie gnih sciuote
Satarisci s'tuojom vlasti
Akoe take od tegote
Gliudski narod Chiachko ispesti:

Samoih cuuai , i vkloni
Od fasieda , i priuara
Kiemse sprauglia pako smioni
Dà gnihoue dusce shara:

Ne daj , daih smefti budu
Isnenadi farde klète
Moe gliubai da sabudu,
A da otroune fliede fuiete:

V gorulcte nepokoje
Cinismoim s'neba pasti;

Koè promienit nechie obrafe
Koje darfcac fle nacine,
Da rastruiu, dà porafe
Sarza praue moe druscine;

Ti moi Chiachko drag gliubieni
Gnih himbene smeti sprae
Neka fasma pridobieni,
S'mirom draghe moie oftaue;

Dase ù fuietu bude nakon
Moje smarti nach kogodi,
Od kogachie raiski fakon
Vcit gliudski fui narodi;

Oud Chiachko pogodimi
Rad gliubau tuoga roda.
Da mi... ..

C E T V A R T O. 83

Gliubieniema drusim tuoim,
Neimaj kros toi straha, i smechie,
Sa fuiem slobniem varkam suoim,
Kragl paklieni naudit nechie;

Neka rescì, i mucise,
Iskat vsrok gnih porasa,
Da ù stò slika prituorise,
Dà promieni stò obrasà;

Nenauidne smije stare
Iachiu sniscit filae mochi,
Smești skroune gnie priuare,
A sarcano gnih pomochi;

Iedanchiese famo nachì
Ki s'opakom prem neuierom
Is druscbechie tuoie isachi,
Tegnut smartniem sliem centerom;

On ù farzu fuom nemilu,
I sad misli smionom slobom,
O isdaunom kletom dilu,
I kajese, daje stobom;

Scali isdaunik daie pustio,
Suieta gliubau, i pokoie,
I daseje podlofcio
Pod sakone trudne tuoie;

Sue ouò draghi moi porode
Ti snasc samnom od vik vika
Prije neg nebo, semgliu, i vode,
Stuori nasca vlas velika;

[REDACTED]

A N T E

ega
10

à

Ti pocete famo trude
 Dobrouogлно Sinko isuarsci,
 I pakliene smarti hude,
 Stuoiom smarti silu skarsci;

Gledaj ouu tuu druscinu,
 Kate sadà jedua fliedi,
 Ni snà kako po nacinu,
 Raslofcife, i besfiedi;

Nasciem duhom nadahnuti
 Suichie posnat bes karfmania,
 Kofu isuarni Boscij puti,
 Srak raiskoga scetoje snania;

Ter skoristim neisrecenom
 Spouiedatchie po suem fueti,
 Riecim staunom, i medenom,
 Praue viere fakon fueti;

Sa gnimasc mienitichie,
 Viecni vnuzi liepiem redom,
 Kij cias tuoju glasitichie,
 I cinieniem, i besiedom;

I gdi Ocean prostranime
 Suoziem vodam semgliu obftira,
 Bitchie flauno tuoie ime,
 I primiena tuoja vira;

Vedri Kragli, i Cefari,
 S'draghe voglie castitchiete,
 I fidati smogom hari,
 Nà cias tuoju zarkue fuate;

Neisbroiene femglie vlada ;

Dobrouogлно, i veselo
Pod fakone tuoje všmnošcne
Višokochie šnišcit celo,
I daršcaue šue podlošcne ;

'uchie imati viera praua
Suegh ciašticna, suegh gledana,
Ponošitieh štò zarkaua,
Štò otarà, štò duorana ;

'uchie tuoij namiešnizi
Sred gošpodštua viekošita
V neišmiernoj vladat dizi
Šuiet, i krune šuega šuieta ;

akoše kadgod šgodi
Cim šuiet s'lietim gre naprieda
Ki god narod daše išrodi.

C E T V A R T O. 87

I fa tuga, i neuoglia
Pokarana, ne fatrena
Ishoditchie cegliad boglia
Kako flato is plamena;

Kros ouechie Sinko vſroke
Grad receni Rima verna
Sctete podniet prem ſceſtoke,
I ſla tarpiet neismerna;

Nagnchie mnoſi boini puzi,
Silom ſarnut da naripe,
Nemiloſnoi ù odluzi
Daga fatru, i ſkoripe;

Nù ſcto zargnieh ſred oblaka,
I ù goroiſe vidi ſmechi,
Tolikochie ſinut paka,
I ſa teſkiek trudà vechi;

Terchie ſuakcas bogli ù ſebi
Strene mire ponaugliati,
Nichie doſpiet, dokli tebi
Suiet vaskolik ne obrati;

Ouakoje meni od voglie
Rad korifti od ſuieh glindi
Naſcoi vieri vech priſtoglie
V Rimſkomu gradu budi;

Sà oueſieme gouorome
Viſcgni Goſpod neumarli
Suu deſnizu ſtere, i gniome,
Gliubienoga Sinka garli;

SM

A ù tai

Liepa ſtuora , i ſuncana ;

V ſlachienom tomu oblaku
Boſcij porod vas oſtaje ,
Ter miriſe raiſke , i ſraku ,
Strieglija is liza po ſue kraje ,

Haglinamu ſniegſe vcini ,
Is obraſa ſunze ſinu ,
I ù caſ jedan Bog iſtini
Obiauiſe pò ſuem cinu ,

ſuiem ceſtita , ſuiem blaſcena
Praua ſlika Chiachka ſuoga
Neraſdiona , neiſrecena
ſuietloſ ſunza neumarloga ,

ac minuchie kad ſuietloſti
Slatni jezer ſunze iſhodi ,
Suega ſtuora ter e'radſti

C E T V A R T O.

Na ishod gniegou suiet rastuora
Sue liepote, kę ù gniem siaju,
A sui varsi dubia, i gora,
Suietliem frakom flatni oftaju;

Lize ouako, i josc drasce
Puno dike Boscanstuene,
Priobrascen Iesus kasce,
Nà oci druscbe facudiene;

Stoiahumu s'desna, i s'lieua
Mudri Moises, lla oggniemi
Strafi varlieh jur kraglicua,
Po suoj semgli proslauieni;

Oni ò mukah smartnieh tada
Meghiu sobom gouorahu
Solimskoga po fred grada
Ifukarsta kę cekahu;

Mukah kesu raiske lieke,
I mir viecni nam donile,
I od pakliene smarti prieke,
Suiet vaskolik odkupile;

Vriedni Petar, i druscina,
Tai cudesa koj pafe,
Rad vidienieh velicina,
Kako vani sebe illase;

Petar vse besfediti
Liepatie ouà strana,
Dobroje ù gnioi nami biti,
Vcinmo oudi do tri strana;

Sunzu sličan oblak suieto;

Od radoſti er velike
Sueſe nebo tad raſtuoſi,
I raskoſcne ſuoje dike,
Prikafasce raiski duori;

A ū oblaku goruſctomu
Slauni od neba Kragl ſiedechi,
Poda zelou Sinku ſuomu,
I oue riecſi cuſe rechi;

Duoe porod moj gliubienī,
Kijmi vgodſi varhu fuega,
O vmarli podniſcenj,
Sui ſluſcaite ſkladno gniega;

Id Anghiela kori vrefni
Sa ouom riecim fui jedini,
Sapieuaſce ſlatke pieſni.

CEITVA N TO.

Vpasenieh radi cuda,
V šestokoi smegi, i strahu
Od velika kako truda,
Oboreni oni spahu;

Od bitiaih dignu toga
I u gliudskoga slizi opasa
Sam na gori bes nikoga,
Na obicainu gnimse vkasa;

Terim rece da nebuda,
Cuda onoga glas profeta
Dokli on ne stre smert pribuda,
I nebude vskaributi;

Svarba Cetuartoga Piekanta

M

PIEVA

VLADOZI od Siona,
I suetoga templa glau,
Kieh lapidos viona,
I strah leden smartno dau.

One nochi prem strasciue,
Prouedosce vrieme bdechi,
S'miski opake, i sumgniue,
Nepokoini sui stojechi.

V tom bitiu gnimse cini
Da Isukarsta joseter vide,
Kako u mnogoj velicini,
V Solimski grad vside.

Joje mnoštvo dieze prau
Sa gnim stupi, cegliad koja,
I gniegone dike, i slau.

Gdi jur fuetlo gniega ime ,
 I dobrotà raiska leti ,
 Pored s'głasom neumarlime ,
 Pripiešana po fuem fueti ;

Sčtochię vcinit , prem ocita
 Sa fuoi poras diela pase ,
 Prorocanstua flamenita ,
 Gdi na fuarhu fuoju ilase :

Od Bosciega roda gnima
 Kragl dachiese poroditi ,
 Po doscastiu koga ima ,
 Vlas gosposka gnih fuaršciti ;

Dà Sionski grad fzienieni ,
 I ponosna zarkua flauna ,
 Bitchie tadà ù nefzieni
 S'tlem poreda strena , i rauna :

Obicaij dachie stare
 Obratiene bit ù nifčta
 Nichie ciaffit sbiene otare
 Vechie od karui fuetilifčta :

Isgubieni fato veoma
 V sloi sumgni , i ù strahu
 Posred fuoga fuaki doma ,
 Bolni , bledi , skrouni stahu :

Nà isti nacin drobne pcele ,
 Sred ranoga ke prolietia
 Tekà mirne , i vesele
 Sa kupiti med is zuetia :

Ggniuno nebo strahim daje;

Biesce vrieme, u fnu milom
Trudni vmarli kad boraue,
I dohodnom danu bilom
Posle, i diela sua ostaue;

Anecistieh iur nemani
Oggnienita voiska nochna,
Biesce ifascla pakla vani,
Sliem varkami jaka, i mochna;

Kudgodierse ona obrati
Po suieh putieh ktie da faspe,
Slobu, nehar, smechie, rati
Bune omrase, sctete, raspe;

Kuscne obrafe, garde flike,
Vaselifu dusci varli,
I na cete strascne, i prike,

Nà višine kuchia siede
Mnoſc velika bratie gliute
Dio poſtupi , i obſiede ,
Suekolike grada pute ;

Sred prolitnieh takò danæ
Harlieh ptiza jata ceſta
Is poludnieh kadno ſtrana
V hladnija bieſce mieſta ;

Varhu morske cim ſcirine
One teku ſtrelouite
Odlucene da kraine
Barſiem tiekom prije vbite ;

Nà kraj , kiſe gnim pomoli
Parui padu , i nauale
Zarniem krilim ter okoli
Sue prikriju puſte ſcale ;

Skrouniem jedom ſparuæ truiu ,
Huda pakla ſarde ſlobne ,
I po malo goſpoduju ,
Suieti himbam gnih podobne ;

Ter poſcudne ſuieh poraſu
Bes priſtanka okom rade ,
Tuardoglaſtuo , ſumgnur , omraſu ,
Slaba ù ſarza ſiju , i ſade ;

Snom ſueſaniem mnoſi gludim
V ſtraſciuſe naçim kaſcu ,
I vidieniem taſcto hudim ,
Neprilicne ſgode laſcu ;

Mnoſi

Neisrecena fla gouore;

Kascu zarno miescfe biela,
I koliko' hughie snaiu,
Sua gniegoua dobra diela,
V grieh tescak obrachiaiui;

Ggniune, tihe, pomne, lotre,
Bes rasluke bunit tarce,
Tlape, hine, snuiu motre,
Slobe, iede, mrase, farce;

Da gre Isukars prik, i fardit,
Glase bliedech, i treptechi,
Nouu vieru sa potuardit,
Stare otare s'templom scdechi;

Dà imà ù ruzi guosdie oholo,
Sue faklope da rasori,
Da sua zarkua iur okolo

Iakiem glasom gnih ù viechie
V visoko templo fouu,
Ako rodnieh mira nechie,
Sctetu vidiet fui gotouu;

Isti glaua voiske zarne,
Nepraunedna radi sbora,
Zarkue ù vrata filom farne,
Snascniem mahom kieh rastuora;

Od vdorza tescka, i prieka,
Slatni vesi fckripe, i fuece,
I glàs jaki filna fueka,
Rasliegase tia dalece;

Timse odasuud nepraunedni
Skup starosta sborit sprauglia;
Ni noch tmašta, ni mrak ledni,
Gnih stupaiu neustauglia;

Kako dasu fuarkom prikomi
Nepriategli kij nemili
Nochno, s'hudiem isdaunikom,
Isnenadke grad primili;

Ter da fuešu tuarde obrane,
Sa fuiem vratim osuoiene,
I da voiske oruscane
Sieku, fcegu, robe, pliene;

Puti od grada fuifu puni,
Gniegdie vlase, gniegdie ishode,
Iedua ù strascnoi spase buni,
Odkle, kamo, fasho: hode;

Nà millise lle popuse;

Pun scelienia prem nesuiesna
Misli ù dne, misli, ù nochi
Suarch sakona trudna, i tiesna,
Tescki jaram kaochie mpchi;

S'togà vfroka krafti vliefe
V lakomom tamnom griehu
Blago vbofcko, i pienese,
Koi j pridani gniemu biehu;

Nù videchi da mnofc takà
V rukemu nè vlafi
Pohitnoga farza opaka,
Slù pohlepu da falafi;

Predgni sciuot sciuiet scudi,
Sarcechise da faludu,
Toli drugo vrieme trudi

Nà oue misli popusnuta ,
I od prie flaba ù suiesti ,
Zarni glaua skupa gliuta ,
V suoe varke grede ùuesti ;

Ne s'vesegliem magniem nego ,
Kad lau varli , i strasciui ,
Glad farditi kogae stego ,
Da cegliufti prasne kriui ;

Plaha ù pascu tech ieliena ,
Pod visokom gorom vidi ,
Is nasctena veseo pliena ,
S'harlinomga mnogom flidi ;

Galilea Sotre fliku
Hitra neman s'praua himi ,
Ki neharnom isdauniku
Biesce ù karui , i rodbini ;

I nemoguch slotuor varli
Oka fascet s'misli klete ,
S'ouom riecim k'gniemu harli ,
Daga fasma skonca , i smete ;

Tise ù gluhe nochi doba
Po pustoscnoi skitasc gori ,
Od studeni nochne sloba ,
Prije vremena date vmori ;

I mosc tarpiet fla tolika ,
I takose dopustujesc ,
Da tua lieta sua kolika ,
Sluscisc , tuscisc , i bolujesc ;

Slicnu trudim platu štechi;

Ti jednoga sliedom sliedišc,
Ki nà templo ruku štere,
I štauglase, kàò sam vidišc,
Nà smaknutie stare viete;

Koga ismet sue cegliadi,
Od nikakue ruke, i šziene,
Mnosctno gliudi duorit radi,
I nekrepke sliede scene;

Anaj parui glaue od grada,
Sui sakoni kako prose,
Nerasdruscna puni sklada,
Nagn omrasu smartnu nose;

urše kupi sbor prauedni
Sa nepraua dase dila,
I sa šciuot tai neredni,
Eniem...

Malomuchie dat pomochi
 Neprilicna huaſta, i ſlaua,
 Od velike ſile, i mochi,
 Kù raſumiet gliudem dauà;

Skritga nechie guſti oblazi
 Dà ne primi ſmartnu mukn,
 Ni nacini druſi opazi,
 Kiem dobiua glas ù puku;

Nezknì, ne ſtoi, ne iſgubiſe
 Silne od ſmarti bieſc na vrieme,
 Ako vreda ne vkloniſe
 Iſginutchieſc ſaedno ſcgnime;

S'ouiem ſlobniem beſiedamì,
 Suieh priuara tuoraz cini,
 Daſe karunik ſli pomami,
 V omraſi, ù varlini;

I videchga pridobìta,
 S'glaugniom lupa, gniega oggnienom,
 Termu tai cas s'oci odlita,
 I s'nochnomſe mieſca ſienom;

S'oci odlita nu dalece,
 Ne gre napas neſmiglienà;
 Vele vechiu nego ſtiece,
 Snagu, i kripoſ neuidienà;

I takofe ſtere, i vije,
 Okò gniega, i naſtoij,
 Dà vgn vlašì naj poſlije,
 Duſcu, i ſciuoſ termu ſuoij;

Kòè pod trudniem stiegom podni;

Sapouiedi, koje obilne,
Od Boscièga primi fina,
Cinemuse ofctre, i filne,
Priko miere, i nacina;

Toga od bitia onse odrice,
I cim misli sle probirà,
Kletua hochie sud protice,
Da isdaunik ne ima mira;

Tac dobroga nauciteglia,
Suu pod noghe gliubaurstauglia,
Terga oholieh nepriateglia,
Karune ù ruke isdat sprauglia;

Ah nesrechni, ah smamieni,
Nad smamiene sue na suietu,
V floi misli falsiepieni,

Rafaberi, promiessife
Kù cias dosle ftekò jesi,
Drug gliubieni brojehise,
Slauna Kraglia od nebesi;

Kolikratfi tuoiem vscima
Boscanstuene fluscaò riedi,
I rasgledo lize ocima,
Gliudska narau kiemse dici;

Kù mnofc, ciemse Bog odkrio
Slaunieh cuda vidiosi,
Od kieh i ti kigod dio
Gniega vogliom dielouosi;

Neuidieniem griehom vieku,
Sadà zarnisc fue tue dike,
Naj hughiega date reku,
Nad fue ostale isdaunike;

Kojà nesuies vlada tobom
Ka pohlepa prem nemila,
S'jedouitom toli flobom,
Suiesie tuoju obuimila;

Nascto tefu biesne sceglie,
I lakome tue potakle,
Nad fue Boscie nepriateglie,
Sli karunice, kleti pakle;

Sctoje sciutot tuoj omarfo
V ke tescko flose vparti
Scto tuà dusca plaho, i barfo,
Nà porase viecne farti;

Ne napire ggniuna nate;

Pasi, ù koie sarnesc smechie
Kojc stiecesc sad neciaſti
Kako gubisc huale, i frechie,
S'koga varha radisc paſti;

Des ù ludoi koja odluzi
Is rukati sad illieta
Scudietichie mnoſi vnuzi,
Dokli bude ſuarha od ſuieta;

rad toga ſuu tuoju ſcegliu,
I tua vſania taſeta, koja
V iſpraſnom sad veſegliu,
Sace ohola pamet tuoja;

aſparſatchie vihar plahi,
I kad vſmniſc bit naj vechi
Naj goroichieſc na ſamahi,

V tò flobni redounizi
 Shudiem glauam od gradiana,
 Biehu doscli fui kolizi,
 Sred skrouita zarkue ftana;

Varhu sbora nabuniena,
 Kaifa paruu vlàs darascafe,
 Komu mitra posuechiena,
 Siede prame pokriuafce;

On varh flatna ftola fiedi
 Od fuieh inieh naj-viscega,
 A oftalose viechie ifredi,
 S'obie strane oko gniega;

Meghiu gnimse neuidiene,
 Varte od pakla biefne farde,
 I darfceih rafgojene,
 I ù omrafi plahoi tuarde;

Suaka fuoga obralaje,
 I ù gniegouo farze vlafi,
 Terga nukat ne priftaje
 Praudu, i rafiog da ne-pafi;

Varhu ftuari mnofieh oni
 Meghiu sobom raflofcahu
 Na rogobor vfioni
 Miri od zarkue fui bucahu;

Iedni fudè, i gouore
 S'ggniunom riecim, i nemilom,
 Ifukarfta dà vmore,
 Illi s'varkom, illi filòm;

Pod Bosciega Sina krilo;

S'drughe strane vechi dio,
Strah, i tescku sumgnutakafce,
Da nabunien puk nemio,
Suproch sebi ne rasdrasce;

Sascto biesce vites stauni;
Sanio gliudstvo, kom nje broja,
Kros Boscanstuen gouor stauni,
I kros diela raiska suoja;

Tu Nicodem biesce vmietni,
Od naj paruieh grada glava,
Komu samom pakò sctetni,
Krepko farze ne skoncaua.

Pribiuasce s'vierom mnogom
Blaga ù suiesti misaò griemu,
Nuse opriet sam s'rallogom.

Nù kad dobro posnà daje
Kraglia od nebi porod pravi,
Poslan smirit našce vaje,
Couiencanskoi ù naravi;

Kako jedan sliệpaz, komu,
Iša tmina bio dan sine,
Poklonise stuorzu suomu,
Hodech putom od istine;

Potainoga vse sliedit
Sa ne stechi s'gniegz omrase,
I sle gliudi nerasiedit
Na gotoue fuoe porase;

Nù kad vidie slo pristupno
Kese ocito gniemu prieti
Bes ofira, da sui skupno
Prau sciuet hochie oteti;

Vech nehotie tajatise,
Nego smiono prid suiemi sborom,
Sta na noge, i odkrise,
Souiem mudriem prem gouerom;

Stuarie ò kojoj besiedimo
O Sionski glave isbrani,
Kako dobro sui vidimo,
Suietgha nego Irak fanciani;

Nichiu istine vechie kriti
Gdi je koris rodna grada
Da snam glauu isgubiti
Vasce od ruke oudi sadà;

Stannenta priptuaguna ,

tarieh Prorok , kiem vcini ,
Skladno pieuat s'gar Duh sueti
Dachie Boscij fin jedini ,
Nase gliudsku put vfeti ;

Jeka Chiachku fuom viecnomu
Priporuci gliudi tuscne ,
Kieh u griehu obchienomu ,
Smai paklieni darci fuscne ;

spuniasc sue na gniemu
Suetò pismo scò proroci ,
Nie rasloscit od onemu ,
Scò suacie pase occi ;

Nemochnifu osdrauieni
Glusi cuiu , flicpi vide ,
Gubauzifu ocistieni ,
Niemi gouori . soarcen ide ;

Nije nemochi na fujet, koju,
Gdie krepko farze, i viera,
Kros defnizu, i riec fuoju,
Suemoguchiu ne istiera ;

Nije sledi, kù ne vtaſci,
Nije boleſti, kù ne vſtauglia,
I dae liepſci dar, i draſci,
Duſciu od grieha joſće oſdrauglia ;

Trema, koe ſtuar fuiem poſnana,
Mili ſciuoſ martuiem vrati,
Od kiejh Lazar cetar dana
Vkopanſe vidie ſtati ;

S'diela ouega tac ſamiernā,
Puk ſacudien gniega ſlidi,
Samae vaſca ſuiſ neuiernā,
Samiemaſe vam neuidi ;

Prid ſuiem, kiſu praua ſuda,
Stuarifu ouo iſuan mijre,
Do viſozieh ouieh cudā,
Gliudſka kripos ne dopire ;

Moch velika Boſcanſtuenā,
Smart, i narau, kà ſiluje,
Saedno ſcgnime ſiediniena,
Sue ouò'cini, ſue dieluje ;

Kolikratſe gniemu opriefmo,
Sad s'beſiedom, ſad s'varkami?
Kolikratga ſharat ktiefmo,
Sad s'oruſciem, ſad ſtienami?

Raijskieh duoran voiskom jakom ;

I josc kripas toli mnogù ,
Sasliepieni ne posnamo ?
Iosčterase nascem Bogu ,
Suerniem farzem ne klaniamo ?

Sčto cinimo ù ouemu viechju ?
Sčtonam napried vechie ostaje ?
Sagarlimo raisku srečju ,
Kanam s'neba sletielaje .

Spasitegljam s'gar siscoje ,
Da gniegoua milos tiha
Smiri gliudske nepokoje
Dà slobodi suiet od grieha ;

Tim snisceni , i veseli ,
Hodmo ù gniega , velicine ,
Danam raiski mir vdieli ,
Danam ...

Pogledomga kriuiem pase ,
A od velike farcbe , i ggniua ,
Iskre is oci suiem islase ,
Obras flike promieniua ;

Suak cas gori , suak cas vechi ,
Sli bies gnihou rasgarase ,
V nè prauoi terih smechi ,
Nesuiesniema mislim pase ?

Sila jafa paklienoga ,
Nabungliua , i otrouna ,
Koja ù parsieh gnih suakoga ,
S'biesniem jedon stoij skrouna ;

Suiem fastupa prauu istinu ,
I pametie suiem otela
S'tuardoglaustua da poghinu ,
Da na opaka farnu diela ;

Nektie ù dugo stat skrouena ,
Sarcba , kuim farze vari ,
Neg ohola , neg oggniena ,
Van iside , i ùdari ;

Opak , fardit , nerasborit
Sbor vaskolik skace , i vikà ,
Kako tai cas dase oborit ,
Zarkua imasce suakolika :

Iak fred guosdia treskouita
Cimse pase prahom gliutim ,
Skrouna sila oggnienita ,
Sa isit jaka tiesniem putim ;

ionime dimom tada
Dbo. i strascan tries vdara
Da rasori tuarde sgrade,
Niele voiske rasdre, i shara:

aniena na daleko
uafe okolo semglia stresa,
Buke strascne, skebi reko,
Dafe ore sua nebela;

parscane, i smetene
ad sue vidisc protiunike
Znih obrane rasualiene,
itrena oruscia, i boinike;

inako filno viechie,
Rem pospiescno na fue scetete,
ue pod noghe stauglia, i mechie
Mudra snanza dobre fujete;

Kad nesuiesna rogobora
Nerasfoscne prista buke ,
Vse Kaifa glaua od sbora ,
Isgouarat suoje odluke ;

O Gospodo plemenita
Niedanse od vas ne pripada ,
Sctose oduarfce , i odskita
Od nas oui ludiak sada ;

Kaose isgubi , kaose smami ,
Kako slotuor nasc himbeni ,
S'obicainiem priuarami ,
Sarze , i pamet gniemu oblieni ;

Nasce viere fzienu , i flatu ,
On toliko dosle gliubi ,
Da ktie mnokrat suoju glauu ,
Sa gnie gliubau da isgubi ;

Protiunika pace istoga
Pod stieg koga sad pobiegnu ,
S'temeglitieh sto rasloga
Vchiekrati snaghie stegnu ;

Sadga sliedi nam protiua ,
I tomuje cias , i dika ,
Takà u rieci moch pribiua ,
Vuhuenoga vilenika ;

Pun pakliene hitre slochie ,
V gniemuse ka nahodi ,
On satrauglia koga hochie ,
I u druscbu suu priuodi ;

Daje isbrani pōrod Boscij;

Suarch sakone Moisesoue,
Na oci nasce kife fudi,
I obicaij ſtauglia noue,
Daih priproſti ſliede gliudi;

'rid ſuiem pukom, ki gouori,
I hualife prem ocito,
Daje doſcào dà raſori,
Ouo templo glaſouito;

'emplo, koje jur ſgradieno,
Bi po Boscioi ſapouiedi,
V koe blago neisbroieno,
Potraſiſce naſci diedi;

ſc da toga grieha nije,
Na koiſe ne poſtaui,
Slobe opake praſctat ſmije.

Koja oudi jes dobrota ?
Koiaje ouo noua viera ?
Koi j nacin od sciuota ?
Nascose ouà stvar prostrira ?

Ioscchie s'varkam, skiemse vputi,
Sa vsmnosciti suoie mochi,
Grad vaskolik podignuti,
Da nam bude varha dochi ;

Cesa vas grad ? s'vlasti prikom,
I s'pomochi pakla huda,
Od suetignie pod prilikom,
On tolika tuori cuda ;

Da darſcechi nacin oui,
Imà vcinit dase sklone,
Israelski sui gradoui,
Pod neprauē suoe ſakone ;

Takò dachie viera isbrana
Kojà od nas nad sue oſtale,
Mnogo viekà bi darſcana,
Ne bes viecne naſce huale ;

Bit ù napried neſzieniena,
I pogardien ſakon ſtari,
Sueta zarkua poruſcena,
Poharani ſlauni otari ;

Tim ſui danas jedne odluke,
Bes ſtrahamu odredimo,
Koe doſtoi teſcke muke,
Suiga na ſmart oſudimo ;

Dokle

N I E

c.

oij

s.

Oue riecì Kaifa dana ,
Cim neprauì sbor fuietuje ,
I na fuarfi kào fuieh glaua
V neshani prorokuje :

Er fa inò s'neba s'gorì ,
Nije doscao Sin Viscgniega ,
Neg da smartim suom vmorì ,
Smartne slobe suieta suega :

Tim sui puni biefti hude ,
I cemera paklienoga ,
Nemilosnu na smart fude ,
V gliudskomù tielu Boga :

Sui jednaku misao imaju ,
I ù slufu sui jedini ,
Nù nacina nach neshaju ,
Dase tai ftuar skrouna vcini :

Kako jedan flotuor koj ,
Sa fua diela prika , i huda ,
Sciuotufe fuomu boij ,
Od ofctroga praua fuda :

Cim napunien straha , i tughe ,
Biesci od praude , kaga tira ,
I probija poglia , i lughe ,
Suak cas fa se terse obsira :

Nagliem okom is dalece ,
Guftu dubiem goru vidi ,
I da ù gniu prie vtece ,
Harliem tiekom fuoi put flidi :

ò fzienech bit flobodni ,
ionski glaue prem nemili ,
biufci na flu smart vgodni ,
lofcij porod ofudili ;

tà ofuda huda , i flobna ,
fuarfcife ne mne prije ,
fuarhe , i puta nu podobna ,
Gnih farditom fudu nìje ;

raflizieh mìlli vali ,
umgniu cine fuiem veliku ,
Dà à flo koje nebi vpalli ,
s koga ifit nechie viku ;

d ifdauni kleti Iuda ,
Kife od drufcbe nochno vkrade
Ne bes fuega viechia cuda ,
K'gnim priftupa is nenade ;

Puni fumgnie ter sceftoke ,
Od dolcatia od gniegoua ,
Klepe snati praue vſroke ,
Kà ſgodila ſtuarſe noua ;

Tim ſa cutga muce ſtoje ,
A on oholo ſuarchie , i prieci
Suud oggniene oci ſuoje ,
Pak gouori ouę riei ;

Snàm Ceſtità ò Goſpodo ,
Dà opaki Galileo ,
Veleuamie ſtraha podò ,
I ſceſtoko ſuiehie ſmeo ;

On ſakone ſtare vgodne
Smeta , i diſce ſuom oblaſti ,
S'mnogom ſctetom ſemglie rodne .
A ſuaſcome malom ciaſti ;

Timuas vidim ſiediniene
Tuardo miſlit , i ſboriti ,
Sa grieh vlaſti ùuriediene ,
Kaochietefe ofuetiti ;

Bes nikakue vaſce muke ,
Dar akomi ſlican date ,
Iauamgachiu dat ù ruke ,
Dà vech ſtraha ne imate ;

Rece , à viechie ſue veſelo ,
Obechiaſe , i ſaueſa ,
Sa iſdauno gniemu dielo ,
Dat ſrebarnieh tries pienefa ;

Q

Tries

Dajucimu mnoŝtuo huala;

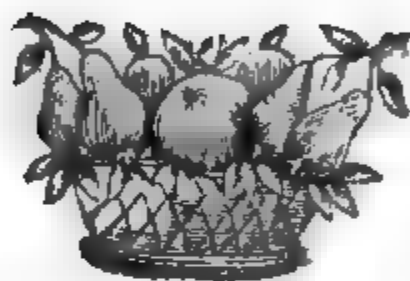
Onŝe opeta k'suoj druŝcini,

V viŝoke vrati gore,

Nà vŝdanu da vcini,

Od ŝuieh ŝala ŝlo naj gore.

Suarba Piruŝnia Paŝoga.

PIEVANIE SCесто.

ASAM slauna fuetkouina,
Po frechise pribliscasce,
Kù sua Euriépska kraglieuina,
S'mnogom ciaftim fuetkouasce :

Sedam danà kadà zielich,
Kaò fakoni stari praue,
Ofuakdàgnih kuchnieh dielieh,
Ne mislechi, Boga slaue :

Tad mlaghiahniem iagaguzima,
Pospiescnose goste, i s'ctuju,
I s'lochikam diuiacnima
Nekisio kruh blaguju :

Veseglie ouo všmnošcito,
Sionski puzi suikolizi,
Ponaugliati suako lito,
V velikoj obchie dizi :

Er dan oui s'liepiem plienom,
A pò všcgnioi sapouiedi,
Kragliu Egipskom nesmilienom,
Iurše otesce gnih pradiedi :

V zarlieno more vliesti;

More koje do tad plaho,
Rasdueno s'cudnom mochi,
Kros skut miran, i prisaho,
Slobodnoim cini prochi;

Put Sionskoga fatò grada,
Israelskich ki daršcaua,
I ù starò doba, i tada
Glasouita biesce glaua;

Neisbroiena gliudstua, i puzi,
Sa suieh strana varuiahu,
I veseloi ù odluzi,
Mirni na blag dan hodiahu;

I safue ouà gliudi fila,
Sueto ù templo stupai stere,
Nebiescese vputila
Re...

Er fasuesu jedne karui ,
 Kafe vsmnosca suud rasplodi ,
 I pocetak gnihou parui ,
 Od Abrama Chiachka ishodi :

Od fakona fasue obchiena
 Iednu obiciaj obsluscuju ,
 V duanaes u plemena ,
 Narednose rasdiegliuju :

Tako po suoj Palestini ,
 Suaki u suomu miestu , i stan ,
 Vsciuasce jur jedini ,
 Semgliu od isgar vkasau :

Puk slobodan staru u lieta ,
 I ponosni tuarghiem gradi ,
 Puni blaga vsmnoscita ,
 I krepodne stan cegliadi :

Alli u drugoi onda strani ,
 Van rodiene semglie mile ,
 Robouahu istiskani ,
 Od oruscne prieke file :

Kon Kaukasa stahu gore
 Sue malo magni deset dija ,
 Gdi kualinsko lesci more ,
 Sred faklopna suoga krila :

Samo ziela , i moguchia ,
 Darfascese fred starine ,
 Slauni Iuda tuoja kuchia ,
 I tua snascni Beniamine :

E V A N G E

ad put prauigroq? ad a d e n i a
neti ,
darfcani ,
harla jeri :

e vikà
nom budi ,
jesika ,
ui snudi :

grada ,
glasouite ,
u sadà ,
ouite :

omochi ,
nom bila ,
pienem dochî ,
ila :

pute ,

Ouu moiu sad besiedu ,
 V toliko vprauite ,
 I kij ù sueto templo gredu ,
 Puke samnom pribroihte ;

Ne vidiese nigda prije ,
 Ni ù broju , ni ù poscudi ,
 Vechie vliehti , ni punije ,
 V grad flauni mnoſctuo gliudi ;

Ne tolìkò nà dan sueti ,
 V vesegliu oni hode ,
 Koli teku ſa vidieti ,
 Tebe ù obras Boſcij rode ;

Tim vriednoga Iude pleme ,
 Nad ſue ine paruo vlaſi ,
 Suietlo krunam kraglieuskieme ;
 V ſuom rodu koje paſi ;

Kaò lau boini ſuom jakofti ,
 Sue nadhodi ſuieri oſtale ;
 Kiem kragliuje ſmiono doſti ,
 Ponoſite pun ſahuale ;

Takò ſegai od koliena ,
 V kripoſti, broju , i frechi ,
 Varh oſtalieh ſuieh plemena ,
 Vidiahuſe puzi vechi ;

Iſred Gazè kraina grada ,
 Neisbroieni puk iſhodi ,
 I kieh Sale , i Engada ,
 I kraglieuski Ebron rodi ;

Elpa, Sokon, lamne, i Lide;

Gredu gliudstua, koja stoje,
V Azottu, u Akaronu,
Koja sa grad rodni broje,
Iaku mirim Askalonu;

Que s'mnoghiem gradouima,
Liepa lope tuoi puk slijdi,
Gdisu morskiem valouima,
Cesto aruane starne hridi i

V ouieh miestieh jur prihudi,
Sta Goliat strascna stasa,
Visci pasom od suieh gliudi,
I nemile slike, i glasa;

Oblacisce oui oklopie,
Od neismerne velicine,
A noscisce slicno kopie,
Vite: ...

S C E S T O.

131

Boine cete Bogu verne
Israelskieh viteloua
Kros besiede on cemerne,
Cetres danà zielieh pfoua;

Obie voiske daga vide,
V glàs varli suieh posua,
Da nà boino poglie iside,
Koggod gniemu suprotiua;

Takò dase vas pun smechie,
Puk isbrani nebu mio,
S'neisreceniem strahom vechie,
Biesce prid gnim sapagnio;

Kad sta David mlado diete,
Iak primieno gori biesce,
Sà nesuiesne pfouke klete,
Glauu oholu da poplesce;

On cias fuetla suieh kragliena,
V desnizi suoi noscasce,
Glasouitu prachiu, à lieua,
Pastirskimu sctap darscasce;

Od Iordana bistre rieke,
Pet kamena isabroje,
Sa profuietlit po sue vieke,
Mlada ù lieta ime suoje;

I sctom parui kami varsce,
S'krepiem farzem, s'vierom prauom,
A strasciui trup nai barsce,
Na-tele obori s'mnogom flauom;

S'drughe strane neisbroinoga
Mnosctuo puka grede ù flauì,
Od Damascka ki staroga,
Plemenite mire oštavi:

Tù kakose pripouieda,
Nekae vechia miestu hualu,
Nà fuietuse parui vgloda,
Stuoren couiek frechna od kalu:

Betlem miesto mnoghe od flaue,
Nad sue grade grad cestiti,
Erse od raiske Kragl darſcaue,
Hotie ù gniemu poroditi:

Nà blagdanſe vputio,
I ſognim Nepsce ponofita,
S'komſe Antedon ſadrufcio,
Blisegni ſufied plodna Egipta:

Rauna poglia , i sciroka ,
 Ifgledaju fue semgliake ,
 Gdi Mareton , gdi visoka ,
 Erme tice ù oblake ;

Gdi grad Segor jur vpasi ,
 Gliubi tuoju Lote isbrani ,
 Kadse tuscna priobrasì ,
 Tesckom fgodom ù stup flani ;

A ona pogled suoi nebiesce ,
 Na braniene plame strieti ,
 Ki s'nebesa doletiesce ,
 Sa pedepsat grieh prokleti ;

Gdi Aspalata blato lesci ,
 V Sodome strene krilu ,
 S'gliutiem valim , kòe biglesci ,
 Prigliutoga oggnia filu ;

Aspalata blato , koje
 Put nebeskich mechiè duora ,
 Smrad prikorne vode-fuoje ,
 I vfiona vogn sumpora ;

Semglia ù gnieko vrieme vgodna ,
 I s'gradouim , i s'rufagom ,
 Vodam , zuietiem , scitom plodna ,
 I obilna suakiem blagom ;

Sad neplodna , i nesdraua ,
 Vrieghia i pogled , i stupaje ,
 Cim nemila draca , i traua ;
 Suudà po gnoi poraslaje ;

P I B V A N I E

na kriuina
ò gliubauì,
ki bes nacina,
ù narauì;

arod stoja,
nie gnusne, i lude.
gostim sle nastoja,
ie blude;

gnih blascentè,
n bies potako,
esieh vimardiene,
u sue nà opako;

pocelabi,
udi biesna diela,
oci vid neugrabi,
n od Anghiela;

t flochie take,

S'toga semgla tai bes ploda,
Place, i zuieli fuoj vai gliuti,
I smetena od sahoda,
Sliku imaju fui gnie puti;

Putnizi vsu koij grede,
Is daleka tud prohode,
Parstom kascu, i poglede,
Sapanieni nagniu suode s.

Tu dub raste, na kom vele,
Da zti zuietie toli milo,
Da fui vresit mladzi scele,
I mladize gnim suoe krilo;

Sa kiem vihar kadga otrese,
Nesmotarne dugnie ifrastu,
Ke nemile toli rese
Kasciu, i okom osctru, i vtmaftu;

Da neslicna radi liza,
I gardochie gnih marfechie,
Suaki mladaz, i mladiza,
Od gnih pogled suoi odmechie s.

Vochkubi ouu suak szienio,
S'duora pasech, daje ziela,
Nuie vnutra sue prah ggnio,
I smardechia mnofc pepela s.

Netom rukom jes tegnuta,
V cas iedan is nenade,
Sua smaruiena, i profuta,
Rasciniise, i raspade;

P I E V A N I B

lasie scitno,
pocne, bielit,
e fracno, i kitno;
suieh veselit;

om Bosciom kletuom,
vihri sparſce,
ne tere ſcetuum,
ſniet prouarſce;

a neisbroini,
rodrom varui,
ima boini,
broij parui;

ſarcbu oſuetnu,
nſki puk opali,
hudu, i ſctetnu,
omu ne pohuali;

ſeſtru Dinu.

Sa druguie vse prauu,
I cim poras suoi vsnnoſci,
Sebe, i suoju ſuu darſcauu,
Pod gnie ſakon joſc podloſci;

Saedno s'chiachkom ſliepo dietē,
I s'gradianim fuiem ſuoieni,
Vvriednieh ſliedech ſuiete;
Obrefanie oſtro primi;

Trechiegaſe iſtom dana,
Is iſtoka ſunze vputi,
Ziechia gliutieh kadno rana,
Naj vechiaſe muka chiuti;

A Simiun sboiniem Leui,
Kieh morafce ſarcba kleta,
Od onega caſa, i dneui,
Kadim ſeſtra bi oteta;

Videch teſckom dā bpleſti,
Gliuto bole ſui gradiani
V grad gnihou ſmieſce vlieſti,
S'bridkiem macim oruſcani;

Naj magniega ter od roba
Do vladaoza od darſcaue,
Poſiekoſce kratko ū doba,
Suekolike muſcke glaue;

Nā obilnu paka plienu,
Naripiſce s'bratiom inom,
I ſuou ſeſtru ozkuarnienu,
Oſuetiſce ſliem nacinom;

I onemu tkōga fliedi ;

Tīm sui puzi segai roda
Gredu nà fuet dan vgodni ,
Kiemsu Sare , i Molada ,
I Siueleg gradi rodni ;

Miesta , koja femglie scitne ,
I obilna poglia rese ,
Gdi veseliem plodnom kitne ,
Suegh massine felenese ;

Sgnim grad Afem sue gradiane ,
I Sipabot scglie hrabreni ,
I grad tuardi od Afane ,
Varh dua briega sagrazieni .

Gnih jur fuetli dikam maoziem ,
Remnon , Ait , i Atar drasce ,
Kieh bregoui cestiem loziem .

Sastajuse s'gniom Rufasi,
Kieh lieposti slike nije,
Raune semglie koja pasi,
Put cestite Arabije;

Simiunouo pleme varlo,
V grad sueti vputieno,
V vesegliu sliedi harlo,
I Isakare tue kolieno;

Varsta gliudi porodiena,
V kamenoi tiesnoi strani,
Trudit vas viek naucena,
I ò maloi sciuiet hrani;

Ouieh dio velik stojj,
Kon Ermona gore plodne,
Roine pcele koià goij,
I vitesom kognie vgodne;

I gdi Tabor, i Carmelo,
Liepi varsi na suu mieru,
Nakitieno dubiem celo,
Put nebesa vise, i steru;

Oue semglie josc cudese,
Er ù kolieh suietla plama,
Is gnih ù raj saletiesce,
Ili flauni, drag suiesdama;

Sletie na oci puka mnoga,
Vedra is neba ogagn sioni,
I proroka prisuetoga,
V prostore viscgne poni;

Sa gnim grede ù radoſti ,
I poſpieſcno ſuoi drum tiera ,
Ifabrane ſkup mladosti ,
Kaſe rodi od Aſera ;

Gnih nad iniem ſuiem ſemgliama ,
Odhraniſce mieſta lijepa ,
Betug , Orman , Afeg , i Ama ,
I grad tuardi od Artipa ;

Scgnim Aziba , i ponoſna ,
Robeaſe nà put ſtaui ,
I Lebane , ku kripoſna ,
Nad ſue grade mlados ſlaui ;

Scitna od klaſia , i veſela ,
Kimsu ſemglie gnih ceſtite ,
Suikolizi po varh cela ,
Vienze noſe cudno ſuite ;

Podloščeno grabšam more,
 Rodne kraje gnih vmiua,
 Gdi primorsku triscgliu gore,
 Dokle proghie noch sumgniua;

Is Iedabe grada obilna,
 Od ouiehse mnofi dije,
 Iednieh scaglie Sembro filna,
 Iednieh tuarda Iestafie;

Srechna Kana jednieh rodi,
 Galilee grad szieniene,
 Paruo cudo gdise sgodi,
 Vode u vino obratiene;

I Nazaret fuemu suietu,
 Viecne od flaue, i od vresa,
 Gdi posdraui Dieuu fuetu,
 Slauni glasnik od nebesa;

Iedni gredu is Naiha,
 V kom majka gliubescgliua,
 Iedinoga vidie fina,
 V cas isti martua, i sciua;

Dote pichiom miesta ohola,
 Broja vsmnoscnom puku nije,
 I ki rauna scglie Nalola,
 I grad liepe Katetije;

Tkobi mogo tue Neftali
 Pribroiti pleme, i kade,
 I kiemesse tuoi rod huali;
 Plemenite tuarde sgrade;

Cegliad , praua kieh befieda ,
Ima fuudi mieſto , i viru ,
A is vſti rieke od meda ,
Kad gouore gnima ifuiru ;

Oni vodam od Iordana ,
Is dua vira koje vſtaju ,
V oſuanutie bielodana ,
Suegh vefeli poſdrau daju .

Galilea fuakolika ,
Samaria fuafe vputi ,
Poſcudaje gnih velika ,
Vidiet Boſcij rod , i cuti .

Mnokrat Ieſus ù mieſta ouà ,
Doghie , s'mnogom ter gliubauì ,
V gnih obchi , i ſtanoua ,
I Boſcanſtuo fuoie obiauì ;

Gdi Maceda grad pun dike,
 I suakoie obilnosti
 Bliscgnie grade fuekolike,
 Pridobiuaà fuom suietlosti;

Gdi Tafua vir studeni,
 Goiech dubie, trauu, i zuietie,
 Cini obilne fuud feleni,
 Stuara viecno primalietie;

Oue grade fuud posnane;
 Prid sobome Iordan gleda,
 A koè s'drughe pasi strane,
 Ieduaime broi spouieda;

S'dielom karui Manafoue,
 Tù kragliuju dua plemenà,
 Trage illasi vir gnihouè,
 Boina od Gada, i Rubena;

Od Rubena hrabrenoga,
 Koga Iacob drag Vilcgniemu,
 Od sue bratie naj paruoga,
 Rodi vmarlom suietu ouemy;

Oui gredu sui smiescani,
 Kao se i gnieda ismiescasce,
 Kad stan obchien ù istoi strani,
 Sa Iordanom isabrasce;

Galad, Argob, i Basana,
 Darfcauesu rodne gnima;
 Semglia od prije kraglieuana,
 Gorostasniem gigantima;

P I E V A N I E

rdieh gradā,
ij varla vſraſta,
lom s'parua vlada,
pakmu naſta;

gradi prate,
i Sebama;
ariate,
i Selkama;

gnimſu druſi,
ſuana ouako,
li druſi,
em. inako;

Arimne,
oſtaugliajſr,
tne, i ſimne,
gdi raghiāiu;

ra vienziſm lūnim;

Nĩ vas nechiur prochi mukom;
Srechnu Abilu ki sijete,
I od gnie paka s'malom mukom,
Samostati plod poscgniete;

Kiem Elea scitorodna,
Kiem seleni Afrote,
Raghià is krila suoga plodna,
Sue koristi, sue liepote:

Kojeh pomam plemenitiem,
Odieuena flusci Kade,
I ti stienam Klisuritiem,
Od Efeba tuardi grade:

Ermo, i Fasga gdise oholo,
Pase visit nad oblazim,
S'desna, i flieua suud okolo,
Obastarti tuarghiam jazim:

Gdi visoka siedi Abari,
S'koje varha ponosnoga,
Vpasisce gniegda stari.
Gnie pastieri cuda mnoga:

Kad Iordane tuoia rieka,
Nasad s'vodam suiem vspregnu,
I barfinu plaha tieka
Sniscno vdarica, i vstegnu:

A tò neka bes fabaue,
S'Bošciom famom s'gar pomochi,
Obechiane u daricaue,
Puk isbrani bude prochi;

ANIE

ga,

pade,

da.

Odiechiasu tim gnihoua ,
 Sa naprauu , koju oblaca ,
 Ofetre kosce od vukoua ,
 Kieh ù louu cestu tlace ;

Netom bieli dan ofuane ,
 S'louniem mrescam , i s'hartima ,
 Probiaiu luge , i strane ,
 I fuierenie strasce scgnima ;

S'toga ù jutro fui jedini
 Po dubrauah suud gostese ,
 A pak vecer kadse vcini ,
 Liepiem plienom rasdielese ;

Ovdi gredu fui miesctani ,
 Masfa , i Emen kiemse resi ,
 Briefi stienam oruscani ,
 Vfraستيeli do nebesi ;

Tuarde Amose , i Beuita ,
 Ki cuuaju mire biele ,
 Kieh Elefon plodni pità ,
 Kieh obicna hrani Sele ;

Kojeh Recem blagom fuieto ,
 Auin liepi kieh vsciua ,
 I od Sila miesto fueto ,
 Gdi Arka Boscia jur pribiua ;

Neisbroienu mnofc posila ,
 Rame obilne scitna strana ,
 Ziech Rakele liepe zuila ,
 Glasouita , i spieuana ;

Is Eube ,

EVANIE

ka ,
fctuo iflafi ,
velika ,
pafi ;

oli ,
e vaglia ,
o toli ,
trubaglia ;

d narauî ,
eci vmarie ;
vftauî ,
ognie harle ;

bude ,
euoda ,
kraglie hude ,
eh naroda ;

nackieme ,

S C E S T O: 153

Nù rasgorien duhom fuetim ,
Kichie smesti tui varlinu ,
Sa suom duscom , i s'panetim ,
Sagarlitchie prauu istinu ;

Ter kadafe Bogu obrati ,
Ifuarsniemchie tad nacinim ,
Raiski fakon spouiedati ,
I posnanzim , i rughinim ;

Dachie kuscat flados milu ,
Od gniegouieh pisma , i fuieta ;
I ù riedi , i ù diku ,
Sui narodi segai fuieta ;

I od isbrania sud cestiti ,
Bes strahachie naj poslije ,
Suoiom karui potuarditi
Vieru , koju pripouije ;

Suarba Scestoga Pievania .

E. V. A N I E

N I E S E D M O .

S K I puzi flauni,
redom, i bes smeckie,
i u poglauni,
n biehu vechie;

gom,
li ciasi
fcbom dragom,
asti?

uati.

Prije smarti neka moje ,
Koje obiciai, blaguiemo,
I ù radoſti gdi ſui ſtoje ,
Daſe i mi radujemo ;

Sreſtichiete putom hode ,
Netom ù grad vlieſete ,
Gdi ſtudene pun ſud vode ,
S'vira noſi mlado diete ;

Hodte ſa gnim , ter ù koj
Stan vidite gniega vlieſti ,
I vi mili druſi moij ,
Vlieſite s'dobrom ceſti ;

Gospodara duora toga ,
Molte ſladziem beſiedami ,
Sa citania da blagoga
Stan podoban podà nami ;

Odkritemu moje ime ,
Mieſtouamchie dat ſtudieno ,
Suietlò , i ſuilam vreſnime ,
Suud okoli odieueno ;

Sueſctoje trieba , po nacinu ,
Tui priprauit pomgniu imaite ,
Tere mene , i druſcbu inu ,
V veſegliu pricekaite ;

Rece , à Iuanſe s'Petrom dieli ,
Obſluſciti tui beſiedu ,
I ſcaloſni ù veſeli ,
Ieruſalem oba gredu ;

P I E V A N I E

gle vide,
suud poscudom,
mladz lad ifide,
s'puniem sudom.

fa gnim suoje,
posore
omno, ù kije,
i frechna duore.

na istoga,
yniega pase,
a bes niednoga,
n oba vlase;

cimuna,
Kragliu draga,
hualc puna,
chie, i blaga;

blag, i stauan,

Na dalece slobna grada,
I sumgniuieh gradskih ciasi,
Obro sciuiet biesce is mlada,
Bes nikakue oholasti:

Kitnieh dubrau fieni mile,
I studene vode sciue,
Biehu gniemu omilile,
Rauna poglia, plodne gniue;

Plodne gniue, i prostrane,
Sto plugoua kiejh oraku,
Koje vredno posiane,
Samostati plod vrachiahu;

S' godisctima vech naprieda,
Vs iezero tihe, i hladhe,
Cesto obchiasce slaghe od meda,
S'lirom pieuat piesni skladne;

Varhu toga pun bistrine,
Suekolike snasce rede,
I sue pute, i nacine,
Kiem okoli nebo grede;

Bosciem duhom rasgoriena,
Vecikratbiga cuo pieti,
Scto funcana suiechia oggniena,
Scto rasliki miesez prieti;

Scto pogledi flameniti,
Drobnieh suiesda pripraugliaju,
Kad vremena gladna biti,
Kad obilna doch imaju;

I duornizi cim gniegoui,
S'drughe strane s'pomgniom rade,
Dase frechni pir sgotoui
Dokli scarko funze pade;

Vs drag romon lire vredne,
• Koju sladko vdirasce,
On vesele piesni medne,
Skladniem glasom pripieuasce;

Klikouasce diede stare
Kiemse Israel gniegda klania,
I cestite pametare
Gnih vriednoga dielouania;

I sascatosu postauiene,
Bogogliubne od starine;
Oue nebu tac primiene,
Isabrane fuetkouine;

Veliahumu riedi oue,
Kraglia imamo dobra, i praua;
Isukarstom koga soue,
Israelska sua dariscaua;

Suietli dielim, chiudi blasce;
Drughi od gniega da snasc nje,
I gdi miezez suo j frak kasce,
I gdi funze semgliu grije;

On posciglie molit tebe,
Da tua milos poda nama,
Stan, ki namie od potrebe,
Sa blagoga, sa vasama;

Nà cestitò spomenutie;
Slauna imena Iesufoua;
Scimun flados raisku ochiutie,
I veomise obradoua;

Tim dà sluscen Bog oftane,
Duorne slughe soue vreda,
Kiem rastuorit po sue strane;
Duor vaskolik sapouieda;

I suud cini sa cias viscu,
Dase oggnia mnofc rasgori,
Suiem mirisim dà miriscu,
Koje Arabska semglia zori;

Pah velike goste uodi
Ponesita posred stana;
Kij od suud cista suila obhodi;
V. liep macin isatkana;

P I E V A N I E

om drahim,
cudno fina,
liepiem fasim,
to tie pocina.

niak bes proziene,
latna, i liepa,
guste siene,
glie tmaſta, i ſliepa.

zarna ebana,
gladke vſtaju,
a, i ſnieſcana,
cno pokriuaju.

, i oholi,
bra tui videse,
atom ſtoli,
tana kraje reſe.

ſuoie xreſne.

Nù kadase 'on doſtoij
Dochi ù mene ne vidiēna ;
Spraunimusu duori moij ,
I ſua vrata raſtuorena ;

Samnom oudi vi cekate ,
Iachiu poſſat mę duorane ,
Da ſadruſce , i doprate ,
V frechniega oue ſtane ;

Koij vreſi , kà ces mnoga ,
Ke blaſcenſtuo me bilobi ,
Poſred doma kad on moga ,
Vas ſuoi ſciuot ſtanotobi ;

Nasci vnuzi ſuiem putnizim ,
Dà ù dohodna kaſcu litta ,
Koſe s'draſiem vccnizim ,
Gos nebeſki oudi cità ;

V tolikò dokle ù more ,
Suncanaſe skrije ſuiechia ,
I priklopi poglia , i gore ,
Zarniem platnom noch mucechia ;

Slaunieh pieſni , kę s'vaſcega ,
Doſcaſtiaſam propuſtio ,
Sa cias vechiu dana ouega ,
Ponouimo kigod dio ;

Rece , ter pun duha , i vire ,
I veſelo kaſcuch lize ,
Glaſouite ſuoje lire ,
Poce vdarat ſlatne ſcize ;

IEV ANIE

ka vſti,
i nacinu,
n romon puſti,
ò tuardu ſtinu;

ie ſnano,
noſite,
iſatkano,
ne liepe ſuite i

iem perom,
ciſta, i biſla,
rudnom mierom,
pomafila i

kaſce, kako
iec vdiglie,
bieſci opako,
famofiglie i

nim Viſconi ſtuna

Ter pucina valouita ,
S'ochiutieniem od posluha ,
Vkafase stanouita ,
I vcini tiha , i suha ;

Vas Israel kò bes plauì ,
Meghiu prieke sijde vale ,
I flobodan put vprauì ,
Nà scudiene kraje , i scale ;

Kako s'voiskòm boinieh kola ,
Sli Faraun filnik varli ,
I sua Egipska voiska ohola ,
Pò istom drumu sa gnim harli ;

Saborauglia flotuor kleti ,
Predgnie bice neismerne ,
I kakomu Bog oteti ,
Mosce is rukà suoje verne ;

Pieuà , kò jur hitajuse ,
Isabrani kraja tuarda ,
Krajne ù gaje da skrijuse ,
Biefna od kraglia , i flosarda ;

Kad hrabreni Voeuoda ,
Suu defnizu k'moru obrati ,
Rasduocna dase voda ,
V narauno bitie vrati ;

Koja docim filna , i plaha ,
S'obie strane napried farne ,
Protunikom suiem od straha ,
Iscesnuto farze tarne ;

P I E V A N I E

vtekli
Boscie ruke,
nà prifiekli,
ut, i sue odluke;

Allofna,
uan miere,
i ponofna,
chia, dufci, federe;

fcu, i tope;
le prike
, ftiege, oklope,
rūn, i kognike;

es vresa,
morskom fudi,
zi, i telefā,
a martuiēn gliudi;

ako voiska

Slufcasc poiat medna vsta ,
Pace gledat mnisc gdi varue ;
V prilizi sniega gusta ,
S'gar letechi drobne marue ;

Ter gdisuse ù vesegliu ,
Sui dar Boscij kupit tislī ,
Hualu dajuch Stuoritegliu ,
Gnih potrebam kise misli ;

Sa tiem pieua , kako meghiur
Sufiem bardim tei pustosci ,
Vas puk chiuti smartnu scegliu ,
I rasardien flo marmosci ;

Kad' nà ociju fūiehse sgaghia ,
Od scibike gdi moguchie ,
Tuardi kami vdren raghia ,
Bistre vode , i tekuchie ;

Timfe kupi suak ù goju
Oko vira hladna , i fciua ,
Ter na vogliu piye supju ,
I hladise , i vmiua ,

Nadasuese on prostire ,
Vieru hualit Kraglia stauna ,
Ki sasida biele mire ,
Solimskoga grada stauna ;

Parui on sgradi , i vresi ,
Liepa od kitia noue otare ,
I Vladaozu od nebesi ,
Tui prikasa ciste dare ;

I E V A N I E

dokle vsuarti
etlos harla,
moje od smarti,
umarla;

cim blasiem
n raiskoga,
mojem drašiem,
tebe istoga;

od tada,
rzu suega suieta,
krotzieh stada,
rkua sueta;

dounizi
suechienu,
obchie dizi
Boscanstuenu;

nih besiede

Kaò vecerò Bog s'veseliem
Vcenizim biesce vechie,
Vbrusomse fastrie bieliem,
Nù prije suuce gorgnie odiechie;

I da staro pismo ispuni
Bistrom vodom, i mlakome,
Iedan flatan sud napuni,
Sa vmit druscbi noghe gnioime;

Naj prije k'Petru naj stariemu
Doghie, i gliubko, i veselo,
Na tle kleknu da na gnijemu,
Podnisceno pocne dielo;

Od gliubau i Boscie mnoghe,
On faciudien prau i tili
Slusi tuomu peresc noghe,
Gospodine moi primili;

Dase snisci, ki suoi flau i
Neima varha, slicno nije,
I kij od niscia sue fastau i,
Dà stuoreniu stupai mije;

Rece Isukars Petru tadà
Noghem i vmit tuoe nekrati,
Scto ia cinim nesnasc sadà,
Do malochiesc paka snati;

Petarfe opet suprotiui,
Velech, nechiesc do vik vika
Oprat Bosce milostiui,
Noghe tuoga podloscnika;

P I E V A N I E

ini cuti,
des potrebe,
ch prignuti,
budem tebe.

ua nebeskoga;
m moe glubine;
diela tuoga,
e vik blascene.

besiedu
it noghe pusti,
am glauu siedu,
josc isusti.

sniscnomu;
og ostaje,
rugu suomu,
rat stupaje;

om vmiuene.

On fauarsce gouor oui,
Snajuch diela kleta, i huda,
I flo isdanie, ke gotoui,
Suproch gniemu karuni Iuda;

Sà scalosnom tom besiedom,
Ne bes mnoga podniscenia
Nà suoj druscbi suarsci redom,
Dielo sueta vmiuenia;

Koje biufci vechie puscto,
Staui odiechiu suoju nase,
Vfiscuchi ter goruscto,
Vegliasce opet oue ù glase.

Euo, kofam vam fareko,
Vechiekrati moij drafu,
Moje od muke vrieme prieko,
Odredieno s'neba vlasu;

Eue gredem, da dospijem,
Chiachka ispunit moga ktienie,
Smartnu ciascu da popijem,
Suega fuieta sa griescenie;

Tkobi mogo vierouati,
Dà is meghiuvas jedan radi,
Oue nochi mene dati,
Karune ù ruke fle cegliadi!

Da tko samnom kruh blaguje,
Mòm sciuotu suprotiua,
Nemilosne sprauie snuje?
Pod priateglstuum da jed skrinu.

EVĀNĪE

i rotno
e pameti,
framotno
prokleti;

inban moja
darna,
doftoja,
i neharņa :-

obne,
co,
hudobne,
bit vesco i.

karuniku,
tijla,
ga viku
mije rodila ;

draga,

Grede voiska filna pakla,
 V ouoi smechi s'bunom plahom,
 Dabi na grieh vas potakla,
 I ledeniem smela strahom:

Vi varh sebe pomgniu imajte,
 Ako isctete cias, i slauu,
 Pridobitse ne pusctajte,
 Paklienomu strascnom lauu:

Kascte, ako igda, farza jaka,
 Kako u mnogoi cesto huali,
 V potrebna diela ouaka,
 Menistese obechiali;

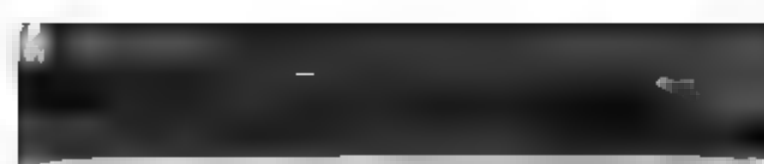
I oue samo jedne nochi
 Vas niednoga suies ne faspri,
 Pacefe opri diauglioi mochi,
 Od kese isctu vasci raspi:

Nà scalosne sei besiede
 V boliesni, u nemiru,
 Sui smuchieni, tamne, i bliede,
 Placne vsdahe sui podiru:

Ter scestoko sui sumgniu,
 Scude opaka snat couieka,
 Koga Boscij porod kriui,
 Sa karunoga isdaunika:

Varh ineje fue druscine
 Petar gniemu s'molbom kliko,
 O moj draghi Gospodine,
 O nebeska suietla diko:

Tkoje

ANIE

ai gori,

i;

..

Okuaſceno komu braſcno ,
Rece, podam , taife vſudi ,
Dielo ſmotrit ſlobno, i ſtraſcno ,
I kruh poda kletom ludi ;

Scto imaſc cinit barſo cini
Neharniku joſc prikrici ,
Nuſe niedan ù druſcini ,
Ne domiſcgliã tei od rici ;

Damu prau i ſziene ù ſebi ,
Poghi vboſiem blago diei ,
Ili ſprau i, ſctoje triebi
Sa ſuecani dan veſeli ;

Tac dabi ſuiem ſabranieno ,
Od iſtine doch na ſnanie ,
Dokli dielom iſuarſceno ,
Ne vidieſe karuna iſdanie ;

Satiem klice, vaſchie ſuaki
Neuieranſe meni obiauit ,
Samnomechie ſtrah opaki
Nochias s'biegom ſuieh raſtauit ;

Kako pomna kad paſtira
Nenadana ſla ſategnu ,
Pune ſmechie, i nemira ,
Puſte oucize ſue pobiegnu ;

I ti Petre , kojſe odi
Iaki cinic nad ſue oſtale ;
Gdiſe vſroka ne nahodi ,
Da iſuarſciſc tuoe ſahuale ;

Slich

**Oue , i drughe rasgouore ,
Varſcech fuate varh tarpeſe
Bòg s'druſcinom frechne duore
Oghie , i grada van ilieſe :**

**Vſmnoſcila ter biuſcife
Po ſuoj ſemgli nochna tmina
Poghie ſcgnima , i ſtanife ,
Na brieg ſlauni od maſlina :**

**Nà brieg ſlauni , s'koga paka
Sui gliubieni daga vide ,
On ù kolieh ſuietla oblaka
Nà viſine raiſke vſide :**

**V vart poſnan tuſe vkloni ,
I s'blagome ſapouiedi
Cimſe Chiachku ſuom pokloni ;
Vcenikom bdiet naredi :**

**Alli oduchie oni trudni
Saſue daſe ſpat cuuaju ,
S'oci otierat ſan vgliudni ,
Snaghe , i ſarza ne imaju :**

**Duhſe ſprauan bdiet oteſce ,
Numu toje ſue ſaludu ,
Erih ſlaba put priteſce
Snu pridati daſe budu ;**

**Nà ſtudenu fatò ſemgliu ,
Iſmoreni , i proſtarti
Sui legoſce tere driemgliu ,
I ſpe ù bitiu ſlicnu ſmarti ;**

P I E V A N I E

a porod v to
fniſcnoi ſtoje
eten gluto,
uti nepokoje.

tauo
v ſabitie
porodio,
ieka, vicoa bitie;

ſcaloſtiur
pun nemira
ſmart ſtraſciur
rahom raſabira;

traſci, er taku
maike narau primi,
an na ſtuar ſuaku,
a vmarlimi;

na, i jaka,

**Akoe drago tuojoì mochi
Tuoe promieni ofctre odluka,
Da oua cascia bude prochi ,
Dà oue minu gliute muke ;**

**Akolife proch nemore
Dà bes moieh smartnieh truda,
Nebefase fuietu otuore,
Satuorena s'grieha huda ;**

**Sctoe tuà voglia fuefe ifuarfci ,
Ne ko ià tuoi porod hochiu ,
Mà smart grïehu glauu skarfci ,
Mà karu vmi ftaru flochiu ;**

**Sei befiede on gouori ,
I rad tefcke miffi , koja ;
Suaki casga hughia mòri ,
Tughe tarpi , kiem nije broja ;**

**Od mnoghemu muke varui ,
Nis pricisto fucto tilo
Snoi , ki flican rufoi karui
Traunoi femgli pada ù krilo ;**

**Ah jaoh , kuchie karu ranama ,
Prolit nafce rad gliubauì ,
Ako iftesce misào fama ,
Bes ranemu pot karuauì ;**

**Alli ako jofc ùuriedieno ,
Gliutiem ranam tielo nije ,
Sarzemuje fue ranieno ,
Mnofcga nafcieh griehà bije ;**

EVANGELIUM

pako,
c' lienosi,
pako,
oi ponosi;

Boscanstuo
raglia sa'te,
fucanstuo,
e skrate;

à rieke,
e rastopi,
e prieke,
priklopi;

eni vszieni,
a fuetla s'gara,
uoj medeni,
gara;

jadi;

O S M O. 181

PIEVANIE OSMQ.

ASGOVOREN vas à febi
Prifta Iesus s'molbom blagom,
A pogodit Chiachku od nebi,
Spraugliascese ša suom šnagom;

S'odluceniem tiem vitesckiem
K'isabranoi druscbi hodi,
Terih na tle šnom pritesckiem;
Oborene šuieh nahodi;

Vš bes niedne tughe špite,
Tihom riecim gnim gouprí,
A ò meni nemillite
Koga rad vas misao vmori;

Digniteše, cas pristupa;
Da Bog Couiek s'višcgnie odluke,
Neprauečna grešna skupa,
V šardite pade ruke;

Nepriateglije blisu vechie,
Protiuamu šui hodimo,
I bes štraha, i bes šmechie,
Iunackiga šufretimo;

Oue

A u iarzuie napas huda;

Posnan bilieg onim biesce
Podò s'briega isnosita,
Dase vreda doch posplesce
Nà cinienia jedouta;

Na pò puta joscih frete
Sli prokletaz tamni gusa,
I naukeim podà, i fujete.
Kochie vhitit moch Iesusa;

Puni ggnieua tim nesuiesna
Bes karšmania oni sliede,
Isdaunika slobna, i biesna,
Ki neoruscan prid gnim grede;

Od oruscia vele gori
Nosi zelou, terse gisda
Suoga kraglia, kijga stuori,
Nà ...

Slobodiene is noscnize,
Iedni nose bridke mace,
Iedni tescke drenouize,
Iedni tesce gnih kopiace ;

Meghiu orusciem obnesene
Tankiem platnom suiechie siaju,
Kè strasciue nochne siene
V dan bieli obrachiaju ;

Od guosdene skripnie, i vike,
Kase cuje na dalece
Bliscgnie gore suekolike,
Odgouorom filniem fuece ;

Rajski vites na tui filu
Ne strascise, i ne smeta,
Neg flu cegliad, i nemilu,
S'besiedome krepkom fretà ;

Vstautese, kud farnete
Napunieni ggniuna jeda,
Iasam oni koga isctete,
Ne stupajte vech naprieda ;

Iak lufesca tamne od karui
V naj glufce nochi vrieme,
S'kopiaceami, s'macim, s'darui
Vhititi dosclisteme ;

A u templu, gdi stokrati
Hodilime fluscat jeste
Riec nebesku spouiedati
Na me rukà ne prostrieste ;

EVANGELIUM

raua,
ni odueti,
ua,
smeti;

moje,
su smeli
ec nastoje,
riem diei;

ieh jedan;
ggniu, koj
m scedan,
afe opoj;

orom,
proudie,
n gouprom,
lie;

i tadà,

Sui pastiri, kifu okoli
 V cemernom strahu, i jadu
 Od vdorza filna toli,
 Sapanieni na tle padu;

Naj poslieše skup nemili,
 Karuno dielo fa poceti,
 Podignuti fatle ùfili,
 S'neofuieftienom josc pameti;

Stahu gliuto fui sabieni,
 Kako trudniem snom ftegnuti,
 Dokleih Iuda nesmilieni,
 Ne rafabra, i ne vputi;

Kleti odmetnik, ki nochi one
 Ni cas jedan ne pocinu,
 S'hude ifdaje vfione,
 Kù proch Bosciem smotri Sinu;

Sagargliaiom, i zelouom
 Smarti puniem, i porafa,
 Biesnim lauim, i vukouom,
 Tad lagagnza praua vkafa;

Vfti otroune, i necifte
 Od kè farde, i nakaspi
 Smartno ifdauat naucifte,
 Pod biliegom od prijasni;

Ah gdi nachi smart gotouu,
 Nemoſcemo trudni vmarli,
 Kad smart fiedi ù zelouu,
 Sa ifdati kadſe garli;

V' A N I E

naſc,

au,

uaſc,

iubaui :

ſlobom

adà ?

om,

da :

de

drufci,

napadè,

obkrufci,

na,

paſtira,

oggniena,

iera :

iel :

Iedni ù nacin varle farde
 Sa cistuga darpe odiechiu,
 Konopemu jedni tuarde
 Nà sniescani vrat namechiu;

Sui s'omrafom, fui s'neszienom,
 Suescto mogu hughie; i gore,
 Sui s'varlochiom neisrecenom,
 Prauednoga muce, i more;

Hudse kasce nad sue inc,
 I s'tiem hualu dobit szieni
 Malko Egipse fred kaxine,
 Nà maò pines rob kupieni;

Oui farza prem strasciua,
 S'vele riedi, s'malo mochi,
 Ni dietetu sam protiua
 Nebi oruscan smio pochi;

Nù dà Kaifi suomse vkasce,
 Gospodaru vieran fluga,
 Okò sebe smione strasce,
 Oruscanieh videch druga;

I da smieniu nerasloscnu,
 Suprotiue niedne nije,
 Proch Iesusu gnim podloscnu,
 Ied naiuechi kafat smije;

Odahnutma karunik nedà,
 Oko gniega cimse obstire,
 I mac bridki slich besieda,
 A sue ù vietar nagn pòdire;

I dà ùvuce ludiak vse
Iefik, koiem gliuto palin
Smnosiem ggniuom nagn funuse;
I oni casga na tle obajis;

Grubom ranom vho desno;
Robu oholu on ofiece;
Gouorenje cim nesuiesno,
Prista, i karuga fuega obtece;

Toj videchi Bogle prignu,
I karuauo, i odresano,
Vho s'zarne semglie dignu,
S'vlasniem prahom ismarghiano;

Bes fabaue ter nikoje
Ne marechi na sle rieci,
Na miestoga staui suoje,
I raniens mla...

Paka drugu gliubienomu,
Kise s'krepkom ktiasce odlukom,
Suproch skupu nemilomu,
Oruscanom branit rukom;

V noscnizu mac posadi,
Rece, i vrieme vech ne gubi,
Gine od maca tko mac vadi,
I mre ù boju tko boi gliubi;

I da takò farcbu varlu
Plaha starza neustaugliasce,
Necasniku na flo harlu,
Sciutasce on hitasce;

Ioscmu rece, nije potreba,
Dame gliudska moch pomosce;
Gdi moi Chiachko Kragl od neba,
Drugakome pomoch mosce;

On dame otet mukam hochie,
I bes smarti suoga Sina,
Dase operu stare flochie,
I pakliena stre varlina;

Rajskih duoran s'gar sadabi,
Neisbroiene poslō cete,
Kieh vlas casom poslalabi,
Pod mac bridki gliudi klete;

Alli Anghielske nefnasc kore;
I boj gnihou suud pieuani,
S'koga odmetni dufi gore,
V iasc paklien istiskani;

galega lapouedim ;

Cujuch Petar ſctoje Bog rekò ,
Vſdu ſtaui plahom ſmieniu ,
Iedua vſdarſcech farze priekò ,
I protiua ſuom hotieniu ;

Nà pitomu tac koſcutu ,
Zienech diuia toi ſuier daje ,
Obchienomu kad na putu ,
Iedan louni pas ſalaje ;

Cim plah na gniu otrefaſe ,
I nà vratioj skace , i ſarne ,
Kros poſnane jedua glaſe ,
Pomgniuga louaz ſuarne ;

Bes obrane ſa to nïedne ,
Suojom hochiom pridobita ,
Skup cegliadi nepraunedne ,
Stuoriteglia ſuom hita .

I cim prem slab, i nejaki,
 Onse putom vkiduje,
 Bes osira gniha suaki,
 Lupa, vdarà, tiska, psuje;

Terie takà hitgnia, i filà,
 S'koionega sli puk smuza,
 Dae vas modar, dà put bijla,
 Nà stò stranà gniemu puzà.

I mosć podniet slocie ouake,
 Slauni Kragliu viscgnie strane,
 Ter ne fatresc gliudi opake,
 Da od' gnih traga ne ostane?

Scto vlas tuoja ne isprasni
 Semgliu, pakò, morske iase,
 Od' suieh fardà, i nakasni,
 Daih raskinu, daih porase;

Kad' ù napried s'gara s'nebi:
 Da desniza tuoja trieska,
 Pri' ouakoj kad' potrebi,
 Smirom stoj, móch nebeska?

Sunze, i miesez scto ne marce,
 Sctose bieli dan ne smarkne,
 Sctose suiesde ne rasarce,
 Scto sue sciuro ne pozarkne?

Gliudi obuimi viecnà tuga,
 Pokli vhitien gnih paltirie,
 Sharai vas suiet glad, i kuga,
 Boina smechia, i rasmirie;

I E V A N I E

obori,
nien sada fleti,
emglia isgori,
dse smeti;

doftoje,
fziene,
ske, koje,
ti napuniene;

arod, kichie,
kon wiecni,
gdigodichie
, frak miesecni;

blagodarstuo,
nas Bosce,
e nasce harstuo,
nim nemosce;

tuoga

Oui vhitien fa haglinu ,
Oftaugliaju gnima ù ruzi,
I ù puftofcnu nag planinu ,
V fceftokoi bieſci muzi ;

V dubrauu oni guſtu ,
Tarci tiekom daſe skrije ,
Oui ù ſpilu tamnu , i puſtu ,
Sueſcto moſce harli prije ;

Sred potiere plahe , i biega ,
Vikanieſe cuie oholo ,
Kiemſe ruſag vas raſliega ,
I ſue gore buce okolo ;

Kud bieſcite mili druſi ,
Plaho toli kud ſtupate ,
I ù naj vechiem trudu , i tuſi ,
Draga meſctra oſtaugliate ?

Sred boleſti , i ſred ſmechie ,
Prijetegle poſna prau ,
A ù druſcbi dobre frechie ,
Laſciueſu ſue gliubau ;

Dokli ocito vidiahote
Dà ſue mnoſctuo fa gnim hodi ,
I vi gniega duorahote ,
V veſegliu , i ù ſlobodi ;

Sad kadafè puk nemio
Gniega ſlaui ſauidechi ,
Protiuamu obratio ,
Obratiſte i vi plechi ?

E V A N G E

o fraku,
edom fiedi,
ù mraku,
neuidi;

ieh gliudi
opotefo,
ter ù hudi,
vliefo;

nepraue,
o dochi ktiefce
glaue
ar biefce;

echiga,
omno flufca,
fuodiga,
i kufca,

drufcino

Iesus prauī, nīje potrebe,
Da na miešti šad ouemu,
Od onega glauim tebe,
Sčtošam kašo suietu suemu:

V Zarkuīšam Boščioi kuchi
Gdime vas puk šluscò, i gledo,
Bielodano, ne krijuchi,
Ia moj šakon pripouiedo:

Tim ščto mene pitat šiede,
Pitaj oue, kišu cuti
Stokrat iščli mę bešiede,
Oni skafat šue moguti;

Tadà jedan od duornikà
Koiš okolo štahu ondiera,
Varle šuiesti, šarza prika,
Paklienoga pun cemera;

Oruščanu šuu dešnizu,
Pùt Boščiega proštrie roda,
Termu teščku šamlatnizu,
Šueščto mošce varglie podà;

I nešuičšnik cim nešdraui,
Š'tòm varlinom gniega vdarà,
Nà ouiliše nacin, prauī,
Poglauizam odgouara?

Na obrašu gliuto vdrenu,
Nà štò mieštà karu protece,
A karuniku nešmiliennu,
Tihòm rieci Iesus rece,

Ah nefuiesna , ah prikorna ,
Nemilosna fla desnize ,
Kojà toli nerasborna ,
Boscanstueno rani lize :

Scto ne odpade , scto ne vsahnù ,
Ah ikoli ofta sciua ,
Kadse prostrie , kad samahnù ,
Tuomu stuorzu suprotiua :

Skoro ù viecnieh mukah doli
Nerasloscni grieh plachiala ,
I s'neismernom tuojom boli ,
Bes pristanka fuegh mahala :

Nektie ù dugo darfcac Ana ,
Ifukarsta ù suom duoru ,
Tinga Kaifi scglie fuefana ,
Kije zarkounom glaua sboru :

Na lagagnza fui prauedna,
 Oci suarchiu prieke, i krīue,
 Sceglia, i misaò fuishie jedna,
 Dase vmori, da ne sciue.

Sad s'nesuiefniem besiedami,
 Okolose gniega obstiru,
 Sad s'vikaniem, sad s'prietgnamī,
 Dase isrece nagn napiru.

Iosc neprauieh stò fuiedoka
 Protuamu slobno vode,
 Nu ni grieha, ni vsroka
 Od grieha ù gniem ne nahode.

Hudi Kaifa naj poslije
 Kako ù vlasti od suieh vechr,
 Takò i suiesti nemilije,
 Oue rieci hotie isrechi.

Liepo, i dobro stvarse vputi,
 Nasce od mochi segai dani,
 Ne vcuuase slotuor gliuti,
 Nimu ostaje druga obrana.

Sad nastoimo pod suu filu
 Suesctonamse boglie vidi
 Suarhu ouemu podat diku,
 Scto ima flidit neka flidi.

Danie ouò, ù ki diku
 Viekouitu mi stiecemo,
 Nuje trieba, da veliku
 Pomgniu, i hitros vkascemo.

Hitgnīase

P R E V A N I E

nnoga prosi, i s'rasborom
init s'biglia, i s'rasborom
enom s'etetu noli, i s'rasborom
tko prodigij, i s'rasborom

, i s'rasborom
sadruscite, i s'rasborom
i s'gouorom, i s'rasborom
pomosite i s'rasborom

mi nîkoga
it drasij moij
latinskoga, i s'rasborom
ot kriehi s'rasborom

smarti
no, i mîlino, i s'rasborom
lauu starti
isnaghimo i s'rasborom

i s'rasborom

Boscanstuomte ja saklinam
Chiachka, od koga stuoren suietie,
Bes tamnosti niedne odkrinam,
Vechie istino tuoje bitie;

Da veliko j tuojoj vlasti
Kadiu po prau rasasnamo,
Boscanstuene dike, i ciasi;
Podnisceno sui padamo;

Bog podignu suoe poglede,
Sasue ismoren, i pun truda,
I odgouori na besiede,
Poglauize slobna, i huda;

Selome stokrat vuhouito
Sa stvar istu vi pitate;
I sctouamse kasce ocito,
Prau istinu ne posnate;

Sin Boscifam, ki do skora
Imauamse dat vidieti,
Nebeskoga po fred duora,
Chiachku ob desnu suom sidieti;

Ter gdi jasnom u oblaku,
S'neba opeta suieto shodi,
I neisbroinu voisku jaku,
Od Anghiela sobom vodi;

Tac da slauniem prid pogledom,
Gniega vlasti suemoguchie
Protarnutchie vas suiet ledom,
I vstreptieti sue sciuchie;

Od be-

P. LE MANDE

na suarfi
a si Vladika,
niu rāsdrie s'parfi,
som ter fauika

drugu istinu
t ne trudise,
sua kriuinu,
m fudise;

on sapouieda,
riet Sin Bofci,
cki dase v reda,
a smart podlofei;

amiesnika
pouedite,
stre gresnika,
sui vapite;

toliko,

Cim boliefan tai moriga ,
 I cemerna misao parsci ,
 Sluscbeniza vpafiga ,
 Kojà od vrata pomgniu darsci ;

Tim pristupa blisce k'gniemu ,
 Riecinga ouom ter besoci ,
 I tilisi drug ouemu ,
 Ki grad smetà , bune vsroci ;

Ter pò nochnoj gluhoi tmini ,
 Szienech pokrit tue prikore ,
 Doghie prescat sctose cini ,
 I vhoditi nasce duore ;

Grubo Petar , i ledeno ,
 Nà riece ouu trese , i jesci ,
 Pri sciuotom ter sabieno ,
 Sue iunacstuo predgnie biesci ;

V slich tugah tim sapleten
 Obsirase na sue strane ,
 Kudchie suarnut stupai smeten ,
 Ke flu tesckom nachi obrane ;

Iak mlaghiahna dieuoiciza ,
 V nesnani koju oštaui
 Smrakom draga porodiza ,
 Gdi ù pustoscnoi spi dubraui ;

Oci oda sna flobodiene ,
 Okò sebe kad obrati ,
 I ne budę sue gliubiene ,
 Druscbe , i majke vgledati ;

P I E N A N I E

chi fategnuta,
em strahom tarne,
posna puta,
i dase obarna;

om on drefeglu,
an obicaj,
omu Spafitegliu,
sa strah talj,

ose obechia,
tu scgnime pochi,
fila, i smechia,
n nechie mochi;

ose pokrije,
duore grede,
iega sumgnie nije,
orne slughe tiede;

na mira,

Tad pogledom farza blaga
 Kraglia od nebi fin pogleda
 Nà priateglia mila , i draga,
 I ù dugomu ginut ne dà ;

Tegnut okom miloftiuïem ,
 V cas jedan on promieni ,
 Kako vscescen ognjem fciuiem ,
 V fram rumen strah ledeni ;

Saframise , fpomenuse ,
 Ke cù od suoga kraglia rieci ,
 Na tarpesi kadamuse ,
 Suom desnizom tac podici ;

Tim cemerno toga radi
 V farzuse suomu smuti ,
 I skalosno prem rasiadi ,
 I boliefan smartnu ochjuti ?

Ter nellicni strah korechi ,
 Nerasfosno kiga obide ,
 Vas ù placu , vas ù smechi ,
 Is marfechia duora ifide ;

I vartechse po suem gradu ,
 Vfdifati gorko vse ,
 Iskidati fiedu bradu ,
 Prolieuati grosne fufe ;

Tac da bolan suu noch onu ,
 Nepocinu , i ne faspa ,
 Slobu placuch vfionu ,
 I prikora punu , i raspa ;

P I E V A N Q E .

orne ptize ,
e dokle diel ,
ech placne lize ,
sà lieuà , i zueli ;

posred spilà ,
tuscne ù glase ,
lana bìla ,
ne vstrucase ;

iecka , i framna ,
gliuto fiece ,
raba tamna ,
za dase odrete ;

bremeniti ,
ki prohodi
om ne obchiti ,
iuot ki gòspodi ;

biela zora .

Pontio Pilat ù ono vrime,
Od latinske boine karui,
V daršcauah od Solime,
V gospostuu biesce parui;

Tiberio Zar isbrani,
Tad Rimskoga sušeta suega,
Biesce sudza onoi strani
Na suoe miesto poslò gniega;

Prid gniegoue tim polace,
Nabunieno mnošctuo stupi,
Tere suešcto mošce jace,
Nesmotarniem glasom saupi;

Propni ouega, i pogubi,
Vsmi sciut flom gresniku',
Ki neprauiem dielim grubi,
Ouu semgliu suukoliku;

Koij gliudi falliepiene
Vci nà fla suaka, i varà,
Da ne ciate, da ne fziene,
Nas, ni tebe, ni Cefara;

S'ouiem riecim bes nacina,
Nesuiesnizi prem nemili,
Moguchiega Rimianina,
Biehu na prag naripili;

On ù mlaza mila, i liepa,
S'mnogom pomgniom sapasife,
I od raiskoga stasa, i hipa
S'nagliem okom ne dilife;

P I E V A N I E

e poscudan,
it suu nastoij,
orod trudan,
ne doštoij ;

gliega strane,
uen, jeda ù toli,
pristane,
ggniu oholi ;

Osmoga Pjesma.

DEVETO 409

PIEVANIE DEVETO.

RIKO bliscgnieh iur grado
Prolietafce gläs nemili;
Kofu glauc, flich Scidona,
Boga ifdajom vhitili;

Nà to parua rafglafcena
S'nochniem mrakom, fua diela,
Placna maika Boscanftuena,
Iofc nebiesce ochiutela;

Sa fuefe ona prikoj fgoti
V fuom farzu fuegh bojafce,
I veliko flo kegodi,
Tad gnie pamet gonetafce;

Prorocanftua fua poglauna,
Sčtech, biefce tegla rukom,
Dae gnie dragom finu fprauna,
Smart fceftoka s'gliutom mükom;

I da karuim fuom isbauit,
Imà is tmina dufce isbrane,
I fuiem verniem drum vpravit,
V cefcite rajske ftrane;

D d

Nà kad

P I E V A N L E

Iosef fiedi,
Dieua snana,
sapouiedi;
vierouana;

ie staraz bolni,
et tai cas oghi,
om ter ù stolni
chno poghie;

vidie od parue,
o skonca, i smete,
, kò suud varue,
nochne cete;

adu gdise
gla buna, i smechie,
ni sgodise,
hughia, i vechia;

olu, creda

D E V E T O .

211

Staraz gorka pun nemira
Kaga vidie , gniemu prau ,
Kudse stupai tuoj profita
Mladce ? plahi tiek vstaui ;

Gdi je Sin Boscij nasca kruna
Sctosi od gniega tac dalece ?
Kaje u gradu ono buna ?
Kc mom dobru flose stece ?

Vajmeh meni , nije faludu
Dieua Majka gonetala
Sgodu tescku , i pribudu ,
Na gnie Sinka kaè napala ;

Na saglauu tieh besieda ,
Vriedni mladaz Bogu mijo ,
Scalosnaje starza blieda ,
Gorko vzuilien sagarlijo ;

I tac plahe fufe roni ,
S'toli cestiem vsdasima ,
Damu ne da plac vsioni ,
Sauarch zielu riec vstima ;

V kratkose naj pollije
Oue riedi riet vsili ,
Nasce vfanie sue vmrije
Suesmo dobro isgubili ;

Tughesunas tescke stifle ,
Gotouismo fasma pasti ,
Glaue od grada flu smart misle ,
Isukarstu nascoj ciafti ;

P I E V A N I E

eh, filom
oueliga,
m prem nemilom,
pogubiga;

pobieglait.
e fnam kudì.
a gliubienait?
bit gnie trudi;

, ciula vechie
Sinku sgodi,
ute sue nesrechie,
t s'tobòm, odi?

ie nesgodu,
elac vidio,
ad porodu,
blag proftio;

mi molimo

Kako vbogu kad tescaku,
Skrouna gusa prem nemila,
Po nochnomu bude mraku,
Orne vole saplienila;

S'nai stariem faedno sinom,
V potrebah kiga drusci,
Suud pusctoscnom gre planinom,
Terih isctuch gorko tufci;

Lako vide, da' sciuline
Slicne suoiem gdiegod pasu,
Vele hughiu tufcbu cine,
Grosno liza gnih placnafu;

Ne inakose bole, i placu,
Vriedni drusi, i kripofnir,
I kraglieusku prid polacu,
Pristupaiu prem scalofnir.

Slauni kragli tui gniekada,
Stanouahu s'mnogom ciafti,
Kad Solimska semglia vlada
Po suoioise sasma vlasti;

Nu namiesnik Rima filna
Biesceih obro sa sue stanie,
Eurienskoga miesta obina,
Ki darfascce tad vladanie;

Tu nesuiesna treska, i vika,
Kros rallike varle glase,
Vscescenieh redounika,
Gnim naj prije prikafase;

PIEVANIE

ospodskoga ,
laniahu ,
inskoga ,
e scamorahu ;

uni priete ,
om nagn nabunit ,
edquite ,
voglie ispunit ;

toi videchi ,
ghe skrati ,
uoioi smechn ,
a poce vfat ;

Iuan veli ,
Chiachko sciui ,
h ne zuili ,
trah sumgnui ;

nina ,

Pri nenadnom ouom sgodom
On ù tesckoi misli itasce,
S'dosuanomse ter Gospodom,
Gliubescgliuo suietouasce ;

Tumu Iosef prid suiem sborom,
Kleknu garlit suietle noghe,
S'ouiem tuscniem pak gouorom,
Odkriuamu sue rasloghe ;

Gospodine snamni, i vriedni,
Nad ostale sue Rimiane,
Koga isabra Bog prauedni,
Da oue vladasc liepe strane ;

Nesrechniemse smilui gliudim,
I na blagos ktiei prignuti,
Ki s'nacinom veoma hudim,
Neprauofu potisnuti ;

Redounizi slobni, kifu,
Segai grada poglauize,
Moga fina douelisu,
Niciem kriua prid tue lize ;

Ter prokleta huda traga,
Ka slo cinit vik nije stidna,
Suesctoe sala nagnti, flaga,
Nabungliua, nenauidna ;

Iak dae rodien karune od guse,
Iak da ù gniemu suisu griesi,
Ismititi ki moguse,
I sakriuut pod nebesi ;

P I E V A N I E

om nepokoju,
vika, i pita
iu nadu moju,
o segai suite;

famierne,
, kù suud kasce;
ac cemerne,
a farza drasce;

prem besocno,
, tuarde glaue,
funze istočno,
gniega flaue;

vidiscli
kò nagn resce,
su isiscli,
e, kaih scesce;

e voleda

Pace starza pokaštiena,
Cim jad gniegou gorki vštauglia,
Varhu meka, i slachiena,
Stola v faze siefti štauglias;

Pakim veli, vas isnese,
Prem kò scudiah vdes mili,
Pokajati nechietese,
Sctostese oudi saputili;

Timi famo fue s'nacinom,
Sctote pitam Chiachko kasci,
Ne isvedamte ja s'hitrinom,
Otri fufe, strah vtasci;

V rukese spusctai meni,
Kunemtise Visogniem s'nebi,
Sin damie tuoj gliubieni,
Na pameti kò istom tebi;

Sà sdrauati gniega vratit,
Ià nastoim fuescto mogu,
Slobna puka ggniu prikratit,
Odolieti neraslogu;

Cin da ocito meni fueie,
Nitkote oudi nechie smesti,
Koga stana, i koieje,
Oui mladaz frechie, i cesti;

Iosc gniegoue Maike pleme,
I plememi odkri tuoje,
Erse on rodome visokieme,
Slau, moj sud prau akoje;

P I E V A N I E

što kascemi,
ofnam vele,
ualam suakdagniemi.
iega glase, i vele;

, stas, hod, slika,
redrieh oci
couieka,
, ni suiedoci;

besiedi
puna vresa
ia kripòs siedì,
o s'gar s'nebesa;

à narauī
ku od prije,
ni Bogie prauī,
ke karui nije;

e od suega,

Alli koie prauà istina
 Gniegoue isriet sue kriposti,
 I Bosciaga vech sa Sina,
 Odkritiga bes tamnosti;

Polak gniega kad dohodè,
 Poscautamu Iuan snani,
 O Kraglieuski suietli rode,
 Slaune Dieue drusce isbrani;

Dobro gredu polli nasci
 Tim bes sumgnie, i hinenia,
 Vprause odkrit, vech ne strasci,
 Bitie tuoga odhranienia;

Dospie, à Kraglia od Anghiele,
 Odhranitegl plemeniti
 Mirna sarza, vedra cela
 Klice ouakò gouoriti;

Pokli vfasnat imasc ktienie,
 Suietli Bane, nascu frechiu,
 Iachiu ispunit tue scelienie,
 I niscitati taiat nechiu;

Bogte Visegni nadahnuo
 Sctonas primi sarza vgliudna,
 Er kà dosad niesi cuò,
 Otaistuachiesc snat pricudna;

I da sluscim tebe isprauno,
 Prije neg budesc drugo cuti,
 Gospodskiema dielim slauno,
 Pleme moje kafatchiuti;

P I E V A N I E

suot vodim ,
iuch radi vboſctua ,
kraglià ishodim ,
i tamna mnoſctua ;

onofità ,
jednacife ,
onofcna , glaſouita ,
, ſaud ſlauife ;

haſc tkoje bio ,
chko naſc náj parui ,
narodio ,
e ſlaune karui ;

egh priklone ,
napried ſtaui ,
i ſakone ,
, parue oſtaui ;

Ifaka ,

Imenase od gniegoua
Iudea soue oua strana,
Majka isuarnieh vitesouà,
Pò suem suietu pripieuana;

Od Iudine rodien kuchie,
Na kon vele doghie vnukà
David, kraglie ki moguchie,
Od nascega rodi puka;

Tim cetarnaes vedrieh kraglià,
Mese pleme brojem huali,
Varh Eurienskieh ki semaglià,
Gospodskusu vlas darfcali;

Alli mladzu prauednomu,
Drughje Chiachko, porod ini,
Sasue mnoſctuu nefnanomu
Od menese rodien cini;

Otaž rajski Kragl gniemuje,
Ki suiet s'mnoſiem ſtuori vrefom,
I viekouit gospoduje,
Semgli, moru, i nebesom;

Cudnom fgodom varh ſuieh' fgoda,
I ſaceta, i rodiena,
Dieuizaga na suiet podà,
Vik s'cotiekom ne ſdrufcena;

Plodna rodnom nebeskime,
Ona vſdarſca dieuſtuo ſuoje
Kaò piſano ſtaro ù vrime,
Prorocanſtuo ſueto poje;

P I E V A N I E

n Boscanstueniem,
cisto krilo,
isgubieniem,
cedo milo;

cto fuoemu,
fude, i praue,
jasam gniemu,
niefu praue;

aika isbrana,
s'gar defnize
cu jes podana
Vierenize;

raiska dika .
imat bude
lli vdionika,
u fue trude;

di vfroka

V frechnomse Nazaretu
 Rodi, Maria suana imenom,
 Cestit porod na sem suietu,
 Maizi, i Chiachku suom gliubienom;

S' Dieue toli liepe, i cudne,
 Koj sua dobra Bog sapisa,
 O gnioi mislech; ù nochi, ù dne
 Stò mladazà jur vsdisa;

Suaki od gnih aruechise,
 Po cinieniu vriednu, i dicnu,
 Stech podoban dà vcinise,
 Vierenizu funzu slicnu;

Nù darſcechi ona ũ ſzieni
 Nad sua blaga, i kraglieustua
 Draghi kami, zuiet poſčteni,
 Anghieoskoga suoga dieustua;

Suoja diela suakolika
 Nà cias Bosciu jur posueti,
 Vmarloga vierenika,
 Nemislechi vik vseti;

Alli vsmnoſcna lietim Anna
 Gnie kripoſna porodiza,
 Sčtechì od Prorok piſma ſnana,
 I ona Boscia prorociza;

Prouidiela bieſce odauna
 Dachie kchierza gnie ceſtita
 Poroditi kraglia ſlauna,
 Suietliem dielim vsmnoſcita;

Kraglia

P I E V A N I E

u podnisceno
i semglic imaju
ou odredieno
kò pieuaju ;

n ù pokoju
o snati vcini,
kchierzu suoju ,
da siedini ;

ar od viere ,
na pristupaſce ,
Chiachka , i Matere
ebu ktiaſce ;

d naj vechie ,
s gdi beſiedi
kchierzu vechie ,
o ſapouiedi ;

da iſtoga ,

I jà safue frelieh lità
Doghioh ù broj tei druscine;
Biusci dikla plemenità,
Meni ù rodu strane ocinea.

Ne tolikò sceglech ftechi
Glasouitu vierenizu,
Biliefise fui videchi
Od starosti nà mòm lizu :

Koliko s'moiem da varfnikom
Gniese Chiachkom obradujem,
Kad s'kripofniem vierenikom,
Sdruscenumu kchierzu çujem :

S'naglom fuieftim, i pofcudom
Stahu mladzi neisbroini,
Miflech, kichie Bosciem fudom
Sarucnikioi bit doftoini :

Suietli kuchiom fui poglaunom,
Sui gifdaui, fui moguchi,
I fuakife vierom flaunom,
Vechma vfuisit vfajuchi :

Rafdielieno cim vfanie,
Meghiu nami fui nofimo,
V potaino duora ftanie,
I nai viſce vshodimo :

V ftanufe fuakdan temu,
Ioakim Chiachko dieue vriedne,
Poklaniaſce priuiſcgniemu
Kros molitue ſuoe prauedne;

P. I B V A N I E

ne otar fueti,
ki na prieda
neba jur posueti,
se kuchie dieda;

nom fzienom onž,
gnih ù strahu,
m tiem prikloni,
dohodiahu;

ni poklaniamo,
nas tiho, i pose,
ruchiem molbam snamo,
neba molimose;

dase vmoli,
g dà s'nebesi,
blasćen toli,
nerom dase vresi;

nebu mila.

Kò kad suiesda od suieh vechia,
 Ka veseli dan obiaui
 Po fred kola magnieh suiechia,
 Vresomse suoiem flau;

Takò Dieua suiem kripofna,
 Nebo, i semglia koju flaue,
 Biesce digna, i ponofna,
 Sred mladosti tei gisdaue;

Bogomse ona, i Boscima
 Suiedocasce suiem duornikom,
 Da ne sceli, ni misao ima,
 Bit sdruscena s'vierenikom;

Chiachko tascech gnie nemire,
 Sapouiedioi Bosciu odkriua
 Is lizajoi fufe otire,
 I ù celo gniu zeliua;

Kad nà ociju fue tegliadi,
 Posuechiena blisu otara,
 Is skupase fuega isuadi,
 Ka tui biesce Ana stara;

Ona suoje prame fiede,
 Strafcno nis vrat raskofana,
 Ko isuan sebe gleda, i grede,
 V okolo fuega stana;

I stuàr cudna priko miere,
 Puna Duha prisuetoga,
 Iaki vapai disce, i stere,
 V prau duora nebeskoga;

P I E V A N I E

arzu nigda momu,
mene pita,
eni gre samomu,
terme hita ;

apouieda
niachko Kragt od nebi,
erza moja ne da,
om rasni tebi ;

uoi biliega,
fasma dielim
n od Viscgniega,
scto ja velims ;

ha tad scibika,
ce moja desna
niem suakolika,
vidie vresna ;

ieno zuietie .

V prilizi on sniescane
Golubize tebi glasi,
Moje kchierze vriedne, i snane,
Drug dostojan u suem dasi;

Vaskolikse sbor facudi,
Cim nenadnu sgodu vidie,
Nebi flobnoi u poscudi,
Tkomi na ces tui sauidie;

Ja videchi dasu oduechie;
Proscla napried lieta moja,
Necekane radi frechie,
Punse chiutiah nepokoja;

Kajuchise ter sauisce,
Scto iskat doghioh tui namiera;
Varfnizimi pristupisce
Cestititi cudnu vieru;

Kros besiede medne, i slanne
Oni nemir moi tascahu,
I nad sue ine frechne, i slanne
Cestitame nasuahu;

Tac s'raslofim temeglitim
Cim odgone moju muku
Sklonisceme da vhitim
S'vierenizom liepom ruku;

Ku naj polie vzuilienu,
I ja joscte mucan veoma,
S'roditeglim rasdielienu,
Koje obicai vodim doma;

P I E V A N I E

nu suuda,
jur profuli,
eh dabi truda,
odahnuli;

iusci doba,
Dieua gremo,
štom štanu oba,
e pocinemo;

suom kripošti
s kę pritecu,
šcalošti
gnioi vtiecu;

o vrieme
au dubiu dieš;
ša ofštrime,
ošdiem zuieli;

šiem, kiem nektech;

Bes velika nè flamenia ,
 Cuuatife jà naſtojm ,
 Couieckoga od ſdruſcenia ,
 I ù dieuickom bitiu ſtojm ;

Sila , i kripoſ skrouna gnieka ,
 Priteſceme , i primaga ,
 Semaglskoga dà couieka
 Niemi obchina mila , i draga ;

Safue majka moja ſtara ,
 Nepokoina s'togà vſroka ,
 Na inī nacin iſgouara ,
 Piſma ſuetieh od prorokà ;

Smoje ſtrane i ja imam
 Prorocanſtuo , kemi poje ,
 K'ſebi druga da ne primam ,
 Kichie otrunit dieuſtuo moje ;

Priechie Iordan rieka ohola
 Sa fuiem vodam tech na ſada ,
 A ſunciana ſuietla kola ,
 Eſtok cinit is ſapada ;

Oue rieci ciſta Dieua
 Ne bes jada rece meni ,
 A poſctene fuſe lieua ,
 Nis ſuoj obras ſaframieni ;

S'nenadanom treſcgniom tade
 Strah ledeni name skoci ,
 A tmaſtame noch popade ,
 I ſablieſcti moje occi ;

P I E V A N I E

odgonore
oi podati,
ik moi nemore,
iu posluscati;

uh, kimi vèli,
rughe tuoje bludi,
nie ne odieli,
an drugoi budi;

, i pafèchi,
hip strahouiti,
i poceh smechi,
gouoriti;

vlàs, i fila,
momu ktieniu,
obom sadruscila,
gliah ò 'sdrusceniu?

príkafni.

Nà poklie Bog hotijo
Da ouà nasca viera fliedi,
A pakme isti priftrascijo,
Kros ouake sapouiedi;

Moja imenom viereniza,
V pokoju, i ù slobodi
Sciui cifta fuegh dieuiza,
I vesele dni prouodi;

Slamenità nichiu vesa
Nasce viere jà rastauit,
Kiemse farze mę poduesa,
Tebe vieku ne oštavit;

Sred istoga sciuiet stana,
Sarzemchiemo fiedinieni,
Ti kò kchierza moja isbrana,
Ia kò chiachko tuoj gliubieni;

Toliko ù sua dobra, i frechie,
Kako ù suaki trud, i tugu,
S'temeglitom suiestim vechie,
Sa mojute primam drugu;

Sà dobrote raiskę tuoje,
Sa godiscta frela moja
Ouo bitie podobnoje,
Ouakose prem pristoja;

Vtascife Dieua cifta,
Vs rasloscne mę besiede,
I gnie gorka scalos prifta,
I rasuedri sue poglede;

P I E V A N I E

a kuchie stranu
ajaj nočne cafe
ù istom stanu,
ponase;

kę prilike,
moje suiesti,
ne suekolike
snu smesti;

Pienaria Dautoga

PIEVANIE DESETO.

VR na pogled biela jutra;
Biesce semgla sua sinula,
A studena noch ù nutra,
V jas paklien pobiegnula;

A ja vřajem, i loscnizu,
Saedno s'trudniem snom ohodim,
Ter mu dragu vierenizu,
S'mnogom scegliom vidiet hodim;

Iosćter nebich vrata od řtana,
Rařtuorijo pò nacinu,
Kadà fuietlos nenadana,
Suprotius meni sinu;

Nenadana fuietlos, s'koje,
Pod profuietlien vas gorasce,
Odkle řlatne řrake řuoje,
Po řuem řtanu profiřasce;

Pofred koga Dieua řijpa
řapanienu řlicna řilu,
Vprořćtena řasce řijpa,
Neiřrecenom ù fuietřilu;

PIEVANIE

stojech tomu,
ni posnaua,
u sladkom moma,
ne podaua:

i posore,
prau put nebesa
ne liepsca zore,
uietla vresa:

romieniena:
ne sue prilike,
otom prosuietgliena
alna slauc, i dike:

vieseta, i snana,
liat kadse stau
kiah od duorana;
cnoi sciur slau:

naj poslije,

Sracan oblak fuud okolo,
Sunzu flican gniu odiua,
Na glauioi fuiesdà kolo,
A pod nogam funze fua;

Ià videchi oua cuda
Kà prihode gliudske rede,
S'mnogo smechie, s'mnogo truda,
Stah gouorit fei befiede;

Scto ouo vidim viscgnì Bosce,
Koja otajstua, kà flamenia,
Ouo dielo bit nemosce,
Bes tuoega dopusctenia;

Ti profuietlì, jate mogliu,
Moju pamet Duhom Suetim,
Da snà prauu tuoju vogliu,
Dase vgodi s'tuojem fuietim;

Ià rieh ouo, à raiskafe
Dieua ù suoje bitie vrati,
Ter jak da od fna rasbirafe,
Poce sladko vsdisati;

Is ociju od radoſti,
Bifernejoi fufe ishode,
Bilieg raiske cestitoſti,
I samierne kegod fgode;

Ià pristupam blisu, tere
Molim s'blasiem gniu molbami,
Sa ves cisti noue viere,
Kaje sklopiena. meghiu nami;

ANIE

...
...
...
...

erna,
...
...
...

**Tim fa oue fufe, koje
Veseliemi mnogo tuori,
Sa sad oue rieci moje,
Ti nikomu ne gouori;**

**Dà lasciuo nebi gnima
Tomacenie daò puk fliepi,
Prie neg drušiem biliefima,
Bog s'nebesà sue pokriepi:**

**Kaò pocela jasna zora
Biesce isgonit nochnu sienu,
Pomigliaiuch isa gora,
Glauu rufam nakitienu;**

**Iase s'tihiem snom raflucih,
Ter snisceno, i potaino,
Viscgnemuse priporucih,
Kros molienie obicaino;**

**Pak fa tafcte misli otirat
Suu postauih pamet moju,
Sctit, i pomno rafabirat
Scto Prorozi sueti poju;**

**I da budem tiem mirnija,
Ne bes Boscie, mnim, odluke
Slameniti Isaija,
Po frechimi doghie u ruke;**

**V'gniem naghioh gdise pieua,
Sctoe sua dobrich misaò, i sceglia,
Kò porodit cista Dieua,
Gliudskogachie Spasiteglia;**

Koga.

P I E V A N I E

doscaſtie
flobà kleta,
noi koj vſraſtie,
vratit lieta;

achko iſrechî,
ieh vſciuanie,
liem frečno. **ſtechî,**
i pieuanie;

recenoi
ſniſcna ù, **ſebî,**
zi odredienoi
raglia od nebi;

draga Bogu,
n ſuieh dieuizà,
biti mogu,
a ſluſcbeniza;

ſtechia ſgodi.

Ne cekana fuetlos eto ,
Prid occife moje ftere ,
Komfe cini vas ftan fujeto ,
I raskofcan priko miere ;

Sacudiena ja fagledam
Nebeskefe ù prozore ,
I famierno cudo gledam ,
Rastuorene raiske duore ;

Gdi od Anghiela drufcbe vrefne ,
Prid Vifcgniega kram kupese ,
Ter , i flieue ftране , i s'defne ;
Scgnim priklono vefelese ;

Vidim fuiefde fiat goruchie ,
Toi vidienie nimi brani
Saklopiti krou od kuchie ,
Tuardiem mirim vfdarfcani ;

Suefctoe liepo , i cestito ,
V darfcaui vifcgnoi goru ,
Sue ù jedan cas ocito ,
Prikafafe mom poforu ;

Is prid liza kad Bofciega ,
Suietliem funzem vrefceni ,
Sred vefeglia flauna tega ,
Liep Angheo flafi k'meni ;

Gisdau mladaz on ù flizi ,
Slatnieh krilà , flatnieh kofi ,
Darfci bijo lijz ù defnizi ,
I quemi glafe nofi ;

P I E V A N I E

fuieh milosti ,
orit raj vsciua ,
ospod fuieh kriposti ,
i pribiua ;

i blascena ,
a , i ù vik vikà ,
dieuiz , varh fuieh scena ,
Boscia tifi dika ;

ouorenje ,
ù pameti ,
o toi posdrauienie ,
nochie rieti ;

tadmi rece
nik od nebesi ,
e vik ne stece ,
gom stekla jesi ;

stàn blasceni ,

Porodchie oui tuoꝝ famierni ,
 Suud bit flauan fuom viſinom ;
 I s'raſlogom vas puk vierni ,
 Boſciemgachie ſuati Sinom ;

Priſtolie , i vlas Daudouu ,
 Viſcgnimuchie Chiachko dati ;
 I ù plemenu Iacobouu ,
 Suechie vieke kraglieuati ;

Gniemu krune ſue nai vechie ,
 Klaniatchieſe s'mnogom ciaſti ,
 Miere , i ſuarhe biti nechie ,
 Velicanſtuu gniega vlaſti ;

Nà oue riecì moju priku
 Smechiu , i ſumgniu tad jà ſkratih
 Ter nebeſkom nauieſniku ,
 Odgouore oue oduratih ;

S'kiem nacinom , s'kojem ſuietom ,
 Daſe iſuarſce takà dila ,
 Biuſci tuardiem jà ſauietom ,
 Dieuſtuo Bogu poklonila ;

Gniega duorim ja ſamoga
 Gniemuje pamet ma na ſluſcbu ,
 Nij ciouieka vmarloga
 Snàm , ni ſcelim muſcku druſcbu ;

Anghieo meni odgouori
 Gliubefcgliuo , i medeno ,
 Nemoj date miſaò mori ,
 Kochie toj bit iſpunieno ;

P I E V A N J E

h suieh darouà ,
pòs Dùh prifueti,
eh s'gar duoroua,
e tue sletieti :

ti pò gniemu ,
ne dieustuz tuoga ,
dien suietu suema ,
gliudskoi Boga :

j Sin veliki ,
om suojom dikòm
ie pakò priki ,
em dat gresnikom ,

pò flameniu ,
adà odkrije ,
u gouorenin ,
euo; varke nije :

dna . koià

Tad ja vfdignuh k'nebu lize ,
I befiedam rieh fniscnimi ,
Euo Boscie fluscbenize ,
Kakoje tuoja riec , budimi ;

Cujuch fctomu gouorise
Rajski glasnik , u vesegliu
Poghie od mene , i vratise ,
K'nebeskomu Roditegliu ;

Tad rastlike pun lieposti ,
Slatan oblak s'neba fide ,
I funcanom suom suietlofti ,
Suume okrusci , suume obide ;

Slatan oblak , koga oggnieni ,
Suud okolo rese frazi ,
Cestiem iskram nakitieni ,
Drobniem suiesdam fui jednazi ;

Sred nebeske tac pogliane ,
V dascdue kad oblake ,
Oggnienito funze ftane ,
Suoje vpirat jasne frake ;

Ponosita , i velika
V cas jedan fine duga ,
I rastlicih stò prilika ,
Okò fuesa kasce kruga ;

Rieh u sebi toi vidienie
I toi cudno pafech dielo ,
Raj na semgliu prinesenie ,
S'nebae funze doletielo ;

P I E V A N I E

ba obiaui ;
mē facetie ,
sā tuoraz prauī ,
eti k'meni ūetie ;

koje ū cesto ,
suudā siabu ,
ne gniemu, mīesto ,
podauahu ;

suukoliku ,
s. ū toi doba ,
ados prem veliku ,
moja vtroba ;

n neismiscglieniem ,
eustuu sahraniena ,
eba nauiescēniem ,
ieh nadarena ;

oi dospiena .

Ouę sgode prem famierne ,
 Slauna Dieua spouiedasce ,
 A od radoſti neiſmerne ,
 Lize fuſam polieuasce ;

Iaſe ù teſcku ſmechiu ſtauih ,
 Rad ſkaſana cuda tega ,
 I put neba ruke vprauih ,
 Ter moliti ſtah Viſcgniega ;

Er bij tako ſuies mà ſliepa ,
 Da vierouat bijmi trudno ,
 Da ſtuar moſce toli liepa ,
 Stat , i dielo toi pricudno ;

Snajuch koſe mnokrat ſgodi ,
 Da ſpriuarom , i s'vkradom ,
 Saſtaneſe , i pogodi ,
 Mlad ſaneſen ſdilkom mladom ;

Ioſc takofam ſmamien biſo
 (Ah me ſarze tuardo , i prieko ,)
 Da bieh pochi namislijo ,
 Ciſte od druge tia daleko ;

Nù da opaka ſumgnia moia ,
 I ledneſe miſli vtaſce ,
 Nochnogaſe ſred pokoia ,
 Raiſki glaſnik meni kaſce ;

Iſti ſlikom , iſti cinom ,
 (Komi od Dieue ſpouidieſe ,)
 Ki s'tolikom velicinom
 Boſcui poſdrau gnioi doneſe ;

P I E T V. A N K E

fcuchi od flata, gniegouifu, varhu vrata, li kiifu :

no tkana, dicna kroia, obnifana, miere, i broia

niu ramenu, od biefera, sibom fiedinenu, defnu tieru

e ruka vrefi, racne petglie, lam od nebefi, efda liepfce, i fuetglic :

ia tai fdrufcena

S'ramenamu lieua , i desna ,
Po malose sciru , i discu ,
Suietliem periem krila vresna ,
Kà barfinom vietre stiscu ;

Nagu glauu , ruke naghe ,
I od noga lifte nosi ,
Ter vedrinom flike draghe ,
I gisdase , i ponosi ;

Kascu cini sui gniegoui ,
I gledanie sladko vgodno ,
Raiskimusu da duoroui ,
Ne ouà semglia miesto rodno ;

Sctochiu od cudnieh riet prilika ,
Koiem ù snu vidieh temu ,
Liepa odiechia suakolika ,
Nauesena da siascemu ;

V strascnuse pech metnuta ,
Tri dieteta na gnioi pase ,
Na riec kraglia varla , i gluta ,
Silni plami dajh porase ;

Skladnom piesnim alli oni ,
Ne vuredieni Boga flaue ,
Nijm smije plàm vsioni ,
Tegnut jedan vlàs od glaue ;

Pace ciasti mladze ciste ,
I gnimase strane vklania ,
Na dalece ter gnih iste
Protionike scesce , i rania ;

P I E V A N I E

a trefcgnia obaghie,
fa taj rafgledam,
ne mladaz snaghie,
glafim, i befiedam;

i vriedni rode,
gnie priekie, i hude,
efti tuč prohoda,
c kriue ofude;

to biliega
, i tomace,
gli od Viſcgniegu,
epa Diena ſace;

i ſcgniom tue bitie,
gni proch raflogu,
o vcinitie,
hiem lafno Bogu;

gotou

Plodna ouakò femglia kada ,
 Nà saglauu mrafne fime ,
 Pitna rosa varh gnie padà ,
 V prolitno tiho vrime ;

Samiem dielom od narauì ,
 Kafe skrouno scgniom pogaghia ,
 Plod raslican , i gisdaui ,
 Netegnuta facne , i raghia ;

Timse vtafci ftràh , i smechia ,
 Kojom farze tuoje oftinu ,
 Namie Anghielom lafc marfechia ,
 Gouorimti prauu iftinu ;

Cudafu ouà po Prorozieh ,
 Obiauiena dauno prije ,
 Safue riedi prem vifozieh ,
 Koprenaih tamna krije ;

Oufu ona faklopita ,
 Prikafana vrata ù Raju ,
 Kud vmarli gliudi od fuita ,
 Ne prohode , ni ftupaju ;

Samo vliefti , famo ifiti ,
 Nepomicne kros fatuore ,
 Na fuu vogliu viekouiti ,
 Od nebesà Gospod more ;

On ceftitom vierom flaunom ,
 Kà tuà vriednos doftoinaje ,
 Sdrufci tebe s'Dieuum flaunom ,
 Viereniza tuoja daje ;

PIEVANIE

quoje drughe,
anin isabrani,
tuari drughe,
no cuuà, i brani;

suieh drascà,
hi, gnie flobodi,
kij druscba, i strasca,
me sad nahodi;

besiede oue,
Boscie ktienie,
ske à duoroue,
ui sue letienie;

e, stanouitu
me farze vdieglia,
uorim plemenitu,
a Spasiteglia;

tuarà i iehoi

Bòg gorùfctom fuom milofti
Smiri tugu , kame koglie ,
Cinech suoje otainofti ,
Rafumietmi fuak cas boglie ;

Pismamife fua duboka ,
Odkriuati viescto vſeſce ,
Kà pò vſtieh od Prorokà ,
Iur Duh Boſcij pieuo bieſce ;

Ouoè Dieua ciſta , i ſureta
Scibika ona nebu vgodna ,
Koja od ſuhe jur prozuieta ,
I vcinife tai cas plodna ;

Ouoje ona draca , koju
Vidie Mojſes Prorok ſnani ,
Netegnutu ſelen ſuoju ,
Poſred ognia dà ſahrani ;

Ouoje vune run ſnieſcane ,
Kuju roſni daſc ne poli ,
Kij ſue oblio bieſce ſtrane ,
I ſua poglia ù okoli ;

Ouoje ſuieſda iſabrana ,
Valouite od pucine ,
Gliuſkom rodu s'gar podana ,
Dà ù tamnoſti ne pogine ;

Raſgouore oue ù ſebi ,
Varh vidienieh ciniah ſgodà
Hualech ſlauna Kraglia od nebi ,
Toj ſpoſnanie kijmi podà ;

Neifuarſciſe

P O E M A N I E

rieme dugo,
ch ù ouom miru,
cudo drugo,
oju viru;

ika,
t ceste ù glase,
gnioi prem velika,
godilase;

oi gnie pouarsci
os dauno fascla
agn sciuot varsci
es isnascla;

dni mlade,
suoga doba,
om prije nikade,
nie vtroba;

ad recemi

Oba fetoſe moſce prijē ,
Put viſoke gremo gore ,
Kà dobroga Zakarije ,
Sdarſci ù ſebi frechne duore ;

Tuī kakoſe vpafiſmo ,
Puni mira , i tiſcine ,
S'blagom riecim poſdrauiſmo ,
Bogogliubne domachine ;

Kaò cù Díeuu , i vpafi ,
Elifabet gliubefcgliua ,
Tai cas harla k'gnioi iſlaſi ,
I garliju , i zeliua ;

Pace onícas , petom ſrete
Majku ſuoga ſtuoriteglia ,
Sred vtrobe raisko diete ,
Vſigraioi od veſeglia ;

Satò Duhom Boſcanſtueniem ,
Nà gnie poſdrau ſua gorechi ,
Iakiem glaſom , nù medeniem ,
Dieui ouako cuſe rechi ;

O Blaſcena Dieuo , ~~u~~ broju
Dieua , i Scena ſuieh nà ſuletu ,
Blaſcen i plod , koij tuoju ,
Ciaſti vtrobu ciſtu , i ſuetu ;

Koja frechia , dari koij ,
Kojaje ouò velicina ,
Daſe ù mene doch doſtoij ,
Majka moga Goſpodina ;

PIEVANIE

te vdieli,
h dobar mnoſctuo,
a druſcbe ūzuieſi,
à vboſctuo;

na ſuoga,
koga ſtuari neima,
uſcna ſuieta pooga,
t vmarlijma;

iſreceno
gliubau vunuchia vſili,
a kolieno,
arom blag pomili;

uſi ſuomu,
chia podat oue,
u ceſtitomu,
ui Abramoue;

ſlauna Dieua.

Sadse obrachia ù visine ,
 Sad veseljem cinom kasce ,
 Da od kriposti gnie jedine ,
 Suiet neuidie stvaru drasce ;

Boscieh Prorok pisma stauna ,
 Prid ocinam sad postauglia ,
 Obechiano gdise odauna ,
 Gliudem dobro dochi sprauglia ;

A tò da Bòg suoga Sina ,
 Na gliudskechie postat trude ,
 Od neprauieh dà kriuna ,
 Oslobodit vas suiet bude ;

Iosc rasgledat namì cini ,
 Cudnouatieh stò flamenia ,
 Kij biliesi suisu istini ,
 Od Bosciega porodiennia ;

Rajska Dieua , koja ciasi ,
 Sama ù sebi tei posnaua ,
 Suemoguchioi Boscioj vlasti ,
 Muce vsimnosne huale daua ;

I takose veselechi ,
 Bijnam gliubko scgnima stati ,
 Dokolinas miesez trechi ,
 V rodiene duore vrati ;

Suarba Desetoga Pienania.

PIEVANIE
ANIE IEDANA
DESTO.

VE ouo vrieme, i doba,
ad Dieuize flaune, i Snete,
klapasce cista vtroba,
nemoguchie Rajske diete;

a cudefa,
po suem fuiti,
Gospod od nebefa,
ie obiauiti;

e, i od istoka.

I EDANA DESTO. 263

Kad moguchstuo hudo, i kletu,
Biufci splefaò pakla isdauna,
Dobitnikse vratisc suieto,
Nà nebeska miesta flauna;

S'neifrecenom ciafti neka,
Iednak viecnom Chiachku tuomu,
Tù kragliujesc do viek viekà,
V gospodstuu neumarlomu;

Porodise vech, porodi
Bosce, istieraj flochie hude,
Tebe gliudski sui narodi,
Tebe isbrani dufi scude;

Tad ù druscbi sladka mira,
Suietchie vladat ù radofti,
Bogogliubnos milos vira,
I nebeske sue kripofti;

S'neumarlome fuom korifti,
Vmarlichie tech prikloni,
Dà tuoj prime sakon cifti,
Ki necifta diela odgoni;

Sitchie s'neba prauda sueta,
Kà s'kriuine stare vtece,
Dà prau sciue suak opeta,
I od flocinstua dase odrece;

Ini nacin od fciuota,
Inakechie naftat chiudi,
Sue stràh Boscij, sue dobrotà
Bitchie ù farzu vernieh gliudi;

Poginutchie

P I E V A N I E

Smija filna,
vas suiet ņui,
om traua obilna,
ne raghia otrouit.

, porodi
i, gliudska nado,
pakla oslobodi,
doftae fado;

te ņle napasti
asce tmaŝte,
om, i oholasŝi,
ŝieh rasiaste;

ŝiem plamim varliem;
ŝuietu vaja,
vechie vmanliem,
vrata od Raja;

ŝirne ņ farni;

IEDANA DESTO. 265

Nenauidno lieno vrieme ,
Ià s'besiedam ouiem varah ,
I s'vfaniem sue vechieme ,
Samse sobòm rasgouarah ;

Narediuà ù toliko
Rimski Cefar fuieta glaua ,
Sbroijt gliudstuo fuekoliko ,
Podlofcenieh od Darfcauà ;

Prima , i flusca farza skladna ,
Sapouiedi oue vgodne ,
Semglia iftocna , i sapadna ,
Simni sieuer , lietno podne ;

Ter sà biti pribrojeni ,
Neisbroini puzi vftaju ,
I s'imenom odredieni ,
Glauì od miefta harac daju ;

I jà grediah s'toga vfroka ,
V Bletlema grada mire ,
Gdife rodih , gdi visoka
Moiieh dieda karu ifuire ;

Dà s'pienesom proscenime ,
Meghiu oftale sue gradiane ,
Budem podat moje ime ,
I od me kuchie Bogu isbrane ;

V tòm putu ktiemi biti ,
Kako ù trudieh fuieh drufciza ,
Iur gotoua poroditi ,
Moja liepa Viereniza ;

P I E V A N I E

ola flata,
od sapada,
mi na vrata,
frečna grada;

mnošc cegliadi,
ruiet vpašitō,
, koga radi
satrudismo;

ogoborna,
atieh štasce fila,
cinit sborna;
priprauila;

gliad s'duora,
jes pobiegla,
, kaje s'mora,
sua šategla;

so sue strane

IEDANA DESTO. 267

Tòjà, i famnom Dieua snana,
Pafech vas grad obhodimo.
Ni mofcemo nachi ftana,
Dà ù gniemu prinochimo;

Hodmo, tad ja rieh bes fmechie,
Kuchiuchiamo nach gotouu,
Gdi Bòg, kij fue dieli frechie,
Sueta pijfma gdinas fouu;

V toi misli oba hode,
Ifidosmo grada vani,
A ù morskefe fakri vode,
S'bieliem danom frak funcani;

Pod obgradom gradskieh mirà,
Pufctofcnafe fpila vidi,
Na fue ftране koju obftirà,
Ofctri okolifc ftarmieh hridi;

Nefnamalli gliudske od ruke,
S'tefckiem trudom ifdubena,
Bes tefcacke alli muke,
Od narauì vciniena;

Neka ù fueje krilo tiefno,
Primi Kraglia, koga vrefu,
Suiem liepotam nebo vrefno,
More, i femglia kratzi jefu;

Stan tefcakom trudniem mijo,
Akobife gnih kigodi,
Putujuchi fadosknijo
Docim s'tega nà dòm hodi;

P I E V A N I E

mad vratiema,
gniom oni biehu,
me malo triema,
pros slicnu strehu,

posred skuta,
mi vклaniamo,
duga puta,
biom oblaksamo;

skoga
nit voglia bude,
hi Sina fuoga,
rle mukke, i trude;

oghie na dan bijli,
holas dà pohara
rodien spijli,
ban suieh dobarà;

ofstre plieue.

Siromascke hrana kuchie
S'lieue strane volak stasce,
Ki dihaiuch tople, i vruchie,
Vape is vsta pusctauasce;

I nokostan orac oscò,
Tugaie nochnom pri pokoju,
Biusci ù trudu vasdan proscò,
Sa prihranit diezu suoju;

Meghiu ouesiem mi sciuinam,
Pocinusmo oba vmorni,
Dokle vcini markliem tminam,
Dielitise pogled zorni;

Iur od nochi vrieme gluho,
Na pò tieka suoga biesce,
Nigda od prije more, i suho,
Mirnijese neuidiesce;

V pokoju naj slaghiemu,
Ptize, i suieri tiho spahu,
A ò trudu suakdagniemu,
Gliudske suiesti ne miscgliahu;

Kad stvar noua is nenade,
Probuditse cini meni,
A i nespah tuardo tade,
Nà studenoi prostart stieni;

Occi otuorih, i suu spilu,
Siat nà suaku vidim stranu,
Vele vechiem ù suietlilu
Nego da ù gnioi bijo dan suanu;

Slama,

P I E V A N I E

neobicno
a dotle vresa,
uietlo, i slicno,
sdam od nebesa;

rad fabliesci,
toi suietlofti,
in frazim viesci,
ch proch slabosti.

i fred jalli,
o vidim diete,
ud vsralli,
unza frazi suieta;

ba tega,
me suhom trauom,
biesce gniega,
nnogom flauom:

niet poscetenia,

IEDANA DESTO. 271

Nū ni mraſna ſima opaka,
Ni daſcdiuī vihar gliuti,
Suncanoga iſuan ſraka,
Moſce kroſagn prominuti;

Tihī volak, oſlich lienī,
Biehu pichiu ſuu ſabili,
I veomiſe ſacudienī,
Raisko ū cedo ſapaſili;

Kako dà ſuom Stuuritegliu,
Oba ſladki poſdrau daju,
I ū radoſti, i ū veſegliu,
Snifcnimufe poklaniaju;

Pace vuruchiom parom ſuojom;
Sueſcto boglie oni vmiju,
Ne pouito joſc pouojom
Boſcanſtueno diete griju;

○ ſciuine priceſtite,
Keſte bile frechne toli,
Cudnu ſgodu da vidite,
Gliudſka narau komſe oholi;

Dokli Boſcie porodienie
Huale vsbude ſuoje imati,
Nad oſtalo ſue ſuierenie,
Vaſcachieſe cias pieuati;

Neka ſuieri ſuekolike,
Ponoſiti lau goſpodi,
I varlinom chiudi prike,
Suieh dobiua, ſuieh nadhodi;

P I E V A N I E

, i tiscina ,
uiek od vas primi ,
fuieh vifina ,
im nai vechimi :

a kolienieh .
ijka toi gledasce ,
ofti Boscanstuenieh ,
a cudno fiasce ;

biesce ruke ,
nebu draga ,
, i bes muke ,
ga Sinka naga ;

gdi raskoscna ,
oij vas fuiet ftuori ,
a , i pufctoscna ,
iehu duori ;

frok dobra

Kud jà tadà dase obratim
 Ke da daršcim tù nacine,
 Pod obase gnih nekratim,
 Dijo prostrieti me hagline;

Ouciom košcom jošc dobroga,
 Toplim Kraglia viečne od flaue,
 Miešće ruha flatienoga,
 I doštoinè sagn napraue;

Er pò drughe stuari pochi
 Podobnije ša toi dielo,
 Vbošćuomi štamnom nochi,
 Moch, i nacin biešce otelo;

Alli ako gliudske šlušcbe,
 V toi doba s'nam nebiešce,
 Koje k'nami duorne drušcbe,
 Raiskieh mladaz doletiešce;

Oui gliudskom Špašitegliu,
 I gniegouoi Porodizi,
 Šnišcni raiskom ù vešegliu,
 Klaniahuse šuikolizi;

Paka ù šlaui nešfrecenoi,
 Štupi dijo dà pomaga,
 Bošcioi Maizi, Dieui viecnoui,
 Pouijati Šinka draga;

Nad oštale šue rakošce,
 Pod medene mnoši piešni,
 Na cias Bošciu išuedošce,
 Liep tanacaz, i vrešni;

PIEVANI

veselechi,
 rados mnogu
 om, koju isrechi
 ne nemogu;

stan vechie, pe care
amna spila, no
pe puna frechie,
saj sua stuorila.

te dan sabieglie,
s'diplim, s'suirokami,
o toi veseglie,
erà doghie k'nanni;

fcne staje,
lauom, i velikom,
sue kraje
ouorikom;

IEDANA DESTO. 275

Gnieki mlada jagancichia ,
Gnieki vune mekę, i biele,
Mladiahnoga ceda ziechia,
I gniegoue Maikę mile;

Simna, i fuha gnieki vochia,
Ke darſcechi ſa ſuu hranu,
Namierife nà ponochia,
V paſtierskom gnima ſtanu;

Iedua ù ſpiku s'tiem ſtupaju,
A ù mnogoi tai cas ſzieni.
Nà koliena fui padaju,
Bogu ſuomu podniſceni;

Tad jà ù ſebi cudechiſe
Tkoc tac barſo gnima odkrijo,
Dà ſtuoritegl nebeſkiſe,
Meghiu gliudem porodijo;

Stahih molit, glaſa tega
Dami vſroke ſue ſpouiedu,
I ouu od gnih naj ſtariega,
S'Majkom Dieuom ciuh beſiedu;

Paſtieriſmo, i ſabaua
Naſcae s'mirom, i s'gliubau.
Ouze bliſcnieh fred dūbraua,
Po mekahnoi paſti trau;

Tù kakonò fuegh obchimo,
Cim bes ſpania dijo vechi,
Oue nochi prouodimo,
Stada od ſuieri ſlich branechi;

P I E V A N I E

gar darſcaue ,
chia nami ſinu ,
etlos varhu glaue ,
nochnu tminu ,

as tomu ſmeo ,
veomi jako ,
n ſunzu Anghio ,
m poce ouakò ,

paſtieri ,
ni ſtraſcite ,
vas pace ſmiri ,
e vam ceſtite ,

ſegai dana
mglie rodien vaſce ,
o ſueta , i ſnana
ua pripieuaſce ,

obechiani ,

I cim cudna Boscia diela ,
Putom grede rasfiscgiamo ,
Druscbe letiet od Anghiela ,
Pò nebesieh suieh gledamo ;

Oni ù liepieh deuet korà ,
A ù tri reda isfedièni ,
Nebeskoga flauna duora ,
Ofcli biehu stan blasçeni ;

Ter ù tanzieh , kè ciniahu
Na nasc pogled fa cias vechiù ,
Ime Boscie pripieuaahu ,
I veliku gliudsku frechiù ;

Biehu glasi gnih cestiti ,
V priuisçgnieh Bogu flaua ,
A mir gliudem suiem nà suiti ,
Dobre voglie , farza praua ;

Tac pò pogliu nebeskomu ,
Isuedosce trisc okolo
V vesegliu neismernomu
S'mednom piesni cudno kolo ;

Rasbludieno pouietarze
Gnih pieuaniem romoniafçe ,
A od radofti nami farze
Rafuedreno suiem igrafçe ;

Rajska druscba sfrelouita ,
Opet ù duor visçgni vfleti
A doghiosmo oudi od fuita
Spafite glia mi vidieti ;

P I E V A N I E

rafcuch ouò
lo s'nam gouore,
ze dietetouo
ru fue pofora;

gufe
vedre flike,
fastajufe
fuekolike;

s, i vedrina
gniemu is occhi,
mrafce nochna trina,
nzem od ifoti;

rufa rana
iegou ciniafcefe,
acnieh toparu grana;
orat fueje vrese;

n pribieli

V toliko mi pomgnui,
 Sa sue snamo daje od neba,
 On vladalaz, i Bòg fciui,
 Komu od hrane nije potreba;

Vmarlomur kaò Couieku,
 Kife prosi red dauamo,
 I sa odhramit nascu diku,
 Oba tuardu pomgnui imamo;

S'gliubauimga prem velikom
 Slauna Dieua, Majka mila,
 Cuua, i cistiem doj mlijkom,
 I gnieguie po fred krila;

Er vmarlo tieò, koje
 Od gnie vmarle hotie vfeti,
 Gliudskom trudu podlofcnoje,
 I kaò Couiek ima vmrieti;

Cinismomu tim jedini,
 Koje obicaj stara obchiena,
 Obrefanie dat, ke cini
 Nofc fceftoki od kamena;

Nadiesmomu jofc blasceno,
 Od Iesusa ime, pace
 Gniemu od ifgar nareceno,
 Prije negofe Couiek face;

I pò gliudskoi er narai
 Onie od karui Daidoue,
 Iofte Ifukars kaò Kragl prai,
 V Garckife jefik foue;

A i gliu-

P I E V A N I E

Majka cista
glia suieh kraglieuà,
ona istà,
a kà bij Dieua;

inà viku,
čko sadrušenie,
du pò veliku,
no gnie rodienie;

cedorodne,
po fred stana,
je druscbe vgodne,
cetres danà;

kad vidiesmo,
ga sknienia tade,
e mi doniesmo,
biele sgrade;

suietle otare

IE DANA DESTO. 281

Neg da radi flamenita,
I sniscnoga posuetienia,
Isgled gliudem bude od fuita,
Od prauoga podniscenia;

I kako se ona ocisti
Ne podlošcna dielu temu,
Mi grescnizi takò cisti,
Nastojmo doch k'Viscgniemu;

Stašce s'danòm s'ncba vlasti
Prid otarim Zarkuę glaua,
Nà kom fiašce s'mnogom. **ciašti**,
Redounicka sua napraua;

Templa ù štrani fakriuenoj
On cuuašce ogagn sueti
Po naredbi Boscanstuenoi,
Sapouidien fuegh gorieti;

Mlade Sinke neoftriscene,
Biefce vidiet oko gniega
Spraune ù trudieh daga **ismiene**,
Daga duore, dà slušcega;

Slatne ù cašce tad primahu,
Karu juncichia oni vbiena,
Kojom polit kraje imahu
Bogu otara posuetienia;

Gnih roditegl sa fgriefcenie,
Keje vas puk fakriuijo,
Ouò isbrano posuetienie,
Biefce Bogu poklonijo;

N a

Koga

ANIE

fti,

nom

Kadà Majka Boscanstvena,
 Nofech sobom praudu istiam,
 Po fred Zarkuę jak rumena,
 S'nouiem danom zora sinu;

Ona ù sniscnoi stupi odluzi,
 Prid otare Bogu mile,
 Sinka ù lieuoi darsci ruzi;
 A ù defnizi ptize bijle;

Spomeniat sčtochiu, koje
 S'gar biliege Visegni obiaui,
 Da Sin gniegou prauu ouoje,
 Rodien, da od fla suiet isbauis

Kako istomu Redouniku
 Is nenadi farze vspręda
 Boscanstvenu pasech sliku,
 I rajskoga frak pogleda;

Vs gniegouo kà doscastie,
 Cudna fraka sletie s'gara,
 Terse profu, ter vfrastie,
 Po sue kraje flauna otara;

On mirisniem trisc tamianom
 Plame omarsi, i trikrati,
 Suietlostimse ne cekanom
 Profut ogagn vidie siati;

Nù koje fakon od darfcaue
 Prikasane ptijze vbija,
 Cim gnihoue pod vrat glaue,
 Prem pò ktieniu Bosciem suiija;

P'IBV ANIBI

uno Boga ciasi;
i kako pševa;
uim otar maffi;
mu fuu proheua;

ia na tle mechie;
iem trupom dieh;
occi odmechie;
a na istok biel?

sc prilama
tauglia sua telefa;
a varhu plama;
mien put nebefa;

fuoj posnana;
s stere, i kaffe;
i prikafano;
nebu drasce;

no fred stana.

IEDANA DESTO. 285

Ofamdeset dò cetiri ,
Iur dospuela biesce lijta ,
S'molbam suakdan , koje tijri ,
I s'postima glasouita ;

Kad ù raiske Dieue ona ,
Vidie Boscij Rod istini ,
Sua cestita , sua priklona ,
Vesegliemu mnogo vcini ;

Ter gouorech sei besiede
Po suemuse templu varti ,
Euo , vmarli , koj grede ,
Slobodituas viecne od smarti ;

Euo puce , koga obechia ,
Tebi Visigni Chiacsko mili ,
Pò kòm gine grieh , i smechia ,
Ka sue vmarle jedno vzuili ;

Oue riei gouorechi ,
Prorociza farzem' blaga ,
Cuse drughi sciamor vechi ,
Ponosite Zarkuę s'praga ;

V ouem gradu vfuiscenom ,
Prau fuet , posnan pò suoi strani ,
Dieda suoga suan imenom ,
Pribiuasce Simiun snani ,

Oui krotak vèrh fuieh gliudi ,
Ierusalem kiejh porodi ,
Iur isuarsnom suojom chiudi ,
Nebesima toli vgodi ;
Dà pò

P I E V A N I E

Duhu posnà
uot dospiet nechie,
ta suoja posnà,
rajske frechie;

vidietichie
e suojom smarti,
dskom tielu, kichie,
nit, grieh fatarti;

netom primí,
obra tac cestita,
ascam blasćenimi,
a viekouita;

s'naglom suiestí,
hni prije dan sine,
idi suoje cesti,
as pak primine;

vidie daie

Posnaniemiu: tragom fliedi
Vsci vprauglia, vrat podisce,
I prije negiu okom vidi,
Poscudomiu harlom stisce:

Tac prorocna starza sueta,
Biesce gledat cimse tiste,
Spasiteglia dà od suieta,
Suu scudienu flados iscte;

Koga netom vidie ocima
Od radoſti fusech harli,
I ù rukega suoe vafima,
Gliubko, i milo terga garli;

Garlechiga ù vesegliu,
Besiedimu oue prau i,
Sdrau moi draghi Spasitegliu,
Bosce flatka mà gliubau i;

Blaſcen, na ſe ki sàm primasc,
Grescna fuieta ſue kriuine,
Gliudsko tielò ki vafimasc,
Gliudski narod dà neisgine;

Blaſcen, koj raiske ſtrane,
Suiem otuorit vierniem hodisc,
I dà Suetieh duſce isbrane,
Silna od robſtua oſlobodiſc;

Huala tebi Chiachko viecni,
Koj vſciuat poda meni.
Srechur, i pokoj neisreceni,
Dzuno s'neba namienieni:

P I E V A N I E

fuom krugu,
sci trude, i smechie,
oga flugu,
m mirom vechie:

moje
kenam pollo jesi,
liem ki doscoje,
t od nebesi;

fuakomu
h fuetlos prava,
ku Israelskomu,
ias, i flava;

besiedami,
k k'Maizi obrati,
n Materam,
dice fuati;

menita.

IEDANA DESTO. 289

Safue od puka Israelskoga
Mnosi fuu karu fagn prolitchie,
Od sciuota kiem viecnoga,
On isbrani bilieg bitchie;

Sueti bilieg, proch komuchie
Gliudi tuarde prem pameti,
Iede ifrigat fue goruchie,
I ù kriuose gniemu oprieti;

Vidim, pace ticem rukom,
Iaoh, gdi farze tue smeteno,
S'prigliutomie gorkom, mukom,
Ofetra od maca probodeno;

Gdi od Iordana bistra rijka,
Smutchieniema vodam tarci,
Gdi funcana flatna flijka,
Proch naraunom redu marci;

Gdise semglia trese od jada,
I od boleſti neisrecene,
Gdise vas fai suiet pripada,
Gdi puzaju tuarde ſtiene;

Kò fuu pieſan dobeſiedi,
Sred vſtimu riec poginu,
Vid potamnie, lize vbliedi,
Tihom ſmarti ter priminu;

Iak da ſladak ſan ſaſpoie
Staraz huala ſuieh doſtoini,
Poghie viecne nà pokoje,
A mi oſtaſmo nepokoini;

O o

Nà iſti

P I E V A N I E

uf priieli ,
etni cas prispieua ,
suojem dieli ,
iesni' pieua ;

okoli ,
om Majkom saedno
e ranien boli ,
gliuto , i ledno ;

usoua
na dobro suamo ,
raz prorokoua ,
om rasbiramo ;

ca osctroga ,
ji on sapriti ,
ko raiskoga ,
karu prokiti .

DVANA DESTO. 291

PIEVANIE DVANA DESTO.

E velicak brojse danà
Od ouega doba obrati,
A smechie, i fla nam pievana,
Vsescese dogaghiati;

Ako kagod boles vechia,
Isa toga neisostaje
Ternas toparu hudà frechia;
Nasbigl vrieghiat pocelaje;

Er prije toga troja Kraglia,
Dojesdila biehu odi,
Is dalezieh tia semaglia,
Odkle scarko funze ishodi;

Bogu na suiet porodienu
Noscahu oni suietle ciasi,
Slato, i tamian, i ù slachienu
Sudu draghe mnośc pomasti;

Is mladosti jere suoje,
Rasmiscgliajuch suiesno ù sebi,
Otajnosti cudne, koje
Slamenuju suiesde od nebi;

O o 2

Bielceim

A N I E

3
,
,
,
prau; ,

V Ieruda Kraglia filna,
 Vhiefosce duor veliki,
 Kij od ouoga mieſta obifna,
 Biefce tadà glaua priki;

I mnech, daje rodien gniemu
 Porod ceſti tac viſoke,
 V radoſti odkriſcemu
 Suoga puta ſue vſroke;

Sa fuiem gradom Kraglſe ſmuti,
 Biuſci goſte ſei vidiſo
 I gorkomu bi ſacuti
 Daſe drughi Kragl rodiſo;

Vſtraſcife, i pripade
 Sli vladalaz ſuieti ſlabe,
 Vlas kraglieusku is nenade
 Damu druſi ne vgrabe;

I cìm lednom ſumgniòm predaſe,
 I morega miſli prieke,
 V duor ſuieti ſoue vradaſe
 Sue od mieſta raſumnike;

Kolj kadà gniega vogliu,
 Iſpuniſce ſui skupieni,
 Kraglieuskomih nà priſtogliu,
 V doſtoinoi prima ſzieni;

Terih pita hitro vele,
 Kad, i ù komu gradu, i kuchi,
 Koga iſtocni Kragh ſcele,
 Roditſechie Kragl moguchi;

in.

Prauema

P I E V A N I E

lase rodit
trechnom imà
oscan, ki gospodit,
hie narodima;

vlas visoka
et vik nemore,
od Proroka,
a toi gouore;

uprotiunu
iech Silnik kletà
a Kraglie fiuna,
hotie rietà;

mi scudimo
dà naglo iscteg,
ni da vidimo
s'neba diete;

esta ouaga

D V A N A D E S T O. 295

Slobni karunik veli ouako,
I veselu kasce sliku,
A himbeno farze opako,
Motri misao prem rasliku;

Lud, i mahnit ki vieruje,
I u pametmu mosce vpasti,
Da tko nebom gospoduje,
Iscte vmarle suoit vlasti;

Kraglieuise vriedni dijle,
I sceto gnima bij nai drasce,
Srechne, i suete u prau spile,
Suiesda istocna putijm kasce;

Sascto kako u grad bijli
Vliesofce od Solime
Biehu gnie trag isgubili,
I gnie pogled u toi vrijeme;

Nu prosipliuch frake flate,
Liepscase opet gnimi obiaui,
I cestite varh poiate,
Suo goruscti frak vftau;

Taki kadgod frak proftira,
Kobna, suiesda, i nepraua,
Illi bilieg od nemira,
Illi od smarti suietlieh glaua;

Samo sceto prem falcarena,
Ona prieti gliute smechie,
A oua funzem vrescena,
Bij flamenie raiske frechie;

P I E V A N I E

suietli gosti,
Suetà, i snana,
radofti,
mirna stana,

h grimifu,
euene,
mene blifu,
zi podniscene,

fu pali,
n ù vesegliu
ue pridali,
om Spasitegliu,

kò Couieku,
tamian casni
u, i veliku,
flata poklon jafni,

raiskieh occhi.

Ispuniufci fuoju fcegliu,
S'vernom drufcbom liepe fuiefde,
Srechni Kragli ù vefegliu,
Is Betlemske femglie jefde;

I ù pokoju er nochnomu,
Glas nebeski od gnih cufe,
Dà k'Ierudu nemilomu,
Pouratiti ne budufe;

Mirnom fuieftim, i prignutom,
Hualech Boscie velicine,
Dielifcefe drufiem putom,
V rodiene kraglieuine;

Kad opaki Kragl sumgniui,
Vidie fuu riec naruganu,
Rafiedife, i rafggniui,
Ter kò fciui ogagn planu;

I nemoguch, kako fcudi
Pedepfati verne Kraglie,
Defet ftotin boinieh gliudi,
Put Betlema skrouno fcaglie;

Dà fuu diezu od darfcaue,
Koja iofceter fciuu o mlieku,
Pod fceftoki mac poftaue,
Do iednoga dà polieku;

Dà ù veliku temu broju,
Mlado diete budę pafci,
Komu jofceter ù pouoju,
Kraglieufkese daju ciafti;

PIEVANIE

K s'gar posłani,
nu tad prikaša
ch, harlo vstani,
oga biešci poraša ;

kom Majku slaunu,
ni drugu odredi,
semgliu raunu,
rouno sad odvedr;

gnim stoiech;
do daijh bliudešc,
doghiem rechi,
om vratit budešc;

glaua prika
mu vami dube,
unieh mnošc boinika,
o da pogube;

ase budim,

D V A N A D E S T O. 299

Tac, kaò rece Prorok fueti ;
Tefcka boles gniu famarfi,
I ouo bij mac, ki proleti
Gnie nai prije tufcne parfi;

Tim bes zknienia s'nochniem mrakom,
Rodne is femglie mi biefcimo,
I bolesni s'tugom jakom,
Luge, i ftrane obhodimo;

Slauniem pomam jur vgodnu,
Idumeu oftaugliamo
I od Elufe femgliu plodnu,
Mimo febe pufctauamo;

Biehmo profcli varh ftaroga
Antedona mirne kraje,
I gdi polak nekrepkoga,
Poglia tuarda Gaza vftaje;

Ter biufcife jur ftanili,
Sctofe moſce poſpieſcnije,
Gdi granicna Mapa dijli,
Liepu Afiju od Libije;

Vliefoſmo gdi niſoka
Egipskaſe poglia ſcire,
Kud gliudskoga biſtra oka,
Pogledanie ne dopire;

Tù nemoſce daſcdiet vieku,
Nu oua fuieta ſtrana ſuoij,
Proſtranoga Nila rieku,
Mjeſcte daſcda kijù goij;

PIEVANTE

hia, i strasciua,
ame Menfi primi,
gdigod bijo dan suu,
na kraglicuskimi;

dauno gofta
onih naufdanu,
kri vefeo dofta,
ftom fuomu ftanu;

i mi ftojechi
s nitko neftaughtafe
niefta cufmo techi,
gorke glafe;

Kragl darfcaue
om jedu, i flobi,
isbroinu dieze praue
u pokla, i pobi;

fila gliuta

D V A N A D E S T O. 305

Milji à komu placu, i jadu,
Naghioscese sui miesctani
V nesrechnom tomu gradu,
I ù podlofcnoi gniemu strani;

Kako gliuto, kò scalosno
Maikę oftasce raskoncane,
Videch tqli nemilosno,
Draghe finke sue poklane;

S'kojom mukòm od gnih suakà,
V komuli vaju, i trudu
Vapi, zuii, huka, i plakà,
Sue porase, suu ces hudu;

Po suem miestu vidiabuse
Suekolike kuchie, i puti,
Guftiem morem karui ruse
Pokriueni, i ogresnuti;

Kò kad raunu nà liuadu,
Gdi neisbroina pasu stada
Is nenadi s'neba padu,
Plahe rieke filna grada;

Mlade, i tihe jagagncichie,
Sue pomlate, sue pobiju,
Is prid smartne kij nesrichie,
Tufcni vtechi neumiju;

Tac lescahu po tle fuuda
Neisbroina martua dieza
Kijeh pogubi sumgnia huda
Kijeh mac bridak isposieza;

P I E V A N I E

Ceda radi . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
k kò farece , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
oli mnofc cegliadi , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
fciuot ficeo : n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .

ù gnihoua , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
à nafc gradonili , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
e obradoua n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
k . i nemili n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .

fapouiedi , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
e fue cegliufi , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
oba s'gnufce fledi , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
afcu pufi , n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .

tad Anghico . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
e k'meni opetaq n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
h glas vefeo n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .
he Kraglia kletaa n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i . n'ni i .

flobodno .

D V A N A D E S T O. 8307

A tò neka on daleko,
Ierudoua budę fina,
Koij biesce krunnu
Varh Scidouskieh pokraina;

I pieuanie dà iſpunife,
Koje s'mnogom grada fziennom
V fuetomu piſmu ſctife,
Dachie ſuan bit Nazarenom;

Mofce biti, milos tuoja,
Sceli vſafnat po
Kakau rafum, kripoſ koja,
V mlaghiahnu gniemu ſinu;

Kę ſabaue, koja diela,
Kije tad ſciuoſt gniegou
Ieli lieta ſua
Srelom ſuiectim;

Dati pocnem pripouiedat
Koià cuda, kò viſoku
Sgodinamſe pamet gledat,
V gniegouieh danà iſtoku;

Prijebi zijo vas dan proſco,
A riec mene oſtauila,
Neg na ſuarhu jabih doſco,
Mę beſiede kratka od dijla;

Kolikrati ù bah diete,
On priſtraſci Majku, i mene,
Kroſ beſiede ſuoje ſuete
Pune oblaſti Boſcanſtuene;

P I E V A N I B

niutiesmo, ...
om bit nemiru, ...
me cim vidiesmo, ...
gdimu obftru;

funzu flicna, ...
ar s'nebefi, ...
liza dicna, ...
as vechma vrefia

poriti, ...
achkom nebeskieme, ...
besiediti ...
e faedno fegnime

Majka isbrana, ...
e, fadà prede, ...
rajskich mnofc. duoranas, ...
hipom nà fta grede

ie gliubieniem

Gliubescgliuo varhu toga
Slusca, i mene scgniom poreda,
I kaò Chiachka rodienoga,
Sueghme ciasi, sueghme gleda;

Duanaes lieta jur suarscijo
Biesce tako snami stoje,
A josc puku ne odkrijo
Niedniem cudom snanie suoje;

Kad gniegoua stauna kripas,
S'godiscitima vsmnoscita,
Poce kafat suoju lipos,
I vcinise glasquita;

Biehu blasi dni suecani,
Suema puku Eurienskomu,
Nad sue ine posctouani,
A najlisce gradu ouomu;

Tiem biehi oudi ja doueo
Mù cestitu Vierenizu
S'kòm mlaghiahàn sin veseo
Vhitise fa desnizu;

Biusci staunu jur s'nacinom
Suetkouinu pociastili,
S'druscinomse mnogom inòm
Vrachiahomo nà dom mili;

V putunam tac hodechi,
Saghie ù sapad funze flatno;
Sà kiem nochni mrak mucechi
Suoje vkasa signie platno;

Kad

PIEVANIE

me gliubauī,
ī vai nā broju.
ako mene oštai,
Majka ftoju.

naſce dike
skoncauamo,
uekolike,
e fagn pitamo;

m neifrecenom,
trag vapijuchi
m ceſto imenom,
fuud fouuchi;

vzuiliena,
e ſlatne vlaſe,
la iſgubiena.
u ſtauglia na ſe;

ni raſparſani

Oba takò mucni vele
V Solimski grad idemo,
Gdi saludu tri dni ziele,
Isgubieno Diete isčtemo;

Dan cetuarti jedua paka,
Nasce tughe dase vtašce,
Isà zarnieh nami oblaka,
Sinu funze vele drašce;

Sasčtò biusci isgubili,
I ja, i Majka nasce vfanie,
I suu snagu istrudili,
Kros gniegouo dugo iskanie;

Opet naum doghie obiema
V veliko templo pochi,
I s'molbamse tù vuruchiema,
Priporucit Boščioi mochi;

Iedua po tem dogouoru
Nà prag Zarkue vlasimo,
A rafumnieh gliudi ù sboru,
Gniega fidiet tu pasimo;

Od kríposti sue dohodne
Kase vidi sada ù gniemu,
On pocetke fasma vgodne,
Tad kasašce fuietu suemu;

Od raiskoga ter rafuma
Biliegcijm dajuch mnoghe,
Sad iskašce od gnih vma,
Suctieh písma sue rasloghe;

Sad

P I E V A N I E .

ima sloua,
pò nacinu ,
ba suies gnihoua,
brauu istinu ;

niega snanie ,
arla gdi nadhodi ,
dà naimanie ,
gnigam suiem gospodi :

nan mire ,
nnieh kako lieta ,
no stauno isuire ,
tnieh suieh od suieta :

enauceno ,
sloua nije
fmo Boscaustueno ,
rasumije :

ie drag , i mijo :

D V A N A D E S T O. 313

Gdigodibi on poscteno
Obratijo suoje celo,
Suud veseglie ne vidiemo,
Tai casbise ochiutielo;

A is gniegoua suega tila,
Ke vedrinom cudnom fiasce,
Prau sarzu draga, i mila,
Rajska gliubau ishodiafce;

Sred raunine tac felene
Meghiu trauam priprosnima
Rumen trator liepci sene,
I banise nad suiem gnima;

Tac ponosni draghi kami
Tanka slata u parstenu,
Suom liepotom pogled mami,
I odsiua plamu ognieniu;

Od vremena prem ouega
Probudise, i podignu
Iskra parua fla nascega,
Ke nas tirech sada stignu;

Er nebesho Diete tada
Kascuch kripas lieti vechiu,
Hude, i slobne glaue od grada
Stai u tescku sumgniu, i smechiu;

S'toga u priekoi gnih pameti
Suak dan hughi, suak cas gori,
Poce skrouni plam gorieti,
Kise scestok sada otuori;

P I E V A N I E

h videchi,
moje nade,
em bojechi,
ko ne vpade;

nokrat, dase
ge sle neharne,
druščbe vklaniasc
smart ne farne;

prije skrouena
tuarghia biti,
techia oggniena,
hie koja sujti;

rauoí vijku,
ut hudà sloba,
ualu, i diku
nat suoje u doba;

biad kleta

D V A N A D E S T O. 315

Biehmo draga od priateglia
Tù primieni gliubko veomi,
Ki spraugliasce pun veseglia,
Suoju kchierzu dà vdomi;

On radosno farze, i lize
Kascuch, scetose vechma more,
Biesce mnoghe poglauize,
Snami dosuò suoje ù duore;

Siede ù miru blagouati,
Sbor dosuanieh suieh pirnika,
I ù sdraue napijati,
Plemenitieh Vierenikà;

Polouizom josc nebiesce,
Douarfcila flaua pirna,
Duorni slughe kad vsesce,
Sarza gliuto bit nemirna;

Iere doba ù naj boglie,
Kad naj vechie biesce triebi,
Scetoie vsrok dobre voglie,
Vechie ù duoru vina nebi;

Boscia Majka rascaliena,
Vbogomse kuchiom boki,
Tere Sinka obgliubiena,
Dau pomosce skrouno moli;

Sasue smuti dase ù lizu,
On ù farzu blag sadofta
Cu suu dragu porodizu,
I obeseli suoga gofta;

ANIE

om ,

$$\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$$

Priko doba stojech tega,
 Da nie fama Dieua cista,
 Ia fred stana scniom nascega,
 I oudi s'riecim trudan prista;

Tad Iuanu Pilat veli,
 Sliedi vriedni mladce:, sliedi:
 Pokle ismoren staraz: sceli,
 Daga ismienisc u bestedi;

Porodami cudna vsroke
 Is pocetka sue rasberi,
 I otajnosti prem duboke
 Kefe u vascoi sdarfce vieti;

Er ko cujem, semglia oua
 Ne posctuje, ni posnaua;
 Vsmnoscitieh broj Bogoua,
 Kijeh Rim ciasi suieta glaua;

Glàs pouieda, da vi Boga,
 Van jednoga ne ciafite,
 Koga od roda vmarloga,
 Porodiena ne velite;

Odkritmichiesc pak sa tieme,
 Ina diela, i cudefa
 Mladza, koga cudno pleme
 Spouiedate, dae s'nebefa;

Pontio varsci rieci suoje,
 A Gospoda suakolika,
 S'mnogom pomgniom sprauna stoje;
 Cuti otajstua tac velika;

Suarba Picuania Duanaestoga.

PIE-

PIEVANIE
ANIE TRINÁ
DESTO.

ESCE onada mladaz snani,
7 naj drascem bitiu od lieta,
Kad lir s'rusom ilmiešcani,
Nà couieckom lizu zuieta;

m liepotom,
fuake dike,
zem, i dobrotom,
te sue varšnike;

ma pošćenoga,

**I jur s'krilim vierne suicsti,
Dalek semglie podniscene,
Vsuiscense sudi vgliesti
V visine Boscianstuene;**

**I jur s'dusim blasčenima;
V pameti suoi gouori,
Iur nebesku suietlos prima
Iur vas plamom Bosciem gori;**

**Vas ò Bogu misli, tere
Stanouitom ù pokoju,
Tu pun duha, i pun viere,
Misaò vstauglia krepku suoju;**

**Na isti nacin kragl od ptiza
Siui Orò strelouiti,
Suncianoga kadse liza,
Sprauglia is blisce frak pasija;**

**Prostiruchi krila jaka,
Vitiem krugom s'parua leti,
Pakse vsdigne varh oblaka,
Daga nije moch vidieti;**

**I ciem k'nebu blisu grede,
Nà semgliuse ne obsire,
Nego staune sue pogleda
V goruscto funze vpire;**

**Vscto s'mislim tac visokom
Vprostore rajske vlasi,
Slauna mladza s'nagliem okom
Suak sacudien gledà, i pasi;**

Mnosi

P I E V A N I E

aje isdaho,
san saspoie,
testò, i plaho,
e vrati suoje;

iem duboko,
e oporai,
em na visoko,
oud stau;

ta suies slipa
oglie rasumiye,
dana, i hipa,
Bogu nije;

hko viekouiti
e s'viecnom vlasti,
tiu ponositi,
uda kiems ciafli;

on stuorijo,

Viecnoga Otaz viecni gniega
Sace ù viecnoi suojoj suiesti,
Od posnania gdi nascega.
Kripos nije jaka vgliesti;

V suietlosti neumarloi
On neumarli takò siasce,
I podloscne smarti varloi,
Gliudske puti ne imasce;

Nù bes tiela vmarloga,
On Riec biesce neisrecena,
V pameti nebeskoga
Chiachka faceta, i skrouena;

Ne Riec nascioj riecì slicna,
Kù slab jesik isgouara,
Ka nekrepka, i raslicna,
Malokratie kad neuara;

Neg Riec, ke isriet moch veliku
Tasctae gliudi suieh sahuala,
Kà imat nechie suarhe viku,
Kao pocetka nije imala;

Riec, samierne kà pun dike
Vaskoliekie suiet stuorila,
I lieposti suekolike,
Kesu suietu po fred krila;

I kaò Chiachko Bogie istini,
Kragl od semglie, neba, i mora,
Tako i gniegou Sin jedini,
Bogie, i Gospod suega stuora;

P I E V A N I E

ba gnih ishodi
pau Duh prisusti,
ki gospodi,
Bogse rieti:

ie sue po komu
oga stuoja duori,
s darce suomi,
glie, Rajski duori:

gnih ne szieni,
arsci nije prauedan,
a istoi szieni,
ga, neg Bog jedani:

stuu Boscanstueno
stuo jedno samo,
stuu neisreceno,
stuo spouiedamo:

cudo vechie,

Dalek naskieh ochiutienia,
A fuegh s'nami suud pribiua,
I. suud biufci, sua stuorenia,
Suom milosti napuniua;

Tac po semgli rasparfana,
Sa sue gori funze daje,
Slatna fuetlos fia funciana,
I sue refi fuieta kraje;

Nù docimse vartech ona,
Sunze dalek fuet obtice,
Suudie scgnime nerafdiona,
Scgnimse vieku ne rastice;

Sred jedinstua tac skladnoga,
I jedinoi ù skladnosti,
Nije bes funza fuetlos suoga,
Sunze bes sue ni fuetlosti;

Alli sctoje vsrok bilo,
Dà podlofcno na smart bude
Bog vafeti gliudsko tijlo,
I nà oue doghic trude;

Otajstua fu prem duboka,
Kà cim budem ja skafati,
Tuame pomno Vlas visoka,
Suietli Bane ktiei flufcati;

Kadà Viscgni nebo vcini,
I s'vodami nekrepzima
Semgliu, kà ù nekrepcini
Nepomicna suo j stan ima;

P I E V A N I E .

kom fuegh gori,
stan ù sua diela,
uhe stuori
fcbu od Anghiela;

deuet kora
gnih ifredi,
ga dasu duora,
om sapouiedi ;

neka suoje,
cestit biesce ù vike,
iju stech dostoje,
vdionike ;

velik dijo
scnieh Bogu huala,
pscieh satuorijo,
enia sua ostala ;

face sceoliu.

TRINA DESTO.

325

Neg, docimse hitit prusca
Mnosc neuerna Boscie vlasti,
Vierne voiske suoje orusca
Proch gnihouoi oholasti;

Harna od sbora ter tutako
Neharnizi nespasnani;
Sui starmourat u ognien pakò
Bisce is raja istierani;

Sred propasti tu ponorne,
Meghiu tminam, i jaukom,
Neuiernosti sue prikorne
Grieh plachiaju suiecnom mukom;

Viscgni stuori tad Couieka,
Da narodom gliudskiem more;
Miescte odmetnieh neuernika,
Suoie napunit prafne duore;

I Krunumu taj cas poda,
Plodnom semgliom da kragluje,
I dà morskich varhu voda,
Na suu vogliu gospoduje;

Sue letuscto, sue hodechie,
Sue plouuchie podagn stauì,
I pod nebom suescto vechie
Diha, i sciue u narauì;

Samo u oni cas, kadaga
V semaglski rai priseli,
Dubia, i zuietia u homi draga
Stuori raslik plod veseli;

Termu

PIEVANIE

ue liepote
e da vsciua,
d dobrete,
ni spomeniua ;

dugnie
sòm saprieti ,
tegnut à gae ,
nije vmrieti ;

da smija ,
od neistine ,
maj hitrija ,
ke ~~ne~~ ~~smijine~~ ;

le nauke
na sa nas hude ,
à jabuke ,
nom hitit bude ;

u vočku isiede ,

Rad gniegoua grieha pace,
Iofcete i femglia bi prokleta,
Da bodesne plodi drace,
Da neplodnom trauom zuieta;

Neposlušna fa tiem scena,
Ziechia obiesne sue najesti,
Tesckom platom bi plachiena,
Dà suegh raghia ù bolești;

I ofudiena s'prauiem ggnieuum,
Kò stuor chiudi promiengliue,
Pod oblasti da musceuum
Od vuremena toga sciue;

A i napasnu smiju, pokle
Bi tac sceglna nalcieh jada,
Ofctrom kletuom Viscgni prokle,
Kaju sliedi tescka i fada;

Sue dni po tle dase vuce;
Pogardiena, poplesana,
Daju ciouiek tiera, i tuce;
Zarna femglia dae gne hrana;

Tad, kò skriu na suiet smaiski
Parui Chiachko slab oduisce,
Nebeskiye duori rajski,
Suemu gliudstuu fatuorisce;

Naj paruose tad nà suietu
Rodi porod opak toli,
Dà ù nemiru slobnu, i kletu,
Karu prauedna bratta proli;

Tadse

P I E V A N I E

ù marfechie
semglia huda ,
grabse , i smechie ,
efni framna bluda ;

ughe , i trudi ,
e misli vfroce ,
e tufcnieh gliudà
ila kofit poce ;

dno fegnòme ,
scialos , male mochi ,
m framotnòme ,
fue nemochi .

gliudski mogo ,
ega ne ùuriedi ,
et viekà mnogo .
ga truda , i fledi ;

fuegh na gore ,

TRINA DESTO. 319

Pò gniegouoi jofcfe vogli
Prid ofuetnom ggniunom vodom,
Szieh fciuina skot naj bogli,
Shragnen s'gliudskiem bij narodom;

Suefe fciuo tad opeta,
Tomfe vtopna voda skrati,
Vmarloga varhu fuieta
Poce s'varhom vsmnofciati;

Nù fciuota tad nafcega
Vcinife konaz tagni,
I broj lietà, kà prije togà
Ciouiek fciuie, bij pomagni;

Neka narau flaba vmarla,
S'vfpomenom cefchie fmarti
Boga vrieghiat magne harla,
V fuom flufe bude vtarti;

Alli ftuarie trudna, i mucna,
Da ne ftupi priko puta
Opakouat chiud naucna,
I nà goré fuegh prignuta;

A tò er gliudi vsmnofceni,
Sarza od vechie nà flò plaha,
Pocesce opet ù nefzieni,
Od Bosciega fciuiet ftaha;

Taj nefziena gnih naputi
S'nerasborfniem dase bieſom,
Dogouore podignuti,
Graghiu oholu proch nebeſom;

PIEVANIE

chie naduisti
ore gnie vifma,
n glas viekouiti,
m bez nacina;

cia priuelika,
aue gnieh najbarfca,
niem od jefika
ui, i rafuarfca;

aflike
i strane od fujta,
ftrifce fuekolike,
n frah dohita;

, i gradoue
le fidajuchi,
ech trudne loue,
ch, i fiuchi;

a bij fabana.

**Bes nauka tac niednoga
Dni neuredne suak vodechi,
Nù sakona naraunoga
Sam obchieni put sliedechi;**

**V ouem bitiu fuiet duadesti
Malo magnie vieka stoja,
Od nebeske dalek cesti,
I rajskoga od pokoja;**

**Kadse kafat poce blasçi
Bog, ki cesto s'grieha kleta
Na gliudise jur rasdraçi,
I bij suan Bog od ofueta;**

**Samo gnima rastuorijo
Iosc nebiesce rajske duore,
Keje sadà priprauio,
Suiem prauedniem dase otuore;**

**Nù sa vkafat vmarlijma
Bilieg blaghe suoje odluke,
Isabranjem sakonima
Poce ofctriti gliudske puke;**

**Sakonima, koiem sadà,
Sa sue vechie dospieuaju,
Samase ouà semgla vlada,
I ù gnoi famoj mieſto imaju;**

**A tò er Gospod neumarli
Varh oftalich fuieh naroda
Nafce diede jur fagarli,
I naukeim liepe poda;**

P I E V A N I E

ie rasposnanie, ...
postauiena, ...
t obrefanie ...
oscem od kamena;

ostale, ...
kiem godiseta ...
o Boscie huale ...
a suetiliseta;

fnane vputi; ...
milos suojuv ...
hom nadahputi, ...
gludskiem poju;

i cestitichie, ...
techie, viek od slata, ...
ema suiem bitichie ...
raiska vrata;

aglo toli

TRINA DESTO. 333

S'mnogom pomgniom tim posnana
Prorocanstua rasbirahu,
I doscastie frechna dana,
Scegluiem farzem isgledahu;

Molechise Sturzu suomu,
Varhu gliudske da narai,
Vfcescene na paruomu
Roditegliu sarcbe vstau;

Sa grieh, koj iedan skriu,
Da fue ne tre gliadi drugie,
Da fuoj pogled milostiu
Na gnihoue suarne tughe;

Prosti mili Chitachko, prosti,
Sui vegliahu glasom jedniem,
Neifrecene tue milosti
Sladki jezer posgli scedniem;

Rai nam podai obechiani,
Od kojega na dalece
V pritamnoj onoi strani
Sastupnanas semglia obtice;

Sturionas fa man niesi,
Na prihku flauna tuoja,
Dobri Kragliu od nebesi,
Nasca nado, nasc pokoja;

Akobise josc kigodi
Stare flechie, i kriuinie
Varhu semglie trag nahodi,
S'koga slabo gliudstvo gine;

Suetom

P I E V A N I E

Spomenom
le vechma štešce,
Boscanstuenom
farza vsesce;

od jedini
fa posla, da se
iek on vcini
udske grihe na se;

da gniegono
nam ne bude,
cudno „i nouo
kriue ofude;

a sumgniua
e rodne is strane;
Boscij odkriua
stari brane;

i biliega,

Ter vesela jak daniza,
V istoku kadse vpasi,
Kasce frakom suoga liza,
Dà sà gniome funze illasi;

Prid Visogniega tako Sinom
Doghie on na suiet, i vfrastie
Da i posnanzom, i tughinom
Glasi Boscie suud doscastie;

Oui od paruieh biescech danà
Gliudsku druscbu, i poglede,
Dalek rodna suoga stana
V pustigni sciuot suede;

Duormu biesce mrasna spilla,
Grad planine, i dubraue,
Gorske suieri druscba milla,
Hrana luschi med, i traue;

Suakdagniemu pitie obchieno
Bistra voda podauasce,
Tielo postim vkrotieno
Oscra kostret odieuasce;

Takòderi dò tries lieta,
Sred planine puste diuie,
V pogardi tascta suieta,
Alli vgodan Bogu sciuie;

Nù pokorni mladaz fueti,
Sa sue slike fasma okoscte;
Biesce ù lize blag vidieti,
I dostojan daga poscte;

V u

Tù vese-

P I E V A N I E

esiedami
e vechiekrati
nam, i vodami,
e pouiedati;

nemoscese
pokriuena,
gli suud prostriese,
i huagliena.

repko, i stano
a ouoi strani,
dò s'neba dauno
sem obechiani;

e à verighe
pakla sbit nemila,
skladne knighe
rok, i Sibila.

gliudstua cetta

TRINA DESTO. 339

Veseltese fui narodi,
Ki tescaste dosle ù mraku,
Rajska fuetlos ere ishodi,
Da istiera noch opaku;

Nù da jafam fuetlos oua,
Nemo ù pamet vami vpati,
Kruni gliudskieh fuieh sinoua
Ia ne grabim spraune ciasti;

Istinesam ja fuetosti
Samo glasnik vam prihodni,
S'koje imate od tamnosti
Huda grieha bit slobodni;

Samnom grede jaci od mene,
Viecni mir dat vierniem fuoijm,
Iamu obuchie Boscanstvene
Oduesati ne dostojm;

Pribiscae, inamie vechie,
Protiuamu suakse vputi,
Vfrok sladki nasce frechie,
Bog ù gliudskoi rodien puti.

Sretitega ù vesegliu,
Pute zuietiem naresite,
I scudienom Spasitegliu
Sniscenise poklonite;

Suak sagnarlit ù toliko
Gniegou nauk raiski obikni,
Na griescegnie marfi priko,
I ù farzumu prauda nikni;

P I E V A N I E

ochie pokaj hude,

k'meni tezi;

oru griha bude

opran riezi;

kogod ťceli

ufce gnusoba ťere;

az na veselí

ne vode biťre;

podpunochie

hu priťuetomir,

iti ťtare od ťlochie;

ilos dat ťuakomu;

í viek ťlachiení,

ťa na ťaiet ťinu,

ťietlos da prómiení;

eli nochnu tminu;

ťei cuinchi

TRINA DESTO. 341

Pune vode'obie ruke
Podisčasce nad gnih celo,
I daršcechi praue odluke,
Ispugnasce sueto dielo;

Doghie krijuch kao skup ipri
Iosete i mihi Sin Viscgniega,
Da Karstitegl flauni vcini
Cisto opranie i varh gniega.

A tò ù gliudskoj dà narani,
Sa' suoj nauk stuorom sdruscit,
Truda, i stvarì ne oftani,
Kuju Cowiek ima obfluscit;

Sa tiem, vode dà posueti
Dielom suoga vmiuenia,
I vkasce suemu fuieti
Dohodnoga moch karstenia;

Bogogliubni verni sluga
Gospodina posna suoga,
Vtociste nalcieh tuga,
V còuieckom tielu Boga;

Sa tò vspregnu, ter klecechi
Prid noghese gniemu stese,
Doštojanse ne daršcechi,
Suieh cistochia vir da opere;

Kesu velech, ke potrebe,
Da stuor Stuatora bude vmini,
Ni ti od mene, neg ja od tebe
Bosce karstien imam biti;

PIEVANIE

ha, i vidie,
gliubko, i blago,
buidie
nebu drago;

ha, i cudešići
rnu liepu sgodu.
ieh varh telešići
proli tošu;

tomu dīlu
Jordan sika.
ie suemu kila
, i velika.

rajse otuorā
ū suietlosti,
fni duori
od radošī;

li nize

TRINADESTO.

343

V tolikò s'gar posłani
Kod gniegaf pahodiahu
Rajski flughe, i duorani,
Biele vbrufe ki noscahu :

Ter poslušcno, i veselo
Vtirahu gnima okoli
Boscanstuene prame, i tielo,
Ke cestita voda poli :

Pò sniscenom dielu temur
Bogse is bistrieh dieli voda,
Koga Prorok puku suemu,
Kij tu biesce posnat pada :

Euo velech, euo s'koga
Gine stara flochia kleta,
Iaganza euo nebeskoga,
Koij disce griehe od suieta :

Onie, koga vam nauiestit
Mojem glasom Bog naredi,
Gniegou nauk liep, i cestit
Suak veselo flusca, i fliedi :

Suarha Trinaestoga Pichtanla.

PIEVA-

P I E N A N I E

A N I E C E T A R N A

D E S T O .

M Couieka Boga karsti
uni Prorok, nemnech prije,
cegliadi suakoi varsti
au frechiu pripoujestej

ouftignie
ach suud okoli,
da pocignie,
ema cekan. toli;

s'neba fiscoo.

CETARNA DESTO. 345

Tim naj paruo sa vsrok oui
Obra duanaes vcenika,
Kichie drusi bit gniegoui
V cinienia suakolika;

Biusci od prije borauio
Bes druscine do tries lieta,
I dieliti ne obchijo
S'drusiem suoieh truda, i suieta;

Nà da Milos tua ne fudi,
Da nas vierne drughe suoje,
Is velika broja gliudi
Po priateglstuu isabroje;

Alli da nas gleda, i szieni
Kò bogate, i moguchie,
Alli eresmo mi vuhueni,
Od visoke alli kuchie;

Od priprosta fuismo traga,
Sa bogastuo ne marimo,
Himba, i varka nijenam draga,
Nà vuhuenstua fui marsimo;

Pet nas miesto male od ziene
Betfaida mirna rodi,
Hranu iskati naucene
Od dietienskieh lieta ù vodi;

Pò kraj bistrich riekà, i mora
Vodiahomo nasce vrieme,
Cesto louech bes vmora
Nà vdizu ribe nieme;

X x

Is vbofcke

PREVANIE

nie cesto
le varšce, i mrešce,
ribno miesto,
lou ištešce:

do doba,
nie kad bešode
tta on iacoba,
i prišede:

a ifuašenu
h, à bratimil,
sciua plienu,
vhitil;

è daleko,
ratom Andrijom
mnošc fateko,
a kraj scgniome:

om bišce,

GETARNA DESTO. 347

Doghie i Scimun, Koga is kane
Galileiske rod istieca,
I Tadeo, rodne od strane
Sue ribare ki pritece;

Alfeou Iacob toga prijete,
Nà vřdanuse nagn namieri,
Kò naj drasci rodiaki, ki je
Bratucedmu pò materi;

I kako smo malo magnie
Od priprosta sui plemena,
Takò nàrod, i naj, magnie
Priprostasu nasca imena;

A da vidišc mnošieh slike,
Sacudienbi rekò ù sebi,
Kakue vodi nasliednike,
Liepsci od gliudi fuieh pod nebi;

Varhu broja recenoga,
Malo boglie tri jofčtera,
Nà Voeuodu nebeskoga
Donie frechna gnih namiera;

Toi zarenik jes Mateo,
I Petra od nas naj stariega
Varšnik lietiem Bartolomeo,
I Iuda vřrok od fla suega;

Iuda, koga karuno isdanie
Millech, kiem nas fuieh ùzuiehi,
Chiutim gork jad, i skončianie,
Spomename mrieti fili;

P I E V A N I E

rechie lieto,
im mene ouijm i
Bogom porod suieto,
druga prim i

famiernieh,
ko vrieme koja
ris dusca vichieh,
je broja;

a spoudiet
em mogo vstima,
echian cut, i yidiet,
n, moiem ocima;

o nechm brodit
olauim bes jakosti,
t, i pogodit,
tuoje Milostie;

eh flannieh cudà

CETARNA DESTO. 349

Pieua , i disce fuak do neba
Lazarouo vskaršnutie ,
Ki sadahnut jur fred greba ,
Dan cetuarti sciuse ochiutie ;

Dà propuſtim neisbroine ,
I od Goſpode , i od puka ,
Kijeh od ſmarti ote vboine ,
Malo magne martue is ruka ;

Sbroijobih prie nebeske ,
Suiefde , i liſtie guſta gaja ,
Morske piene , drobne pieſke ,
Polieuana valim kraja ;

Negbih imao ſnage , i mochi
Sbroijt gliudi nelagodne ,
Od raſkizieh kieh nemochi ,
Mirne vcini , i ſlobodne :

Koij gluſt , koj niemi ,
Porodieni u ſlu tomu ,
S'ladkiem riecim gniegouiemi ,
Vrachienifu ſdrauglu ſuomu ;

Koje hrome , koje kgliaſte ,
Ke klienite blag iſuida ,
Ke profuietli ſliepe , i tmaſte ,
Biſtra , i ciſta daſu vida ;

Ku neſdrauieh mnoſc ocifti ,
Gnuſna guba kieh raskafa ,
I gnih duſcam u caſ iſti .
Drum viecnoga dobra vkafa ;

P I E V A N I E

ne nahodi,
ua milos tufcnich
à oslobodi,
rana kufcnich;

vsmardieli
ur nà fuietu,
fad veseli,
rnu, i fcti;

pribrojeni,
a kij nadmenu
et vfilieni,
a sceghiu oggnieta

nih kripoftañ
edan liek, ni voda,
gled nu miloftan
glie famijm pod;

eh kiem vftrefta

CETARNA DESTO. 351

Alfi kojem dufi zarni,
Sa ke tescko sagriescenie
Gospodiahu nelmotarni,
Tielo, pamet, fue cignienie;

I kij od fiedi ne posnane,
V daugniemu lescech odru,
Put kafahu na fue strane,
Bliedu, vsahku, scutu, modru;

Ter cemerno scalostiu
V skoncianiu tac veliku,
Istrudieni, malo sciui,
Iedua imahu gliudsku sliku;

On suieh ouieh gliubescgliuom
Osdraugliasce sad besiedom,
Sad desnizom milostiuom,
Boscanstueniem sad pogledom;

Pò suieh miestieh ziechia tega,
I nà pragu Zarkuę stolne,
Neisbrojena cekascega
Mnosć cegliadi flabe, i bolne;

Kà netombi ochiutiek
Kud gre liekar suemogachi,
Onciasbife tù doniela,
Suemu pute pritecuchi;

I molechga grosniem zuilom,
Dà potrebniem sdrauglie vdieli,
Dà pomochim suojom milom,
Vzuiliene obefeli;

Nù ne-

PIEVANIE. 2

ofo nikoga.

rtua, kadga

ja Sidonskoga,

stupi grada;

ni vlašimo,

ounich smechie

nofo pašimo,

h noliť ťviechie,

mu puku

glaťe jadne,

e gorku muku,

di, i nenadne;

ù prau groba'

mu ťmart nemila.

bieťce doba

dni skratila;

es ťeľeťi

CETARNA DESTO. 353

Dò vriemese darsci gnieko
Sracna, i fasma ne pogrubi,
Dokli funca gniu pripeko
Suu ne ofusci, ni pogubi;

Vdouiza majka, koja
Drughi porod ne imasce,
Sa gnim martuiem bes pokoja
Grosno placuch vapijasce;

Neprištajuch, cim nariza
Suu ces hudu tuscne ù glase,
Noktim ragniat placna liza,
Rafuarscene kijdat vlase;

Mnoghe drughe majke okoli,
V poredu scgniom zuiliahu,
I fusechi na gnie boli,
Gradianiu sui scaliahu;

Kò Bog bliedo, i bes karui
Martua mladza vidie oblice,
I obras, na kom mah naj parui,
Vi diascese gdi jur nice;

Varh tuscnese majke smili,
Besfediti terioi vse,
Ne smetase, i ne zuijli,
Otri s'liza grosne fuses;

Martuo vštaui sa tiem tielo,
I da cuju sui miesctani,
Viknu jako, i veselo,
Gouorimti mladce ùštani;

ANIE

ori

arli,

facarli.

Iaij, koiy tako blago
 Ima, i sladku tac besiedu,
 Daje vasda scgnime blago
 Kumu, drugu, i susiedu;

Cuosi, kako liepo, i cudno
 Nà frechnomu ftuori piru
 Cifte od vode vino ùgliudno
 Sà priateglsku ciaftit viru;

Sad cudnia flufcaj diela,
 V dobase biesce gnieko,
 Od obilnieh skupa, i sela,
 Odijelio pò daleko;

I harlechi funze ù more
 Skrit flachienu fuu priliku,
 Sa sobome vidie s'gore,
 Scenà, i gliudi mnofc veliku;

V smnoscnase cegliad oua,
 Boscie riedi kù faniesce,
 S'mnogo miefta, i gradoua,
 Vputila fa gnim biesce;

I fliedomga fuud fliedechi
 Ofcla kuchne fue potrebe,
 V fabitiu fuak darscechi,
 Suoieh, suoi ftan, fama febe;

Iesus rajske vir fladofti
 Pobrinuse gliudftuu tòmu,
 Scalechiga jako dofti,
 V suom farzu milosnomu;

P I E V A N I E

jur ifascli
ciem scgnim greda,
pichie nascli,
ot gniom prouedu;

te tadà
i prem planini,
blifu grada,
kupit cini;

lubia kitna,
i neufrasla,
ochia pitna,
gnih napasla;

ato muku
a druscba isbraba,
ofcnu toli puku.
e nachse braba,

i duie ribe

CETARNA DESTO. 357

Samirise druscbo moia, modlom mura
Akose od vas kij god smeo,
Od vsmnosca tegai broja
Suakchie danas bit veseo;

Sa tiem darstech obie vsgeri
Ruke, i occhi obratiene,
Viecnom Chiachku fuom-gouom,
Que molbe podniscene

Viscgni Chiachko, koj vgodnu
Dauasc pichiu stvarim sujma,
Cinech semgliu pitnu, i plodnu
Topliem sunzom, i dascdimai

Ako tua vlas stanouita,
Pustoscnome gniegda stranom,
Israelski puk napita,
Doletielom s'neba manom:

Ako casom od nicefa,
Da suud ime tuefe huali,
Sgradi semgliu, i nebesa,
More, i vafai stuor ostali

Ti naspori, i vsmnosci
Iestojku ouu s'neba s'gara,
I sceto magnie jes prilosci
Tua defniza, ka sue stvaru

Dà skup oui vernieh duscà,
Ki tac velik gre samnome
Suaku flados u gnoi kuscà,
I nasitien budè gniome;

Sa

PIEVANIET

om, i besiedom, . . .
uoi cegliadi; . . .
druscbe redom . . .
e tie posadi; . . .

n vedriem vole; . . .
usci sieli, . . .
e stomien diele . . .
ou gnim rasdieh . . .

chia tade; . . .
o Boscie, vlasti; . . .
kah is senade . . .
i vfrasti; . . .

ska suies ne ofudi; . . .
oi maloi hran; . . .
biehu gliudi, . . .
napitani; . . .

esse; . . .

Toj famierno pafech dielo,
 Gorka obuimi fuieh bojafan,
 Mnech dà gliudsko nije tieło,
 Nego nochna kà prikafan.

Alli on fladkom {suojom} riaci,
 Nà obicainu namse jãui,
 I nãsc ledeni strah illicia,
 I neprãue sumgnie vftãui.

Vfdaitefe, rece, vfdaite,
 Sctoſte takò vi ſtraſciui?
 Stràh, i ſumgniu iſſiarte,
 Doklechiete biſ ſumgniui?

Toj cujuchi Petar rece,
 Ako tiſi Goſpodine,
 Dai dà ſluga tuoju dptece
 K'tebi miran varh pucine.

I biuſcimu rekò, hodi,
 Nà glas mila odgouora,
 Hroſe ſtaraz vslobodi
 Varh ſmuchiena ſtupat mōraſi.

Nũ kad vidie ſarcbu plahu,
 Kũ ſarditi vietri vſroce,
 Pripadeſe, i ù tom ſtrahu,
 Tutakoſe topit poce;

Topechiſe tai cas draga
 Goſpodina molit vftã,
 Damu pomoch pōda, daga,
 Šmartnom moru otme iſ uftã;

PIEVANIE

gñiemu štere,
g, i mijo,
male viero,
zu tuom sumgajjo

au ſegnime vñde,
am protiuna,
as, i tia otide
r obies ggnajjo

orske od file,
ne nadaſmo,
ime barſci od ſrile,
vgledaſmo

nā kraj vechie,
o cudo nouo,
ā ſuietglie, i vechie
bij gñiegouo

tei kraje

CETARNA DESTO. 363

Pogh nà more, i kà rìba
Od tebesè parua vhitì
Nachiesc ù gnoi ciemie trijba
Sa me, i sa te gnih smiriti;

Veseo Petar poghie, i varisce
Tugnie ù more toga radi,
I scudieni lou naj barsce
Is morskoga skuta isuadi;

Rìbu otuorì vhitienù,
I ù gnie vstieh naghie od flata
Suieto pienes, ki sà szienù,
Bi dostoina Kragliu plata;

Tarnem kadse spomenuti
Od jednoga budem, koga
Obuimili biehu gliuti
Dusi iasa paklienoga;

Vidio iasam ù toi vrieme,
Kupech ribni lou nà kraju,
Gdi oni filno karfce gnime,
I gorkemu muke daju;

Oui, kaose pripouieda,
Bij nečasne plod gliubani,
Kà gniegoue priko reda
Roditeglie jur fastau;

Nà naj vechi dan suecani
Ispunisce bludnu scegliu,
Kadse i praiem stupit brant
Scenitbenu nà postegliu;

P2LEI V A N I E

n gnima bludom
vsciuanie,
om oba hudom
pediepsanie;

em sagarghainm,
ni Bòg dopusti,
n s'niecniem vañm,
a duscu pusti.

n ista jedna
rom priko' varha,
ua nepraedna
gniemu, i suacha s'

ludnu gliubi,
t vech gotoua,
ad oggien vbi,
n s'gar duoroua;

uiie strane.

C E T A R N A D E S T O. 365

Safcto diete ù bah malo
Ofta ocima fliep obremi,
I dae tufcnieh fuieh farzalo,
Sasma ogluhnu, i sàniemi;

A kad paka vechi vrfasti,
Prem fcestoke hude oduisce,
Oggnienite nagn napasti
Bes milosti naripisce;

Stò nakafni, stò flieh fardz,
Bes scalosti nije moch rietí,
Silna pakla voiska garda
Obra ù gniemu stan prokletí;

Kros gnægova vfta one
V rafarcbi, jedu, i strahu
Ggniune, otroune, vfione,
V stò glasà faueuaha;

Od ftrascnoga faueuania,
S'kiem cinienia drufci gora
Suakfe ftrasci, fuak vklania,
Doma biegom fuak fatuora;

Iar hitaju gnéga, i vefcu
Verigami guofdenima,
Ruke, i noghe fuemu ftefcu,
Vcomi jaziem okouima;

Alli on s'mnogom filom, kako
Daje od konza tanka, i flaba,
Raskiduje guofdie fuako,
I verige fue rafglaba;

I, neuo.

P I E V A N I E

poslije
u kuchiu oštuglia,
h terse krije,
mu slu fabauglia.

nesuieftan
diuiacne,
n, i boleftan,
trudne, i placne;

oi fuieri slica
ga traga odstupa,
n, i neobican,
bije, i lupa.

traiuch lijta,
ela ouaka,
filom hita,
seh mnoſc rodiaka;

er Jefusa

C E T A R N A D E S T O. 367

Safue ftegnut vsam mnofim;
Suakakofe arue, i vije,
Pieni, muka, vitiem rofim
V rafarcbr vietar bije;

Slughe vmorni, kijga prate,
Dà priftane plahos biefna,
Daruimaga ggniuni mlate,
I lupaiu s'lieua, i s'defna;

Putim cini fuak okolo,
I pripaden s'ftrane vtiece,
Ter smuzanie pasi oholo,
Pomniem okom is dalece;

Taki biefce hip, i flika,
Od flich farda ofuojena,
Neuoglnoga nefrechnika,
Potesana, ismucena;

Ki doueden kad ftanife
Prid Bosciaga flauna Sina;
Sta sà gniega molitife,
I rod, i fua cegliad inà;

Daga dadaj oslobodi
Od pakliene voiske hude,
I gniegoue ù cemgodi,
Tefcke oblahfca muke, i trude;

V nebeske tad duoroue
Obie Ifukars ruke vpravglia,
Ter na pomoch Chiachka foue,
Dà oua smete diela diauglia;

P I E V A N I E

mladaz, paca, ...
ni, kijga ſuoij, ...
ne, ſarne, skace, ...
pokoij;

ſcie ſlike ...
i ſlo raſdraſca; ...
e, i raſlike, ...
e mukę vſmnaſcã;

à, jeci, ...
, broce, huka ...
, bleij, veci; ...
ci, reue, mukã;

d gromoua ...
ſtraha obilnu ...
od valoua, ...
ſia ſkripgnu ſilnu;

ſiono, i prijko

CETARNA DESTO. 369

Kara duhe Bog nepraue ,
Terim ofcetro sapouieda ,
Biesnu plahos dà vstaue ,
I dà ù pakò biesce vreda ;

Trepte s'tesckiem strahom oni ,
I velemu , Boscij sinu
Ne mucinas , i ne isgoni
Vpaklieni jas , i tminu ;

Vlieftinam dàì sà fada ,
V sceludne onè sujri ,
A prem biesce tù manosc stada ,
Kijeh diuiacni scelud sciri ;

Boghim daua scetose mole ,
I tutako bes karfmania
Profipgliuse farde ohole ,
Pò telefieh zarna imania ;

Koje ù sebi tom ochiutie
Obies pakla oggnienita ,
Casom , i oka ù trenutie ,
Pomamife samahnita :

Ter ni malo nè tarpechi
Sla tescega tescke od smarti ,
Karscechise , i lomechi ,
V dno mora skace , i farti ;

Od neisbroiniech tac sciuiua ,
Kieh paklieni cemer opi ,
Ne osta niedna , fred dubina
Kase morskieh ne vtopi ;

P I E V A N I E

em, sciutot isti
boglie, i liepsce,
dieh duh necisti,
ech dà pediepsce;

mladaz tufeni
h is veriga,
nie file, ù rufeni
smoriga;

den, s'martniem mrafom,
posarnu,
tem pade obrasom
semgliu zarnu;

fuieh kascuchi,
tescku chiuti,
vfdiscuchi,
e isdahauti;

ech temu,

CETARNA DESTO. 371

Saedno scgnime vas puk ini
Glas podisce pun refeglia,
Ouo vefech, ouo itini
Sin Viscgniega Roditeglia:

Suarba Picuania Cetarnafloga.

P I E V A N T E

N I E P E T N A E S T O .

koje dielo, i koju
i trudniu stvar na suiti,
fciij porod kros moch suoju
je kripoſtan vciniti !

je drughe
blag odprau, i
dske jade, i tughe
t ſle neſdraui ;

mnofc velika .

V mnoſtſuſe od nemochnieh,
Samo iſnaghie diete jedno,
V kom ſarda jaſni nochnieh
Stanie imaſce neprauedno :

Sarda, i napas, kà nemila
Sad ù vodu, ù oggagn ſade,
Vechiekratbi gnim bacila,
I dalamu ſmartne jade;

Silechiga s'mnogom ſlobom,
V ſtò ſlika lize mienit,
Kriuſit vſtim, karſcit ſobom,
Sckripat ſubim, mukat, ~~pienit~~

Niedan od nas jaki nebi
Pomoch tuſcnu dat dietetu,
Pri ſceſtokoj toj potrebi,
Ni doch varha duhu kletu :

Er on vechma na ſlo poman,
Na tlebiga prid nam vargò,
I tac ſardit, i neſgroman,
Snagu, i ſciuot vaſmu iſtargò

Dà ſudio nebi viku,
Ko bit moſce ſciu nà ſuijtu,
Tarpech muku toli prijkù,
I tolikò ſſrahouitu ;

Nù kad Boſcij porod cini
Da oua nemoch filna vſpregne
I k'paklienoi dà dubini,
Bieſna neman tia pobiegne;

Pogte, i moje viere suudi
Rasglasite cias, i slauu,
Profuietlite sliepè gliudi,
Kascte tuscniem rados prauu.

Krune, i dike viste od suieta,
Isabrane vi suietlosti,
Pò koiehchie semglia oteta
Is paklienę bit tamnosti.

Rece, i ù nasc broj prilosci
Sedamdeset do dua druga,
Kijchie glasit sakon Boscij
Priko fuega semglie kruga.

Nù chiutiasce gliute smechie,
I biescemu boles prika,
Dà nà velik trud odvechie,
Malo imasce nastoinika.

Takò jedan, kij gospodì
Scitorodnieh mnośc basctina,
I ù dobriehse mnošieh rodi
Ostauienieh od starina.

Videch, frechne dà lietine
Ima vsmnoscan rod pristupit,
A dà malo jes druscine,
Koijchieiu pomoch kupit.

S'toga mucan tescko ù sebi,
Dalek iskat sapouije
Pomochnike, s'koiem triebi
Gniue obilne poscgnietije.

A N I E

L,

ni.

li;

I ne famo gliudska ruka
Datioi pomoch neumiasce,
Neg boleſti ſmartne muka
V lieziehſe vſmnaſcaſce;

Sà Boſciemſe ſlauniem Sinom
Tac boleſnà ona vputi,
Dabi mogla s'kiem nacinom,
Odiechiumu dotegnuti;

Darſcech ù jernoi ù pameti,
Tomſe hiti frechna skuta,
Dachie ù iſti cas doſpieti,
Kaju mori neſdrau gliuta:

Sred vſmnoſcna takò skupa,
Kij Ieſufou ſtupai ſliedi,
I ona ſa gnim grede, i ſtupa
Iedua hodech teſcke od ſledi.

Krajmu tice od hagline,
Nà tegnutie ter kripoſno
Vſtaugliaſe karu, i gine
Bolouannie nemiloſno;

S'toga tadà krepko vfana,
Gnioiſe farze ſue veſeli,
I mnech biti nepoſnana,
Sprauglia vkradom daſe odieli;

Bòg ochiutie moch skrouenu;
Kamu is ſueta tiela iſhodi,
I biëguchiu oſdrauienu
S'ouom riecim blag nahodi.

P I E V A N T E .

hierze oftaui,
gu tuoju viru;
varle ofdraui,
dieli miru;

rafgonorom
raua grede od gniega,
prid' fuiem sborom,
ui Sin Viscgniega;

pripouiedat,
lize od skora,
cinr gledat
od Tabora;

be tù vidiemo
neifrecene,
chiutiesmo
Boscanstueae;

vechiem cudim

Mnokratse opet , i s'radoſtim
Blag ne ſčedie , i ne krati
Veſeliema meghiu goſtim
Nà pirouieh blagouati ;

Mnokratise joſc doſtoja
S'korisniema riecim s'nanim ,
Sred velika druſcbę broja ,
Raſgouarat , i s'gradianim ;

Kolikratse kako vmarli
Od nemilieh skri ſlotuora ,
Silu bieſcech , i ggniu varli
Nabuniena huda sbora ;

V fred Zarkuę ceſto fuec ,
Gdiga ſlobni ſkup ſaſkoci ,
Oblak guſti gniega oplete ,
I gnihouieh dignu s'oci ;

I , docimbi ſa man oni
Nagn popali tuarde ſtine ,
Vchiekratse takò vkloni
Od neſuieſne gnih varline ;

Ioſc niſe proſclo lieto ziilo ,
Kad priminu Iuan Sueti ,
Koga vcini prem nemilo
Vbit Ierud Kragl prokleti ;

On bratouu bieſce ſcenu
Sa ſuu bludnu gliubi vſeo ,
I naredbu Boſcanſtuenu ,
Neraſborniem dielom ſmeo ;

P I E V A N C I E

Prorok toga
šetro, i ggniuno,
Bogom brata suoga,
tudem dae protiuono;

tui besiedu
šlom pogardi;
nego jedu
magna rasardis; - tiberis i, adunio;

raua s'Bogom
nan štan šatnori;
m kiem raslogom
k daga vmori;

oda doni,
u karu prolije,
or vřioni
uo dauno prije;

dan poroda.

Nà raslike ter nachine
Isuijase, skace, i leti,
Kò bes krilà à vifine
Dase spraughia poletieti;

Liepo igranie, kiem rasbludno
Progisdase plaha mlada,
Vcinise takò cudno
Obiesnomu Kragliu tadà;

Dase fakle prem ponosit,
Scto sui cusce poglauize,
Datioi suecto bude profit,
V moguchie suoe desnize;

Nekratechse s'draghe voglie,
Nekae mirna dikla ohola,
I kraglieusko iosc pristoglie,
Rasdieliti scgniom na pola;

Ona od majke potukana,
Prikorene s'gnafna bluda,
Glauu isprosi slaua luana,
V filnika flobna, i huda;

Sa sue vboino nà proscenie,
Koje vcini fla karvniza,
Od boleſti Kragl chiutienie,
Sred smuchiena kasce liza;

V suom farzu nesmilienom,
Veselise, i vfcina',
Tuarde kletue cim pod sienom,
Daugniu misao ispuniua;

P I E V A N T E

prifuetomu
ofiecena,
u bij flatnomu
donefena;

tui varlínú,
e koia vzuieli
nam planinu
Kraglia odieli;

a tako ktiabú
e sumgnie grube,
euu oblas pláhu,
da pogube;

ragl opakí
aik od suieh glindi,
slim na eas suaki
ti smetá, i trudi;

as fuoiu mnoou.

**S'podnesena dugo pošta,
V couieckoi flaboi puti,
Naj poslije gladan osta,
I malese snage ochiuti;**

**Tad pakliena napas filna,
Szienech imat cas podobni,
Sarza fala suieh obilna,
Da isriga cemer slobni;**

**Vodech mnogu slu druscinu,
Is oggniena skoci jafa,
Ter Bosciemu flaunom Sinu
V gliudskoise flizi vkafa;**

**I, snajuchi gladan daje,
Tuarde u ruku stiene vfinu,
Ter protiua gnijemu staje
S'ouiem riecim neslicnijma;**

**Ako u gliudskom tielu jesi,
Ti gliubieni porod prau
Suietla Kraglia od nebesi,
Stuoriteglia sue narau;**

**Cemu tarpisc date mori
Glad pogubni bes potrebe,
Kamenie ouo u kruh stuori,
I pokripi gnim sam sebe;**

**Hitu Isukars, gdi strigliaju
Tei besiede lascne, i hude,
I napasnom suproch smaju
Suetiemese pismon bhude;**

P R E V A N T E

kruhu svoja
ne prouodi,
i rieci, koja
ih vsta ishodi;

timbe parue
strene vidi,
osfer arue,
na pried slijdi;

a motrenia,
ga Pana obtiece,
, s'malo zknienia,
a dalece;

lno more,
puno biesi,
arà gore,
ufca u nebesa;

d na kami

Nà naj visci ponosite
Varh od Zarkuž tù stauiga,
A pak oue vuhouite,
I nefsuietne suiete riga;

Ako tifi Sin Viecnoga
Kraglia, ki suiem stuorom vlada,
S'vsuiscena varha ouoga,
Nisdoluse varfi sadà;

Pismo veli, Anghielime
Chiachko tuoju strascu odredi,
Date ù ruke suoje prime,
Date tuardo tle ne vuriadi;

Iesus gniemu odgouara,
Ne napastui, pismo poje,
Boga tuoga Gospodara,
Koiy tebe stuorijoje;

Ouomuse odgouoru
Ne pridaua neman kleta,
Na visoku nego goru
Isukarsta nosi opeta;

Kraglieustuamu sua od suljta,
I gnih slauu kasce od tole,
Terga hitro kuscà, i hità
Kros befiede oue ohole;

Suescto vidisc tuoiem okom
Sà Gospara mene gledà,
I s'oblastim prem visokom
Suud moi vres sapouieda;

P I B V A N I E

ranze,
porodieni,
i posnanze
arhci szieni.

ho gliubi,
rafeta opako,
ega dā pogubi.
obro fuako;

ga vfroka
liudi refci mnogo,
a fue od oka
bi mogo;

m gniekađa
Sidonije,
at fapada
dase skrije;

malu gradur.

I darſcechſe vuriēdieni
S'tei neſziene prem ſauifce ,
S'neba doſuat plām oggniēni,
Ktieſmo daih ſatarifce ;

Onſe na naſ s'toga oprieci,
I oui naſc ggniu ne pohuali,
Pace vkafa s'blagom iēci,
Dā nemili tai grad ſcali,

Ioſc poſnane 'ſuud ſlotouore
Mnokrat naulaſc nadhodiaſce ,
I ū gnihoue kuchie, i duore
V veſegliu ceſto idiaſce,

Prid gniegouiēm dā raſumom
Saboraue griehe gliute,
I pō malo dobriēm drumom
Neprau ſciuot ſuoi vpute ;

Nā oui nacin naſc Mateo
Puſti tamna diela ſuoja,
I bogati drug Zakeo,
I mnoſc druſieh , kiēm nije broja ;

Nā ciēm takō greſcnieh vci
Prauo, i dobro nā ſciuienie,
Soſe jeſik proſtrie, i kuci,
Pohuliti toi cinienie ;

Tiemga riecīm jedoutitiēm
Slobna cegliad ceſto kori,
Dā flocinzim ſaſma ocitiēm,
Obchi, grede, i gouori ;

P I E V A N I E

liekar snanī,
ni goni priike,
u miestu, i strani
ce suud gresņike,

usce tuscne
bes pomochi,
na gledat fuscne,
tamne nochī;

ce neisrecenu
sgled sue krīposti,
liudstuu saliepienu
ke drum suietlosti;

i nad sua inā,
je drago dielo,
tò s'gar s'uifina,
vase gliudsko tielo;

varhu toga,

Tako ù krotkom stadu, kade
Iedna ouciza isgubiena,
Is ostale druscbe ispade
V doscastie nochnieh siena;

Pomni pastier, kiju blude
Istuchju grede suuda,
Ter dokleiu nach nebude,
Punie tescke smechie, i truda;

Alli kadiu paka naghie
Sdrauu ù gori gdi planduje,
Suescto mosce boglie, i slaghie
Veselife, i raduje;

Nà rameiu suoje vřima,
I tekuchi harlo, i rado,
K'oucizami ostaliĵma;
Cuuanoiu nosi ù stado;

Nà kuchnomu gniega pragu
Drobna dieza susretaju,
I ù vesegliu milu, i dragu
Zelouemu sladke daju;

Ne vklonise toga radi
Ni od scenskoga rasgouora,
Neka ù pamet gnie vřadi,
Od raiskoga gliubau duora;

Skoro docim kros darřcauu
Samarije řtupa pitne,
Gdi grad Sikar suoju glauu
Disce, i pasi luge kitne;

P I E V A N I E

ce pristo
ebu fuu' prihode,
bistro, i cisto
iene hladne vode;

dikla ù vrime'
nza kadse tarpe,
a biesce gnime,
e da fazarpe;

sta moliti
nebi Porod milâ,
nu dà napiti
o vode vdipli;

molbom pita
sue stuorene
ri, i sue od suiſta
icdim napoiene,

o onieoda mudri

V gouoru flatkom tomu
Gnieoj gresno bitje odkriua;
I ciem Bogu ftuorzu fuowu,
Nahodise duscna, i kriua;

Dajoi cini naj poslije',
Sue kriuine dà oftai,
I da fasma propouije
Predgni sciuot svoj neprai;

Tei korisne rasgouore
Sakriueni mi sluscamo,
I kij vprauit kriua more,
Kragliu Viscgniem cias dauamo;

A ona od grieha pokajana,
V grad rodni harlo hodi,
I veliku mnofc gradiana
K'Isukarstu sobom vodi;

Sluscaiu oni riec gniegouu
Puni mira, i veseglia,
I veomise frechni fouu
Pasech suoga Spasiteglia;

Mnokrat maikę podniscene
V velikoi pridagn vieri
Douedosce sue gliubiene
Pod vienzima sinke, i kchieri;

Dà mlaghiahni s'malo muke,
Prime vs gniegou gouor dicni
Dobre suiete, i nauke,
Kijchie i ftariem bit obicni;

D d d

On

P I E V A N I E

ù pokoju
edna dieľa,
tu suoju,
n varhu cela :

scamora
piesni otroune,
od slotuora
varke skroune :

had sue ostalo
s vir suieh sčeta,
i on sarzalo
h suleh od suieta :

tefto gliudi
em karat siede,
chi sniscne chiudi,
epe isglede :

mi hodechi

S'isprasniema besiedami
 Pocsmose natiezati,
 Kijse vechi megheu nami
 Imà ù Raiskom Duoru suati ;

S'mnogom hitgniom biehmò stali,
 (Cudne stuari jà gouoru ,)
 Rieci ò tasctoì cinit hualì,
 V isprasnom rasgouoru ;

Kad is nenad ù naj vechie
 Satiezanie tieh besiedà ,
 On sùe snajuch grede, i snechie
 Pun scestoke suieh nas gledà ;

I pitajuch osctra liza
 Tai cas , ò cem besiedimo ,
 Cini da sui semgli niza
 Occi od frama obratimo ;

Ter kascuchi nam dieteta ,
 Kij daleko tascte od ciasi ,
 S'mirom vodech parua lieta ,
 Iosc nesnasce oholasti ;

Rece , akose neucinite
 Kako dieza sniscne suiesti ,
 Do viek viekà neszienite ,
 V Kraglieuttuo raisko vliesti ;

Tkoje vmilien vas ù sebi ,
 Iak mlaghiahno ouò diete ,
 Nai vechije tai nà nebi ,
 Sue nadhodi dusce suete ;

P I E V A N I E

de bit ù moru
tribe nieme,
nego duoru
im, oholieme,

bratu, i menì
kadà vlafti
na nafcoi fziene,
it parue ciafti;

damu ob defnu,
drughi fiede,
uskù moch vrefnu
at, nà kù grede-

i gouore
e pun, i ggmua
fue pofore
suprotiua,

dà orriecife.

A od mojega dalek stola
Chiachko, kij fuieh dobrieh kriepi,
Goni cegliad farza ohtola,
I tko isprafnu flauu hlepi;

V gniegouoj vlasti stoij,
Tkò ù nebeskom sušetom stanu
Desnu moju stech dostoij,
Tkoli osuoijt lieuu stranu;

Tac podane febi flaue
Podà mnokrat Ozu suomu,
Kijga s'raiske s'gar darfcaue
Polla ù pomoch suietu ouomu;

Komu sa sue jednak daje
S'Bošciem bitiem on ù suemu,
Kò Conieksa ne pristaje,
V sua diela molit gniemu;

Chiachkounaie, velech, huala
Mà defniza suescto moſce,
Kò gliudskaje mà vlas mala,
Akome on sgar nè pomofce;

Mnoſiem rece ziechia toga,
V kijeh smiri nesdrau hudu,
Dà nà suietu od suakoga
Tai cudeſa tajat budu,

I sa pokrit mochi suoje,
Sa sue ù jedan cas mogafce
Sledi ofdraugliat on suakoje,
Kiem puk tuſcan bolouafce;

P I E V A N I E

nokrat vodu
nemochnike,
u gnim slobodu
odà lijke;

koij puzi,
h mnošc semaglia
oi ù odluzi,
imit Kraglia;

ce vechie
ias podpunu
u slafce odiechie,
nu, i krunu;

riue ofude
uietmu, pada
m rukom bude
iskat suieh naroda;

Siriye

PIEVANIE SCESNAESTO

A fue ovakà dà pogarda.
Suietouneje vlasti ù gniemu,
Slobna cegliad ù slu. toarda
Smart suakakò dat hochiemu.

S'kòm omrasom, skòm varlinom
Protiuamu ggniuni vstaju?
Iedouitjem dà nacinom
Pogubega, i sharaju.

Kò sui skladni, kò jakosni?
V jedinstuu suiem neprauu
Kascumuse nemilosni,
I gniegouu prose glauu.

S'uechiom filom, s'uechiom bukom
Gniegasu oudi, jaoh', doueli,
Nego dasu filnom rukom
Nepriategli grad vafeli,

Alli s'krepkom on pameti,
Sliedech vogliu Chiachka suoga,
Priprauanie fue podnieti
Sa spafenie suieta ouoga.

Samo-

PIEVANIE

upu opakom,
dušc vkaša,
ch, s'nočniciem mrakom
rit poraša;

à pripašti,
pouidiese,
emgliu pašti,
nien tries fanese;

obno kriue,
ne rasbija,
dà šlo sciue,
unę cialsti odbija;

ripouieda,
Chiachko nechie
naprieda
rimat vechie;

šet cinife

Pò komuchie Raiskì Duori-
Gliudem biti rastuoreni,
I nà viecna dobra gori,
Verni dufi pouedeni;

Gniega obiaui Viscgni daunò,
Gniega poiù pisma sueta,
On Spasitegl, onie spravno,
Sdrauglie, i dobro tuscna suieta.

Prem nefrechni, slièpi oduèchie,
Kiem pakliena noch gospodi,
Dà ne vide suoie frechie,
Da pri bistroi scedne vodi;

Dàse posnat malo mare
Puni ohola, fla nehaistua,
Isuarscene Boscie dare,
Ispuniena stara otajstua:

Slauna kripòs, suietlo lize,
I cudefa neisrecenà,
Od vmarle vik desnize
Varhu femglie ne vciniena:

Vglauila koga nebi,
Neg prem ako neuieranie,
Da oui mladaz grede s'nebi,
Viscgnie ispunit obechianie:

Tom ja vpasih gniega sliku,
I moguchie cuh gouore,
I famiernu vidieh diku,
Kà fanosi suieh posore;

P I E V A N I E

majku, i stan rodni;
ie oghioh moje,
ali drusi vgodni,
erni broje;

ak pokajah,
noj naghioh snechi;
na, koje trajah
orech, i sliedechi;

m jak mafone
k mnokrat stuori,
nim vsmnoscnome
sa gnim gori;

scba, ina isbrana,
liedit' staui.
ouakò fauesana,
vierom, i s'gliubauis

danas darom

Suescto nami on obechia,
Sue pocesmo kuscat fade,
Gorke smechie isa smechia;
Isa jada tescke jade;

Samo is nasce drusche vriedne,
Veli jedan da bitichie,
Sile, i muke kij bes niedne,
V tih nacin vmrietichie;

A ini dachie filnom smarti
Suarhu imati sui cemernu,
Slabo tielo kachie starti,
Ne pogubit duscu vernu;

Vcechinas u toliko
Sa stech rajske viecne cesti
Dobro vmarlo suekoliko,
Pogarghieuat s'iakom suiesti;

Blago dielit neuoglnima,
Suieh pomagat, koj zuile,
I kijeh nemoch glad, i sima,
Bolouati gliuto file;

I sa vgodni biti nebu,
I mi vbosctuo' da gliubimo,
I glad, i trud, i potrebu
Krepko tarpiet naucimo;

Varhu semglie tim studena;
Vidiescenas mnosi cestu,
Alli gole po varh stiene
Spaniu nochnom iskat miesto;

PIEVANIE

ugom hranom ,
erat snasconafie ,
meghiu dlanom
scitno klafie ;

rieh vrelà , riekà
pat hladne vode ,
s sceglia prieka
outom hode :

tò jesikà ,
glas guofdeni ,
h fuieh piesnikà
kripos budè ù meni ;

pribroiio ,
malo vrieme
as' jes podnio
za faedno' scgaine ;

nami fgoði ,

Suaki od onieh , kibi kgniemu
S'temeglitom pristaò suiesti,
V truduse nai vechiemu,
Neuidiasce vieku smesti;

Nà isti nacin kadse stauglia
Kragl velicak nà rat boini,
I kognika mnoŝtuo ŝprauglia,
I pieŝcnikà skup neisbroini;

Netom voiske sue protiua
Nepriategliu suom vputi,
Koga s'mislim jur dobiuà,
I noŝimu poras gliuti;

Ne famo oni , kij darŝcani
Kletuom iefu daga fliede,
Scegno tekù , gdi poŝnani
Stieg veliki gniegou grede;

Neg velikà mnoŝc joŝtera
Ne vpisanieh ŝa gnim hodi,
Kieh poŝcudà , i namiera
Pliene obilnè nà boi vodi;

Gdigodbise vputijo
Slauni Vites , raiska dikà
Sa ŝobombi mnoŝc ŝanjo
Neisbroinieh naŝlednikà;

Dà kadgodi poglia rauna,
I ŝcirozi puti zielei,
Gniegou ŝtupai fliedit ŝprauna
Ceŝta puka nebi vŝeli;
On

P. I. E. V. A. N. I. E

toga radi
kri gore,
led od cegliadi,
suak cas duore;

polak mora
lom hod proffire.
a sliedien: sora,
o mire;

gdie vtechi,
e skoci laghe,
po frechi,
krai naghie,

iti,
ne dalece,
ku besiediti
loni, i vtece.

stuo duscà,

Valouito more, koje
Bi fardita dotle obrafa,
Biesce vspreglo vale suoje,
I mirnase liza vkafa;

Kitno dubie, i seleno
Ke kraj bliscgnij odieuasce,
Ko da stasce facudieno,
Iedniem liskom ne kretasce;

Bogogliubne alli scene
Vapiahu od veseglia,
Sladkom riecim fanezene
Istinoga vciteglia;

Ah blasena daje vtroba
Koja tebe face, i nosi,
I blasene suako u doba
Parfi, koje ti sisofi;

On blasene sue velechi,
Koi Bosciu riec sluscaju,
I od grichase vsdarscechi
Gniu pomgnuo suegh cuuaju;

O nebesieh da mislimo
Podauasce fuietta nami,
A na semgliu ne pasimo
Rastrouanu suiem flobami;

Da iscte fuietlos suak istinu,
A tamnoga fuieta opaka
Plesce tasctu velicinu,
S'kojom obchi flochia suaka;

P I E V A N I E

mir pitajte,
Craglia od nebi,
pristaite
asda ù sebi;

omgnju osobnu
dicit chiudim,
narfit slobnu,
ogu, i gljudim;

na, i tiha,
Viscgniem cini;
là, i od suièh grijha,
istini;

mucni,
gnih pegniu,
lla naucni,
om hotiegniu;

Tomse s'tielom duh rasdipli,
I suietouno proghie more,
Suemoguchi Chiachko mili,
Primichieuas suoje ù duore;

Tù cestitos neifrecena,
Tù veseglie zauti drago,
Tù stanuje rados viecna,
Tuse vsciua suakò blago;

I strahuasie s'malo truda
Ouu isuarsnu platu stechi,
Dalek tasctieh od poscudà
Praudu, i stupai moj fliedechi?

Tezte ~~dobrà~~ na neumarla,
Nè budite ù tò flabi
Ni ces hudà, ni smart varla
Ni flo vrieme kà nè grabi;

Iedan drugom gliubau nosi,
I kascise blag ù suemu,
Gliubescgliua nebo profi,
Milae blaga chiud Visogniemu;

Slobne omrase otieraite,
I od rasarcbe plam strasciui,
Nà riecise ne obsirate,
Kę scamori puk lasciui;

Pace kogod ima scegliu,
Safuan biti sin Visogniega,
Dobro cini nepriategliu,
Sa fuiem farzem gliubi gniega;

Fff

I nà

PIEVANTĒ

proti bude
n' obras dati,
tat fārcbe hude,
gugi jofēte obrati:

a fētū, i flauu
glindi kogliu,
fuoju glauu
gube pogliu;

vi marfite
raisku diku,
m fuiem ſcelite,
rotiuniku.

ilnika,
i, ni vſtaui
na, ſilā prikā,
u niēte prau;

o gliudi

SCENAESTO.

412

Samogase gniega boite ,
I s'dostoinom vafda ciafti
Vmiilieni fui naftoite ,
Gniegouoife klaniat vlasti ;

Gniega femglia ; i valoui ,
Gniega duore fua nebefa ,
On pritefcki vas fuiet oui
Nà hotienie fuoje frefa ;

V gniegoue mile ruke
Suakife od vas priporuci ,
I fue mifli , i fue odluke
Pod gniegouu vogliu skuçi ;

Priuelika moch gniegoua
Iakofnaje i pò fmarti
Ognienitieh fred jafouà
Nepraunedne dufce tarti ;

Od gniegoua vik fakona
Nemofiuas rafdieliti,
Plam ftrahouit, ftuden fiona ,
Smartna boles, mac farditi ;

Pace fa cias gniega viere
Niedan fretat neimai ftrahe
Sle meduiede, i pantere ,
Silne tigre, laue plahe ;

Iefikomchie jofcter oni
Od filnika vam podane
Podnifceni, i prikloni
Gliubko lifat vafce rane ;

Fff 2

Poghte

PIEVANIE

mà hrabrena;
našlédnizi
m moga imena
nikolizi;

nemoitefe
ne hranc ziechia,
n staruitefe,
i vašca odiechia;

od planine
tom letuščieme
cetuu ke necine,
uora, i spreme;

a, kaijh fluori
a, miloštiua
no pità, i zori,
ude, i odjuà;

iet nadari

Cuuajtese s'fuom jakosti
Nepraunednich od priuarà ,
I od lascechie isprasnosti ,
Kà couieka gliuto harà ;

Od saliha prem jedienia
Sueghse vfdarfcàt velim vama ,
I od bludnoga fagriefcènia
Kako od filna biefcàt plama ;

Tia lakomos fuak prokletu
Is suojega farza isagni ,
I nà tughie blago , i fctetu
Vik ne hlepi , i ne smagni ;

Tko bit sceli drag fuakomu
I fuoiaga dusca vtiscti ,
Prau , i miran sciui ò fuomu ,
A nà prieda vech neiscti ;

Sla fauidos , druscbo moja ,
Na dalece od vas biefcì ,
S'koiom vieku nije pokoia ,
Ka nepraue sceglie vriefci ;

Postauite tuardu strascu
Od otrouna nebit sbora
Slobnich , koj hine , i lascu ,
Gorzi ù farzu , medni s'duora ;

Kij pod flikom fueta obrafa
Iedouite misli snuju ,
Puni himbe , i porafa
Date rane , date otruju ;

P I E V A N I E

ne fuissesti,
stuari nije,
os nechie isliesti,
kù ne odkrije;

omgniom occi
grescna fuissesti,
smart vsroci,
, duscu hita;

i vsionieh
egh besieda,
veckrat onieh,
le gorko vjeda.

gouorenje
cieh posred vsti,
sue scelionie
g dopusti;

sciutu,

Nà kladenaz moj pravedni
 Tezte hodom pospiesnijme
 Suikolizi, kiste scedni,
 Dà vgasite scegliu gnime;

Suĩ veseli hodte ù miru,
 Ne nosite srebra, i flata,
 Me milosti cistòm viru,
 Praue farze puna plata;

Ovakose smart vtiece,
 Kà dohodi dusci varha
 Nà oui nacin raise stiece,
 Koga ne tre niedna suarha;

Chiachko viscgne Kragl darstauce,
 Suemi ouo narekoje,
 Onie istine jezer prauce,
 Odkle isuiru riecì moie;

Nà oui nacin Sin Vladaoza
 Nebeskoga besiediasce,
 I suoiega tascit Oza,
 Suiehnas gliubko suietouasce;

Nè s'vbieniem krotzieh stada,
 Neg s'molituam podniscnijma,
 Velech nacin oui od sada
 Dase ù molbah darscat imà;

Viscgni Chiachko suemoguchi
 Stuoritegliu od suieh gliudi,
 Kij nà nebu kragliuiuchi,
 Tue moguchstuo steresc suudi;

P I E V A A N I E

launa tuoga
budi ū vike,
uftua nebeskoga,
dionike,

tebe duori,
ni vogliu fuetu;
iskoi ūlūi gori,
om takò fuetu;

gnij kruh primili,
naſca hrana,
m tuoja vdiļi
ſegai dana,

i, ke ciniņo,
nīh na naſ ggnīui,
ſtat i mi obchimo
ſu nami kriuk;

naſti.

S'koprenome gdi karuatom
Skrouen miezez vech ne fua,
S'kmutom sienom, i nesdrauom
Gdi kragliuie noch strasciua;

Gdi okolisci nebeskise
Sameteniem redom varte.
Skoriepiene fuiesde gdise
S'duora viscgnieh ore, i farte.

Gdi je fatrena semglia jadona,
Silne od trescgnie strahouite.
Gdi padaju is nenadna
Gore do tad stanouite;

Gdi valoui mutna mora,
Vsaureli priko miere,
Podiscuse viscij od gora,
Kò dase od gnih vas suiet scdere;

Sue sciuuchie gdi stuorenie
Ledniem strahom stine, i luka,
Gdise placno suud vapienie,
Cuie, i vidi smartna muka;

Tad on slian triesku ognienom
S'nebesachie dochi opeta,
Saedno s'voiskom neisbroienom,
Od Anghielskieh vernieh ceta;

Da kad ogagn treskouiti
Vas suiet satire s'Boscie ofude,
I nouase semglia odkriti
S'nebesima nouiem bude;

P I E V A N I E

udom gliudska ofadi
tua, i kriune,
dobre gliudi,
dà viecne amine:

iele fue pollatī
fuieta strane,
udstuo budū suatī,
pouà suak vstane:

tadà trubglie
filniem pietī,
kij nai dubglie
holi glās prostrietī:

a sna probudien
ne suaki vmarli,
sà bit sudien
oglie Boscie harli:

tad nach trudu

Dobru cegliad ifabranu,
Sa podatim raiske frichie,
Blag ob desnu suoju stranu
Mednom riecim stavitichie;

Ifabranu cegliad, koja
Is pocetka on posnoje,
Dachie u frechnom biti broju
Obgliubgliene druscbe suoje;

A u pravednom fa tiem ggnieuu,
Sa podatim muke prijke,
S'olctrom riecim na suu lieuu,
Otieratchie sue grescnike;

Tako poman pastier, kadè
Sle studeni padat pocnu,
Ter sua poglia, i liuade
Vsmu raghiat trauu focnu;

S'mnogom pomgniom rasdieliene
Mirne oucize od kollichia,
V raunine scglie selene,
Gdi je podobna gnimi pichia;

A koftretno plaho imanie,
Kese u sctetu it ne vstauglia,
Nà prilicno plandouanie
V kamene gore odprauglia;

Rietchie Sudaz pravedniema,
Hodte druscbo mà cestità,
K'raskofcami vam sprauniema
Od paruoga bitia od suieta;

P I E V A N I E

unom Chiachka monu,
ecna bobra vdieli,
vi potrebnomu
bra suegh dielili,

tiekom harliem
ne poghte jase,
eghiu dufim varliem
ne nà porase,

etni k'odmetnizim
strane tmafe,
vi neuoglnizim
suegh kasafer,

tadà
enieh slich nakafni,
arni, puni jada,
hie fletiet jafni

at oborenj

SCESNAESTO.

421

I da od truda suieh flobodni
Dò viek viekà vsciua ju
Gniegou pogled drag vgodni,
Gdise dobra sua fastaju;

Prije vremena nitko toga
Nè vfaife ù fuom tijlu,
Sred kraglieftua nebeskoga,
V raiskomu bit suietlju;

Isuan Boscię Maikę isuarsne,
I ka s'cudne viscgnie mochi
Mala druscba scgnime vskarsne,
Sa scgnim istiem ù Raj pochi;

Same dusce ù tolikò
Raiskogachie fred vesegla,
Dobro vsciuať sue veliko,
Lize suoga Stuoriteglia;

Kako i dusce slich grescnika,
V paklienich mukah dolì,
Sred viecnoga plama prika
Sestokechie tarpìet boli;

Orainosti cudne oue
V velikoi nochias fzieni,
Od milosti od gniegoue
Obiauiene jesu meni;

Cim sa scalos isuidati,
Kame biesce obuimila,
Trudnu glauu vchiekrati,
Naslaniahmu po fred krila;

Posred

P I E V A N I E

odkle istieca
lās, i fnanie,
tiemse liece,
tugouanie ;

gniegoua
ladka, i fnana,
mnokrat ouā
cū lordana ?

broj nauka,
kiem ke gorami
mnosctuo puka
okrat s'nami ;

krouene
rasgouore,
i odkriuene,
iet daijh more ;

ti sed veliesca

**Kiem famiema jes podano ,
Gniega pafit, fegnim drusciti ,
I befiedit na ufdano ,
I ouu viecnu cias dobiti ;**

**V dohodna jofcte lita
Bolietchiefe pofni vnuzi ,
Scto nije frechia tac cestita
V gnihouei bila ruzi ;**

**Oua liepa cuda iftina
Spouiedafce Iuan fnam ,
Cudechife van nacina ,
I Vladalaz , i duorani ;**

**Kad naripi s'mnogom vikom
Slieh Scidoua skup prokleti ,
Vapiuchi s'rieči prijkom ,
Dà Ifukars budè vmrieti ;**

**Toi videchi Iofef bieſci
Saedno s'mladzom filna is duora ,
I ki Majzife poch potefci ,
Sceglnoi od gnih rafgouara ;**

**Oba duaſe putom hode
Scaloſtiui ſgouaraju ,
Nà kij nacin teſcke ſgode ;
Opouidiet gnioi imaju ;**

Suarba Picuania Scefnaestoga

P I E V A N I E

N I E S E D A M N A -

E S T O .

LATO naštojechi
sloboditi pravednoga,
V veliku trudu, i smechi,
Nahodise sa rad bogaz

asdiegliuje
u pò sue strane,
sam suietuje
rit se gradiane;

plemenita

SEDA MNABA STO. 425

S'duoramise odielite, oje it dleš, omditi 124
Ter s'dostoiniem pak nacinom mironi i. oca 110
Smirenise pouratite, omditi 110
Nè s'uikaniem, ni s'uarlinom:

Pace isberte megheu vami, omditi 110
Valca farcba kadse vftau; omditi 110
S'raslofcitiem besiedami omditi 110
Sà fuieh jedan dame vglauis; omditi 110

Rad kogase huda dila omditi 110
Vhitienu miadzu ouemu omditi 110
Imà podat smart nemila; omditi 110
Ki ftanuje grieh ù gniemu? omditi 110

Kad po tiho cutuas budem, omditi 110
Snàm kakose fudit ima, omditi 110
S'nabunamse prauiem gliudem; omditi 110
Lasno sciutor ne vafimà; omditi 110

On dospieua fci besiede, omditi 110
A neprauì narod flipi omditi 110
Is polace na duor grede, omditi 110
I od rafarcbe subim skripsi omditi 110

Sle cegliadi flobna varfta omditi 110
Ne mislife oftat vieku, omditi 110
Dokle praua Ifukarfta omditi 110
Nè pogubi kros smart prieku;

S'drughe ftране vas pun muke omditi 110
Bofcij karunik tamnà luda, omditi 110
Koiy gniega podà ù ruke omditi 110
Nabuniena mnoftua huda;

H h h

Nà

P I E V A N I E .

dielo suoje

i posnau,

echiu skriuioje,

farzu suom skontiaua;

can ktijo

se vratit stanis,

u promisljo

etò nije isdanie;

a ne ima mira

oi suojoj suiesti,

ga misad stira;

lije sasma snesti;

echi, ki na suietu

se od vik vika,

prosi prau osuetu

noga isdaunika.

uch tarniet vechie

SE D A M N A E S T O. 427

Vrachiam valce vam pieneſe,
Kijeh lakoma prem pohlepa,
V neifrecen grieh vueſe
Mene oduchie huda, i liepa;

Safmae teſcka mà kriuina,
I ſceſtoka pò mu glaſu,
Bes raſloga, i nacina,
Vaimeh iſdahuam karu prau;

Onie, poſnam, Boſcanſtueni
Praui Porod, i Bog prau,
Sadſe pamet vrachia meni,
Sadme tmaſta noch oſtaui;

S'beſiedami tiem ſaedno
Po fred Zarkuę gdi oni ſiede
Mechie ſrebro nepraueđno,
Prid nemile gnih poglede;

Oni pamet neſtaugliaju
Nà gniegoua tai ſkoncania,
Negſe joſter gnim rugaju
Radi poſna pokajania;

Gouoremu fui jedini,
Scto mi cinit ſa tò imamo,
Miſli ò tuoſ ti kriuini,
Ermi nà gniu ne gledamo;

Na ruganie toi nemilo
On kò ſmamien nà duor hodi,
I proklinà duſcu, i tiſlo,
I caſ kadſe ſace, i rodi;

PIEVANIE

; kega more
m suak cas bolj ,
tako plaho more ,
adaju vietri oholi ;

s hitra , i tanka ,
karuno dielo isuafci ,
agan bes pristanka ,
alo vratnu skarfi ;

vuruchi od plama
ame sebi sluti ,
osce occhi od frama ,
sa podignuti ;

tim oggnienc
techi suoie occhi ,
ore sei smetene
a , i besoci ;

stochin , vaimeh , tufan

SEDAMNASETO. 419

Kako daga molim, kako
Ia prid gnime dà gouorim,
Koga, vaimèh, toli opako,
Ne sctediehse dà vmorim;

Nije nacina temu, i reda,
Od gniegame dalek tiera
Moj grieh tefcki bes isgleda,
I paklienà mà neuiera;

Sctose od' oule ne odielim
Suescto ù daglie mogu strane,
Dà tu placem, dà tù zuilim;
Prouodechi dni nescane?

Odnefteme priko mora
Put puftoscna koga kraia,
Zarni oblazid, vihri od gorà,
Gdi gliudskoga nije ftupaia;

Alli kachie strana od' fuita
Sakrit mochi moi grieh hudi?
Bofcia, ruka treskouita,
Suudse ftere, ftisce fudi;

Gdigod ftupai moi vshcdi;
Slieditmechie misao prijka,
I pò fuhu, i pò vodi,
Pobieguchia isdainika;

Suiedocbuchiu me kriuine
Suud fred farza nosit moga,
Dase ù zarne skriem tmine
Nemoguse skrit od Boga;

Gdie?

I E V A N I E

a scto karismam vechie

me vara?

nefrechie,

mă priuara,

neuidiene

tue rastuori,

iua men

m, kame mori?

m? koje sada

tă, i ~~lito~~?

tuom nasadi

nefrechnice;

pristojaſce

e rasbirat,

ti mogaſce,

misað iſtierat,

og profi

SEDAMNA ESTO. 431

Que rieci on befiedi
Sprauan sebe sam satarti,
I si poras, kijga vuriedi,
Prikratiti samom smarti;

Szieni, dachie fama ona
Suekolike dich vsroke
Od skonciania vsiona,
I od misli sue scestoke;

Er ò suojoj cim kriuinī
Misli smeten isuan miere;
Suak casmuse hudu cini,
Iasna semglia daga scdere;

Alli dà tries oggnieniti
S'neba leti varhu gniega,
Sciuotamu dase hiti,
Daga sparsci, dà fatrega;

Cinimuse, fuegh dà pasi
Isdanoga mesetra sliku,
Is pameti cesto islasī,
V strahuje fuegh veliku;

Od stupajà dò varh glaue
Studenij iurie od leda,
Ocimusu sue karuaue,
Vsti modre, slika blieda;

Odasuudi gniega okolo
Oblietaju strascne tmine,
I pakfienieh farda kolo,
Kega vodi dà poghine;

Smamien

P I E V A N I E

paklienoga
voli vmrieti,
n doch prid Boga;
mu spoudieti;

t ne pristaje
ba milostiui
se vprau kaje,
nie flo sakriui;

ch mislò suoju,
ia kù sagarli;
rkom nepokoju;
i neumarli;

se tiem posora
guštu krije,
euskieh koja duora
dubiem vije;

— — — — —

Od porafa tamna , i gruba lahag mil oflorat A
 Putmu kascu vele gori , i fcebe i moftra i
 Dafe obiefi s'tuarda duba do i moftra moftra i
 I fancizom febe vmori ; i moftra i moftra i

Onfe na smart tu pofpiefi , i moftra i moftra i
 Koga paklien duh , potaknu i moftra i moftra i
 Na dubfe vſpe , pas odrieſci i moftra i moftra i
 Kiem ſam ſebi vrat ſamaku i moftra i moftra i

Po friedimu puce vtroba , i moftra i moftra i
 Ter od zarne ſemglie zargnia , i moftra i moftra i
 Po tlemuſe kratko u doba i moftra i moftra i
 Sua profuſce vnutargnia ; i moftra i moftra i

I biuſciſe tadà iſmakla i moftra i moftra i
 Greſcna duſca neſpoſnana , i moftra i moftra i
 V cas jedan bij dno pakla i moftra i moftra i
 Od ſlieh duhà poſmuzana ; i moftra i moftra i

Pogh iſdauni neharnice i moftra i moftra i
 V doſtoini plam , i tminu , i moftra i moftra i
 Pogh neſmierne plachiaj bice i moftra i moftra i
 Sà neſmiernu tuu kriupu i moftra i moftra i

Dokli ſemgliu ſtanouitu i moftra i moftra i
 Budu obhodit viſgcn i kruſi , i moftra i moftra i
 Sciuietichie nà ſem ſuitu i moftra i moftra i
 Tue framote , tuoij ruſi ; i moftra i moftra i

Iur is vedre ſtrane iſtocne , i moftra i moftra i
 Protiuniza nochi otaine , i moftra i moftra i
 Siaſce zora , da ſuak pocne i moftra i moftra i
 T rude ſliedit obicaine ; i moftra i moftra i

PIE VANIE

filna grada, aduq i, amro ala
i Redounizi, iioy 227 n. l. d. a
pukom. bichu tada
d duor sukolizi;

riko praga, ioloq, q, m. manit a
nosctuo prich nemiio,
ana blaga, ioloq, q, m. manit a
te kros. ioloq, q, m. manit a

i nebarne, ioloq, q, m. manit a
ue, nespofane, ioloq, q, m. manit a
a ozkuarne, ioloq, q, m. manit a
ari dni. succane, ioloq, q, m. manit a

vstaue, ioloq, q, m. manit a
ati Bosciem Sina, ioloq, q, m. manit a
oga ouu flaue, ioloq, q, m. manit a
fuetkouinu, ioloq, q, m. manit a

gnih primio, ioloq, q, m. manit a

SE D A M N A E S T O. 435

Suietla odiechia isabranà, ino išt i belgoq i
Od Gospodstua sia na gniemu;
Prid gnim grede skup duorana;
Prute od vlasti kij nosemu;

S'ouom dikom prid duor siedà,
Nà pristoglie, nà veliko,
I oko gniega ne bes reda,
Ino Viechie suekoliko,

Puk Scidouski toi pasechi
Sa suieh stranà pridaga toce,
Komu, ostali suak mucechi,
On besiede oue isrece;

Kascte, sà kij neprauedni
Grieh, i slochiu vi profite,
Dase vmori mladaz vriedni,
Ke slo u gniemu nahodite;

Rodmu, i sciuot hotieh snati,
I nemogoh nachi vfroka,
Sa kimuse mosce dati,
Kako isctete, smart scestokan;

Pace joscter kros gniegoua
Cudna diela vam vidiena,
Darscauachie ošt at ouà
Po sue vieke proslaniena;

Tom vpasih gniega sliku,
I cuh gouor pun sladosti.
Rieh, vmarlom u Couieku
Nijesu ouake isuarsnosti;

RELEVANCE

led, i sui cini, staidli andonite
omfu narefcenti, in iustitiam
on istini, in iustitiam
Boscanstueni, in iustitiam

pridaite, thed reub hinq modib
asca smechia, o dacta, oigotti
skladu sui posnate, in iustitiam
vami obechia, in iustitiam

tei gonore, idest, in iustitiam
to bole, iustitiam, in iustitiam
ne rogobore, in iustitiam
e vika facu, in iustitiam

tadse disce, in iustitiam
orit Ana siedi, in iustitiam
zu stupa blisce, in iustitiam
ter besiedi, in iustitiam

go suiedocantuo, in iustitiam

SE D A M N A E S T O, 437

Kros befiedu on medenu,
Pod kom cemer sli pribiua,
Ludu cegliad salsiepienu
V fua druscba primamiua;

Vedriem lizem kripas hini
Nemoi date obras vara,
Ali od farza u dubini,
Stanie opazieh fuieh priuara;

Druscbe u dne, i u nochi
Neisbroine gniega sliede,
Lafnoe posnat tuojoj mochi,
Spraua, ouaka na scto grede;

Buni hodech faud okolo
Palenstinske fue gradoue,
I smiono, i oholo
Suieh femaglia Kraglse foue;

Pace daga sliapi gliudi
V veliko; darsce szieni,
Hualitise smije suudi,
Daje on Porod Bosanstueni;

Dielouania tim nepraua
Prascta ko Bog skruscenima,
I od grieha odpusctaua
Suukoliku muku gnima;

Na ouo smienie toli opakò,
Bes nacina, bes isgleda,
Smartse sama hochie, kako
Stari fakon sapouieda;

Nu,

P I E V A N I E

be jofcte stare,
fuetilifcta,
, Zarkuu , otare
zieni vech fa nifcta;

fakon noui
afe od fada
ne fui gradoui,
ried femgla vladã

hualechi,
iecim prieti,
orit, dachie vſcechi,
ſcij ſtan priſueti,

e ſafidati
de trud , i ſmaga ,
ſca iſtrati,
oia gniegda blaga,

e joſc viliene

Ziechia toga kadà vidi
Kogagodi na flo dana,
I da Boga suak cas vridi
Kros sla tescka, i posnana;

V poscudi s'toga ghine,
Nise fastat scgnime frami,
Nehotechì dà pocine,
Dokoliga nè primami;

Tolikaie gniega sceglia
Od druscine sebi slicne,
I mnośc imat priateglia,
Slobe, i varke kiemfu obicne;

Ioscter ù dni kad fuecane
Sakon poslim put saprieci,
On osdrauglia gnusne rane,
I nemochi garde lieci;

Kud ohodim potiscene
Vcenike, kij scgnim gredu,
I po kuchiah sabraniene
Od sakona pichie jedu;

I scfosu oniem gore muke,
Kij bit cisti mare, i haju,
Neumiene suoje ruke
V jestoiske vlagaju;

Kije sciuot ouò, i viera,
Dà sakone iste suoje
Bog rasmechie, disce, i tiera,
Koje dauno nam podoje?

PIEVANIE

doghi varha
oue smechie hude,
ua gliuta suarha,
ranjem isgled bude;

dà na suiitu
o'nehrani,
kuu glasouitu
ena plama obrani;

gouor oui,
edom grad vtopni,
fui Scidou
kat, vbi, propni;

tepke suiesti
toi všmnoſcno,
gniega smeſti
neraſloſcno ;

afu none

SEDA M N A ESTO. 441.

Alli on vasciem fuegh riecima
Snano, i mudro odgouori,
I s'raslogom stauniem fuima
Vsta sklopi, i satuori;

Istinomuas fuieh dobiuà,
Pod kojuse prignut triebi;
I nè taij, ni pokriuà,
Daje on Porod Kraglia od nebi;

Porod, ki s'gar ima dochi,
A tò, vami skrouno nje,
Slobodituas viecne od nochi,
Prau i istinu kauam krije;

I, kò meni jes receno,
Da Prorozi vasci poju,
Slo smiriti fuieh obchieno,
Kros veliku kripas suoju;

Pace i dielim potuarghiue,
Daje on fiscao s'gar s'nebese,
Meghiu vami cim dieluje,
Neisrecena fuud cudefa;

Rane, i sledi lieci varle,
Martuiem sciuot dauà opeta;
Scto nemogu mochi vmarle,
Ni kriposti flaba fuieta;

Nijesu cuda niedna, niesu,
Da kragliestua femglie ouega
Sa ouà diela hotielesu,
Ciaffit, flauit, fliedit gniega;

K k k

Tuar.

PIEVANIE

o tim varhse,
ike jede,
e, i primite
s shranit grede

oue rieci,
i prem veliky
gniemu prieci,
cinech viku

jak smamieni
suoje odiechie,
lam vsceseni,
e suak cas vechie

akò rieka
fcdim malo prije
nglia plaha, i prieka
ge da prikrije

SEDA M N AESTO. 443

Biesce gniemu oua strana,
Dijo isgubien vlasti ocine,
Pourachiena od Rimiana,
Da gospodi gnie krajac;

Glasouiti dni fuecani
Cinilimu biehu dochī,
Kako mnokrat ù posnani
Ierusalem s'mnogom mochī;

Toi Pilatu bi vgodno,
Ter stesiem vlasnaua,
Da Isukarstu miesto rodno
Galileiska jes daršcaua;

Suefanaga scglie k'Ierudu,
S'mnogo strasce silne, i hude,
Pò gniegouu neka fudu,
Kò podlofcnik, fudien bude;

Tesiem putom, daje odaho
Tescke od milli, szieni vechie,
I kù mnošctuo filno, i plaho
Sadauamu, gliute od smechie;

Kraglse veoma obeseli,
Biufci ceg iad nabuniena
Prid lizemu tad doueli
Isukarsta vhitiena;

A tò er biesce dugo'vrime,
Mnoga sceglia da daršciga
Besiediti saedno scgnime,
I na blisu vidietiga;

P I E V A N I E

cia priuelika
fa flauna toli,
niasce suakolika
Eurienska ù okoli;

duor farza rada,
uchi vedro celo,
gase vidiet nada
cudno dielos.

toi poscudi
stuari pità,
om odafuudi
mnohem hita;

Kragl himbeni
i suoioi vara,
scij Sin gliubieni
de ne odgouara;

Tuardo filna Kraglia glaue,
Kij od oza huda gori,
Varh podlošcne da daršcaue
Staui pamet, occhi otuori;

Veliahumt , ouoie oni ,
Koga josſter ù pouoiu
Mudri Chiachko tuoi progoni,
Sa podtuardit krunu ſuoju;

Ako puſtiſc gniega fade
S'naſliedniemchie dochi pukom
Tue kraglieſtuo da popade,
I vgrabi ſilnom rukom;

Nà oue riei beſ temeſglia
Drughe gore prilagahu ,
Kiem raiskoga Stuoriteglia
Prid ſliem Kragliem potuorañu ;

Ki videchi damu nechie
Ieſus podat odgouora ,
I da riei ne ſamechie,
Mucechi; od mramora ;

Sa ſuiem mnoſctuom boinieñ ſluga,
I ſ'oſtalom voiskom boiñom ,
Kò ludiemſe gnime ruga
S'oholaſti nedoſtoinom ;

Einimufe cudo mnogo,
Da ù vladaniu Solimskomu
Ouakije Couiek mogo ,
Od bojaſni bit ikomu;

P I E V A N I E

orem nemijo,
he jur cegliadi,
pogubijo
gniega radi;

ki gnim tuori,
hughiu, i vechis,
suojem gouori,
ue bielū odiechiu;

narugana
silne oue
lia raiskieh strani
uore Pilatoue;

ui fato,
flo gledasce,
i Pilato
si ostasce;

mir oue

Nà kakuese trude ſtaui
 Sa rad mene, jaoh, greſcnika
 Stutoraz gliudske fue narau,
 Tielo vſauſci od Couieka;

Stutoraz, koga vlas nemore
 Ni moguchſtuo vſdarſcati
 Krepka ſemglia, plaho more,
 Ni nebeski duori ſlati;

Ti veliki Duſce Sueti
 Kros tuu pomoch milu, i blagu,
 Moioi ſlaboi prem pameti
 Stanouitu podai ſnagu;

Ciem pieuania oua ſlijdim
 S'mom kripoſti malo jakom,
 Suud okolo mene vidim
 Suiet pokriuert zarniem mrakom;

Gdiſu ſuiefde potamnile,
 Gdie pomarcio frak funcani,
 Gdi nebefa placu, i zuile,
 I nebeski ſui duorani;

Ah gliubieni Sinu Boſcij,
 Viece ſunze, Boſce iſtini,
 Nà koiſe vai podloſci,
 Sa dat naſcoi liek kriui;

Neka jadi, kiem nije broja,
 Varhu naſbi naripili,
 A dae ſdrauo glaua tuoja,
 Naſc pokoju ſlatki, mili;

Neka

P I E V A N I E

nepraunedna
bijla prije,
kapglia jedna
tue prolije;

ughe, i smechie
udskoi nascoi puti,
e raiske frechie
ek dase vputi;

u ne sposnamo
blagodarni,
im suegh vrieghiamo
ie, i neharni:

ie milosarghie
e varh obieti,
lu tuarghie,
asce suiesti;

SEDAMNAESTO. 449

I ti nasc Bog raiska dika
Kichiesc vas suiet doch fuditi,
Nepraunednich od fhnika
Kriuo fudien tarpisc biti;

Suarha Picuania Sedamnaestoga .

P I E V A N I E

A N I E O S A M N

E S T O.

Ban vidie od Solime,
ae od spora slobna, i kleta
gniegouima duorouime
n doueden Boscij opeta;

niemu smelo,
muku chiuti,
ra suda dielo
vbiegnuti;

hodi

Tolikose vechie oni
Kascu oggniena puni ggnia ,
I nemili ; i vsioni
Praui karui suprotia ;

Nai poslije gnim besiedi,
Blagaje ouò fuetkouina,
Ku pò viscnoi sapouiedi
Ciaſti Eurienska ſua kraina;

Kad Vladalaz od darſcaue
Obchi puſtit ſuemu puku
Kriuza, duſcan kije od glaue,
I doſtoij ſmartnu muku;

Tim pokoli ſad ouega,
Neſnam kako, vi kriuite,
I pogubit nago gniega,
Kros prigliutu ſmart ſcudite;

Komu boglie, raſmi gniemu,
Dat ſlobodu ſladku mogu,
Kriu nebiuſci ù nicemu,
I obadien proch raſlogu;

I dae ſcto kriu, doſta vechie
Doſadgaſte pedepſali,
Doſtamuſte jadà, i ſmechie,
I boleſti ſle ſadali,

Illigachiu puſtit, illi
Vi ſudite gniega ſami,
Koſte ù ſuietti namiffili,
I odredili megheu vami;

P I E V A N I E

riategl Irud èto

ga ne nahodi,

ciuot fuieto',

, ki prouodi;

judim, cemu'

no da vmorise,

grichà ù gniemu,

et moglobise?

shedechi,

niuan riec prisiece,

riku ter tuorechi,

iega, propni rece;

i rogoborne

ore scamorasce,

se rogoborne

kolik rassiegasce;

Raslofnoſe tad Rimſkomu
Namieſniku ſta miſſiti
Pri couieku ouakomu
Moch Ieſuſa ſloboditi;

Tim paſechi gliudi ohole,
Oue riece gnim iſuſti,
Alli gniega, alli vole,
Ifukarſta daim puſti;

Oni ſkladno nabunieni
Slauna Kraglia viſcgnieh duora
Vele ù magnoi darſcech ſzieni
Potiſctena, neg ſlotuora;

Vapiu kletoi ù omraſi
Glaſim puniem ſarcbe hude,
Ifukarſta dà poraſi,
A Barabu puſtit bude;

I ſa prije na varh dochi
Namieſcgliene ſuoe varſine,
Opiruſe ſa ſuom mochi,
Neifrecenu ſilu cine;

Pilatofe teſcko ſjadi;
I ſapanien oſta ù ſuiecti,
Videch da ggniu ſle cegliadi
Nemogaſce niciem ſmeſti;

I, cim gliudim na ſto harliem
Ne nahodi miere, i reda;
Boſcie tielo bicim varliem,
Gliuto iſbiti ſapouieda;

Velech

P I E V A N I E

ori dobro sadã
ause grieh postauï,
akliena tobom vladã,
, ah vstaui;

ti, vaimeh meni,
esa ne pustisce,
asma ismoreni
ã snagu ne isgubisce;

n Iesus tade
stupa kamenoga,
istu suoju pada,
gniega prõli mnoga;

di vas opeta,
i suoie rane,
nika huda, i kleta,
no gniemu dane;

S martni trudi nu gniegoui
 Ne pristaju nà slu ouemu.
 Er bôinizi Pilatoui
 Gorù boles daju gniemu;

Oni snajuch dà mnokrati
 Sarzem veomi veselime,
 Kraglieustuomn ktiesce dati
 Mnosi puzi od Solime;

V zarlienu vedhu odiechiu,
 Kako Kraglia gniega oblace,
 Nà glauumu pak namechiu
 Od tarnoue krunu drace;

Nà onu glauu, koju nebi
 Sadouogлно narefile
 Suekolike suiesde od nebi,
 Ni pod puno gniu krunile;

I, cim suak cas vsmnoscaju
 Neraslosni smieh, i viku,
 V rukemu tars podaju
 Sà kraglieusku sà scibiku;

Ouiem ruhom ogarnuta,
 I vrescena ù nesuiesti,
 Varh siediscta podignuta
 Postaugliaju gniega fiesti;

S'natiezaniem ter neprauim,
 Suak cas vechi gnim rug tuore,
 Nesuielniema sad posdrauim,
 Sad otroune kros gouore;

M m m

Kako

P I E V A N I E

kad jednoga
drušcine ,
Kraglia fuoga ,
dieza vcine ;

n fui pogledom ,
esu , i boje ,
ladà redom
gn stoje ;

pouiedi
suaki tece ,
cna s'toga sliedi ,
dalece ;

skup nacinom ,
ne slughe ,
Kraglia Sinom ,
miehe , i rughe ,

I, nije došti daga vdire
Toli cesto cegliad kleta,
Nego iofter nagn napire,
Tkoga vdara, da goneta;

Kud ohodim, kako isbjena
Silnom taršti flauna glaua,
Suaje, vaimeh, ifraniena,
Sua bolesna, sua karuaua;

A'tò .er kruna drace gliute,
Kaiu krusci ofcträ, i cesta,
Cinech noue rane, i pute,
Vuriegghiaiu nà stò miestà;

Tako ismoren bes pokoja
Nemilosnieh od flotuora,
Nise tusci, ni vsta suoia
Nà podane muke otuora;

Sasue dà oni fasma gliuti
Rukom, psoukam, filniem glasom,
Ni pocinut, ni odahnuti
Nedadumu jedniem casom;

Ah nemile placne slike,
Tkoje chiudi tac neharne,
Da ne lieua susà rijke,
Dà mramorom ne pretarne?

Ptijze od neba, suieri od gore
Gniesda, i jame suoje imaju,
Posred koieh, kadse vmore,
Nà suu vogliu pociuaju;

P I E V A N I E

tuemu suietu
okoi doni,
sta, raisku, i fuetu
dà nafloni;

; nego ismucen.
tarpi vaie;
au, isbien, stuceny
strahochiaje;

isgardiena,
puku kasce,
aliediena
a tiemse vtafce;

i nà lieu
gnime tadà,
Couieka euo,
i, ki pripadà;

Couieka euo, suproch komu
Narodise ~~fuoj~~ ~~bu~~,
Kraglieuskoga ruha euomu,
I scibike fuietle, i krune;

Euo druscbe neisbroiene,
Euo voiske, koju vodi,
Da gradoue podloscene,
Da kraglieuftua fegnim gospodi;

Nue sue faman, er nemosce
Sa fuiem snaniem, sa sue trudi
Vciniti da podlosce
Na raslogse flobne chudi;

Vidienie ouò tuscno, i placno
Nasititi nije jako
V nabuni floi diuiacno,
Plaho mno~~st~~uo fasma opake;

Niedan gouor, molbe niedne
Gnih vtascit neumiju,
Na praèednu sui karu scedne,
Suu dokoli gniu popiju;

Sui vikaju filnom vikom;
Kako dase vas grad ori,
Dase Isukars smarti priikom,
Varh tesckoga krisca vmori;

Ne isglednome josce flobom.
Tuorech strascnu rogoboru,
Natiecuse meghiu sobom
Tkochie vkasat sarcbu goru;

P I E V A N I E

oi toli
es rastuke
afi oholi,
rle buke;

tako ftarme,
à gai obilni,
i duori garme,
vietri filni;

ftascau daju,
om oholasti
omse vdaraju,
bori, krafti;

o kada more
imno ù vrieme,
tako gore
sà druftieme;

Suakomuie farze mutno
Iedom pak~~to~~ ognienita,
Da gre opako, i besputno,
Da bieftuje, dà mahnita;

Rimskoga ù tò Namiesnika,
Scglie moliti verna gliubi,
Prauednoga dà Couika,
Bes rasloga ne pogubi;

A tò, er biesce gniega radi
San veomi ftrasciu fniela,
Gdise priete gorzi iadi
Sa nepraua filna diela;

Ouoje, ouo (gouorechi)
(Vikme lasciu fan ne vara)
Tih iagagncich, koga ù fmechi
Mnosć pastiera flich pohara;

S'rasdrafceniem oui pfima
Biehu gniega obkruscili,
I kameniem, i daruima,
Nemilosno pogubili;

Vbienaga gore, i lusi,
I planine fue plakahu,
I ù sceftoku jadu, i tusi
Rad gniegoue smarti ftahu;

S'toga farcbe pun velike
Nebeskise Kragl vkafa,
Scagliuch hude nà karunike
Bice tescka od porafa;

P I E V A N I E

naauce
arniem tade,
grad potuce
ne, i hiuade;

cù glàs , Bogu ,
ficiuot proſti ,
a neraslogu ,
nemiloſti ;

em malo prije ,
o joſcmi obiaui ,
ghe ſtraſciuije ,
ena mene oſtaui ;

ſechia ouoga ,
oi i tebi ,
n porod koga
viſcgnieh s'nebi ;

Blaghe oštauglia iur besiede ,
 I s'osčtrome rieci prieti ,
 Da vštaue plahe jede ,
 Koiieh nije moch tarpieti ;

Odriesciti on prauedna ,
 I puštiti jur hotiasce ,
 I sam sebe s'dicla vriedna
 Tescke od tughe flobodiasce

Posna toi Kragl viecnieh siena ;
 I od pakliene sle propasti ;
 Koga trasce vspomena ,
 Isgubiene dauno ciasi ;

Ter docimga od osuete
 Viekouita mori sceglia ,
 I kros misli flobne , i klete
 Oholomu farze vrieghia ;

V sebise gorko smuchia ,
 Da suu hitros vuhouitu
 Pridobiti jes moguchia ,
 Icia pamet nà sem fuitu ;

Takò smeten van nacina ,
 Is zarnoga soue iasa ,
 Strah ledeni garda cina ,
 Tamna sgleda , sciuta obrafa ;

Ne hraniasce pako jasni
 Sred studenieh suoieh spilà
 Gore farde , ni nakasni ,
 Koià fmetà dobra dila :

P I E V A N I E

otisčeno
raſna gniemu ſima,
no ſtanie obchieno
tmaſtom imà;

viečne nochi
nu neman vidie,
e mire pochý
ſapouidie;

ionskomu
ni farze ſledi,
noſčtuu Scidouskomu
da nè ſliedi;

a ſtraſcna farda,
echie nochne ptize
a ſe krila garda,
u ſliku, i lize;

I, cim mnokrat isnenadi
Okolose gniega obstire,
Sadmu parsi, glauu fadè
Zarniem krilim gliuto vdire;

On videchi neman hudu,
Mrašan fledom vporeda
Vas ù smechi, vas ù trudu,
Scestokieme strahom predà;

Iescimuse pràm varh cela
Vsti fahnu, tamni slika,
Suemu rieci kascu, i diela,
Daje skoncania pun velika;

Puk pasechi gniega treſti
Scestokose pripadena,
I kò daje isuan suiesti,
Suega ù lize promieniena;

Nechie sgodu dà propusti,
Neg dokle imà vrieme ù druſcbu,
Kros tiſuchiu ſlobnieh vſti,
Vikà, i cini nouu tuſcbu;

Oui ſlabo mnoſctuo buni,
Da od oueſieh ſuieh ſemaglia,
Suietlom krunom gniega kruni,
Daga vcini ſuoga Kraglia;

Satò akoga prauda tuoja
Ne pediepsce ſmarti hudom,
Kuju dauno ſtech doſtoja
Prid prauedniem ſuakiem ſudom:

P I E V A N I E

Palestinu ,
nske dignut vlaſti ,
Kraglieuinu
, i popaſti ;

uſtiſc ſadà
da puk varà ,
i nenada ,
una bit Ceſara ;

digni s'vieta ,
gliubiſc ſlauu ,
ni da ne ſmetà ,
anu ouu glauu ;

da nai barſce
griehe prijke ,
emglie oue oduarſce ,
ſuekolike ;

ſpèchie ouemu

I, er biesce tegnut vechie
Od pakliene strašne sliedi,
Pripadese, i pun smechie
Nà kraglieusko ime vbliedi;

Timse ù ruke gnim pusc̃taua,
Nij smie smetat gnih poscude;
I oduchieše strašciu dauà,
Nepraudaga dà dobude;

Sred pucine morske ouakò,
Silni vietri puni ggniua
Kad puhaju plaho, i jako,
Tuardoi plauì suprotiua;

Gnie vladalaz ne da od parue
Miesta oholoi gnih varlini,
Sa suiem veslim negose arue,
Sa odolieti floi godini;

Nù kad vidi naj poslije
Da sa mani snagu hara,
I dà dobit jaki nije
Silu obiesnieh od vietarà;

Saedno s'morem put obratì,
V veliku terse strahu
Ggniuniem valim da vladatì,
I vremenu prieku, i plahu;

Kad promieni suoju odluku,
Strašciu Sudaz, i neprauì,
Podignutu biesnu puku
Oue ù kratko rieci prauì;

P I E V A N I E

prauda gine
a gdiye fila,
, bes kriutine
ou smart nemila;

s'grieha ouega
ne nadaŭe,
auom vi ſa gniega
Bogu imate,

te ſuiem plemenom
mierom punom
ſadà neſimilienom
ſe prolit bunom;

em gouorome
de ſud naređi,
ruke gniome,
joſc beſiedi;

le moie

Tim samiren puk opaki ,
Poce spraugliat prik fatisce ,
Silne od smarti nacin suaki ,
Da prauedena fatarisce ;

Tescku suarhu, i nemilu
Ne samomu dat mislechi,
Neg da bude u suom tijlu
Dugu boles tarpiet mrechi ;

I, jur puni smartne flochie
Neuiernizi jedouiti,
Na visoko daruo hochie
Propetiga, i pribiti ;

Da na ocu suieta suega
S'dusieh mukà, kim nije broja ,
Nasc spasitegl Sin Viscgniega ,
Suarsci vmarla lieta suoja ;

Tim od cedra mirisnoga
V nesuiesnom u vesegliu ,
Bes karfmania bes niednoga
Kriisc pritescki grade , i diegliu ;

Smarti ouakom staro u doba
Kragli, koj suiet vladahu ,
Neprauednieh radi floba
Glaune kriuze pediepsahu ;

Da smartnoga casa prije
V bolestieh, i u nemiru ,
S'mukom, koyom flike nije ,
Stokrat na dan, tuscni vmiru ;

P I E V A N I E

dà daruo ,
i bes dike ,
e , i naj paruò
ore fuekolike ;

onosnomu ,
arkue sueta stana ,
u ù suietlonu
llatu fakouana ;

Boscie smarti ,
ot s'koje imamo ,
nu sui prostarti ,
stuu poklaniamo ;

neui one
suietu fuda ;
plame vsione
iet femglia huda ;

hie on fucane

Tkò fa vidiet, tko sà ciuti,
Tko fa scalit harlo stupa,
Priduornisu puni puti
Neisbroiena gliudi skupa;

Boinizi ù tò nescilieni
Biehu suukli s'gniega vechie
Od rugania plasc zarlienì,
Nagn stauiusci parue odiechie;

Ter cinechi strascnu viku
Silniem glasim jaziem dofti,
Suesanaga nà smart priku
Potesaku bes milosti;

Ne ispuniasce tui nemili
Suoi ggniu cegliad ù flu oggniena,
Negmu biehu josc stauili
Krisce sceftoki varh ramena;

Koja biesce vidiet muka,
Gdi jagagniaz krotki, i fueti,
Od neharna filna puka
Grede smuzan fa vmrieti?

Gdi konopi, vaimch, tuardi,
Vescu, i cela vsouita
V nesczieni, ù pogardi
Cias, i diku suega suihta.

Gdi Sgraditegl raiskieh duora
S'dracnom krunom varhu kosi,
Putom karunieh od flotuora
Neisrecena fla podnosi;

P I E V A N I E

n gdi tefckiemē
trepti, i padā,
stom ki samieme
fuiet, i gnim vlada;

aruo vboino,
gniega okoli
caz mnoſctuo boino,
kup oholi;

tuarda oklopia,
riem fuiſu,
noſe kopia,
poi priprauniſu;

glasom mukliem
ienu ne priſtaju,
e hridim pukliem
ſtraſcan daja;

1. 6. 0. 1.

OSAMNAESTO.

475

Oštre štene, sa suieh kraia
Kese mašte rušom karui,
Kamu od glave do stupaja
Pod pritešckiem krišcom varui;

Bolnieh! scenà videch drušcbu,
Gdi šcalošno place, i zuieli,
Všdiscuchi nà gnih tušcbu
Oue rieci Iesus veli;

Ne placite miloštiue
Sionske kchieri šadà mene,
Vas placite, kešte kriue,
I šinoue neshmiliene;

Dochie vrieme, kadchie kleti
Mnoghe s'cešti sue nemile,
I caš, i hip, kad nà šuieti
Šacelešu; i rodile;

Višokiema kad gorami
V gorkomchie vapiet trudu;
Kamenitiem klifurami
Priklopiti daih budù;

Ako ù daruu šad širouu
Mnošctuo ù griesieh odhranieno
Kašce, i cini šiloš ouu,
Šctochie ù šuhu bit cinieno?

Velech ouò nà pried hodi
K'mieštu mukam odluceu,
I Šolimski grad ohodi,
Š'tešckiem krišcem na ramenu;
Svarba Pimanis Osamnaestoga

Ooo 2 PIE-

P I E V A N I E

N I E D E V E T N A -

E S T O .

CIM oua diela sljide,
ragl, i Chiachko suoga stuora
Na nai visci varh vsijde
Od raiskoga suoga duora;

gar s'visinà
lu pasit bude
suoga Sina,
tescke trude;

DEVETNAESTO. 477

Snekolike fluari vmarle
Pod sobome oni pase,
Kud funcani kogni harle,
Suiesde, i miescz odkle islasz;

Sred ouega sida flauna,
Suakà isuarfnos gdi sdarscife,
Od diamanta tuarda, i stauna
Ohò vfrastom brieg scirife;

Brieg, ki oftale nadhodechi
Sue nebeske velicine,
Tolije liepsci, koli vechi
Podiscese ù visine;

Na gniem s'cudnich deuet kruga
Dolu, i goru suud okoli,
Gliubienichse Boscieh slugà
Isredieni pase stoli;

Korì Anghieoski doghiosce odi,
I cim suaki Boga poie,
Dopusctenoi ù slobodi
Nà miestose redi suoje;

Ime Boscie huale, i glase,
Ter ù suietlieh deuet redà
Kor suakoiy na ponase,
Pò raskoscnom briegu sieda;

Od Viscgniega moch jednaka
Vdieliena nije suiem gnima,
Naredbeno varsta suaka
Osobitu kripas imà;

Koli-

PIEVANIE

u vlasti
jedan broj,
vechie cisti,
u blisce stoj;

u takò
gnih pribià;
obro suakò
Stuorza vseinà:

suemoguchì
u statou fiedi,
k vladajuchi
m sapouiedi:

u Tuietlofti
dà sue posore,
suom kripofiti
liu, pakò, more:

o lle, darfeau

DEVETNAESTO. 479

Tù karunizi nesmilieni ,
I ki tescka fla tuorahu
Nà scestoki krisc pribieni ,
Glauom griehe suoe plachiahu ;

S'toga pò gnioi vchiekrati ,
Sue datise farze stresa ,
Sgaghiascese suud gledati
Mnosc propetieh od telesa ;

Tù kad Porod Kraglia od nebi
Doghie, ter puñ muke, i truda
Vidie, daje spraua sebi
Varhu krisca smart prihuda ;

Poce okolo pasit suudi ,
Iedamuse koijgodi
Meghiu mnosctuom karunieh gliudi ,
Obgliubieni drug nahodi ;

Niednogamu nije druga ,
Suesu slobni protiunizi ,
I kij odasuud obstiruga
Oruscani sui boinizi ;

Drafigasu oštuili
V ilieh mukah, vaimieh, fama ,
I biegomse sui sakrili
Po fred pustieh gorà, i jama ;

Kò kad pastier, koj bglude
Krotka stada fred liuade ,
Illi od fuieri saklan bude ,
Illi vstrilien s'neba pade ;

Tuscne

P I E V A N I E

ze ù toi vrime
se, i porusce
nem scalosnime
oglia sua saglusce;

blifu vechie
onu gliudi kleti,
fcka jada, i smechie
e, i treptieti;

Perod daje
pò kòm rai vladase,
ebi gorke vaje,
marti pripadase;

i jadne, i krute,
u priko suiesti,
i vsrok gliute,
e od bolesti;

DEVETNAESTO. 481

Alli Viscgni, od vieh viekà
Stanouito koj odredi,
Sue na qui nacin neka
Rad koristi gliudske šliedi;

Temeglitu fuies vkafa!
Varh Sinouieh smartnieh trudà,
I gniegoua rad porafa
Ne promieni suoga suda;

Nù duorani Boscanstueni,
Kieh ne vsdarsci niedna šila,
Scestokofu rafardieni
Ziech nemilieh karunieh dila;

Suaki od gnih ù pameti
Všcescese iak plam šciui,
Dase Boscij Sin osueti,
Dase šatru gliudi kriui;

Timse šprauglia šuakolika
Viscgnia voiska nà boi varli,
Nà oruscie šuaki vikà,
Nà oruscie šuaki harli;

Iedan nad šuiem viešc, i hitar,
Šilnom trubgliom boino pieti
Harliem krilim bars kò vitar
Nà nebeski varh vřletì;

Ter sue Anghiele na boi šuati
Iakiem pieniem poče od tole;
I biliege podà od rati
Štrahouite, i ohole;

P I E V A N I E

treskouito
samne okolo,
ognienito
iesdà bliedi kolo;

pun kriposti
bu tko pribiua,
sici suich suietlosti
niechia miesez sua;

koiem podà
suiem suietom vlada;
iudskieh varh na rodà
dò sapada;

toj strasciuo
glia kruto vstrese,
ice po gnioj sciuo
strah obnese;

.....

DEVETNAESTO. 483

Poplasceni ù prau rodna
Stana tai cas lete, i teku,
Od vremena neugodna
Da vbiegnu sarcbu prieku;

Iur na nebu po sue strane
V ognienoi ggniunoi smechi,
Tarce voiske oruscane,
Koiem nije broja isrechi;

Iurse chiuti gdi ohola
Guosdia gori filno suece,
Iur skripati boina kola
Sluscajuse na dalece;

Kolase oba, na kieh plahà
Nebefase obrachiaju,
Silne od buke pune straha
Sa suiem suiesdam snebiuain;

Nù da i narau gliudska more
Oua diela dotegnuti,
Kà neumarli dufi tuore
Bes telefà, i bes puti;

Oni mnokrat, illi budù
Sletiet nà suiet oui s'neba,
Illi òdmetnu bratiu hudu
Pediepfatie bojem trieba;

Od gliudskoga sliku tila
Cudniem stuorom nase staue,
Slatne prame, barfa krila,
I ostale sue napraue;

PIEVANIE

safčo inako
lsko ochiutenie
h nebi jako
gnih cinienie;

em od oka
vihra od prijka
stoga vfro, a
e nafcieh ilika;

ni, ter oholi,
mugnie oggnienie,
sebe okoli
pe, i guosdene;

ke spomena
boja filna,
gnih bij dobiēna
unieh voiska obilna;

DEVETNAESTO. 485

Mnogi ziechia praue osuete
V oruscanieh kolieh tekū,
I prokletom puku priete
Tescak poras, i smart prieku;

Peria otuora strelouita
Od gnih letech vechi dijo,
Terefeie nà fardita
Boina diela priprauijo;

Nà jednake fa letieti
Ne imaju sui kriposti,
Er suakojà varstà leti
S'osobitom raslikosti;

Od gnih jedni krila duoja
Nà ramenieh nose, i steru;
Iedni lete na duasc troja,
A ne ù jednak hip, i mieru;

I kò jedno nije letienie,
Takò i jedna nije prijlika,
Raslikoje i cinienie,
I liepota gnih raslika;

Oui biela, oui oggnienaz,
Oui flatna pera nose,
Oui modra, i selenaz,
I oholose gnim ponose;

Stò prilikà liepa cina
Varhu krilà drušiem sijaju;
Kieh liepotu piet nacina
Vsti vmarle ne imaju;

PIEVANIE

efen mila ,
ba suieh naj drasce ,
u posred krila
vochia kasce :

ouito
druscbe igbiahu ,
aud cestito
e napuniahu :

gliudi od vieka
od nebesi ,
Bog couieka ,
gnim narefi :

eisbroiniech
od naroda
oiehu boiniech ,
nieh Voaroda :

DEVETNAESTO. 487

Nà vratumu nogu darſci ,
Oſtſtro kopie ſred cegliuſti ,
Terga tiſka daſe ſparſci ,
V ognieniti ponor guſti ;

Od Anghiela voiske boine
Pò ſuem nebu on prouodi ,
I ſa ſharat gliudi vboine ,
Put Scidouske ſemglie hodi ;

Kazigumu perie oholo ,
I raſliko s'gar pokriuà ,
A oruſciemu ſuietlo , i golò ,
I ſctit obli ſunzu odsiuà ;

Sue napraue maca dicna ,
Kè pobiene ſlatom ſuijte ,
Goruſctiema ſuieſdam ſlicna
Kameniamu draga kite ;

Na iſti nacin i oklopie
Kamenimu draſi reſe ,
I viteſcko ſilno kopie ,
Od kogafe pakò treſe ;

Iur nà vrata nà nebeſka
Bieſce doſcla vojska ſlauna ;
Gdiſe vſceſce varglia od trieska ,
Kaſcuchife na boj ſprauna ;

A tò , ere tù priliku
Od nai parue rati vpafi ,
Kòm neuieſnu voisku priſku
Satarifa , i porafi ;

P I E V A N I E

om neisreceniem
e tuarghie, i mire,
o sagradieniem
graghia kiepsce obstire?

uarda oklopia
n stiesim tū vīfietī,
zi, tescka kopia,
netnoi, brachi oteti;

namislila
i suojoī suiefti . . .
ana, i nemila,
gniega itò fatiefti . . .

la Bogu veriech
ine raiske vani
, fred cemernieh
ehse jamà stani:

DEVETNAESTO. 489

Vidiaſceſe gdi poſriedi
Guſtieh ſtrieſa pod oblakom;
Cim rat plahi napried ſliedi
Nebo marci zarniem mrakom;

Gdi ſad oui, gdi ſad oni
Iedan drugom odolieuā,
Gdiſe vſmnaſcā boi vſioni
Pun raſarcbe, i pun ggnieuas

Gdiſe ſuaki vhitijo
Iur nā ruke, dabi takò
Nepriateglia pridobijo
Kros aruanie ſilno, i jako;

Gdi kij ſtrieſa ne imaju,
Sa prām, ſa vrat s'naſcnom rukom
Nepriateglie ſue hitaju
S'gnihouome gorkom mukom;

I, doſtoine ſa dat plate
Neharnomu mnoſctuu oholu,
Na tleih mechiu, pteſcu, i mlate,
I tiſkaju gnim niſdolu;

Gdi po malo ſtrana odmetna
S'toga treptech vklaniaſe;
A iſabrana voiska oſuetna
Sa gnim tiekom ſunulaſe;

Gdiſu vechie s'grubiem biegot
Odmetnizi hudi ſmetti
Prid ceſtitiem verniem ſtiegom
Obratili ſaſma plechi;

P I E V A N I E

hru plahom,
te dme planine,
u sledniem strahom
nis viline;

pobieguchie
ki s'gar metasce
ue, i goruchie,
strasni orasce;

: jase,
i mnoſc marſechiu
e, nà poraſe,
t jad, i ſmechiu:

tui vidieſce
viecne odhualē
duor iſach, ktieſce
ieba dà raſuale;

V cas onì s'ofctrom rieci ,
Sue filosti prid kòm ginu ,
Rasardanse ne oprieci ,
Nà gnih plahu nauarlinu ;

Okò sebe on pafechi
Stò fluscbenieh duorkignizà ,
Suietlieh cudnoi ù odiechi ,
Dieuickoga stasa , i liza ;

Suiem nebesom obgliubienu
Obra milos megheu gnima ,
Raiskom puku nabunienu
Kù s'naredbam posla ouima ;

Pò tuu bratru me duorane ,
Veli , ù barfieh kolieh tezi ,
Ter od moje gnimi strane
Que rieci harlo rezi ;

Kruna vami nije podana ,
I gospodska vlas všmnošcna
Varh nebeskieh suietlieh strane ,
I varh suieta gnim podlošcna ;

Bes hotienia dase moga
Nà neprauì boi spraugliate ,
I sarditi bes rasloga
Nebò , i semgliu dà smetate ;

Boina oruščia oftauite ,
I rasarcbe vasce vředa ,
Terse k'meni sui vratite ,
Boguam ouò sapouiedà ;

P I E V A N I E

s podniscena
cie cu besiede
a i slachiena,
ga zknienia fiede :

i pomgnia
leti suega,
ielom suem odkriuà
oglu Priuiscegnerà :

gliat sue desnize
laha sceglia,
fui prid lize
Stuoriteglia :

s scgniome hodi,
au ; krepka vira,
sladko rodi,
rajka mira ;

DEVETNAESTO. 493

Nà miestofe fuaki suoje
Bes karšmania redom štauglia,
I mišgliene do tad boje
Tù po malo' faborauglia;

Tad Kragl, kij suiet vafai fudi,
Sua štuorenia prid kiem tarnu,
Pò raiskomu duoru fuudi,
Boscanštueni pogled suarnu;

Trisc prisuietliem krenu celom,
Occi okolo cim' obnese,
I trisc cini tefiem dielom
Dafe nebo sue fatrese;

Befiediti fa tiem klice,
Koje smienštuo, nesuies koja.
Višgni dufi, vas potice,
Cinit što nije voglia moja?

Vi farnete, jak dà došti
Nije ma fama velicina,
Od Eurienske fle filošti
Gliubienoga branit Sina;

Ggnju, i plahos vštegnite,
Vštajte šcegļu boinu,
Nà ofuetu ne mišlite
V ouò vrieme nepristoinu;

Snate kako s'moje odluke,
I ne fuoga bes hotienia,
On na smartne grede muke
Rad gliudskoga šagriešenia;

Nafcae

V A N I E

lie,
iecna,

na,
ai,
..

Moè moguchstuo tac nejako,
I kriposti moje nijest,
Od koiehse semglia, i pako,
I nebela s'morem trefu;

Dà nemogu, kadà bilà
Nebi ouakà moja odluka,
Sina obranit draga, i mila
Od varline slobna puka;

Iosc da gniemu tad protiua
Defnizebi suoje prostarlo,
Suesctoje sadà gliudstua seiua,
I suescetoga jes vmarlo;

Snate oholieh Giganata
Kako sniscih varle mochi,
Kij dò viscgnieh ktiahu vrata
S'Babilonskom graghiom dochi;

Oni vfracom strahouiti,
V sebesè toli vsdahu,
Snascnom rukom korjepiti
Ziele gore dà mogahu;

Alli obiešniem tad ja glauam,
Kiemse ktiasce gora suarha,
I gnihouiem filniem sprauam
V cas jedan doghih varha;

Smetoh jesik gnih obchieni
Kros jesikà drusieh vele,
Dà po semgli rasuarsceni
Rastekuse, i rasdiele;

71111

A ušona

P I E V A N I E

scna sgrada,
nieniem treskouim,
iudi flich i sada
nacin dimi;

smartnich voda
grieh pospiescno
ch jur naroda
nosctuo grescno;

rade opeta
lamu oggnienita,
uka tac prokleta
trag na fuitu;

, da i tad hochiu
uit, misao blagu,
u ouu flochiu
ih smako tragu;

DEVETNAESTO . 497

Kadchie sceliet, nù famanì,
Dà tegnuo nije vieku
Moi drag Porod, i gledanì,
Ni damuje dò smart prieku ;

Bog ouako dogouori,
A gniegouo nà trenutie
Sagarmiesce viscgni duorì,
Strafcnu trefcgniu semglia ochiutìe ;

A plahase sua varlina
Raiskieh duora fasma vtasci ,
Sa Bosciega fuetit Sina
Koja ognieno gnih rasdrasci ;

S'mnogom boli famo muce
Gledà, i pasi od gnih suakì
Tefcke muke , koiem muce
Stuorza fuoga gliudi opaki ;

Iak nà boinom' kadse pogliu
Duà vitesa mlada , i jakà
Meghiu sobom sa cias kogliu ,
I oruscasu gnih jednaka ;

Isabranieh mnofc mladichia
S'obie strane tai boi gleda ,
I suak lednom sumgniom zichia
Priateglia fuoga preda ;

Nù kad jedan od gnih budè
Zarnoi semgli pasti niza ,
Cimga ifrani, cim dobudè
Moch protiuna, i desniza ;

R r r

Verni

P I E V A N I E :

ijga gliube,
ki sud ne brani,
sui pogube
scani;

nemogu
dom is daleka
cu skalos mnogu.
na diela prieka;

oes obrane,
lia, kij suica stuarij,
e oruscane
se vidie gori;

nedostoini,
u cemeru,
i vboini
sc tuardi steru;

DEVETNAESTO. 499

Skripi vas krijsc, cim opakò
Guosdie pò gniem filno vdarà,
Nà vdaranie cestò, i jakò
Hridna gora odgouara;

Suake ifrane ter ponase,
Dati farze pukne od jada,
Karu obilna proljeuase,
I na zarnu semgliu padà;

Varhu tega pismo nouo
V raslikà piscu floua,
Nazarenin Iesufie ouò,
Kragl koije fuieh Scidouà;

Sloua Eurienskiem kà jesikom,
I Garckiemfu vpisana,
I kiem s'hualom suòm velikom
Latinskase flusci strana;

Cimse vkasa, kofu suudi
Iesizi oui glasouiti,
Tac Sin Boscij vas fuiet scudi
Suojom smarti fahraniti;

Pismomu ouò sli puk stauglia
Varh krugniene dracòm glaue;
I tuoritse gnim neultauglia;
Slobne rughe, i neprauē;

I, damuje muka tesca
Varh podanieh rana, i boli;
Potisctena dua lupešca
Iosc propigniu gniega okoli;

PIEVANIE

, dauno koja
, i pò sadu
na tescka suoja
smart prihudu,

naj tescemu
ma raspet visi;
biehu priekom temu
ghie, i nadusi,

kriuine
u sue naj gore,
etu gliudske obchine,
ouiek more,

scestoko
o biehu gniega,
e visoko
iesto briega,

DEVETNAESTO. 501.

Iofter occi Boscanstuenē
Naraunieme frakom siahu,
I velike josc promiene
S'gorzieh mukà ne imahu;

Samo is tiela prem bolesna,
I nis raiski obras bliedi
S'prahom, s'fnojem karu vrefna
Smiescanafe gniemu ziedi;

Vstimusu josc karuaue
S'vdarania plaha, i filna,
I profuti vlasi od glaue,
Kù flo vrieghia draca obilnà;

Takò kadà funze oholò,
Oko suietlo viscgnieh duorà,
Sa vas obach suiet okolo
Isa issocnieh sine gora;

Ako zarne kros oblake
Tad nebesa pocnu bliedit,
Ter prietechi dascde, i mràke,
Slà godina hochie sliedit;

Isa prieke josc koprene
Sasue s'magniem frakom suà,
I prilike sue slachiene,
Sasma suietu nè sakriuà;

Suarha Picuania Devetnaestoga.

PIEVANIE
VANIE DVAE-
SETO.

ETOI Majzi ù tolikò;
Rad scamora kà nemila
Vzuiliena veomi priko
Biesce ù Sionski grad stupila

ghie glas istini,
omu koje mraku,
Porod, i jedini
ke mnošću opak.

Vuriedienoi nisc̃ta tadà
 Toi nà pamet nedohodi
 S'tesc̃ke mukè, kà gniom vladà,
 Kà sue milli gnie gospodi;

Tim jadouna fuoe rasmechie
 Prame oncas nis vrat bieli,
 I tolke chiuti smechie,
 I tac gorko place, i zuieli;

Dabi grosniem suoiem sufama
 Omekscala sticnu tuardu,
 I nai gliuthiu po fred jamà
 Kamenitieh suier, i fardu;

Rasgouarà gniu samani
 S'rieci blagom, i sladkome,
 Vernich drusciz skup isbrani,
 Koje obchiahu saedno scgniome;

Er nemosce vstaui
 Nà gnih molbe place prijeka,
 Neuogliaje gnioi zuieliti,
 Gnie nemiru nije lieka;

I jur na duor gre bolesna;
 Ter ù tesc̃kom-trudu, i jadu,
 Istuch suoga Sinka vresna,
 Tece, i farne po fuem gradu;

Prisluscuje tusc̃na suudi,
 Suud smetena obsirase,
 Ieda vidi gdie mnofc gliudi,
 Ieda cuie gdie ke glase;

P I E V A N I E

ad koscuta
funcanomu
oda spomènta
re gre k'suom domu ;

tle zarlieno
pasi stranu ,
sue gliubieno
tad na stanu ;

neisrecenom
ncas sue loscifte,
ter selenom
orod isfte ;

tragh vgledà
, i karuaua ,
lla meduieda ,
ilna laua ;

DVA ESETO

505

Puna muke, i nemira,
Koi nije moch ifrechi,
Van Sionskieh poce mira
Put nefrechne gore techi;

V lizuje nebi posno,
Tolikoje poruscena,
Tolikoje jedno, i grofno,
I scestoko vzuiliena;

Mnoghe Majke s'gar, s'polaca
Scalostiuie gniu gledaju,
I, scgnie gliuta vaja, i placa
I one grofni plac lieuaju;

Harliem hodom jur vlasi
Meghiu voisku filnu, i hudu;
Nife od plasieh kognia pasi,
Da satarti gniu nebudu;

Tako tuscnu putom drufci
S'bolnom Majkom Iuan verni,
Ter scgniom pored gorko tufci,
Sufech, kascuch jad cemerni;

Kleofina jos Marija,
I placnaje scgniom Salome;
I od fuieh inieh scalofnija,
Mandaliena fuom sestrome;

Zarniemsu one vbrusima
Liza, i prame sue sakrile,
I sue jadniem vldasima,
S'bosciom Majkom placu, i zuile;

Sff

Kada

P I E V A N I E

liſce ona
e, i karuaùe,
e kriſca ſiona,
ghe ſmartne ſpra uè

uekoliko
o nije odkrila,
tre veliko,
àjeſcila ;

riſc bolnom rukom
e paſi vdarà,
s'gorkom mukom,
iſgouarà ;

n, ah jaoh meni,
ni teſcko prijte
ni vſuiſceni,
e ſtrahouite ;

Puk, kij ù semgliu obechianu
Is Egipske strane opake
Ondà ifueden, suoju obranu
Sad na muke vodi ouake;

Gouorechi tei besiede,
Placna, blieda, boliescliua;
Kros protiune voiske grede,
I nikudi ne pociua;

Nù boinizi prem nemili
Sctitim dalek tuscnu odmechui,
I nije nitko, dase smili
Nà gnie gorki plac, i smechui;

Alli sasue istiskana
Silomse arue ona, i hodi,
Tac da kruto raskonciana,
Nà brieg starmi jedua vshodi;

Isa boina skupa obilna
Tù fla suoja pasi ocita;
Smartnu graghiu krijšca filna;
Neisdiegliana strahouita;

Alli kadà podagn stupi,
Ter vgledà Sinka suoga;
Gdi rasapet duscu kupi
Blisu casa jur smartnoga;

Kadmu guosdiem vidie osctrieme
Noghe, i ruke slo probiene,
Iaoh, i tarnom bodesnieme
Sute prame obnesene;

P I E V A N I E

polno tielo
ui sue zarlieno;
casno celo
naslonieno;

raiskiem frakom
e occhi mile,
rti biehu mrakom
ie potamnile;

e muke, i jada
aslem fuiem drugami;
ka ofta tadà,
ri sciuaz kami;

ne odolieuà
flich victarà,
fto kijga oblieuà,
kijga s'neba vdarà;

Poboliese nà gnie gliutu
Muku, ter kò boglie more,
Nà gniu takò iscesnutu
Sladke obarnu sue posore;

Sa tiem gliubko, i medeno
Besiedeioi oue prauì,
Smiri tughe tuoje sceno,
Tuoì cemerni iad vstaui;

Roditeglia moga sudom,
Kraglia od semglie, i od neba,
Sa suieh griehè s'ouiem trudom
Vmrietije meni trieba;

Ter videchi vierna Iuana,
Gdi gnie blisu place, i zueli,
Nemoi fame bit skoncana,
Ouoje draghi tuoì sin, veli;

Sa tefiemse k'gniemu obrati,
Velech, eto Majkè tuoje,
Nastoj vas vik gniu gledati,
I nà miesto gliubit moje;

Nà rasgonor oui mili,
Suse is occi suak prolieuà,
I nepriategl isti zuili,
Iak pokaian suoga od ggnieua;

Pace karuni josc boinizi
Vsdarscati nemoguse,
Dà smeteni suikolizi,
I scalosni ne kascuse;

P I E V A N I E

Majzi tade
ec nà vfti,
uoje jade
acu suafe spuffi;

i zeliuat
ui tuscna vfe,
i vmiuat
a grosne fufe;

tac garlechi,
inku fuoe poglede
er ù gliutoi smechi
besiede;

moi gliubieni,
Majzi vkafa,
neifreceni
tuoga oprafa?

DVA ESETO.

511

Tkoe nesuieftan toli bijo,
Tkofe vkafo finion toli,
Date takò isgardijo,
Datje take podò boli?

Kolikofi, jaoh, promienien
Od onoga Sina moga,
Kij bi dosle toli szienien,
Od naroda Eurienskoga?

Koga malo dana prije
Vas puk glasim veselijmi,
Sctofe moſce nai flaunije,
Kako ſuoga Kraglia primi;

Sa Boſciega koga Sina,
Ierufalem vas poiaſce,
I mnoſc poma, i maſlinà,
Pod nogheti proſtiraſce;

Tolie kruna, na tuojemu
Kufe nadah celu gledat,
Toi priſtogle, na kòm ſuemu
Suietu imaſce ſapouiedat?

Kuda gredeſc ſam bes mene,
O ſcudieno mè nadanie,
O mè duſce raſcaliene
Drag pokoju, ſladkò vſanie;

Od gliubau i kako moje
Nè hotieſe ſpomenuti,
Kò bes draghè Majkè tuoje
Na ſilnuſe ſmart vpùti?

Ah

P I E V A N I E

efi kleti
judski jefu,
gnih hoch vmrieti
moi vrefu ;

arti tuojom
jzi rane dauafc,
li nepokojom
not moj skoncauafc :

m placna fadè,
ko moi bes tebe,
ri fad me jade,
efci me potrebe ?

e ù gñihouc
molile
tue fa finoue ,
feftre mile :

**Quolie moja flaua ,
Kuchiu primat fuega od fuieta ,
Tebe paſit , jaoh , karuaia ,
I nà teſcki krijſc propeta ?**

**Sčtomi kori od Anghiela
Iur pieuiaſce pieſni flaune ,
Ako jeſam jà ſciuiela
Nà oue muke meni ſpraune ?**

**Sčtomi Kragli od iſtoka
Suietle dare joſc donieſce ,
Ako boles tac ſceſtokà
Priprauiena meni bieſce ?**

**Ah blaſcene Majke onè ,
Kiem nemili varh ſuieh gliudi
Pun raſarcbe nepriklone
Diezu pokla Ierud hudi ;**

**Kad neſuieſnik ſli naſtoja
Meghiu gnima dat ſmart tebi ,
Cim proſumgni , cimſe boja ,
Damu vſeo krunu nebi ;**

**Ah kakobih ſceglua bila ,
Daje i tebe ù onò vrime
Karuna ruka poraſila
Oſčtriem macem , i filnime ;**

**Ouemi , oue , jaoh , boleſti
Oui nalog teſckieh ſalà ,
Simiun ſnani jur nauieſti
V ruhahte darſcech mala ;**

[REDACTED]

ANGLE

3

1

A vi gore , i briegoui ,
Ke nadamnom vidim statij
Samirite jad moj oui ,
Kij suu rados moju skrati ;

S'uasciem varsim raspuklijma
Nafarnite sadà name ,
I padite sa suiem gnima ,
Varhu mene oudi fame ;

Neka gliute me neuoglie
Suarhu imaju , vaimah , neka ,
Vtascife , kame koglie
Iedouita boles priekà ;

S'ouiem riecim mnoghe drughe
Bolna Majka gouorasce ,
I neismerne puna tughe ,
Krijsc sufami polieuasce ;

Krijsc , od koga gniu nemogu
Rafluciti drughe vierne ,
Ni gnie smirit scalos mnogu ,
Ni dich jade gnie cemerne ;

A flò mnoſctuo , i hudobno ,
Naulascito skup zarkouni ,
Nefuiesnoga psuie , i flobno ,
I gnim tuori rug otrouni ;

V karuauòm boju prijku ,
Smarti obilne gdise diele ,
Protiunikfe protiuniku
Od gnih kasce blasçi vele ;

P I E V A N I E

aise smiju,

o suiga kore;

glauom viju,

sei gouore;

ri cegliadi

jes hualio;

emgliu kij sagradi

ga porodio;

Larkuu flaunu,

chi neg dan prighie;

uietlu, i flaunu

ije bila fighie;

i nascemu

be strascne, i hude,

, dase gniemu

olik klagniat bude;

Neka s'krijſca ſadà ſiede,
Akoe Chiachku Porod prau,
Kij ſaſida raiſke ſide,
Kij goſpodi ſuoi naraui;

Takochiemo pò raſlogu
Vgn vierouat ſui jedini,
I poklonit kako Bogu
Gniegouoiſe velicini;

Oui gnime rug tuorahu,
Malo magnie martuiemr vechie;
I gniegoue vſumnoſcahu
Ioſc boleſtim ouòm ſmechieſ

On kaſcuchi ſarze jakò
Nà neſuielno toi ruganie,
Podnoſcaſce gnih opako,
I nemilo dielouanie;

Pace mile pun blagoſti,
Dati ſarze gnòm ſaneſe,
Daſe ſmili, dajm proſti,
Chiachku ouako moliaſceſe;

Proſti gnima ſei kriuiue
Roditegliu moi gliubieni,
Er neſnadu, kè ſlo cine,
Tolikofu ſallicpieni;

Blaghe molbe ſei primiene
ſilce od Oza nebeſkoga
Ziechia ciaſti neſrečene,
Kòm poſctuje Sina ſuoga;

Tac

P I E V A N I E

em ù toi doba
a bieśna puka „
nu grieh, i ſloba,
e druga odluka;

timſe kaju,
ſcgniom ne ſliede,
n neg lupaiu,
placu, i bliede;

drughe ſtrane,
ua kij propeti
ſuoe poſnane,
sà vmrieć;

s'mnogom ſlobòm
ahu ſliem pſoukami,
e meghiu ſlobòm
beſiedami;

Ako rodom s'neba ishodisc ,
Cemu tuojom vlasti sadà
Nas , i tebe neoslobodisc
Od smartnoga gliuta jada ?

Nù kadsife prirodauo
Sà Boscioga Sina puku
S'namchiefc patit sbiglno , i prauo ,
I podnieti smartnu muku ,

Nè podnosi rieci biesne ,
Kè rasboinik riga opaki ,
Dobri lupesc strane desne ,
Negmu odgouor dauà ouakis

Kojà , ò hudi nesuiesnice ,
Biufci gotou duscu pustit ,
Mahnitofte flà potice ,
Rieci otroune tei isuttit :

Strah od Boga kote nije ,
Kij nebesom , sapouiedà ,
Nà prikornom daruu kije
S'nami raspet ù poreda ,

Ah pokaife sadà , i skrusci
Sa flocinstuo tuoje ocito ,
Ako neiscatesc tuojoj dusci
Pedicpsanie viekouito :

Slicnu griesim mi pokoru
Ofudieni podnosimo ,
Pace sà gnih vele goru
Muku , i suarhu dostoino :

P I E V A N I E

Drugo dilo
a neueini,
o, i nemilo,
ici ù kriuinu

rieh suat imà
ti put kafati,
dielit nemochnijma,
sciuot pourachiatu

cim nà Bosciega
ti suoe poglede,
i klice gniega
blascne tei beshede

ktiei od mene,
Chiachka Sinu,
e kad blascene
nà tuòu kraglievina ;

O cestiti nad sue ine , subei silqad , dabbv nehol
Liepatie frechia tuoja , suenimoloz iurel eim
Kj pokoje naghie istine
Sred smartnoga nepokoja ,

Koiu u grablah prouodechi ,
I u rasboistuu sua tuarim ,
V cas jedan , joscte i mrechi ,
Dobra vgrabi viekouta ,

S'tuojom frechiom gliudim sueme
Isgled viecni tichiesg biti ,
Dase u suakò mosce vrieme
Skruscen grescnik sahraniti ,

A doklese Boscanstvena
Smart pò suietu bude pleti ,
I tuojachie vspomena
Slauna u pored scgnion scuieti ,

Spasitegliu moi drag mili ,
Sà sceftoku muku tuoju ,
I namese takò smili ,
I sahrani duscu moju ,

Snam tisuchkrat dà po meni
Blag Iefuse vrieghian jesi ,
I da fasma netarpieni ,
I tesckisu moij griesi ,

Nù dà toga nije na stetu ,
Koiu u smartnoi gliutoi flobi ,
I u griesceni hudu , i kletu ,
Me kriuine nadiscobi ,

P I E V A N I E

kapplia jedna
Bolcanstuene,
vriedna
neisbroiene,

Viscgniega,
n ouiem djelom,
uh is gnjega,
s'bolniem tieloma

pò fuoi pti
hi suak cas tce,
sceghiu ochiuti,
cednim, tce,

nesmilieni,
vechma ismuci,
ù neszieni
s'gorlon fucia

Benifca

V tolikò gliuta smechia
Kros cestese glase
V dielieniu od odiechia
Kè nolasce Porod Boscijs

Er sukgniza megheu gnim
Biesce is mladieh josce
Gniemu rukam pricistimi
Pomne od Majke isatkana

Quà biusci ne fascuena,
Ktiahù dà oftat bude ziele,
Nemoguchi rasdieliem.
Bit megheu gnim vechie

Tim, pievano kako biesce;
Dase bude ispuniti,
Nà frechiuiu varch hatiesce,
Kogachie od gnih iskociti

Ah Scidouski gresni puce,
Kij nà dobre marsisc fuisse,
Gonech, bijuchi kijte vce
Drum nebeski gliudi fucte

Ouelisi priprauijo
Duore, sluscbu, i drusciu
Bogu, kije podniscijo
Sate suoju velicinu?

Kij sà tebe vsdignuti,
I sà vmarlieh smirit smechia,
Dostojose gliudske puti
Nase obuchi slabu odiechia

P I E V A N I E

oh, rascali *oh, rascali*

tegl, fctotiskriui? *tegl, fctotiskriui?*

ke nagn nauali, *ke nagn nauali,*

e, i sumgniui? *e, i sumgniui?*

, koti obechiu? *, koti obechiu?*

esta tuoje pute, *esta tuoje pute,*

u tebe zicchia? *u tebe zicchia?*

e, bice gliute? *e, bice gliute?*

isbroinijma *isbroinijma*

gniega isgardi, *gniega isgardi,*

aniem karunizima *aniem karunizima*

i sfoldi? *i sfoldi?*

etla stupa, *etla stupa,*

oblak sad posnani *oblak sad posnani*

ne stoja, i stupa, *ne stoja, i stupa,*

cuuà, i branì? *cuuà, i branì?*

Sred puštoſci diuie , i gladne ,
Sladkòm manom onte pittà,
Iſuodechti vode hladne
Is kamena ſtanouita;

Gorkom ſcucim , oſtom glutnem
Ti gniegoua vſta iſtrudi,
Nad ſuiem ù ſlu oſtinutiem
Slobni puce , i prihudi;

On dopuſti , tuà haglina
Cetres lietà ziela daje ,
Dokli golieh is planina
V obechiane doghieſc kraje;

Ti gniegoue ciſte odiechie
S'gniega ſuuce , i raſdijli,
Saſma ſmamien , prik od vechie,
Paklien puce , i nemili;

Kananeiske Kraglie , i puke
Vſionoga pune bieſa
On pomlati pò tue ruke,
I oholnem glaue ſpleſa;

Timù ſa tù cias , i ſlauu,
Gnim tuorechi rug nepravu,
Mlatiſc tarſtim caſnu glaui,
Bieſni puce tuardoglaui;

Onti ſuietlu krunu podà,
Nà kraglieuſtua onte vſuiſi,
Var ſuieh inieh dà narodà
Ciaſtien , ceſtit , ſlauian iſi;

TEA

Ti

PLEVANIE

nagn isřiga, žička žička žička
dračom, i ti žička žička žička
rijšč pribiga, žička žička žička
jedouiti, žička žička žička

iu, blagodina žička žička žička
e fate žička žička žička
i neharan žička žička žička
vrachiasc plata, žička žička žička

pieuana žička žička žička
ororocanstua, žička žička žička
a prem pošnana žička žička žička
a řetisc hofcanstua, žička žička žička

dali cudā, žička žička žička
pošnō nieř, žička žička žička
koi glińdkieh truda, žička žička žička
s'gar s'nebesi, žička žička žička

anriatelia žička žička žička

Kadà ù famo 'eto podne!
 Varhu blieda suoga obrafa
 Krute tmine, i neugodne
 Porusceno funze vkafa;

I, cim gliudstuu pripadenom
 V floi tufi sarze ogarknu,
 Tai cas zarnòm sue koprenom;
 Nebo stamnie, danse smarknu;

Kolikoje ù okoli
 Semglia duga, i sciroka,
 Stiskosceju mrazi oholi,
 I nenadna noch scestokà;

Snam dà ù raju tughe, i jada,
 I scalofti nije gliute,
 A darscobih oudi fada,
 Po rasloghe mnoghe, i pute;

Dà chiutechi vai vsioni,
 Otaz Viceni tad proplakà,
 I dà pogled suoi vkloni
 Od ouega suieta opakà;

Nù flamenie s'gar veliko
 Od boleſti gorke podà,
 Nà skoncanie smartnò, i priob,
 Gliubienoga suoga Roda;

Er varh tmine guſte, i jake,
 Vpaſiſe s'deſna; i s'lieu,
 Kros karuaue gdi oblake,
 Raſcalieno nebo ſieu;

P. I B V A N I E

ch u' toi vrieme ani eduz en' l'ra p'ol
lo suoe dospieno; m'ra l'ra p'ol
om visozieme, no sta d'it l'ra p'ol
ie ispunieno; m'ra l'ra p'ol

bachko Kragliu o' b'it, eduz l'ra p'ol
rscih vogliu tuoju d'is i, m'ra l'ra p'ol
uke tuo' d'in, t'bi m'ra l'ra p'ol
m d'acu moju, m'ra l'ra p'ol

ofctuu flo smetenu m'ra l'ra p'ol
ode suak cudiasce, m'ra l'ra p'ol
istrudienu m'ra l'ra p'ol
ci glauu isd'asce, m'ra l'ra p'ol

Pienania D'ascego

DVAESTI, I IEDNO. 531

PIEVANIE DVAESTI, I IEDNO.

VR ù krilo signa mora
Bliedo funze pristupaſce,
A vecerſe iſa gorà
Smarklom nochì pribliſcaſce;

A teleſa joſc pribiena
Suaki nà ſuom kriſcu ſtahu,
I joſc ù prau ne zuiliena,
Suoga vkopa neimahu;

Oua diela ne podneſe
Arimatski Iofeſ mili,
Mladaz, komu mnoghe vreſe
Blagodaran Viſcgni vdili;

Meghiu vriednich gliudi ſborom
On ù ſzieni bieſce parui
Suieto dielim, i gouorom,
I od viſoke kuchie, i karui;

Varhu toga mnoſc ruſaga
Od nemale obilnoſti,
I broj velik ſlata, i blaga
Vſciuaſce ù radoſti;

X x x 2

Nà

P O I E V A N I E V C I

cias dobude

es i hrabrem,

farzem ktie, da bude

drug gliubieni:

la souita,

sa suom mochi

ue stranc od' suta,

luake trude pochi:

uscba ina

, ofnula,

ed planita

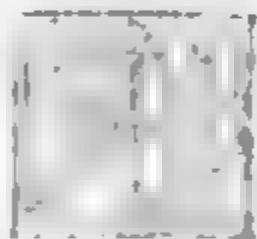
eh, gaja i spila

e strascechi

duore Pilatoue,

u gouorechi.

m rieci oue;

DVAESTI, I IEDNO, 533

Snasc, dà on smartnu muku primi,
Scto sà obranu od istine
Opirose cesto gnimi,
I sctoe karo gnih kriuine;

Dopustinam scto mosc fade,
Martuo tielo vkopati,
Smiri ù temu nasce jade,
Rasgouornam taj nekrati;

Ziela, i noua posred groba
Iachiu gniega postauti,
Ki fagradih fkoro doba,
Snajuch dà imam i ja vmriti;

Pontio riedi oue odurati,
Kolikobih vechie vsciuo,
Dauam mogu sad podati,
Koe profite, tielo sciuo;

Vi Bogoui od istine
Suiedozište farza moga,
Dasam darscad sue nacine,
Sa ne vmorit prauednoga;

I menije blagos mila,
I snam posctit viscgnieh sctoje,
Nù pridobi slobà, i filà,
I poscude smete moje;

Koju ochiutieh danas muku,
Nemoguchmu dat pomochi
Nabunienu suproch puku,
Komue trudno varha dochi;

Kad

PIEVANTE

ad opaki
a vkopaite.
g isete suaki,
ciafmu dajte;

f drum vprani
fce pospiesnije
nni brieg kardai,
e Kaluarije;

kodem mire blele
hodi Solimskoga,
farzu mucan vele,
harti Meftra' foga;

ua priblifcati
nu puni smechie,
fmartno vgledati
cefe miesto vechie;

DVA ESTI, I IEDNO. 535

Tù dua kriuzà , kij pribieni
Sa flocinstuo suoje stahu ,
Iosc jadouno ismuceni
Sciuot s'smartim prouodiahu ;

I tuorechi plac prigliuti,
Daij vas puk cuti bude ,
Scegliu imahu isdahnuti
I stiem dospiet smartne trude ;

Pasech cegliad nesciliena ,
Dà pò sebi ne mru fami
Pribijau gnih kolien
Pritesckiemà kopiacamì ;

Tere videch dasu vmarli ,
S'kriscaih martuieh odbijau ,
I ù priprostu jamu harli
Variceneih vkopaju ;

Nu Bosciga pasech Sinz
Isdahnuo daje vechie ,
Vstaugliase gnich varlina ,
I martuaga gardit nechies ;

Ter kao milos imajuchi
Od barsese smarti cude ,
Bliedo tielo gledajuchi ,
I gniegoue rane hude ;

Glasie dasu mnofi druscbu
Rajskich duoran tu vidieli ,
Gdi nà placnu biehu fluscbu ,
S'gar s'nebesà doletieli ,

A N E B

hi,

sh
ofe
h
e:

Cim cudefa taj suak pasi, ondy i i i i
Iosif kascuch mnogo smiegnie, i i i i
Meghiu oruscie gusto vasi, i i i i
Nà krijsc sueti terse pegnier

Tù sufami obilnima
Polieujuch lize, i krilo,
S'Nikodemom sbija, i slijma,
Draga Mescra martuo tilo;

Koe slimieno postauili
Sred platnasu sniescanoga,
Isti vecer ki kupili
Biehu ziechia posla toga;

V platnuga nose bilom
Kros boinika druscbu hudu,
S'vkopnieme daga zuilom
Postauti u grob budu;

Oudi sada doletite
Sua mladosti viscgnieh duora,
Kraglia od nebi da druscite
Vkopnoga do mramora;

Suaki od vas s'gar donefi
Kitie zuietia raslikoga,
Martuo tielo dase vresi
Spasiteglia suieta ouoga;

Suakoijsi raslog bio,
Da u ouemu sada bitiu
Tkoe fuiet zuitiem naseio
Pokriuene vas u zuitiu;

Yyy

Bofcie

PIEVANIE

neseno
nich scena drusba;
ko i smeteno
oju tufba;

aih gouore
nije podati,
fcgnie gore
liegati;

Koli
e, brieg i strana
delit s'mnogom boli
za vkopana;

scaloftiua
varh kamena,
boliescliua,
zuiliena;

ona

DVAESTI, I JEDNO. 539

I tac gorke muke, i smechie
V fuoiemu farzu chiuti;
Da is gnie jadnich vsta vechie
Glafa, i tuscbe nije cuti;

Od boleſti neg velike
Stoij takò nepomicna;
Placna obraſa, bliede flike,
Mraſnoi ſtieni ſua prilicna,

Kod gnie vernieh skup druſciza
Vapijuchi tuſcne ù glaſe,
Parſi ragna, gardi liza,
I profute targa vlaſe;

Od gnih jedne cim ſmetene
Bes priſtanka ſuſe, i placu,
Mlakòm vodom podniſcene
Boſcie tielo peru, i placu;

V ſnieſcani poſtau jedne,
Kijemga ſauit martua imaiu,
Iſabrane, i naredne
Mnoſc pomafci poſtaugliaju;

Raſmetnutiem oua prami
Karuaumu tre koliena,
Sceſtoziema nad ranami
Sa ſuiem tielom naſloniena;

Probodene ruke, i noghe
Garlimu ona, i zeliua,
I nad gnima groſne, i mnoghe;
Roni ſuſe, i prolieuà;

P I E V A N I E

ue drefele
ue smarti prike,
fca, jauce, i zuile,
lacne rike;

edua tila
gliudi mogu,
placa, i zuila,
ch boles mnoga;

ufcnieh sceni
to boglie snajuz
fred kamena
nebi postaugliaju

i stokrat fziem
dieliti,
bu podnisceni
okloniti;

DVAESTI, I IEDNO. 541

I da kgnige stare, i suete
Starieh Prorok toj pieuaju,
Koiieh oni pisma, i suiete
Sliepi oduchie ne posnaju;

Ziechia toga flo smuchieni,
Scgliu boinike oruscane,
Neka obsteru grob kameni,
I ù noch, i ù dne daga brane;

Od gniegouieh da kogodi
Vcenikà smionom vlasti
Ne vsudise, i oslobodi,
Vkopano tielo vkrafti,

I, dà lasciu glàs profuo
Nebi Eurienskoï pò darfcaui,
Daie od martuieh vskarfnuo,
I ù sciuotu dà borau;

Sad s'nebeskieh s'gar visinà
K'meni krijpos tua doleti,
Koiij od Oza, i od Sina
Boga ishodisc, Dufce Sueti;

Ti koijsi rados prauà,
I veseglie suega ftuora,
Suietlos, vres, cias, i flaua;
Od nebesà, semglie, i mora;

Is pameti moje sadà
Sasma istierai, i odreni
Sctoie ostalo muke, i jada
Rad nemile smarti ù meni;

P I E V A N I E

tuom milosti :
ca , i smechie
od radoſti :
dnu vechie ,

kù ſtobome ,
frechnieh duſe
m gdi viecnome .
dòs kuſcà

ia drefeglie ,
naſca iſtina ,
ue veſeglie ,
cias pocina ,

gnite
romon odiſtial
er flauite ,
ga dobro iſhodi ,

Oudi odmetna, i opakà,
Zarna bratia pribiuaju;
Koj mogofce dobra fuakà
Vfcuati gori ù Raju;

Nù jednazi docim biti
Stuoritegliu fuomu rade,
Sebi poras viekouiti
S'oholastim fuojom grade;

Er rafarcbe pun oggniene
Kragl od neba fuemoguchi,
Suieh faklopi oborene,
V paklienì jas goruchi;

Tui grescnika dusce tuscne,
I oni tuscni nada fuima,
Darfce ù zarnieh jamah fuscne,
Viecne muke dajuch gnima;

Oue dusce vkopane,
Rad cinienia huda fuoga,
Naj dubgliesu posred ftrane
Od ponora paklienoga;

Tù tko vliefe, vechie viku
Neima vfanìa moqh iliefti,
Nego ù oggnìu ftrascnu, i priku,
Tarpì gorke fue bolefti;

Oggnìu, s'dimom vñionime
Koj fcefce, à ne fuieti
V nikoje doba, i vrime,
Koj nechìe dogorieti,

Oggnie-

A N I B

iece,

uga,

na,

colnadi

Sciuet putom od naraui
Samo biefce gnih fabaua,
V priateglstuu, ù gliubau
Ouze pasuch fred dubraua;

Praudu gliubit, i ciaftiti
Velikoga Kraglia od nebi,
I nitkomu neciniti,
Scto nebi vsò couiek sebi;

Tù nebesom druscbe vgodne
Suetieh Prorok pribiuhu,
Diela, i ftuari kij dohodne
Po gradouieh pripieuhu;

I oni, kifu suete, i snane
Iur fakone gliudem dali,
I kijfuih suoje od strane
Dobrouoglnò posluscali;

Scenà, i gliudi druscba vriedna,
Kà fakone Boscie obgliubi
I mnofc dieze, kijeh neredna
V nebrieme smart pogubi;

Sui cekahu dan fudieni
Sa fuiem farzem, sa suòm fuiefti
Daijh Porod Boscanftueni
Nà nebefa bude oduesti;

Tù Prorocni dufi sueti,
Kros visoko suoje snanie;
Rasbirahu pò pameti
S'pom gniom Boscie obechianie;

Z z z

Ter

Ki sam jedan fa sue ine
 Podlofcife nà smart priku ,
 Nasc protiunik dà pogina ,
 Kinam ote predgnu diku ;

Lau od karui flauna Iude ,
 Semgli ù pomoch poslan s'gera ,
 Nepriateglie nasce hude
 Rasbi , dobi , splefa , sharà ;

Po sue suieta cetar strane
 Suiſe vmarli vefelite ,
 I vi frechne duſce isbrane ,
 Kojefe oudi nahodite ;

Eto viſte ſad blaſceni ,
 A namifu ſaſma vechie
 Viſcgni duori raſtuoreni ,
 I vdieliene raiſke frechie ;

Iur , kaoje od nas nauieſceno ,
 Skorochieſe dogoditi ,
 Daſe imà ſue ſtuoreno
 Pod nebeſom vefeliti ;

Dachie od raiſke ceſtitoſti
 Slauni biti ſuud bilieſi ,
 Od velike da radoſti
 Vſigratchie gore , i brieſi ;

Iak jagagnzi tihi , i mladi ,
 Lugom ſliedech ſue matere ,
 Skacu traunoi po liuadi ,
 I vefelu igru tiere ;

P I E V A N I B

pristupilo ,
zrim bistre rieke
ski, mlieko bilo
suekolike ;

amene
tim da tetete ,
ce neisrecene
e suud kascetes

i blasceni
gouorahu ,
tmafte sieni ;
dos veselihu ;

gradiani ,
a kieh podstupa ,
, nu samani ,
m oggkiem lupa ;

Takò Porod Boscanstueni ;
Vidien gustoi ù tamnosti ,
Sue rafagna markle sien
Neisrecenom suom suietlosti ;

Kaò vidiesce dufi kleti
Po fred jama suoieh Boga ;
I gnim marsech obras suieti ,
Suietgli od liza funcanoga ;

Pripadeni tai cas fuisce
Pod vtrobu garde kude ,
Terse od straha vklonisce
V naj dubglie jase hude ;

Tù skroueni , jedouitù
Tuorech rescgniu , sauiahu ,
I samani suoju ocitu
Sctetu , i poras suoi plakahu ;

Kako ù staroi kad planini
Poludiuia cegliad stoje ,
Simnom ledu , i varlini
Podloscena sue dni suoje ;

Is dalece ako vpase
Oruscanich voisku gliudi ,
Isredieni gdi prolase
V junacke cete tudi ;

Suaki od gnih oghie od straha
Spilu suoju , terse vputi
Nè bes tieka barfa , i plaha ,
V nai visce stiene , i gliuti ;

Simno-

P I E V A N I E . 1

om ter od tole
pogledaju
e, piešce ohole.
iešta gdi stopaju;

e isbrane
oi pri sujetlosti,
sue strane,
he od radošti;

out višina
uke oboje,
Gospodina,
e pogledoje;

veliku
lem redom suzu,
omu Slobodniku
niega susretaju;

nih ti pomene

DVAESTI, I IEDNO. 553

S'prem velikom ki milosti
I nam, i suoi gliudzkoj karui
Srechie vrachiasc, i radoſti,
Koje iſgubi Chiachko parui;

Koij k'duorim nebeskima
Suietu ſpraune cinisc pute,
Dà ſa tuoiem ſtupaima
Slobodnoſe gliudi vpute;

Tuoinam obras Boſcanſtueni
Sia nad funzem od iſtoçi,
V tuòm lizu rai ſcudieni
Vſciuaju naſce occi;

K'namſi doſcaò, alli koje
Podneſaofì ti nà ſuieti
Trude, muke, nepokoje,
Od kieh i oudi glas doleti;

Tkoie ſueto tuoje tijlo
Iſranio gliuto toli,
Cie guoſdie tac nemilo
Karu priciſtu tuoju proli?

Tkoſe gliuzkoi ù narai
Naſcaò toli tuarde chiudi,
Da nà tebe ruku ſtaui,
Tebe vmorit daſe vſudi?

O valoui ſigna mora,
Suhu ſemgliu ki paſcete,
I vechkratſe viſci od gora
Put nebeſà podiſcete,

P I E V A N T E

asa skrili
as, vascu filu,
tegl vasc primili
nefe tac nemila;

a toi doba
otop varli
glie pune flobà,
no gliudstuo starli;

uni Sinu
e rane podn
o pò nacinu
i flobodni;

iesmo fziene,
judski narod ini,
te neifrecene
as vcini;

DVAESTI, I IEDNO. 555

Sa tefiemse fue dielechi
Is marfechie strane ~~blide~~
K'viekouitoi raiskoi frechi
Ofuetnika ~~fuoga~~ ~~blide~~

Srechne dusce, flobodiene
Od suietounieh truda ~~vechie~~
Ni podloscne nà promiente,
Od nestaune flabe ~~frechie~~

Gliudski Chiachko parui hodi
Ki sà staro suoje dielo
Ioscterascè nè flobodi
V nebesa dignut celo :

Sà gnim stari Ozi snani,
I Prorozi Sueti ~~gredù~~
Bieliem platnom pouefani,
Ponositu glauu ~~fiedu~~

Sa Prorozim liepiem redom
Idù isbrane druscbe ostale,
I s'ueselom fue besiedom
Slobodnika ~~fuoga~~ ~~huale~~

Saplakasce flo tad oni,
Kijeh sà griche nezuiliene
Darsci pakaò ù fioni
Dno propasti suoje ~~oggniene~~

Atò jere tuscni vfanìa
Od flobode neimahu,
Neg viecnoga fred skon
V oggniù viecnom bolouahu

DVAESTI, I JEDNO. 557

Posdraugliaih biela zora

Vs drag scuber sladzieh ptizà,

I kà biesce isa gorà

Suietla isafcla jur daniza.

Snarba Picuana Duceſti, i jednoga.

Tac, kad' ogagn ù pepelu
Nochno skrouen pripociuà,
Nigdie suietlos suoju veselu
Tad ne kasce, i ne odkriuà;

Nù ako kogod varhu gniega
Puhne, i suha listia staui,
Rad vsroka neka tega
Suoju kripas opoiaui;

Tai cas iskre sue goruchie
Plamenujuch mechie vsgori,
I pò stranah suieh od kuchie
Po fred nochi dan otuori;

Tac Fenice, ku spouiedà
Glàs jedinu pod nebesim,
Kadse veckie stara vgledà,
I s'neiazjem dae telefim:

Ponosita varhu briega
Od istocne liepe strane,
Losci od dubia nai drascega
Smartnu sprauu, frechne grane;

Gdi kad' budè isgorietì
Liepscà osciue vele opeta,
Terse krili, tere leti
V obicaine kraje od suieta:

Neisbroinaiu jata okolo
Sacudnich drusce ptizà,
I raslika perie oholò,
Pasc, i liepos od gnie lita:

osli...

I, jur

A N I E

1

ila ;

ga ,

Sascto nije smart nemilà ,
 Prau lagagnce s'gar pollani,
 S'tobom i nas vmorila
 V neprauoi ouoi strani;

Tkochie nami sad pomochi.
 Priuariti sle strascane ,
 Koij k'martuu tebi dochí
 Nasliednikom tuoijem brane;

Tkolichienam odualiti
 Tescku stienu s'groba tuoga,
 Dà budemo poscaliti
 Vkopana gliubienoga;

Oue riedi gouorechi ,
 Prid vkopni stan dohode,
 Ter okolo suud pafechi
 Samieraiu cudne igode;

Vide , gdi je poplascena
 Strasca odj straha brieg pusctala,
 I gdi je ploca oborena ,
 S'vrata od groba na tle pala;

Stupa k'gniemu druscba mila ,
 I sue ù nutra prafno pasi,
 Isuan famo sctomu is krila
 Nà duor raiski vogn illasi;

Mandaliena placna zieni,
 Daje tielo Boscanstueno ,
 Priko doba nochnieh, sieni ,
 Skroune od ruke ponefeno;

B b b b

S'to

P I E V A N I B .

dikla liepa ,
tesckoi tufi ,
s'glaue ziepa ,
ce , grofno fufi ;

at gonorechi ,
moga odniesce ,
drughe ifrechi
bolna biesce ;

gnie drefele
gdi okoli ,
m flicniem zuiele ,
, i prodoli ;

d Anghielà ,
ugna lize fiasce ,
ga fuietla , i biela
dikom pokriuasce ;

DVAESTI, I DVA. 563

Iesus, koga smart placete,
Sam on sa suieh koju podne se,
Dà gniom satire griehe klete,
A vam poda viece vrese;

Od martuichie ofciuio,
V velikoi biusci ciasi,
Silna Kraglia pridobio
Ognienite od propasti;

Onie ù tielu sad gliudskomu,
Koe podlošno vechie nije
Vaju, i trudu suietounomu,
Ni floi smarti, kako i prijea

Poghte, daite glàs veseli
Vcenikà trudnoi druscbi,
Dà i ona vech ne zueli,
I dà ù gorkoi nije tuscbi;

Rece, i s'ocij gnima otide,
A onese snebiuaiu
Rad cudesà, kojà vide,
I vscima svoiem fluscaiu;

Iofceterase stvar namieri,
Kaim sumgniu suu prikrati,
I vtemegli gnih ù vieri,
Dà vesele budù stati;

Er paršcechia dikla, kojà
Sua gliubau Bosciom gori,
I nemosce nach pokoja
Dokle istine ne otuori;

P I E V A N I E U

na kamenu
edi truda,
isprafnienu
stere suuda;

mramora
etglie vidi strane
an signa mora
ruke, i snane

ou, i nemilu
rda cina,
u ù suòm krilu
ka sua scirina;

iu ishodi
ga farda varla
esce ù vodi
a prije profcdarla;

DVA ESTI, I DVA. 565

Nà isti nacin Sin gliubieni
Nebeskoga Roditeglia
Oudi vkopan, i zuilieni
Od suieh drafieh priateglia;

Biufci tri dni skrouen bio
Sred tamnoga doli fuieta;
Nà sciuotse pouratio
Tielo vřamsci suoje opeta;

Onie rekò vechiekrati
(Sadse mogu spomenuti)
Dachie tri dni martau staty
I dò tri dni vřkarřnuti;

Onie Zarkua rařgradiena
(Sadse pamet meni odkrila)
Kaje ù tri dni ponouiena,
Vele liepřca negie bila;

Cim befiede oue prau
Gliubi Bořcia řfabrana,
Bogře ù řlizi gnioi obiaui
Od vartara ne pořnana;

Ona , koja jořřter zuieli
S'nepristauniem vřřařima,
Dokoli ù prau , koga řceli,
Ne vřpař řuoiem occima;

V ne maloi gniemu řmechi;
Gořpodine drag veliařie
Ieda řřogod řnařc pò řrechi
Od řeřusa nade nařce;

P I E V A N I E

ponio ,
kriemi rieti ,
ostauio ,
ià odnieti ;

imenom ,
nagn obrati ,
tim neifrecenom
vidie fiati ;

gliubouniza
suoga tadè ,
semgli niza
garlit pade ;

gledati
pune vresa ,
stanouati ,
od nebesà ;

**Tak rumena rufa , kadè
Dasciju plahi s'neba vuriedi,
S'podnisceniem celom pade,
I protarne, i probliedi;**

**Alli ako barso vtece
Is prid funza fla godina ,
I nebesko poglie obtece
Predgnia suietlos, i vedrina;**

**Tai cas drago, i veselo
I gniu oblicie pregdnie vresi,
Ter gisdauo suoje celo
Disce ohola put nebesi;**

**Takò isuarsna pokorniza
Zich namiere tac velike
Biesce vidiet vedra liza
Isa boli gliute, i prike;**

**Tim raniena priuelikom,
I neismernom scegliom gori,
Dà s'nebeskiem gliubounikom
Nà vsdanuse rasgouori;**

**Nù cim mlada zkni misliti,
S'kiem nacinom, pò kòm redu
Imà pocet, i suarsciti
Saedno scignme suu besiedu;**

**Odielife gnioi s'pogleda
Slauni Porod Boscanstueni
A ona podat harli vreda
Vcenikom glàs scudieni;**

Oui

P I E V A N I E

as pun slaue,
vskarsnuo,
ke od daršcaue
fui profuò;

poglavize,
bij strahu
, bliedo lize,
ka fui noscau;

šobno viechie,
e vuhouiti
gnim marfechie
om podusciti;

koj od groba
cu oštavili,
kratko à doba
adu rasglasili;

Suescto vechia gnihie fila,
Glàs vsmnosci da pogase,
On sue jacà ftere krila,
I daleko prostirase;

Iesu, koj spouiedaju,
Dà vidiesce ù dan oui,
Gdise fame otuoraju
Stiene vkopne, i groboui;

I gdi mnosi, kisu bili
Dauno fred gnih saklopieni,
Sciui vstaju na dan bili,
I vsciujaju frak scudieni?

V tolìkò drusi verni,
Veomi gliuto kieh skoncane
Biesce fatro strah cemerni,
I rasagno pò sue strane;

Stahu skrouni ù tamnosti,
Tuscno vrieme prouodechi
V dresegliu, ù gorkosti,
V nemiru, i ù smechi;

V tòm bitiu fuiemse cini,
Daje s'nebesà funze palo,
I ù viecnomu mraku, i tmini
Sue stuorenje daje ostalo;

Skupiscefe naj poslije
Po fred stana priateglskoga,
V ki obchياهو cesto i prije
Dochi ù druscbi Kraglia suoga;

C c c c

Stana

P I E V A N L B

o koj dobra
to biesce suima,
na hughi groba
n ocima ;

dragoga ,
vedre slike ,
unza istocnoga ,
suekolike ;

omena
ti gnim pò suiesti ,
draga imena ,
u raiske cesti ;

bolni stoje ,
à ronech vire ,
rke nepokoje ,
tiko mire ;

DVAESTI, I DVA: 57:

Cim ù vaju toli prieku,
Druscba isbranieh gliudi zuili,
Bogogliubne scene teku,
I nosejm glàs vefeli;

Velech kaofu vpafile
Liepe mladze od nebesà,
I Iesusa, koga zuile,
Sciua, i puna fuetla vresa;

Kaò sà bilieg od tei frechie
Plocaje s'groba odualiena,
I ù gnioi fame biele odiechie,
Kiemga oghiosce pokriuena;

Tim bes zknienia bes niednoga
Iedni harle nà brieg fueti
Put kamena vkopnoga,
Sa potanko sue vidieti;

Drusi velè, dà pricudna
Tai nemogu diela stati,
I dà stvarie mucna, i trudna,
Sa mochiju vierouati;

Ter od parue darfse, i sziené,
Daje prikasan kojagodi
Priuarila flabe scene,
Kaòse ù strahu cesto sgodi;

I kaò cini mnoga sceglia
Trudniem gliudem vechiekrati
Slike martuieh priateglia
V tasctomu snu gledati;

C c c c 2

Dokle

P I E V A N I E

oskupili
oj stan obočieni,
anze, i dan bijli
očnoi sien;

gnima tielu
vkafa,
nom ù suietlilu,
fred obrasà;

gnima tade
Didim suasce;
gnia sela, i grade,
sakriuasce;

oga puta
grad sueti,
tescka, i gliuta
bu suoju vidieti;

DVAESTI, I DVA. 573

Suiem vnutra gradjanime
Sarze obaghie straha jakà,
Kou do dugo iedua vrime
Vtasciti budù paka;

Videch takù suoju druscinu,
Sapaniense Toma cudi,
Ter od suega snat istinu
Sladkom riecim iscte, i scudi;

Tadà Petar od veseglia
Ronech lizem ceste fufe,
Suoga draga priateglia
Gliubescgliuo garlit vse;

Vidielismo, gniemu veli,
Sadse radui, sad vsciuà,
Koga farze nasce sceli,
Nebeskoga Kraglia sciua;

Kraglia, koj malo prije
Sa kriuine segai fuieta
Varh tesckoga krijca vmrije,
Sad meghiu nam sciue opetaz;

Kaò douarsci oue riedi,
Vidienoga rad cudesà
Veselise staraz dici
Glauu discuch ù, nebefa;

Nc uieruie cuda toga
Didim, negse tuardo vara,
I besiedam druga suoga
Na oui nacin odgouara;

Onlie

P I E V A N I E

emeglite, st' q' inest' l' onta
no one nochia, t'at' l'et' v'at' l'et'
re flamenite t'at' l'et' v'at' l'et'
nà smart pochi

gouora t'at' l'et' v'at' l'et'
vtafcili, t'at' l'et' v'at' l'et'
en poghie is duora, t'at' l'et' v'at' l'et'
mi odijli; t'at' l'et' v'at' l'et'

ripouiedà, t'at' l'et' v'at' l'et'
ba, kà t'oi scuje; t'at' l'et' v'at' l'et'
starza fieda, t'at' l'et' v'at' l'et'
lòm potuarghiupe; t'at' l'et' v'at' l'et'

osc dospio t'at' l'et' v'at' l'et'
e suoe bèsiede, t'at' l'et' v'at' l'et'
ch ù glàs mio : t'at' l'et' v'at' l'et'
ni k'gnima grede; t'at' l'et' v'at' l'et'

DVAESTI, I DVA, 577

Iafam vidio moiem ocima
Lize, kiemse nebo dici,
I moijema fluscao vscima
Obicaine fladke rici;

Saftase i oui puta ouega
Kad jà s'drafiem Ifukarstom ;
Ter Amaona naj blisciega
Druscbi ostaloi kasce parstom ;

A tò er gorom mi hodechi
K'Emausu liepu gradu,
I gniegouu smart scalechi
V veliku vaju, i jadu ;

Tere biufci fislci vechie
Rauno poglie gdise scira ;
I nemoguch nasce smechie
Scudienoga nachi mira ;

Onse ù putu fasta s'nami
Kaò dà is daglièh idè stranà,
S'neposnaniem haglinami
Od putnika inostrana ;

I, cim takò na pried grede
Priko plodna poglia, i luga,
I raslike kros besiede
Trudnam taschi puta duga ;

Vechiekrati mi po putu
Gorke vsdahe podiramo,
I chiutechi scalos gliutu,
Lize susam polieuamo ;

D d d d

On

LEVANIE

nas tasciti
gliubko pita,
osce biti
ouita;

gniemu;
tnik odi,
asc sciose u semu,
niestu sgodi?

om hode,
em. i besiedom,
Voeuode
sciuot redom;

i s'dielima;
o biesce vrieme,
n, i gliudima
steko ime;

**I, kakose glàs pronio
Biesce mnosich rad cudesà,
Daje on opet ofciuo,
I vsò predgna sua telefà;**

**Kako mise vklaniamo
Biescech gliudi flich varlinu,
Dokle boglie rafasnamo
Od ouega prauu istinu;**

**On ne tarpi tieh besiedà,
Ni nasc tafcti strah opaki,
Neg cim putom gre na prieda,
Odgouornam dauà ouaki;**

**Kà nepamet, koja fila,
Koja lienos vas nukajn,
Ne vierouat cudna dila,
Kà Prorozi pripieujaju?**

**Nijeli bilo od potrebe,
Dà Ifukars, kije Sin Bosci;
Sa fuieh sciuot fama sebe
Nà prigliutu smart podlosci?**

**I, da vkasce fuojom karui
Put ù raiske flaune strane,
Gdichie vsachi on naj parui,
I sue sa gnim dusce isbrane?**

**Nijeli suoiem pridrasima
On odkrio vchiekrati,
Dase sue ouò sgodit imà,
Sa slobodu gliudem dati?**

DVAESTI, I DVA, 581

Allifu oni nabunieni
Suproch gniemu vele gore,
V nesuiesnoi ter neszieni
Nemilomga smarti more;

Vinogradie Zarkua Sueta,
Dana puku Israelskomu,
Varh naroda suieh od fuieta
Od Viscgniega gliubienomu;

Koij neprau, i nemijo,
I cemera pun scestoka
Biufci velik broi pobio
Bogu milieh od Prorokà;

V karu Sina fad Bosciega
Suoie ruke okaruau.
I s'neharstuom mnoziem gniega
Vhitiena nà Krisc stau;

Radi flochie toli opake
Kragl od neba treskouiti
Nemilechie sei tescake
Nemilosno pogubiti;

A vinograd suoi podati
Dobriem gliudim, i pomnima,
Koijgachie radouati
Verni, Bosciem fakonima;

Tomaciti potom toga
Vse pisma nam visoka,
Od Moisesa nai paruoga
Suieh ostalieh dò Prorokà;

Kascu-

P L E V A N I E :

A N I E DVAESTI,

T R E C H I E.

A diela suoi druscini
Kleofa verni sponiedasce ;
I bes sumgnie toi suak ini
S'krepiem farzem vierouasce :

m cudu temu
ma joscte opire,
ne dat Bosciemu
u suoje vire ;

DVAESTI, I TRECHIE. 585

Varſci Didim ſei beſiede ,
A ſà iſliecit tei ſcaloſti',
K'gnim nenadan opet grede
Bog neiſmernoj ù ſuietloſti ;

Grede , i vidiet nij ſlamena
Kudie vlieſo, tac moguchie
Biufci vrata fatuorena ,
I prozori ſui od kuchie ;

Takò kros zklo fatuoreno ,
Koje od vietra liep duor blude ,
Scarko funze , i ſlachieno
Suoje vueſti frake bude ,

S'koiem ſaſue tud mnokrati
Sad vlaſi, ſad iſhodi,
Nikud nije moch poſnati
Bilieĝ puta , kiem proho di ;

Nà koliena ſui padaiu
Podniſceni Vcenizi ,
Kraglia , i Boga ter primaiu
Sueſcto ù vechioi mogu dizi ;

A on biufci blag veomi
Suiem narekaò mir veſeli ,
Lize obrachia ſuoje k'Tomi ,
I oue rieci gniemu veli ;

Pafi Toma tielo moje ,
Rad kogafi ti ſumgnio ,
Vigh, raſgledai rane , koje
Sa tebeſam jà podnio ;

E e e

Tegni

DVAESTI, I TRECHIE. 587

Vgledati tebe fciua
Ià szienio nijesam viku ,
Biufci fa me duscna , i kriua
Smart podnio gliutu , i priku ;

Dielilese tia dalece
Is pameti biehu moje ,
Malo prije kenam rece
Neg priminu , riedi tuoje ;

Lud , ki ludo stah sumgniti ,
Dà nemosce tuà dobrota
Nà sciutse pouratiti ,
Kisi vfrok od sciutoa ;

Ako nakon cetar dana
Ocimasam moiem vidio ,
Gdi Lazara vkopana
Od martuiehfi probudio ;

Nù nesrechia tescka obfieni
Suies , i farze moe neuerno ,
I ù fabitie cini meni
Stauit cudo tac famierno ;

Mosce biti , ouò dilo
Od mojega fagriescenia
Dase nije dogodilo
Bes vascega dopuscenja ;

Mosce bitchie sumgnia moja
Pomoch posniem gniegda vnukom ,
Scto telefä flauna tuoja
Hotiosam tegnut rukom ;

DVAESTI, I TRECHIE, 589

Prafne mrefce iftesahu, 12
Dafe od tole dielit budù; 12
I ù scalofti mnogoi ftahu; 12
Er skuafisce gnih faludu; 12

Kad nà kraine pafech fcale, 12
Ifukarfta tui vidiefce, 12
Gdi nà fignie morske vale 12
Suoë poglede proltrào biefce; 12

Niedan od gnih pofnat gniega 12
Nemogafce od paruize, 12
Biefci obrafa tad fvojega 12
Promienio fuietlo lize; 12

Alli on videch drufcbu dragu 12
Gdi famani more, i trate 12
Pò valouieh moch, i fnaga, 12
A nè ftiecu trudu plate; 12

S'blagom riecim gnima veli; 12
S'defne ftrane fauarfite, 12
Dà kakofe od vas fceli, 12
Plien podoban vhitite : 12

Oni tadà s'mnogòm ciafti, 12
Na gniegouu riec, i frechin 12
Vfouiti teg okafti 12
Nà vkafano miefte mechiu; 12

Sapienife morska voda 12
Primajuchi mrefcna oloua, 12
Ter vefeo bilieg podà 12
Dachie biti dofta loua; 12

P I E V A N I E .

ou s'vami ostanì,
chi vieku nechie,
skoi suietloi strani
Chiachku gredem vèchie ;

à naucite ,
tom krepkom suiestì
ude dà tarpins ;
ne sue bolești

na stupit niedan'
nosne glaue od suieta,
rat, i drum vriedan
kafat sueta ;

glia velicina
ze nè pripadi ,
os, ni varlina
ne flè cegliadi ;

Po dieglieniu kadà momu
Budù profcli defet danà,
Bitchie' pollan vam fuakomu
Drag rasgodor s'viscgnieh stranà,

Er s'kriposti suojom jakom
S'garchie fletiet Duh prisueti,
Dà profuietli raiskom frakòm
Vasca farza, i pameti;

S'gniegouome vi pomochi,
Moja druscbo pricestita,
Nechietese bojat prochi
Strane, i kraie suega suieta;

I, rasglasit ù flobodi
Ime, i moju vieru suudi,
I gdi zora dan isuodi,
I gdi vmarli sciuu gliudi;

Ter kakono losa plodna
Sà raskosce suoje drasce
Kitna listia, grosdia vgodna
Obilnose puna kasce;

Naftatichie rod isbrani,
Kichie s'vogliom veoma dragom
Primit fakon moi posnani,
I prigarlit fa suòm snagòm;

Iofcte ù one dni strasciue,
Kad pourachien ù telefa
Gliudski narod vas ofciue,
Sa ftech pakò, al nebefa;

Ffff

Gore-

DVAESTI, I. TRECHIE. 595

Primi od sadà oue ciasi,
Terè s'pomgniom, i gliubau
Draghe oucize moje pasti
Pò suietounoi nastoi trau;

Sabauechie biti tuoje
Podnisceniem suiem prascati,
Dobrieh gliubit, i pod moje
Stieghe odmetnu cegliad suati;

Iati dauàm ziechia togà
Primoguchie kgliuce ù ruku
Od Kraglieustua nebeskoga,
Daijh vladašc nà tuu odluku;

I kad vřhoch, dà mošc gnima
Raifku otuorit dobriem štranù,
A šatuorit prokletima,
Dokli nà put prau štanù;

Sauefano ščo po tebi
Varh vmarle semglie budè,
Sauefano i na nebi
Kros ištechie biti sude;

A ščo budešc odriesciti,
Odriesceno bitchie i gorí,
Stobomchiese vgoditi
V' suieh dielieh višcgni duori;

Komu tuà vlas Rai šabrani,
I s'prokleštuom prauednime
Šapne, dà moi puk išbrani
Tad ne obchi šaedno šcgnime;

DVAESTI, I TRECHIE. 597

Tù sa gnime suakolika
Liepiem redom stupà , i grede
Druscba isbranieh Vcenikà ,
Koij gniega duore , i siede ;

Oni skladno , i medeno
Suud gdi stupai suoi staugliaju ,
Ime Boscie neisreceno
V' stò glasà pripieujau ;

Kad nà sueto bardo vside ,
S'vedre strane od nebesi
Cudne slike oblak side ,
Koga raiska suietlos resi ;

Ter ponosno , ter veselo
Glasouita liepa briega
Sue obkrusci kitno celo ,
I obstriese okaò gniega ;

V tolikò na visini
Nebeskoga suietlà stana
Priprauase mnoga vcini
Od veseglia sa suieh strana ;

Slaune druscbe od Anghieł
Kascu obilne sei radoști ,
Steruch krila sua vesela
V neismernoi cestitoști ;

Oni redom isuarnime
Harle ù suoje suaki kore ,
Da Bosciaga Sina prime
Nà nebeske rodne duore ;

Timse

DVAESTI, I TRECHIE. 601

Stiesi , trubie , fuiechie , skale ,
Drenouize , i konopi ,
I pripraue hude oftale ,
S'kieh Bog Couiek muku primi ;

Nebeskiehse od duorana ,
Prid gnim krila ki sterahu ,
Put cestitieh raiskieh stranà
S'mnogom pomgniom sue noscahu ;

Starieh Otaz druscba mila ,
I oftalieh fuetieh dusca ,
Kà dieloua dobra dila ,
I nebesku riec poslusca ;

Slobodiena is tamnosti ,
Sa fuoieme Slobodnikom ,
Nà nebeske cestitofti ,
Vshodiasce s'mnogom dikòm ;

Gnih Isukars blag , i mio
Biesce , is Limba tom ifide
V semaglski rai stauio ,
Dokle ù raiska poglia vfide ;

Er prie gniega poch nitkore
Nemogasce ù Rai gori ,
Dokli raiske liepe duore
On nai parui ne rastuori ;

Srechne dusce , i blasene
Oue biehu suekolike
Liepiem vienzim vrescene
Od neumarle louorike ;

G g g g

Pome ,

DVAESTI, I TRECHIE. 603

Cuiuch oue piesni , ù dizi
Koje Sueti Dusi poiù,
Sapieuasce i Vcenizi
Na cias Bosciu piesan suoju;

Suise puzi veselite ,
Raduitefe, sui narodi,
Spasiteglia sui flauite,
Na nebefa koi vshodi;

I vi ribe , ptize , i suiri
Sa suiem skupom sciuuchime ,
Gore , briefi , rieke , i viri,
Sui hualite Boscie ime ;

More , i semglia suakolika
Puna flaue , i veseglia
Poi gliudskoga Slobodnika
Klikui suoga Stuoriteglia ;

Kao pocetka nije gniemu ,
Kao viek gniegou ne suarscuje ,
Kako Ghiachku priuiscgniemu
Bogu iednak Bog kragliuje ;

Kaò gniegoua velicina ,
I Boscanstuo suudse stere ,
Koga vresu nie nacina ,
I moguchstuu nachi miere ;

Kako stuari od nicefa
Suemoguchiom suòm pameti ,
Semgliu , more , i nebefa ,
I sciuuchia sua nà suieti ;

P I E V A N I E

femgliu od morà ,
gliom kaò rastuci ,
ga kako stuora
ie suoje odluci ;

dà darfcauam
efez , suiesde fitne ,
siem , dubiem , trauam
ini plodne , i kime ;

e sua boraue ,
z suemu jesi ,
tebe flaue
esu nà nebesi ;

tebe oblazi ,
ski vali cuju ,
uchine . mine , fraxi
e , i posctuju ;

DVAËSTI, I TRÉCHIE. 605

Vrieme , ciem sue gre nà magnie ,
Podloščnoie tuoioi mochi ,
Prid tobomie sue sadagnie ,
Scto bi , scto jes , scto imà dochi ,

Isti miesez s'mnogom fzienom
Harle kognie sebi vstegnu ,
I s'barfinòm suòm obchienòm
Iasnich suiesdà kolo vspregnu ,

Istò funze nà cias tuoju
Suoi vsmace tiek narauni ,
Dokli ohole Kraglie ù boju
Pridobie Vites flauni ;

Ogagn plahi suoie varle
Sile mnokrat s'tebe vstaui ,
Dà nè scegu , dà nè parke ,
Kaoie obicai gnih narai ,

On pò tuojoì sapouiedi ,
Nà framotu Kraglia-kleta ,
Iur ni malo ne vuriadi
Tebi verna tri dieteta ;

Ki kriposti tue moguchie ,
Koje isgoriet gnim nedahu ,
V vesegliu fred goruchie ,
Strašcne pechi pripieuhu ;

Sred Zargliena mora plaha
Rasdiegliena ù duie strane
Pò suhochi ti bes straha
Cinisc hodit tuoje isbrane ;

Barfi

DVAESTI, I TRECHIE. 607

Tamnieh jama Kragl oggnieni,
Sa suòm druscbòm suòm nemilòm,
V nai dúbglie jase, i fieni
Prid tuojomse sakri filom;

Sad ù skupu pricestitu
Od blasćenieh dusca goru,
Red podauasc suemu sùitu,
I kragliujesc suemu stòru.

Ti pun flaue, i pun dake
Vedriem celom. Rai veselisc,
I ponaugliasc vrieme, i vike,
I vmarliema trechie dielisc.

Sdrau suieh stuari Stuoritegliu,
Nasca sceglio stanouita,
Sdrau nasc draghi Spasitegliu,
Sladkò vfanie tuscna fuita;

Sdrau, koiega smart rastuori
Raiska vrata vmarlina,
I tuoi Chiachko Viscgni gori
Blagse od sadà kascce gnima;

Sue stuorenje raisko, i gliudsko,
I paklienò tebe ciafti,
Semglia, more, i nebo vsko
Neismiernoisu tuojoj vlasti;

Suarba Picuania Duaesti, i trechiega.

DVAESTI, I CETVARTO. 609

Oudi, ondiera tad fue ine
Plasjem biegom rasparsefe,
I ù nai dubglie paka tmine
Suoga stana vklonefe ;

Tac pò smarti Kraglia mila
Verna druscba poplascena
V'skrouense stan sakrila
Biesce od puka nabuniena ;

Puni viere, i posluha
Tù cekahu kako fliepi
Nebeskoga s'neba Duha,
Raiskiem frakom daih pokriepe ;

Nauarscilo defet danà
Scarko funze biesce vechie,
Daim pomoch obechiana
Doghie, i smiri fue gnih smechie ;

Kad fred strane nai milie,
I nai drasce od nebesa
Od kę liepsce drughe nie ;
Ni punie suietla vresa ;

V' kraglieuskom raiskom duoru
Siedech Chiachko Suemoguchi,
I podoban fucmu ftuoru
Red, i sakon dauajuchi ;

Ter stojechi blifu gniega,
Podniscena liza, i cela,
Ki fuegh ciasfe, i duorega,
Slauni kori od Anghiela ;

H h h h

Vce-

DVAESTI, I CETVARTO. 64

Tifi obechio meni dauno ,
Dase imà po fuem fueti
Ime moje fuetlo , i flauno
S'naſtoiania gnih proſtrieti;

I, dachie oni fue narode
Suat pod vieru prauu naſcu ,
Oceanske gdigod vode
Signiem valim fuh krai paſcu;

Semglia , i more priechie prochi ,
Nego Chiachko moi na magnie
Stanouito ima dochi
Où tuoie obechianie ;

Ziechia togà ia mnokrati,
Gnih dohodnu ſnaiuch frechiu ,
Naſtoioſam iſtierati
Is gnih farza ſtràh , i ſmechiu ;

Nukajuchih , dà nebudù
Krepka iſgubit farza , i ſuieſti
V niednomu teſckom trudù ,
V prihudoj nijednoj ceſti ;

I, kad hotiah dochi k'tebi
S'trudna fueti vmarloga ,
Obechioſam poſlat s'nebi
Gnimi Duha priſuetoga ;

Neka od gniega pokriepieni
Varle Kraglie , i filnike
Budù darſcat ù neſzieni ,
I gnihoue ſile prike ;

H h h h a

I, fa

DVAESTI, I CETVARTO. 613

Dà slobodno fate, i same
Krepzi ù nascoi suetoi vieri
Pogarghiuju filne plame,
Bridke mace, varle suieri;

I, od suakoga sciua duha,
Koij sadà stràh imaju,
Nai magniega pace od chiuha
S'mrasnom sumgniom sui predaju;

Suiești krepke, i vitescke
Tadse vstrucat sa nas nechie,
Sue sufretat sgode tesche,
Sue nai gore tarpiet smechie;

Ter ponosni suom dobrotom
V pogardi smarti fione,
Suojom karuim, i sciuotom
Potuarditchie tue sakone;

Takò glasech suud obartni
Ime tuoje po suem sunitu,
Vieku oborit trudi smartni
Nechie gnih suies temeglitu;

Ne vruchine oggnienite,
Nè varlina sime prieke,
Nè pucine valouite,
Ne stisnute ledom rieke;

Suechie semglie tiem vstrokom
Cut gnih rieci suete, i cudne
Pod sapadom, pod istokom,
Pod sieuerom, pod poludne;

Suesctoc

DVAESTI, I ČETVARTO, 615

Neg narodom suiem koliziem,
Dofle ù kriuo ki fciuiahu,
I s'griefima fuoiem priziem
Raiske od frechie dalek flahu;

Netom ciftiem farzem budù
Tuù fagarlit vieru prauu,
Cinitichie dà dobudu
S'malo truda viecnu flauu;

Tolikoje moguch bio
Trud, i tuoja smart prigliuta,
Komfi vas fuiet flobodio
Is cegliufti pakla kruta;

Onaje, ona faplatila
Suefctoe dofle fla nà fuiti
Gliudska narau fakriuila,
I fctochie od fad fakriuiti;

Samo dase grefcnik skrusci,
I kriuinu fuu fpouie,
Ne imai straha fuoioi dufci
Od pakliene stare smie;

Tuoje karui kapglia jedna',
Kù prolio s'krijfca iefi,
Opratie jakà, i vriedna
Suefctoe griehà pod nebefi;

Iofcchie pofnà doch vriemena,
V naj flaghie da jefike
Bitchie tuoja smart flauiena,
I fpieuane tuoje dike;

I, fpie-

DVAESTI, I CETVARTO. 617

V' gniemchiefe viera praua
Ne ozkuarniena vldarfcati
Kod neuernieh ftò darfcava,
Kiehchie fli fmai raftrouati;

V' neuierftuu pace iftomu,
Sred naroda varla, i boina,
Velicanftuu pò gniem tuomu
Dauatchiefe cias doftoina;

Kechie Zarkue flaune, i fuate
Sred gniegouieh raftiet mira,
Dà ù gnih femglie fue ciàftete,
Kà mnofc fuetieh manaftrà?

Tuchie dieue nami mile,
Tunam fciuiet gliudi vgodni,
Kij s'molituam prike od file
Branitichie fuoi grad rodni;

Tuchie, pohrana od fuieh drasca,
Moguchiachie ftat telefà
Nafcieh Suetaz, koj ftrafca
Viecnamuchie bit s'nebesà;

Tù Krisc, tuchie peleniza
Bit hraniena tuoja fuetà;
Kojom Majka tuà Dieuiza
Pouiate jur dieteta;

Ciftiem frebrom, fuietliem flatom
Suechie toi fiat okouano,
Dielo, koje viecnom platom
Bit doftoj darouano;

DVAESTI, I CETVARTO. 619

Biehu od suieta sue darſcaue
Meghiu ſobom raſdielili,
Gdichie ſuaki viere prauē
Pripouiedat ſakon mili;

Alli druga duanaeſtoga
Iſabraſce togà od prie,
Mieſcſte Iude dà kletoga
I on riec Boſciu pripouie;

Taj Matiu doghie frechia,
Dà pociaſtien tiem vrefom,
Iſbranoga ſueta viechia
Broi iſpuni drag nebeſom;

Saſue daſe on broiaſce
Od priproſte kuchie, i traga,
Neumarlumu cias dauaſce
Mirno ſarze, i chiud blaga;

Snifcne gliudi Viſcgni ciaſti,
I ù druſcbu ſuoju prima,
Dà ſuietoune oholaſti
Podniſciti bude ſcgnima;

Prid nebomſu male od ziene
Vſione glaue ohole,
Mirne duſce, i ſniſcene
Napugnaiu raiske ſtole;

Sa tiem Boſcij naſliednizi,
Rajſku pomoch cim čekaju,
Iedinife ſuikolizi
Nà molituu poſtaugliaju;

DVAESTI, I ČETVARTO. 621

Tifi ù trudieh pokoi mili,
V' nemochieh sdrauglie drago
Tifi tufcnom, koj zuji,
Vtiefcienie sladkò, i blago;

Tifi trudniem vmarlima
Tihi hladak ù vruchini,
Koju s'mislim nesuiesnima
Gnim oggnieni pakò cini;

Tifi suietlos suemoguchia,
Suiesde, i miesez po koj suiete,
Pò koj flatna, i goruchia
Suud funcana kola lete;

Suietlos, koja vas suiet kriepi,
I naredno profuietgliuje,
Bes ke fraka suismo fliepi,
Suakie ù tminah, suak tuguje;

Tifi gliubau Boscanstuena,
Kà bes luka, i bes striela
Gliudska farza vscescena
Nà prauedna nukasc diela;

Koja fliepa, i raslika
Kaò suietouna gliubau niesi,
Kę pogleda suakolika
Ocitasu pod nebesi;

Ti osdraugliasć koga ranisc,
A osdrauiti koga budesc,
Dufcu od salà suiehmu branisc,
Pace od viecne smarti bliudesc;

Tuoij

DVAESTI, I ČETVARTO. 623

Ogagn fueti, bes kojega
Suetilifšte na fuiet priedne
Nie primieno od Višcgniega,
Ni prid gnime jes pravedno :

Po komuse fuietglie, i drafce,
Čista flata nà priliku,
Dielouanie dobro kasce,
I neumarlu stiecc diku;

V' kòm dusca kojà isgori,
Iak Fenice viekouita,
Liepscase opet vele stuori,
I neumarla sciue lieta :

Ogagn toli blag, i mio,
Koi ù pako dase vputi,
Iasbi paklien moguch bio
V' nebefa obarnuti ;

Tifi sunze bes sapada,
Chiachkoje, i Sin istok tebi,
Slese od nochi nè pripadà
Komu tuoi frak fine s'nebi;

Sunze, od kogà poharana
Lednieh griehà studen gine,
Koga frazim rasgriana
Verna dusca vik ne stine;

Er cim grefcne mrase harasc,
Gnie cestito cinisc bitie,
I suieh dobar ù gnjoi stvarasc
Vjedno jesen, i prolitie;

Tifi

DVAESTI, I CETVARTO . 625

Tue velike, tue blascene
Ne kratinam darè vechie,
Rafgouori vzuiliene,
Smiri nasce gorke smechie;

Hodi operi gnusno fctoje,
Sctoè nemochno hodi osdraui,
Hod nàtopi fcto fuhoje,
Tuardua omekfcai, kriua isprai;

Hodi stopli fctoe ledeno,
Da ne chiuti fle studeni,
Vprau fctoje isgubieno,
Kasci fliepiem put scudieni;

Hodi fladko nasce vfanie;
Tebe farze nasce sceli,
Viscgnie ispuni obechianie,
Verne tuoje rafueseli;

Oue riedi, alli ouake
Ozi sueti gouorahu,
Prisuetoga Duha frake
Toli sceglno cim cekahu;

S' necekanom bukom kade
Posta vrnebes strascan s'gori,
Tere vfesce is nenade
Garmiet vedri viscgni duori;

Samni femglia sua okolo
Iak da od suud na gniu farne
Silnieh vihar plaho kolo,
Stiene, i dubie dà isuarne;

K k k k

S'ta-

DVAESTI, I CETVARO. 627

Oim po guosdiu rasgrianu
Nà ismienize vdaraju,
Ognienite pò suem stanu.
Iskre letiet nè pristaju;

Tac kad vpre frak funcani
V' sud flatan, i pun vode,
Kise ù liepu duoru hrani
Vimnoscite od Gospode;

Pò sue strane od polace,
Sadà nà pod, sad nà mire
Isnosita fraka skace,
I suud leti, suudi vdire;

S'plàma fuietla, i goruchia,
Draga ocima, farzu mila,
Suakolika gori kuchia,
Kaò, dase ù raj obratila;

< A tò er Visigni Chiachko viecui,
I scgnim faedno Sin gliubieni,
V' ves i sklad neifreceni
Meghiu sobom fiedinieni;

V' hip ognia prauednoga,
S'cestitoftim tac velikom,
Scagliu s'neba Duha suoga
Suojem drafiem nasliednikom;

Euo Boga, koga isctemo,
Euo Boga, fui gouore,
Boga ù sebi fui cujemo,
Bogom farza nasca gore;

K k k k 2

Same-

DVAESTI, I CETVARTO. 633

Srechna voda, i cestita,
S'vsmnoscentem praue viere
Grieh istocni, i sue od suieta
Griehe ostale place, i pere;

Slieh Bogouà sakon gine,
Padà na tle nauk itari,
Bogu istinòm suudse cine
Slaune Zarkue, sucti, otari;

Srečni puzi vsmnosčiti,
Ki primaju vieru nouu,
Karstianise pò suem. suiti,
S'mnogòm suojom frechiom fouu;

Raste, narod, mili Bogu
S'nouiem redom statnieh viekà,
Nimu varha dochi mogu
Silne vlasti pakla prieka;

S V A R H A.

